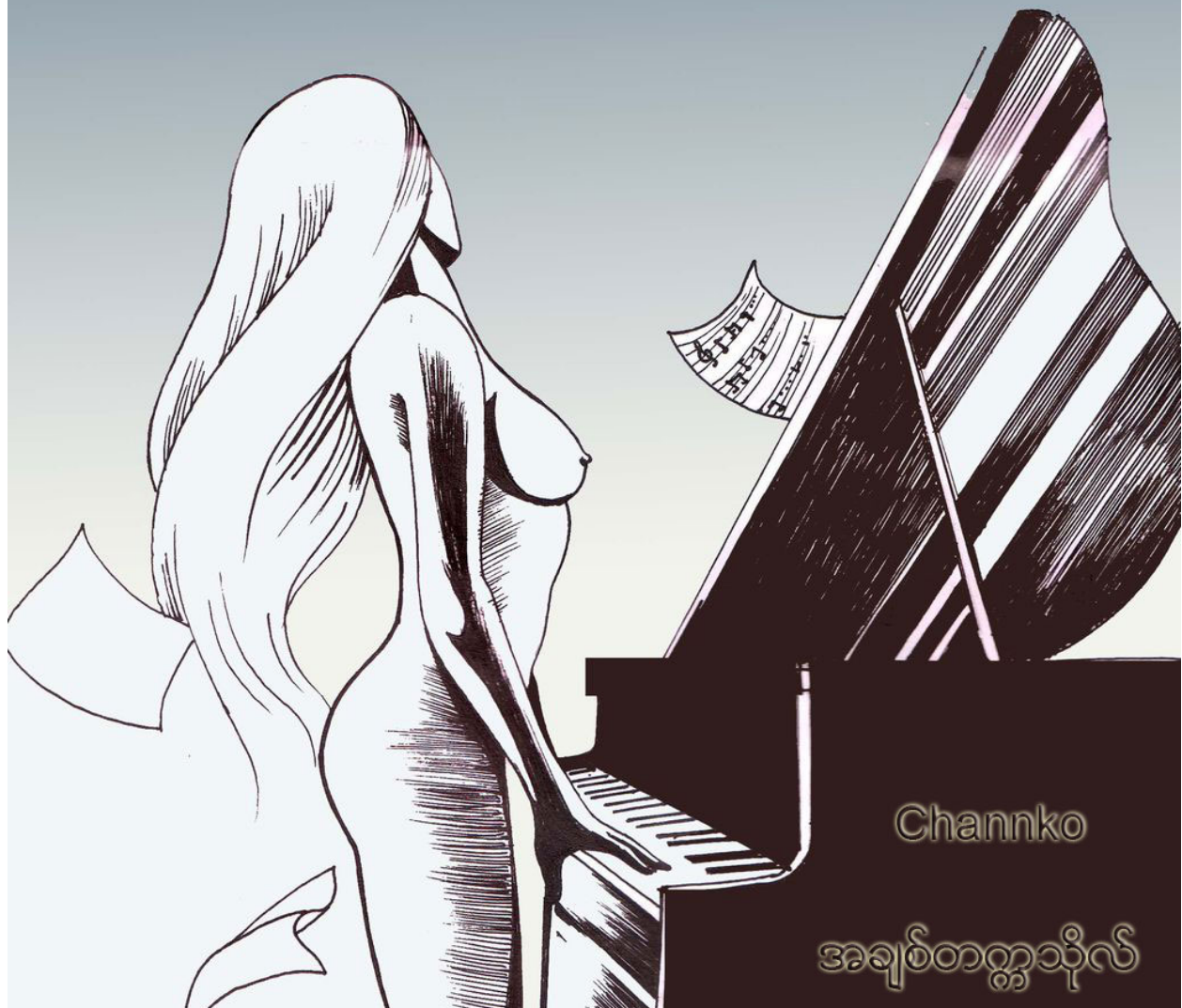


<http://achittatkatho.net/> ၏ပူပိုင် အချစ်ဝတ်လမ်း

ကျနော့် ပီယာနိုဆရာမလေး -by channko

ကြယ်တွေအကုန် လောင်ကျွမ်းသွားတဲ့အချိန်ထိ
သူမကို ကျနော်လိုအပ်နေဦးမယ်ဆိုတာ ကျနော်သိနေတယ်



<http://achittatkatho.net/> အတွက် ကို channko ၏ ပထမဆုံးလက်ရာ

အထက်တန်းအောင်ပီးစကာလပေါ့။

ကျနော်ဇာတ်လမ်းစတာက။ငယ်ငယ်ကထဲက သင်လိုက်ရတဲ့တူရိယာတွေစုံနေတာပဲ.. တယော၊ဟာမိုနီကာ၊ဂစ်တာ စုံနေတာပဲ။ တအားဝါသနာကြီးတဲ့ကလေးလို့.တွေ့မထင်နဲ့.နော်။

ကျနော်ဖေဖေကတော့မြို့.လေးမှာလူပျိုဘဝကတော်တော်လေးနာမည်ကြီးတဲ့ဂစ်တာသမား၊မေမေက

ဘုရားကျောင်းကတယောဆရာမလေးဖြစ်ခဲ့ဖူးတော့ကျနော်ခမျာလူမှန်းသိတတ်

စကတည်းကမိဘတွေရဲ့.အတင်းအကျပ်သင်ကြားမှုအောက်မှာကစားချိန်တောင်မရှိခဲ့ဖူးပျ။

သူများတွေကျောင်းဆင်းလာလို့.ဘောလုံးကန်ကြ၊စွန်လွှတ်ကြ၊ကစားကြပီဆိုကျနော်မှာမျက်ရည်

နဲ့.မျက်ခွက်။

အိမ်ကမြို့.ရဲ့.ဘောလုံးကွင်းနဲ့.မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆိုတော့ပြုတင်းပေါက်ကနေတခြားကလေးတွေဆော့နေတာကိုငေးကြည့်ပီး

ပဲပင်ပေါက်နတ်စံတွေဖတ် ဝမ်းအန်တူးအန် ဘာညာ

ဆိုပီးတိုင်မင်ရေနေခဲ့ရတဲ့ဘဝပေါ့။

လူပျိုပေါက်ဖြစ်လာတော့ထိုက်သင့်သလောက်တီးတတ်တတ်လာတယ်။

ဟာမိုနီကာမှာဆရာတဆူပေါ့လေ(ဟီးဂြွားတာနော်) ၊ ဂစ်တာမှာလည်းတော်တော်လေးဟုတ်လာတာပေါ့လေ

(Eric Clapton: လောက်တော့မကျွမ်းဘူးပေါ့ တော့မြို့.လေးမှာနာမည်ကြီးတဲ့တော့ကျော်ပေါ့လေ) ၊ တယောလား??

အမှန်တိုင်းပြောရရင်နှစ်တွေအကြာကြီး ဒုက္ခခံလိုက်ရတာပဲရှိတယ်ခုထိ

မရပါဘူးပျ။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း

ဂန္ထဝင်ဂီတကိုတယောလေးနဲ့.အိညောင်အိညောင်ထိုးရတာကိုမကြိုက်၊စပီးကျင့်စဆို တယောကိုမေးနဲ့.ညှပ်ထားရတာကိုက ဆန်အိတ်ကြီးထမ်းနေရသလိုပင်ပန်းဆင်းရဲလိုက်ရတာပျ။

အထက်တန်းစာမေးပွဲပီးတော့ကျနော်လည်းယောင်ချာချာဖြစ်နေတာပျ။

ဖေဖေနဲ့.မေမေကသူတို့.အလုပ်တွေနဲ့.သူတို့.မအား(နယ်စပ်ဆိုတော့ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ပေါ့ပျ) ကျနော်ကိုလည်း

ဂရုမစိုက်အား၊သူတို့.အလုပ်မှာဝိုင်းကူပေးပါမယ်ဆိုတာလည်းလက်မခံပဲ နောက်ထပ်ဇာတ်လမ်းတစ်ခုထွင်လာပြန်တယ်။

Piano တီးသင်ရမယ်တဲ့ပျ။ ကြားကြားချင်းစိတ်လေသွားတယ်။ ကြည့်

လည်းလုပ်ကြပါဦးပျာလို့.။တသက်လုံးဒီတူရိယာတွေနဲ့.ပဲအချိန်ကုန်ရတော့မှာလားမသိတော့ပါဘူး။ မေမေကမရဘူးပျ..

ထုံးစံအတိုင်းအာဏာနဲ့. ဟေ့ကောင်.. F-ကလပ်(တယော) ကော၊

G-ကလပ်(ဂီတာ) ကောနင်နားလည်ပီးသား၊ ပီယာနိုက C-

ကလပ်နတ်စံနဲ့.သွားတာ..သွားသင်ချေ..ခဏလေးနဲ့.တတ်မှာဆိုပီး အမိနဲ့.ချတော်မူတယ်။ အဲ့ဒီတော့ကာ

ဆရာဗန်းမော်တင်အောင်

ရဲ့.လေနဲ့.ပြောရရင် ကျနော်ကော..ဘာများတတ်နိုင်ဦးမည်နည်းပေါ့.. ခေါင်းညိမ့်လိုက်ရတော့တာပေါ့လေ။

မြို့.ပြင်က ယူကလစ်ဝင်း(ယူကလစ်ပင်တွေများလို့.ခေါ်တာ)ထဲကဆရာမဆီမှာတစ်ပတ်ခုရက်

မနက်စောစောပိုင်းသင်ဖို့.ပြောထားပီတဲ့။(Fri: to Sunပေါ့လေ)

သင်တန်းစမယ့်နေ့.စောစောကျနော်အိမ်ကနေ ပြိုင်ဘီးလေးနင်းပီးထွက်လာခဲ့တယ်။ ယူကလစ်ဝင်းထဲရောက်တော့

မေမေမှာလိုက်တဲ့ ပီယာနိုသင်တဲ့ဆရာမအိမ်ကိုလိုက်ရှာရသေးတယ်။

အဲ့ဒီခြံဝင်းကြီးကတော်တော်ကျယ်တာဗျ။

ပီးတော့အိမ်တွေကပျဉ်ထောင်အိမ်မဲ့ကြီးတွေ၊တစ်အိမ်နဲ့.တစ်အိမ်ကလည်းတော်တော်လှမ်းတယ်၊တိတ်ဆိတ်နေတာပဲ၊တချက်တချက်လေတိုက်

လိုက်ရင်ယူကလစ်ရွက်တွေလေတိုးသံတွေတရှိရဲ့ကလွဲပီးဘာအသံမှကိုမကြားရတာ။

ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားကတော့ဆိတ်ငြိမ်လွန်းလို့. ကျနော်ဂစ်တာလာကျင့်ဖို့.တေးထားလိုက်တယ်။

ဟိုမေးဒီမေးလျှောက်မေးရင်းဆရာမအန်တီဝင်နီရဲ့.အိမ်ကိုရှာတွေ့.တယ်(အန်တီဝင်နီဆိုတာမေမေပြောလိုက်တဲ့ပီယာနိုသင်မယ့်ဆရာမ)။ တစ်ထပ်တိုက်ပုပုလေး၊ဆေးအဖြူသုတ်ထားတယ်။

ခြံထဲအထိပြိုင်ဘီးလေးကိုနင်းပီးဝင်သွားရင်း ခွေးတွေဘာတွေရှိနေမလားဟိုကြည့်ဒီကြည့်ရှိုးရသေးတယ်။ အဲ..

ဘယ်သူမှမရှိဘူးဗျ.. တအိမ်လုံးတိတ်နေတာပဲ။

ကျနော်လည်းအိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်မှာစက်ဘီးကိုထောင်ထားပီး ခပ်အုပ်အုပ်အော်ကြည့်တယ်။ အန်တီဝင်နီ.. အန်တီဝင်နီ ! !

ဘယ်သူမှလည်းပြန်မထူးဘူးဗျ။ ဒါနဲ့.လွယ်အိပ်ထဲပါလာတဲ့ စကားဝါတံဆိပ်ဆေးပေါ့လိပ်လေးထုတ်ပီးဖွာနေမိတယ်။

ဖတ်ကနဲ ကျနော်အနောက်ဖက်ကလူရိပ်တွေ.တာနဲ့.လှည့်ကြည့်လိုက်တော့

ကျစ်ဆံမြီး တုတ်တုတ်ကြီးနဲ့.အသားအရည်ကအဝါရောင်လဲ့နေတဲ့အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဗျ။ အရပ်ကလည်းအမြင့်ကြီး၊

အနီရဲရဲထမီလေးဝတ်ထားတယ်။ တော်တော်ကျပ်ကျပ်လေးစည်းထားတော့ခါးလေးကကျင်ကျင်လေးဖြစ်နေတယ်။

ရင်အုံကလည်းတီရှပ်အပြာသေးသေးလေးဝတ်ထားတော့ တော်တော်ကြီးသိသိသာသာဖောင်းကြွနေတယ်။

ကျနော်လည်းကြာကြာငေးလို့.မကောင်းတာနဲ့.စကားစလိုက်တယ်။

ကျနော်အန်တီဝင်နီ.ဆီ ပီယာနိုတီးသင်မလို့.လာတာပါ အမ.. အန်တီဝင်နီရှိလားမသိဘူး... ..

ခပ်တင်းတင်းစေ့ထားတဲ့နှုတ်ခမ်းပွင့်ထွက်လာတယ်။ မင့်နာမည်..ဖိုးသက်လား..

ဝင်နီဆိုတာငါပဲ..တစ်ခုကြိုပြောထားမယ်..မင့်ဆေးလိပ်ကိုဒီမှာအပီးသောက်ခွဲ..ငါ့အိမ်ထဲမှာဆေးလိပ်သောက်လို့. မရဘူး..

..

ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းပြောရင်းအိမ်ထဲကိုဝင်သွားရောဗျ။ ဟောဗျာ.. အန်တီဝင်နီဆိုတာ

အသက်၃၀တောင်ပြည့်ပုံမရသေးဘူး။ လေသံကလည်းတင်းတင်းကြီး..အင်းငါတော့မလွယ်ဘူး

ဖတ်လမ်းပဲကွာလို့.တွေ့ပီးဆေးပေါ့လိပ်လေးကိုခြေထောက်နဲ့.နင်းချေပီးကျနော်လည်းနောက်ကအပြေးလေးလိုက်ဝင်လိုက်တယ်။

အသာလေးကပ်လိုက်သွားတော့.. ..

အန်တီဝင်နီ. နောက်ပိုင်းအလှကိုမြင်နေရတယ်ဗျ။ ကျစ်ဆံမြီးတုတ်တုတ်ကြီးတွေကတင်ပါးကားကားဖွံ့ဖွံ့လေး

အပေါ်မှာသွားဆုံးတယ်။ ထမီအနီရဲရဲအောက်ကတင်ပါးလေးကလှုပ်ခါရမ်း

လို့..။ မကောင်းတတ်မှန်းသိပေမယ့်ကျနော်မျက်လုံးကခွါလို့.ကိုမရတာ။

အဲ့လိုအသာလေးငေးရင်းဂလုနေရာကနေအန်တီဝင်နီကိုယ်လုံးတစ်ပတ်လှည့်လာပီးကျနော်နဲ့.မျက်နှာချင်းဆိုင်လာ

မှရှုတ်တရက်မျက်နှာလွဲလိုက်ရတယ်။ဒါတောင်ရိပ်မိသွားမလားဆိုပီးလန့်.သွားသေးတယ်။

ခပ်တည်တည်နဲ့.ဧည့်ခန်းထဲချထားတဲ့ သုံးချောင်းထောက်ဂရင်းပီယာနိုကြီးကိုလှည့်ပတ်ကြည့်ချင်

ယောင်ဆောင်နေလိုက်တယ်။

ကဲ.. ပြောပါဦး..မင်းက instruments

တွေတော်တော်တီးဖူးတယ်ဆို..မောင်ရင့်မေမေကဖုန်းထဲကနေမနေ့ကပြောတယ်..ဟုတ်လား။

အန်တီဝင်နီကမရယ်မပြီးပဲကျနော်ကိုပြောညှိရင်းစကား

စတယ်။ကျနော်လည်းပြီးရင်း...

ဟုတ်ကဲ့နည်းနည်းပါးပါးအန်တီ.

ဘာတွေတီးဖူးလဲပြောပါဦး

ဟာမိုနီကာ၊တယောနဲ့..ဂစ်တာပါခင်ဗျ..

ခုပီယာနိုကိုကောကြိုက်လို့..လာသင်တာလား. ..

အဟီး .. ဖေဖေနဲ့.မေမေကအတင်းသင်ခိုင်းလို့..လာသင်တာဗျ.. ..

(ပြောမီးမှငါဘာလို့.အဲ့လိုပြောလိုက်တာလဲလို့.တောင်နှောင်တရသွားတယ်)

အင်း.. ဟုတ်ပီလေ..မောင်ရင့်မေမေကိုအန်တီဖုန်းဆက်လိုက်မယ်..

စိတ်မပါပဲသင်လို့..ကတော့အလုပ်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူးကွ.. ...

ကျနော်ချက်ချင်းပျာသွားတယ်။

ပီယာနိုသင်ချင်တာမသင်ချင်တာထက်ဒီကိုနေ့.တိုင်းလာပီးအန်တီချောချောလေးကိုမြင်ချင်နေတဲ့စိတ်ကကျနော်ကိုကြီးစိုးနေပီလေ။

အာ..မဟုတ်ဘူးဗျ.. အစကတော့မသင်ချင်ဘူးဖြစ်နေတာ..ခုဒီကောင်ကြီး(အရှေ့.ကပီယာနိုကြီးကိုလက်ညှိုးထိုးပြ) ကိုမြင်တော့ဘယ်လိုစိတ်ပါလာမှန်းကိုမသိတာ..အဟက်ဟက်..

သေချာလို့..လားမောင်ရင်လေးရယ်..

အန်တီဝင်နီကခပ်ယဲ့ယဲ့ပြီးရင်းပြောတယ်။ ကဲ..ဒါဆိုစလိုက်စို့. ဆိုပီးပီယာနိုကြီးအရှေ့.မှာကုလားထိုင်လေးချပီးသင်ခန်းစာ စဖို့.ပြင်တယ်။

ခလုတ်တွေအကြောင်းရှင်းပြလိုက်၊နုတ်စ်တွေဖတ်ခိုင်းနဲ့.ကျနော်ကိုစိတ်ပါလက်ပါစပီးသင်ပေးပါတယ်။

သိတယ်မလားကျနော်ကတော့ ဘေးကနေ အန်တီစကားပြောသံတွေမကြားတချက်ကြား

တချက်၊ဒီလောက်အန်တီဆရာမလှလှလေးနဲ့.ပူးကပ်ပီးထိုင်နေရမှတော့ဘယ်လိုလုပ်မြူးဖစ်ကိုစိတ်ဝင်စားတော့မလဲဗျ။

ဘေးကနေတချက်တချက်သူ့.ကိုယ်နဲ့.လေးခိုးရှုလိုက်၊ လည်ပင်းက

သွေးကြောစိမ်းစိမ်းလေးတွေကိုခိုးကြည့်လိုက်၊ကျနော်ကဘေးကနေရပ်နေရတော့

တီရှပ်လည်ဟိုက်လေးအောက်ကလှုပ်ကနဲလှုပ်ကနဲမြင်မြင်နေရတဲ့ရင်သားအလှလေးတွေခိုးကြည့်လိုက်၊

တခါတခါကျနော်ကိုယ်ကိုအနောက်ဆုတ်ပီးကုလားထိုင်မှာခါးမတ်မတ်လေးထိုင်နေတဲ့အန်တီရဲ့.ကားထွက်နေတဲ့တင်လေး

ကိုကြည့်လိုက်နဲ့.အန်တီကပီယာနိုတီးပြနေတဲ့အချိန်ကျနော်က

လောင်တီးနေတာပေါ့လေအဟီး။

အဲ့ဒီနေ့.က ၂နာရီသင်ခန်းစာဟာကျနော်အတွက်တော့ ၂စက္ကန့်.လောက်ပဲကြာတယ်လို့.ထင်လိုက်ရတယ်။

ပြန်လာတော့စိတ်ကူးလေးတယဉ်ယဉ်ပေါ့ဗျ။အိမ်ပြန်ရောက်တော့

အိပ်ခန်းထဲမြန်မြန်ဝင်ပီးတစ်ချီလောက်လက်နဲ့.လုပ်လိုက်ရသေးတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်ကကျနော်မှာမိန်းမအတွေ့.အကြုံလုံးဝကို

မရှိသေးတာဗျ။ ညဖက်ထမင်းဝိုင်းကြာမှ မေမေကမေးတယ်။ဘယ်လိုလဲပီယာနိုဆရာမအသင်အပြကောင်းလားတဲ့။

ဟုတ်မေမေလို့. .. ဒါနဲ့.ဆရာမကငယ်သေးပါလားဆိုတော့ ဟဲ့ ၃၀စွန်းစွန်း

လေးရှိသေးတာ..ရုပ်ကိုလည်းကြည့်ဦးနုလေး.. သား..နင်ကြွနေပီမလား ဆိုတော့.. ကျနော်ကပြီးပြီးကြီးလုပ်ပီး
အို..မေမေကလည်းသားကအဲ့လိုတွေစိတ်မဝင်စားပါဘူးဆိုပီး ခပ်တည်တည်
နဲ့ဂေါ်လီရိုက်နေတုံးခလေးပေါက်စလိုမူလိုက်ရတယ်ဟီးဟီး။

ဆရာမအန်တီလေးကခုထိအပျိုကြီးဗျ။ ကျနော်တို့မြို့ကနာမည်ကြီးဘော်ဒါဆောင်တစ်ခုမှာနည်းပြလာလုပ်နေတာ။
ခုကျနော်သွားသွားသင်တဲ့အိမ်ကသူ့အမျိုးတစ်ယောက်ရဲ့အိမ်။

တစ်ယောက်ထဲနေတာတော့မဟုတ်ဘူး။

သူ့သူငယ်ချင်းနောက်ထပ်အပျိုကြီးတစ်ယောက်ရှိသေးတယ်။အဲ့ဒီတစ်ယောက်ကတော့

အထက်တန်းပြဆရာမ။ကျနော်သွားတဲ့နေ့ကကျောင်းသွား

လို့မမြင်ခဲ့ရတာ။

ကဲကျနော်ဖတ်လမ်းဆက်ပြောရအောင်...

အဲ့လိုပဲတစ်ပတ်ကိုရက်အန်တီဝင်နီဆီသွားသင်။

ဘေးကနေနီ့တွေခိုးကြည့်ဖင်တုံတုံလေးကိုရှိုးကိုယ်သင်းနဲ့လေးခိုးရှုရင်းကတုန်ကယင်ကြီးဖြစ်ဖြစ်ပီးအိမ်ပြန်လာ။

အိပ်ခါနီးတိုင်းပြန်ပြန်

ပီးမျက်လုံးထဲမြင်အောင်မှန်းပီးဝွင်းထု။ ဒီလိုနဲ့သင်္ကြန်ကျတဲ့ဧပရယ်လရောက်လာပါလေရော။

ဘာလိုလိုနဲ့လေးလရှိသွားပီဗျာ။ ပီယာနိုသင်တာလေးလလုံးလုံး ဘာကိုမှစိတ်မဝင်စားဘူး။ အား

အားရှိအန်တီဝင်နီ့ကိုပဲစိတ်ကပစ်မှားနေတာကိုး။ သင်တန်းကာလကလည်းပီးခါနီးလာပီဗျ။ ဒါနဲ့တရက်မှာ

သင်ခန်းစာအနေနဲ့သီချင်းတစ်ပုဒ်တီးခိုင်းတယ် Cannon in D ဆိုတဲ့ သီချင်း ကြား

ဖူးကြတယ်မလား။(ဟိုစိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်ဆိုတဲ့သူတောင်းစားလေးက သူငယ်ချင်းများစွာဆိုပီးဖျက်ဆီးထားသေးတယ်လေ)

အဲ့ဒီမှာ ကျနော်ကသောက်တလွဲတွေလျှောက်လုပ်နေတာဗျ။ ကြာလာ

တော့အန်တီလေးလဲတော်တော်စိတ်တိုလာပုံရတယ်။ ဆူတော့တာပဲဗျို့... ..

ဒီလောက်အချိန်အကြာကြီးရှိပီ ..ခုထိပုံမလာဘူးဟုတ်လား..မောင်ရင် ! !

လက်ကလည်းချာသေးတယ်.. လေ့ကျင့်ချိန်ကလည်းသပ်သပ်မှတ်မှတ်မရှိ.. နင်ဘာအသုံးကျလဲ ဖိုးသက် ! !

ငါ့မှာတော့အင်တိုက်အားတိုက်သင်လိုက်ရတာ... .. နင်ဘာလုပ်နေလဲတချိန်လုံး..ဟင် ! !

အော်ရင်းနဲ့အန်တီဝင်နီ့မျက်နှာလေးပါဒေါသကြောင့်ပန်းသွေးရောင်သမ်းလာတယ်။ကျနော်လည်းဘာမှပြန်မပြောရဲပဲငေး

ကည့်နေမိတယ်။ကျနော်အူတူတူလုပ်နေလို့လားမသိဘူးဒေါသပိုထွက်

လာတယ်နဲ့တူတယ်။ ဆက်တိုက်ပြောတော့တာပါပဲ

မောင်ရင့်မေမေနဲ့ကိုတိုင်မယ်.. တချိန်လုံးနင့်စိတ်ကဘယ်ရောက်နေလဲပြောစမ်း... ..

ငါ့တကိုယ်လုံးကိုခိုးကြည့်နေတာမလား..ဟင်..ငါမသိဘူးများမှတ်နေလား

(ဟာ..သေရောဗျ.. သိနေတာကိုး)

တနေ့တနေ့ဒီကိုလာမယ်..

ငါ့ကိုတချိန်လုံးခိုးကြည့်မယ်..သင်နေတာတွေကိုစိတ်မဝင်စား..မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတဲ့မျက်လုံးနဲ့ငါ့ကိုငမ်းနေမယ်..အလ
ကားကောင် ! ! !

ဒေါသထွက်ထွက်နဲ့ကျနော်ကိုအော်နေသံတွေဟာတချက်တချက်ယူကလစ်ရွက်တွေကိုလေတိုးနေတဲ့အသံတွေကြားထဲက
ဖောက်ထွက်လာတယ်။ကျနော်လည်းဘာမှမပြောရဲပဲသူ့မျက်နှာကိုပဲ

စိုက်ကြည့်နေမိတယ်။

မနက်ခင်းပိုင်းဆိုတော့ရေမိုးချိုးခေါင်းလျှော်ပီးစဆံပင်ခက်ခက်ကြီးတွေကဖားလျားချထားတာလှလိုက်တာ..

..မျက်နှာထားတင်းတင်းနဲ့ဆူနေတဲ့မျက်နှာနီနီလေး...

ဒီနေ့ဝတ်ထားတဲ့ထမိနက်နက်လေးအောက်မှာဗိုက်သားရှုပ်ရှုပ်လေးနဲ့ပေါင်တံသွယ်သွယ်လေးကထင်းနေတာပဲ။ကျနော်

ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူးဗျာ။ ရုတ်တရက်ကုလားထိုင်မှာထိုင်ရင်း

ကျနော်ကိုခါးထောက်ပီးဆူနေတဲ့အန်တီလှလှလေးကိုဆွဲထူပီး နဖူးလေးကိုနမ်းလိုက်မိတယ်။ ပီးတော့နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေး..

ဖြတ်..ဖြတ်ဆိုပြချက်လောက်ဆွဲစုပ်လိုက်မိတယ်။ ခါးကိုဖက်ထားတဲ့

ကျနော်လက်၂ဖက်ကသူ့အလိုလိုအောက်ကိုလျှောကျသွားပီ လပေါင်းများစွာငေးကြည့်ခဲ့ရတဲ့

တင်ပါးအယ်အယ်လေးကိုစုံကိုင်ပီးချေနေမိတယ်။

တစ်မိနစ်လောက်တော့ကျနော်ဆရာမလေးငြိမ်ကျသွားတယ်.. ..

နောက်မှကျနော်ကိုတွန်းထုတ်ပစ်တယ်ဗျာ။ ကျနော်တကိုယ်လုံးတုန်ရီနေတာပဲ။

သူ့ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့လဲ..ခုနကဒေါသမျက်နှာနေရာမှာ.. ရှက်ရွံ့တာ..စိတ်လှုပ်ရှားတာ..အံ့ဩနေတာ

တွေရောထွေးနေတဲ့အမူအရာတွေ။ ကျနော်တအားကြောက်လာတယ်။ ဘုရား ဘုရား .. ငါဘာတွေလုပ်မိပါလိမ့်ပေါ့

မောင်ရင်လေး !! ခုချက်ချင်းထွက်သွားပါ.. .. သွားသွား.. .. ခုထွက်သွား !!

အဲ့လိုအော်ပီးကျနော်ကိုကြောက်လန့်နေတဲ့မျက်ဝန်းတွေနဲ့ကြည့်နေရာတဲ့

ကျနော်ပီယာနိုဆရာမလေးကိုကြည့်ရင်းနောင်တချက်ချင်းရလာတယ်။ ငါမှားသွားပီဆိုတဲ့အတွေး၊ငါတော့ပြစ်မှုကြီးတစ်

ခုကျူးလွန်းမိပီဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ကျနော်လည်းနားထင်တွေခေါင်းတွေထူပူလာတယ်။

ခုချက်ချင်းကျနော်ဟာပီဘိကလေးလေးဖြစ်မှန်းမသိဖြစ်လာတယ်။ခပ်ဝိုင်ဝိုင်အကြည့်နဲ့အန်တီဝင်နီ့ကိုငေးရင်း

ဘာမှပြန်မပြောမိဘူး။ အသက်ကလေးမှာဂုဏ်လောက်ရှိသေးတာကိုး။

၂မိနစ်လောက်နေတော့အန်တီဝင်နီ့ထပီးအနောက်ခန်းမီးဖိုချောင်ဖက်ထွက်သွားတယ်။ ကျနော်လည်းဘာလုပ်ရမှန်းကိုမသိ

တော့တာနဲ့ပီယာနိုရှေ့ထိုင်ပီးဟိုတို.ဒီတို.လျှောက်တီးနေမိတယ်။(ထွက်လည်းမပြေးရဲဘူးမေမေ့ကိုများတိုင်လိုက်မလားဆို

ပီးလန့်နေတာ) ပြန်ထွက်လာရင်တောင်းပန်မယ်လို.တွေးရင်းစိတ်ကူးရှိ

သလိုပီယာနိုကိုဆော့နေမိတယ်။

အချိန်ဘယ်လောက်ကြာသွားမှန်းမသိတော့ဘူးကျနော်နောက်မှာလူတစ်ယောက်ရပ်နေသလိုလိုခံစားမိတာနဲ့လှည့်ကြည့်
လိုက်တော့အန်တီဝင်နီ့ပါလား။

ကျနော်ကိုကြည့်နေတဲ့အကြည့်ကတမျိုးပဲ။ ခုနကလိုတုန်လှုပ်သလိုလို၊ကြောက်သလိုလိုမျက်ဝန်းတွေမဟုတ်တော့ဘူးဗျ။

ငိုထားလို.နည်းနည်းနီနေတဲ့မျက်ဝန်းတွေနဲ့ဆွေးရီရီကြည့်နေတယ်။

ကျနော်လည်းအသနားခံတဲ့မျက်နှာပေးလေးနဲ့ပြန်ကြည့်နေလိုက်တယ်။

တိတ်ဆိတ်မှုကြီးစိုးလွန်းတော့ညှို့ခန်းကြီးတစ်ခုလုံးငြိမ်သက်နေတာပဲ။ ခဏကြာလာတော့ ဆရာမလေးကျနော်ကို

စကားစပြောတယ်.. ...

ဖိုးသက်..ငါခွေးဖြစ်လိမ့်မယ်နင်သိလား .. နင့်ထက်ငါအသက်၁၅နှစ်တိတိကြီးတယ်သိလား..

လူတွေကငါ့ကိုသမုတ်ကြတော့မှာပဲ..နင်မမိုက်ချင်စမ်းပါနဲ့.ကလေးရယ်.. ...

ဒါတွေကြိုသိခဲ့လို့ငါနင့်ကို ခပ်တင်းတင်းဆက်ဆံခဲ့တာ

ကျနော်သူဘာတွေပြောနေလဲမကြားတော့ပါဘူး။ ကျနော်အမြင်အာရုံမှာ မြင်နေရတာအရမ်းလှတဲ့အမျိုးသမီးလေးပါ။
ခုနကကျနော်ဆွဲရမ်းထားလို့ ဖွာနေတဲ့ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးတွေက ကပိုကရို
နဲ့ဆရာမလေးကိုပိုပီးတောင်ကြည့်ကောင်းနေစေတယ်။
စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းလို့ ဖားဖိုလေးလိုနီမ့်ချီမြင့်ချီဖြစ်နေတဲ့ရင်အစုံကဘာလောက်စ်အပြာရောင်အောက်ကနေရုန်းကွနေသလိုပဲ။
အိမ်ထဲဝင်

လာတဲ့နံနက်ခင်းရဲ့နေရောင်ခြည်နုလေးက
ဆရာမလေးရဲ့ထမီအနက်ရောင်လေးကိုထွင်းဖောက်ထားတော့ပေါင်တံသွယ်သွယ်စင်းစင်းလေးကိုပိုးတဝါးလေးမြင်နေရတယ်။ကျနော် ရေနစ်နေ
သလိုခံစားလာရတယ်။မွန်းကြပ်ကြပ်ကြီးဗျာ။

ကျနော်ထရပ်လိုက်တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာလမ်းလျှောက်သလိုမျိုးခံစားနေရတယ်။
အချိန်တွေအကြာကြီးငေးကြည့်ဖူးတဲ့သွေးကြောစိမ်းစိမ်းလေးတွေယှက်သမ်းနေတဲ့အန်တီဝင်နီရဲ့လည်
တိုင်ဝင်းဝင်းလေးကိုနှုတ်ခမ်းနဲ့ပွတ်ဆွဲနေမိတယ်။
ဖြေးဖြေးလေးရွရွလေးနမ်းနေမိတယ်။ခါးကျင်ကျင်လေးကိုအတင်းဖက်ထားလို့။ကိုယ်လုံးအိထွေးထွေးလေးခမျာကျနော်ရင်
ခွင်ထဲပြိုကျစပြု

လာပီ။ နမ်းတယ်တကယ့်လူပျိုရိုင်းလေးရဲ့မဝံ့မရဲအနမ်း... ..
ရင်ဘတ်ချင်းအပ်ထားမိတော့သူ့ရင်အုံကကျနော်ရင်ဘတ်နဲ့ဖိကပ်သလိုဖြစ်ပီးအိစက်နူးညံ့မှုတွေ... ..
ကျနော်ရှူးနေပီလားဗျာ
ဆရာမလေးရဲ့ကိုယ်လုံးလှလှလေးကိုကျနော်တအားပွတ်ချေနေမိပီ။ က..လေး...ရယ်
တဲ့..ကျနော်တိတ်တခိုးကြွေရတဲ့အန်တီလေးကတုန်တုန်ရီရီရေရွတ်တယ်။ ရုတ်တရက်မီးပွင့်သွားသလိုပါပဲ
ဗျာ..

ကျနော်နှုတ်ခမ်းကိုသူ့နှုတ်ခမ်းပန်းရောင်လေးကဆွဲစုပ်ပလိုက်တာ။ကျနော်မျက်လုံးတွေပြာပီးဒူးတွေပျော့သွားတယ်။ချို့လို
က်တဲ့အနမ်းလေး... .. အောက်ကကျနော်ညီလေးကလည်း
ဖြောင်းကနဲထောင်ထလာပီ။

၂ယောက်စလုံးနတ်ပူးသလိုတုန်တုန်ရီရီတွေဖြစ်နေပီ။
ဖယောင်းတိုင်သေးသေးလေးတွေလိုဖြူလွလွလေးတွေလိုထင်ရတဲ့ဆရာမလေးရဲ့လက်ချောင်းလေးတွေကကျနော်ပါး၂ဖ
က်ကိုတစ်ဖက်
တစ်ချက်စီကိုင်ထားပီးကျနော်နှုတ်ခမ်းကိုသေချာကိုစုပ်ပီးနမ်းနေတာဗျာ။
လူတစ်ကိုယ်လုံးလေထဲရောက်နေသလိုပဲ။ကျနော်လက်တွေကလည်းအငြိမ်မနေပါဘူးဘလောက်စ်လက်ပြတ်လေးဝတ်
ထားလို့ပေါ်နေတဲ့ဆင်စွယ်လိုပြောင်တင်းချောမွတ်နေတဲ့အန်တီဝင်နီလက်မောင်း၂ဖက်စလုံးကိုပွတ်လက်ကိုအောက်လှေ
၂ချပ်တင်ပါးအယ်အယ်လေးကိုစုံကိုင်ပီးချေလိုက်နဲ့အထိအတွေ့ကိုခံ
စားနေလိုက်တာလူတစ်ကိုယ်လုံးရှိန်းတိမ်းဖိန်းတိမ်းကြီးဖြစ်လာတယ်။
ရုတ်တရက်နမ်းစုပ်နေတာရပ်ပီးမျက်နှာချင်းခွဲလိုက်တယ်။ အန်တီလေးကျနော်ကိုအသာလေးတွန်းထုတ်ပီးအိမ်ရှေ့တံခါးမ

ကြီးကိုကလန်..ထိုးလိုက်တယ်။ပြုတင်းပေါက်တွေကတော့မပိတ်ဘူးခန်းဆီးလိုက်ကာအစိမ်းလေးတွေကိုချလိုက်တယ်။

ပီးတော့ဧည့်ခန်းစားပွဲပေါ်ကကန်နီနီလေးကိုကလိနေတယ်။ စက္ကန့်..ပိုင်း

လောက်ပဲကြာတယ် ..တယောသံခပ်ချွံ့တိုးတိုးလေးမြည်လာတယ်။ ကမ္ဘာကျော်ဂီတာစာဆို မိုးဇော်ရဲ့ မှော်ပုလွေဆိုတဲ့ ကွန်ရှာတိုတီးလုံးဗျ။ ပီးတော့မှကျနော်ဖက်ကိုလှည့်ပီးခပ်စူးစူးပြည့်နေတယ်။

ပြည့်နေရင်းသူ..ဘလောက်စ်ကိုခပ်တင်းတင်းကိုင်ပီးဆွဲချွတ်လိုက်တာနိပ်စိကြယ်သီးလေးတွေဆီကတဖောက်ဖောက်အသံတွေထွက်လာတယ်။ လုံးဝချွတ်ချပလိုက်တယ်။ ဟားးး ! !

ဘရာဇူဗြူးလေးခမျာမနိုင်ဝန်ကိုထမ်းထားရတာဗျာ။တင်းရင်းပီးအုံကြွနေတာပဲ။ ကျနော်တံတွေးတွေဂလုဂလုပေါ့။ အောက်ကထမီနက်နက်လေးကိုလည်းကွင်းလုံးကိုချွတ်ချလိုက်ပီ။

ဟိုက်! ! အတွင်းခံပင်တီမပါဘူး။ မပါတာတော့မဟုတ်လောက်ဘူး... ..

ခုနကအနောက်ခန်းထဲသွားရင်းချွတ်ချလာတာနေမှာ။ လက်ကိုနောက်ပြန်ကိုင်ပီးဘရာချိပ်တွေဖြုတ်ချလိုက်ပြန်ပီ။

ကဲဗျာ.. ကျနော်ခုမြင်နေရတာလူမဟုတ်လောက်ဘူး။ ဂရီတွေရဲ့ပုံပြင်ထဲက အလှနတ်ဖုရားမလေး အက်ဖရိုဒိုက်လား??

ကျနော်တစ်ယောက်ဆွံ့..အနေတဲ့လူတစ်ယောက်လိုပဲဆရာမလေးကို

ငေးကြည့်နေမိတယ်။အနားကိုလျှောက်လာတဲ့အထိပဲ။ ကလေး .. လေး ..

တဲ့တိုးတိုးလေးကျနော်ကိုစိုက်ပြည့်ပီးခေါ်တယ်..အသံကကျနော်ကြားဖူးနေကြကျနော်ပီယာနိုဆရာမလေးအသံမ

ဟုတ်တော့သလိုပဲဗျာ။တိုးတိုးရှုချိုချိုလေး..

..ကျနော်ကိုပြည့်နေတဲ့အပြည့်ကလည်းအရည်လဲ့နေတဲ့အပြည့်မျိုးရီဝေဝလေးဗျာ။

ကျနော်သွက်သွက်ခါအောင်ရှူးသွားပီဗျ။ အတင်းကိုပွဲပြောင်း

မိနေတော့တာပါပဲဗျာ။ဘာတွေလုပ်နေမိမှန်းကိုမသိတော့ပါဘူး။ဝစ်လစ်စလစ်ဖြစ်နေတဲ့

အန်တီကိုယ်လုံးလှလှလေးကိုနမ်းတယ်..လျှက်တယ်..လျှက်တာမှပလပ်..ပလပ်ဆိုပီးအသံတွေတောင်

ထွက်လာတယ်ဗျာ။ဝါဝင်းပီးဆူဖြိုးဖြိုးလေးဖြစ်နေတဲ့နီ..ကြီးတွေကိုတစ်ဖက်ကကိုင်ပီးချေရင်..တစ်ဖက်ကိုစိတ်ရှိသလောက်စို

..နေမိတယ်။ လက်တစ်ဖက်ကအအားမထားဘူး... .. တင်ပါးအိအိ

အသားနုနုလေးကိုအားရပါးရဆုတ်ချေနေမိတယ်။

လပေါင်းများစွာမှန်းခွဲရတဲ့ကိုယ်လုံးလေးပိုင်ရှင်ကျနော်ဆရာမလေးအန်တီဝင်နီဧည့်ခန်းထဲမှာမတ်တပ်ရပ်ရင်း

တဟင်းဟင်းနဲ့.. ညည်းနေရာ

တယ်။အထိအတွေ့..ကပေးတဲ့အရသာ၊သူ့..ကိုယ်လုံးမွှေးမွှေးလေးကပေးတဲ့အနံ့..ဖွာလံကျနေတဲ့ဆံပင်အရည်ကြီးတွေဆီက

ပေးတဲ့ချိုအိအိအနံ့..လေးမြင်နေရတဲ့အမြင်အာရုံကခံစားနေရတဲ့အရ

သာ၊ ငဲ့ဆရာမလေးကိုငဲ့စိတ်ကူးအိပ်မက်ထဲကလိုလုပ်နေရပါလားဆိုတဲ့စိတ်အရသာ။

ဘာတွေမှန်းကိုမသိတော့အောင်ရှုပ်ထွေးနေတာပဲဗျာ။

တယောသံယဲ့ယဲ့လေးကလွဲပီးဘာသံမှမကြားရတဲ့ဧည့်ခန်းထဲမှာဆရာမလေးရဲ့ အင်းးးးးးးးးးးး

ဆိုပီးသံရှည်ဆွဲပီးညည်းသံရယ်၊ ဟင်း .. ဟင်း...ဆိုပီးသံပြတ်လေးညည်းသံရယ်ဆူညံနေ

တယ်။ ကျနော်ဆီကလည်း တရူးရူးနဲ့..နာမူတ်သံတွေထွက်တာပေါ့လေ။

လူပျိုပေါက်နွားရိုင်းပေါက်စလေးရဲ့..ပထမဆုံးကိုးဗျ။ ၁၀မိနစ်လောက်တစ်ကိုယ်လုံးကိုအားရပါးရကိုင်တွယ်နမ်းရှုပ်ပီး

တော့မရတော့ဘူးဗျာ။ အောက်ကညီလေးက၁၂နာရီထိုးရလွန်းလို့..အောင့်တောင့်တောင့်ဖြစ်လာပီ။(ပုံမှန်တောင်တယ်ဆို

ဇနာရီဗျာ.. မဟာဒယားတောင်နေတာကိုဖော်ကျူးလိုက်တာ ၁၂နာရီ
လို့ သဘောပေါက်ပြာတယ်မလား) သူ့ကိုကျနော်စို့နေတာနမ်းနေတာတွေရပ်လိုက်တယ်။
လက် ၂ဖက်ကတော့နီ့ လှလှကြီး ၂လုံးကိုအုပ်ကိုင်ထားမီးနီ့ သီးစုတူတူပန်းရောင်ဖျော့ဖျော့လေးတွေ
ကိုချေနေတုံးပဲ။ အန်တီဝင်နီ့ ကျနော်လေအရမ်း.. ဟိုဟာလေ.. ကျနော်မရဲသေးဘူးဗျ။ လုပ်တာလုပ်နေတာ
အတွေ့အကြုံမှမရှိတာကိုး။ သူမ ဘာမှမပြောဘူးဗျပြီးရင်းကျနော်ကိုဖတ်
ကနဲနှုတ်ခမ်းကိုစုပ်နမ်းပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခါတော့တစ်မျိုးပဲ။ ခုနကနမ်းတာကနှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်တာကိုး။ ခုဟာက
သူ့လျှာနွေးနွေးလေးကိုထိုးသွင်းလာတာဗျ။ ကျနော်မှာလျှာမထားတတ်သေးတော့
ဗလုံးဗထွေးတွေဖြစ်ကုန်တယ်။ ရုတ်တရက်သွားရည်တွေကျချင်သလိုလိုတောင်ဖြစ်ကုန်တယ်။ ဒါပေမယ့်လျှာချင်းပွတ်လိုက်
ရင်ကိုဓာတ်လိုက်သလိုတွန့်တက်သွားတယ်ဗျ။ နမ်းနေရင်းနဲ့သူမ
လက်ချောင်းတွေကကျနော်အဝတ်တွေကိုချွတ်နေပီ။ ပုဆိုးကိုဆွဲချွတ်ချ။ ကျနော်ရုပ်ကိုငြာယ်သီးတွေဖြုတ်ပေး..
အဲ့..ဒါပေမယ့်နှုတ်ခမ်းကတော့စုပ်နေတာနော်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီပဲကျန်တော့
တယ်။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်ပဲအောက်ကိုလျှောချပီးခြေထောက်နဲ့ဖိနှင်းပီးချွတ်ပလိုက်ပီ။
လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေကကျနော်ရင်ဘတ်ကိုပွတ်ပေးတယ်။ ပွတ်ပေးတယ်ဆိုတာလက်ဖဝါးနဲ့
အပြားလိုက်ကြီးမဟုတ်ဘူးနော်။ လက်ချောင်းထိပ်ကလေးတွေနဲ့ရွရွလေးကစားနေတာကျနော်ရင်အုံပေါ်မှာ။ တခြားလက်
တစ်ဖက်က ကျနော်တင်ပါးကိုလာပွတ်နေတာဗျ။ (ဒီနေရာမှာယောက်ျား
လေးဖင်အကိုင်ခံရတယ်ဆိုပီးမပြုံးနဲ့ကိုယ့်လူတို့အကိုင်ကောင်းကောင်းခံဖူးမှခင်ဗျားတို့သိမှာ) ပီးမှသူ့လက်ကအရှေ့ကို
ရောက်လာတာဗျ။ တောင်မတ်နေတဲ့ကျနော်ညီလေးကိုမကိုင်ပဲနဲ့သူ့
လက်ခုံလေးနဲ့မထိတထိပွတ်ပွတ်တိုက်ပေးနေတာဗျ။ အပေါ်မှာကပန်းသွေးရောင်နှုတ်ခမ်းနဲ့အစုပ်ခံရလျှာနဲ့ကလိခံရ၊
အလယ်မှာကရင်အုံကိုလက်ချောင်းထိပ်ကလေးနဲ့ကလိနေ၊ အောက်မှာ
ကညီလေးကိုလက်ခုံနဲ့ပွတ်လိုက်
လက်ချောင်းနှစ်ချောင်းလောက်နဲ့ ၂ချက်လောက်ဝှင်းထုသလိုကစားလိုက်ရပ်လိုက်အလုပ်ခံနေရတာတွေတာကြည့်ပေ
တာဗျ။

မီးရထားခေါင်းတွဲကြီးလေပေါင်ပြည့်သွားတဲ့အခါမြည်လာတဲ့အသံမျိုးကျနော်ဆီကထွက်လာပီဗျ။
စိတ်ကိုထိန်းလို့ကိုမရတော့တာ။
ကိုယ့်ကိုကိုယ်ဘာတွေလုပ်နေမှန်းမသိခင်ငါးရုံကိုယ်လုံးလေးကိုဧည့်ခန်းထဲက ဆက်တီစားပွဲပေါ်ကိုတွန်းလှဲပလိုက်မိတယ်။
အစီစဉ်တကျလုပ်တာမျိုးမဟုတ်တော့ဝရုန်းသုံးကားတွေဖြစ်ကုန်တယ်။
ကြည့်လိုက်ပါဦးဗျာကျနော်အန်တီဆရာမလှလှလေးခမျာဆက်တီစားပွဲသေးသေးလေးပေါ်မှာပက်လက်ကလေး။ တကိုယ်
လုံးဗလာကျင်းလို့ကျနော်ကိုပြီးမဲ့မဲ့လေးနဲ့မော့ကြည့်နေရှာတယ်။ ခုမှ...
ကျနော်အကြည့်ကိုသူမပိပိလေးဆီပို့လိုက်မိတယ်။
ဝမ်းကြာစိုက်မှ... .. တဆင့်အောက်စုန့်..ကြည့်လေတုံသော်... .. အလျှံရဲရဲ... .. ဟက်တက်ခွဲသို့.

(ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ကလျာမိမိမုန်းကဗျာမှ)
လှလိုက်တဲ့ဘက်ဖုတ်လေးဗျ။

ခပ်တိုတိုညှပ်ထားတဲ့အချစ်မွှေးလေးတွေအောက်မှာဟက်တက်ကလေးနီညိုရောင်သန်းလို့။တကယ်ဆိုကျနော်အသက်၁၇ နှစ်မှာမိန်းမပစ္စည်းဆိုလို့ ဒီတစ်ခါပဲ

မြင်ဖူးတာကိုး။ စူးစမ်းချင်စိတ်တွေဘာတွေအသာထားလောလောဆယ်ကျနော်အရမ်း ိုး ချင်ပီ။

ဘာမှဂရုမစိုက်အားတော့ဘူး။ ကျနော်ညီလေးကလည်းသံပိုက်လုံးတစ်ချောင်းလို့ မာတင်းပီးပေါက်

ကွဲထွက်တော့မယ်။ အန်တီလေးပေါင်တံဖွေးဖွေးကြီး ၂ချောင်းကိုဆွဲဖြုတ်ပီးနေရာယူတယ်။

ဒူးကိုကွေးပီးတွေလိုက်တယ်... .. ခါးအားကိုအသုံးပြုပီးထိုးထည့်လိုက်တယ်။ အား .. လူတစ်ကိုယ်

လုံးဖျင်းကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဆရာမလေးခမျာလည်းရိုးးးးး ! ဆိုပီးကော့တက်သွားတယ်။ မဝင်ဘူးဗျ..

မဝင်ပဲနဲ့ ချော်ထွက်သွားတာလူကိုမျက်လုံးတွေပြာသွားတာပဲ။ ကျနော်စိတ်အိုက်သွားတယ်။

ရုတ်တရက်ပက်လက်လှန်နေတဲ့သူမလက်နောက်ပြန်ထောက်ပီးထလာတယ်။ကိုယ်ကိုကိုင်းညွတ်ပီး

ကျနော်ညီလေးကိုတင်းတင်းဆုတ်ကိုင်ပီးဘက်ပြန်လေးတစ်ချက်နှစ်ချက်လောက်ဝှင်းထုသ

လိုဖတ်ဖတ်ဆိုပီးကစားလိုက်ပီးသူမဟာလေးနဲ့ တွေ့ပေးထားရင်းတိုးတိုးလေးပြောတယ်။

ကလေး..လေး Largo: နော်တဲ့။ အဲ့လိုပြောတဲ့အချိန်မှာအသံလေးကတုန်တုန်ရီရီလေးနဲ့ ရှက်ဝဲဝဲဖြစ်နေရှာတယ်။

(ဒီနေရာမှာရှင်းပြချင်တာက Largo: ဆိုတာကျနော်တို့ ဂီတသမားတွေအချင်းချင်းသာနားလည်တဲ့စကားပါ။

သီချင်းတစ်ပုဒ်ကိုတီးခတ်တဲ့အခါမှာသီချင်းရဲ့နတ်စာရွက်တွေမှာအညွှန်းသဘော

မျိုးတွေပါပါတယ်။ Largo: ဆိုရင်ပျော့ပျောင်းညင်သာစွာတီးခတ်ပါလို့ ဆိုလိုသလို Allegato:ဆိုရင်

နရီသုတ်သုတ်ဖြင့်တီးခတ်ပါအစရှိသဖြင့်ပေါ့လေ။ခုသူမဆိုလိုတာက သာသာဖြေးဖြေးလေး

တီးပါ..အဲလေ..လုပ်ပါပေါ့ဗျာ)ကျနော်လည်းခါးကိုကော့ပီးသာသာလေးထိုးသွင်းလိုက်တယ်။ ရိုးးးးးးး ! ! ဝင်တယ်ဗျ။

စီးပိုင်ပိုင်နဲ့ ကိုတစ်ဝက်လောက်ဝင်သွားပီ။ အန်တီလေးခမျာလက်တစ်ဖက်

ကစားပွဲကိုနောက်ပြန်ထောက်ထားရတဲ့အထဲကျနော်ဂုတ်ပိုးကိုလက်တစ်ဖက်နဲ့ သိုင်းဖက်ပီးမျက်နှာလေးကကြိတ်ပီးခံနေရ

ရှာတဲ့ပုံလေး။ အသာလေးနောက်ကိုပြန်ဆုတ်လိုက်တယ်ကျနော်ညီ

လေးကို။ထပ်ပီးသွင်းတယ်။သာသာလေးပဲထုတ်ချည်သွင်းချည်လုပ်ပေးနေတော့သူ ဆီကညည်းသံလေးထွက်ကျလာပီ။

ဟားးးးးးးးး ဟားးးးးးးးး ဆိုတဲ့သံရည်ဆွဲသံလေးတွေဗျ။ အဝင်အ

ထွက်ကတော်တော်လေးချောမွတ်လာတာနဲ့ ကျနော်လည်းဖင်ကိုရုံ့ ပီးအားနဲ့ အဆုံးထိဆောင့်ချပလိုက်တော့လူကိုမီးပွင့်သွ

ားမတတ်ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ ကျနော်ညီလေးက၁၇နှစ်ဆိုတော့၁၇

နှစ်နဲ့ လိုက်တဲ့အရွယ်အစားပဲရှိတာရယ်၊တဖက်ကလည်းအပျိုကြီး ဇ-

ဘက်ဖုတ်ဆိုတော့ထိုက်သင့်သလောက်ခံနိုင်ရည်ရှိတာရယ်ကြောင့်လားမသိဘူးတအားကြီးခက်ခဲတာမျိုးတော့မဖြစ်ဘူးဗျ။

(ဒီနေရာမှာဗမာအောစာအုပ်တွေလို၁၀လက်မပစ္စည်းကြီးတို့ ပိုကာအချို့ရည်ဖူးလောက်တုတ်တဲ့ဟာကြီးတို့

အဲ့လိုသာဘာဝလွန်တွေမပါဘူးနော်) မရတော့ဘူးဗျ။ ကျနော်သူ့ ကိုညှာရကောင်း

မှန်းလည်းမသိတော့ဘူး။ အသားကုန်ကိုဆောင့်တော့တာဗျ။ တဖောင်းဖောင်းနဲ့ မြည်သံတွေကိုဆူညံနေတာပဲ။

အန်တီဝင်နီလေးလည်း မျက်လုံးလေးမှိတ်ပီးအံ့ကြိတ်နေရင်းခပ်တိုးတိုးလေး

ညည်းနေတယ်။ သိပ်မကြာပါဘူးလူပျိုပေါက်ကလေးကိုးဗျ။

တအားပိတ်ပိတ်ဆောင့်ရင်းနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးတင်းလာပီးအဆုံးသတ်ချင်လာတယ်။

ဒါနဲ့ ကျနော်ဂုတ်ပိုးကိုတွယ်ထားတဲ့သူ့ လက်ကို

ဖြုတ်ချပီးစားပွဲပေါ်ပက်လက်ပြန်လဲခိုင်းခြေထောက် ၂ချောင်းကိုတစ်တီတူးမိုးမျှော်ထောင်ခိုင်းပီးစားပွဲအောက်တစ်ခြမ်းလျှော

ကျနေတဲ့တင်ပါးဖွေးဖွေးကြီးကိုပြာညှိပီး ဖန်းဖန်းမြည်အောင်ဆောင့်
ရင်းကျနော်သုတ်ရေတွေပန်းထုတ်ပလိုက်မိတယ်။

ကျနော်တစ်ကိုယ်လုံးအားတွေမရှိတော့သလိုပျော့ခွေသွားတယ်ဗျာ။

ကမ္ဘာဦးကချစ်သူ ဥဦးလို့ပဲကျနော်တို့. ပယောက်လုံးအဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်တွေနဲ့. ဆက်တိစားပွဲလေးပေါ်မှာလဲလျောင်းပူးကပ်လို
.လေ။

တင်းမာပီးအနေတည်လွန်းလှပါတယ်ဆိုတဲ့ကျနော်ဆရာမလေးအန်တီဝင်နီလေချိုမြတဲ့ရှက်ပြုံးလေးနဲ့. ကပိုကရိုဆံနွယ်ရှည်
လေးတွေကြားထဲကနေခိုးပြာညှိနေတယ်။ ကျနော်က

တော့ရဟတ်စီးပီးစကလေးပေါက်စနလေးလိုရင်ထဲတလုပ်လုပ်နဲ့. ဖြစ်လို့. ကောင်းတုံး။

ပြောင်ရှင်းပီးသန့်. စင်လွန်းတဲ့မျက်နှာနုနုလေးကိုတယုတယလက်နဲ့. သပ်ပေးလိုက်တော့ပီဘီကြောင်မလေး

လိုမျက်တောင်လေးတွေမှေးစင်းပီးငြိမ်ခံနေရှာတယ်။

အန်တီလေး .. နောင်တရနေလားဟင်..

ဟာဟ !! (ချစ်စရာအသံလေးနဲ့.)

ပြောပါဗျာ.. ... ကျနော်ကိုမုန်းသွားပီလားလို့. (ခွဲပျစ်ပျစ်အသံဖြင့်ဖတ်ပါ)

ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့လေးလလောက်က..

ဒီခြံထဲကို.. ဂျင်းပန်အပြာတီရှုပ်အဖြူလေးဝတ်ထားတဲ့.. ကောင်လေး.. ရောက်လာခဲ့တယ်.. ဂုတ်ထောက်နေတဲ့ဆံပင်လေးနဲ့.

ရှင်းသန့်. နေတဲ့.. သူ. မျက်နှာလေး

ကိုငေးပြာညှိပီး... ကျုပ်မှာလူကြီးဖြစ်ပီး... စိတ်လှုပ်ရှားလိုက်တာလေ...

ဗျာ !!

ဟုတ်တယ်လေ.. အဲ့ဒီကောင်လေးပေါ့.. ပီယာနိုတီးသင်နေရင်.. မျက်လုံးတွေက.. ဒီကိုယ်လုံးကိုခိုးခိုးပြာညှိပီးမျက်နှာတွေက
နီရဲနေတာ.. ခစ်ခစ်.. သနားလည်းသနားရယ်လဲရယ်ချင်တယ်..

အာ.. အန်တီလေးနော်.. (ရှက်ရမ်းရမ်းပီးအော်တာဟီး)

မြတ်စ်.. မြတ်စ်.. မြတ်စ်

ရှက်သလိုလိုဘာလိုလိုလုပ်ပီးသူမနှုတ်ခမ်းလေးကိုပြတ်ထွက်မတတ်ဘဲခါလောက်တအားစုပ်ပေးပလိုက်မိတယ်။

မျက်နှာလေးကချစ်စဖွယ်မဲ့ပြပီး။ ခဏထကွာလူဆိုးလေး.. ကျမသန့်. ရှင်းရေး

လုပ်ပရစေဦးဆိုပီးတွန်းလာလို့. မလွှတ်ချင်လွှတ်ချင်နဲ့. လွှတ်ပေးလိုက်ရတယ်။

အန်တီဝင်နီအနောက်ခန်းထဲဝင်သွားပီးရေသံတွေကြားရတယ်။ ဆေးကြောနေတာနေမှာ။ ကျနော်ကတော့မထသေး

ဘူးအပျင်းထူပီးစားပွဲပေါ်မှာပက်လက်အိပ်ပီးမျက်လုံးမှိတ်ထားပီးမှိန်းနေလိုက်တယ်။ (အားယူနေတာနော်ပရိတ်သတ်ကြီး



ဘယ်လောက်ကြာသွားတယ်မသိဘူး။ ဖွင့်ထားတဲ့ကက်ဆက်ကိုပိတ်လိုက်တဲ့အသံချောက်ကနဲကြားပီး

ပြာညှိလင်တဲ့ပီယာနိုတီးသံထွက်လာတယ်။

မာရီလင်မွန်ရီးရဲ့. ပြန်လမ်းမရှိတဲ့မြစ် (River of no return) ကိုတီးနေတာဗျာ။

ကျနော်တော်တော်ကြွေတဲ့ခေတ်ဟောင်းသီချင်းပေါ့။ ထထိုင်ပီးပြာညှိလိုက်တော့ကျနော်မှာမှတ်တက်နေမိတယ်ဗျာ။

ဖေရယ်လရဲ့လေရှူးတွေကချထားတဲ့လိုက်ကာအစိမ်းလေးတွေကိုတဖတ်ဖတ်ခါစေပီး အခန်းထဲထိတိုးဝင်အလာ၊
ခုနကကျနော်သောင်းကျန်းပီးစားပွဲပေါ်ကဖယ်ချထားတဲ့ဂီတနတ်စံတွေရေး
ထားတဲ့စာရွက်ဖြူဖြူတွေကလေအဝှေ့မှာတစ်ခန်းလုံးနဲ့အောင်ပျံ့နေတယ်။ လှလိုက်တဲ့မြင်ကွင်း။ ဒီထက်ပိုလှစေတာက..
..

ပီယာနိုတီးနေတဲ့ကျနော်ဆရာမလေး
ခင်ဗျားတို့.တသက်လုံးမြင်ဖူးမှာမဟုတ်တဲ့မြင်ကွင်း၊ကျနော်တသက်မမေ့နိုင်တော့တဲ့မြင်ကွင်း။ ပီယာနိုရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့
အဝတ်မဲ့ကိုယ်လုံးလေး...
ခါးလေးကော့ထားတော့တောင့်တင်းလွန်းတဲ့တင်ပါးလေးကခရမ်းချဉ်သီးဝါဝါလေးလိုပြောင်တင်းပီးလှလိုက်တာဗျာ။
ကျနော်ဆီကနေဘေးတိုက်မြင်နေရတော့ခပ်
အယ်အယ်လေးအရှေ့.ကိုစူထွက်နေတဲ့ရင်သားဝင်းဝင်းလေးကိုပါမြင်နေရတာ။
ရှည်လျားလွန်းတဲ့ဆံပင်နက်နက်တွေကလေတိုက်လို.တလူလူလွှင့်နေတယ်။ မျက်လုံးလေးတွေစုံမှိတ်ပီးသူမတီးခတ်နေ
တယ်။ ဘုရားသခင်..ကျနော်မြင်နေရတာ..ကျနော်ဆရာမလေးလား...
ဒါမှမဟုတ်ခေါမပုံပြင်ထဲနတ်မိမယ်ကျောက်ဆစ်ရုပ်ထုလေးလား...
ငြာညှိမိရင်ကျောက်ရုပ်ဖြစ်သွားစေတယ်ဆိုတဲ့ဂရိဒဏ္ဍာရီထဲကမိနုဆာနတ်သမီးလေးလား။

ကျနော်မတ်တပ်ထရပ်လိုက်တယ်..ပီးတော့ပီယာနိုတီးနေတဲ့ကျနော်ချစ်သူလှလှလေးဆီကိုတရွေ့.ရွေ့.လှမ်းပီးတိတ်တိတ်
လေးကပ်သွားမိတယ်ဗျာ။

ပြန်လမ်းမရှိတဲ့မြစ်ထဲကျနော်ခုန်ချလိုက်မိတယ်...
လေထီးမပွင့်ခဲ့ဘူး..

(channko၏ မိုးတွေရွာတဲ့အခါကဗျာမှ)

ဂီတမှောင်ဝနေတဲ့ကျနော်ဆရာမလေးဘေးမှာကျနော်ရပ်ပီးအပေါ်စီးကနေတစ်မိမိငြာညှိနေမိတယ်။
သူမကတော့မျက်လုံးလေးမှိတ်ပီး ပီယာနိုခလုတ်တွေပေါ်လက်ချောင်းလေးတွေပြေးလွှားတို့.ထိရင်းတီးခတ်နေတုံးပဲ။
အပြစ်ဆိုစရာမရှိတဲ့ကိုယ်လုံးလေးကိုငြာညှိရင်းကျနော်သွေးတွေပွက်ပွက်ဆူစ
ပြုလာပြန်တယ်။ ငယ်ရွယ်နုပျိုဆဲကောင်လေးဆိုတော့လည်းစိတ်ကချက်ချင်းပြန်ထလာပြန်ပီဗျာ။
ကျနော်စိတ်ကလည်းတော်တော်ရဲစပြုလာတယ်။ခုနကလိုကြောက်သလိုလိုလန့်.သလိုလိုမဖြစ်
တော့ဘူး။
မရိုးမရွံ့ဖြစ်လာတာနဲ့.တောင်မတ်စပြုလာတဲ့ကျနော်ညီလေးနဲ့.ထိုင်နေတဲ့အန်တီဆရာမလေးရဲ့.လက်မောင်းသားအိအိလေး
ကိုအသာလေးထောက်လိုက်မိတယ်။ ရုတ်တရက်ဂီတသံစဉ်
တွေရပ်သွားတယ်။ဖျတ်ကနဲမော့ငြာညှိလာတယ်။
အာကွာ !! တဲ့ (မျက်လုံးလေးပြူးပီးငြာညှိနေတာချစ်စရာလေးဗျာ)
ကလေးလေး..ဟာကလည်းပြန်ဖြစ်လာတာမြန်လိုက်တာ.. ...
ဆိုပီးလျှာလေးတစ်လစ်ထုတ်ပြပီးအောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားဖြူဖြူလေးနဲ့.ကိုက်ထားတာတကယ့်အပျိုပေါက်မလေးငြာနေတာ

ပဲ။

မတ်တပ်ရပ်နေတဲ့ကျနော်ဖက်ကိုမျက်နှာချင်းဆိုင်လှည့်ထိုင်လိုက်မီးကျနော်ညီလေးကိုလက်ချောင်းပျော့ပျော့လေးတွေနဲ့၊
သေသေချာချာကိုဆုတ်ကိုင်လိုက်တယ်။ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်ပေး

တယ်။ ဖူး..... ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ ခမိနစ်လောက်ငြိမ်ခံနေပီး။

သူမပုခုံးလေးကိုကျနော်လက် ၂ဖက်နဲ့၊ စုံကိုင်ပီးဆွဲထူမလိုက်တယ်။

ကျနော်ပထမအခေါက်ကစိတ်မထိန်းနိုင်ပဲသောက်ရမ်းတွေဖွတ်လုပ်မိတာမြန်လွန်းသွားတယ်။

အန်တီဝင်နီဘယ်လိုမှကျေနပ်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကျနော်သိတယ်။ ခုတစ်ခေါက်တော့ကျနော်

တအားမြန်လို့၊ မဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့်ဆရာဆရာတွေရဲ့လက်ချာတွေအတိုင်း သေသေချာချာနူးနပ်ဖို့ပြင်တယ်။

(ကျနော်တို့၊ ခေတ်ကခုလိုအောက်ကားတွေဘာတွေဆိုတာရှိတာမဟုတ်ဘူးဗျ။ အဲ့ဒီ

ခေတ်ကလူပျိုပေါက်တွေရဲ့၊ ထုံးစံအတိုင်းရပ်ကွက်ထိပ်ကမီးကင်းစောင့်တဲ့

တဲလေးမှာညဖက်မီးလေးဘာလေးလှုံရင်းကာလသားကြီးတွေရဲ့၊ စွန့်၊ စားခန်းတွေလက်ချာတွေနားထောင်ပီးပညာယူ

ရတာကိုး။ ညစ်တီးညစ်ပတ်စာချိုးတွေ.. ဥပမာ၊ ဇောက်ဖုတ်သစ်ရွက်လုပ်ရခက်၊ ဇောက်ဖုတ်မုန့်၊ ပေါင်းလုပ်လို့၊ ကောင်း၊

ဟုတ်တာတွေရောမဟုတ်တာတွေရောစုံနေတဲ့လိပ်ညာပို့၊ ချချက်တွေနဲ့၊

သူတို့၊ ကိုဆရာတင်ရတဲ့ကာလပေါ့။ ဆရာမောင်ထင်ရဲ့၊ ကိုဒေါင်းဝတ္ထုတွေထဲက

ကာလသားကြီးကိုဒေါင်းလိုလက်ချာပေးတဲ့ဆရာသမားတွေပေါ့။ ခုပြန်ပြောရင်းတောင်သူတို့၊ တွေကိုသတိရလိုက်

တာဗျာ ။ ကဲထားပါတော့ဗျာ။ လိုရင်းမရောက်ပဲတော့ပစ်ချော်နေပီ..ဆက်ရအောင်)

ဆွဲထူမပီးတာနဲ့၊ အန်တီလေးဆံပင်ရှည်တွေကိုလက်နဲ့၊ ကိုင်ပီးရှင်းပေးလိုက်တယ်။

ပီးမှလည်တိုင်ဖြူဖြူလေးကိုလျှာနဲ့၊ ညှပ်ရိုးနားကနေဟိုးအပေါ်မေးဖျားလေးရောက်တဲ့အထိလျှက်ပေးနေ

မိတယ်။ လျှက်ပေးနေရင်းနဲ့၊ သူမဆီးခုံအပေါ်မှာကျနော်လက်ချောင်းတွေကိုပို့၊ ပီးကစားပေးလိုက်တာ...

တဟင်းဟင်းနဲ့၊ ညည်းစပြုလာပီ။ လက်ခလယ်နဲ့၊ အကွဲကြောင်းလေးကိုစမ်းတော့စိုတိုတို

အိတ်တိလေးဗျ။ ကျနော်ရွရွလေးပွတ်ပေးလိုက်တော့ကျနော်ပုခုံးပေါ်သူမခေါင်းလေးမှီတွယ်လာပီးခြေဖျားထောက်ပီး

အာဟာ...ဆိုတဲ့အသံထွက်လာတယ်။ အထဲကိုနည်းနည်းလေးလက်ခလယ်

ကိုပြောင်းပြန်လှန်ပီးထိုးသွင်းပြည့်တယ်။ ပြွတ်ကနဲလက်တစ်ဆစ်လောက်ဝင်သွားတယ်။

ထုတ်ချည်သွင်းချည်ကစားပေးနေလိုက်တော့အာ..အာ..အာ..ဆိုပီးညည်းသံတွေစိပ်လာပီ။ ကျနော်

ပါးစပ်ကလည်းအငြိမ်မနေပါဘူး။ အပေါ်ပိုင်းမှာတိုက်စစ်ဆင်နေတာပါပဲ။

နီ..သီးစူတူလေးတွေကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်စို့၊ လိုက်၊ သွားလေးနဲ့၊ မနာအောင်ဖွဖွလေးကိုက်ဆွဲလိုက်လုပ်ပေးနေတယ်။

ကလေး..လေး...ဒီမှာဒူးမခိုင့်တော့ဘူးကွာ

တဲ့..တကိုယ်လုံးတုန်ခါနေတဲ့ကျနော်ဆရာမလေးကတိုးတိုးလေးပြောလာတယ်။

ဒီလောက်နဲ့၊ တော့ ိုးလို့၊ မဖြစ်သေးမှန်းကျနော်ကြားနာခဲ့ရတဲ့လက်ချာတွေအရသိနေတယ်။

ပေါင်၁၂၀လောက်ရှိတဲ့ဆရာမလေးရဲ့၊ ကိုယ်လုံးအိထွေးထွေးလေးကိုစွေ၊ ကနဲပွေ့၊ ချီပီးပထမတစ်ကြိမ်

အချစ်စစ်ပွဲဆင်နွှဲတဲ့ဆက်တီစားပွဲအပုလေးပေါ်ကိုတင်ပေးလိုက်ပီးပက်လက်အိပ်စေလိုက်တယ်။ ပီးမှကျနော်ကြမ်းပြင်ပေါ်

ဒူးထောက်ပီး သူမကိုဒူးထောင်ပေါင်ကားဖြစ်အောင်အနေအထားပြင်

တယ်။ ဇောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးကိုလက်ညှိုးလက်မ ၂ချောင်းနဲ့၊ ဖြိုလိုက်ပီးကျနော်မျက်နှာကိုအပ်လိုက်တယ်။

ဟေး..... !! မလုပ်... !! အား..... ရှိ..... ရှိ.....

ခေါင်းထောင်ထပ်ပြီးပြည့်လာတဲ့ကျနော်ဆရာမလေးအံ့ဩတကြီးမျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့.ကျနော်ကိုတားဖို့.ကြိုးစားသေးတယ်။
ဒါပေမယ့်နောက်ကျသွားပီ... ကျနော်လျှာကအပြားလိုက်သူ..ဘက်
ဖုတ်ကိုလျှက်မိသွားပီ။ မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီးကျနော်လည်းအသားကုန်လျှက်တော့တာပေါ့ဗျာ။
ဖင်တုံးလှလှလေးခမျာအောက်ကစားပွဲနဲ့.လွှတ်ထွက်သွားတဲ့အထိကျော့ကျော့တက်သွားတယ်။ကျနော်
လက်ကလည်းမြန်တယ်ခင်ဗျ။ကျော့တက်လာတဲ့တင်ပါး.၂ခုအောက်ကိုလက်ဖဝါး.၂ဖက်လုံးထိုးခံပီးဆုတ်ချေရင်းပါးစပ်က
တော့သူ..ဘက်ဖုတ်နဲ့.လွှတ်ထွက်မသွားအောင်တော့ပီးအသားကုန်လျှာ
စွမ်းပြနေတော့တာပါပဲ။

ကုလားဖြူဘာသာစကားမှာယောက်ျားနဲ့.မိန်းမ ိုးကြတာကိုစကားလုံးအမျိုးမျိုးနဲ့.ဖော်ပြတယ်။ အားလုံးထဲကမှmaking
love ဆိုတာကိုကျနော်အနှစ်သက်ဆုံးဗျ။
ဘာသာတောင်မပြန်ရက်ဘူးအဲ့ဒီစကားလုံးလေးကို။
ဟုတ်တယ်ဗျ..အပြန်အလှန်တယုတယလုပ်ပေးကြတာ၊ကိုယ့်ဆန္ဒကိုရေ.တန်းမတင်ပဲအတ္တမကြီးပဲကိုယ့်ချစ်သူလေးကောင်
းအောင်လုပ်ပေး
တဲ့အခါသူကလေးအရမ်းကောင်းနေရှာပါလားဆိုတဲ့ပြဿနာပေါ်တိဖြစ်မှု၊
အဆုံးသတ်မရောက်ရောက်အောင်ကြိုးစားပေးလို့.ပန်းတိုင်ရောက်သွားတယ်ပီးသွားတယ်ဆိုတဲ့အခါမျိုးမှာကိုယ့်ကိုကိုယ်
ငါကွဆိုတဲ့ကြီးမြတ်မှုမျိုးခံစားရတာတွေ..အစရှိသဖြင့်အမိပ္ပါယ်တွေအများကြီးပါတယ်လို့.ယူဆတယ်ဗျာ။
အဲ့လိုမဟုတ်ပဲ..လာထားဆိုပီး..နို့.တွေအတင်းနှိုက်၊ကိုင်လို့.ကောင်းလိုက်တာဆိုပီးဖွတ်
ညှစ်၊ဘာမှဖြင့်မစရသေးဘူးထမီလုန့်..တဖြောင်းဖြောင်းနဲ့.တွယ်..အောက်ကနာလို့.အော်သံထွက်လာတာငါကွငါကွဆိုပီးအ
သားကုန်ဆောင့်အဲ့လိုမျိုးကိုတော့ Fucking: ဆိုတဲ့အဆင့်ပဲသတ်မှတ်

ချင်တယ် Having Sex:လို့.တောင်မခေါ်ချင်ဘူးဗျ။ တော့ပစ်ချော်နေရင်ဆောရီးဗျာ..ဆက်ရအောင်



ကျနော်ဆရာမလေးအတင်းငြင်းဆန်မှာစိုးရိမ်လို့.ဖွတ်ကြီးစစ်ချင်းမှာအသားကုန်လျှက်ပလိုက်ပေမယ့်ဥမိနစ်လောက်ပါပဲခပ်
ကြမ်းကြမ်းလျှက်တာက။

ခုဆိုကျနော်ချုပ်မိထားပီလေ။ သူမဖင်ဝိုင်းဝိုင်းအိအိလေးကိုလည်းလက်ဖဝါး.၂ဖက်နဲ့.ဆုတ်ကိုင်မိထားပီ။
ချက်ချင်းပဲဆရာသမားတွေရဲ့.လက်ချာကိုကြားယောင်လာတယ်။(မင်းတို့.မှတ်ထားရမှာ
ကကိုယ့်ကောင်မလေးကိုဂျာဆွဲမယ်ဆိုအသားကုန်ဖွတ်မဆွဲနဲ့.ကြာကြာမဆွဲနိုင်ဘူးမေးရိုးတွေညောင်းလာမယ်၊လျှာကိုတအ
ားတောင့်ထားရလွန်းလို့.အချိန်ကြာလာရင်လျှာသက်လုံကျလာမယ်၊ဒီ
တော့ဥပမာပေးရရင်မင်းတို့.လျှာတွေကိုတခါခါမှာကရာတေးသမားတွေခပ်ပြင်းပြင်းကန်သလိုနှစ်ချက်သုံးချက်တောင့်ပီး-
ဘက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက်အားနဲ့.လျှက်လိုက်၊ဘက်စိကို
လျှာဖျားမာမာလေးနဲ့.ဖိပေးလိုက်လုပ်၊ပုံမှန်လေးကတော့အားသိပ်မစိုက်ပဲ..ဟိုလိုကွာ..လမ်းထိပ်ကတရုတ်အဖိုးကြီးမနက်
စာစောထိုက်ကျိကစားသလိုပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းလေးလျှာကို
ကစားပေး၊ညောင်းသလိုလိုဖြစ်လာရင်-
ဘက်ဖုတ်ကိုနှုတ်ခမ်းနဲ့.တော့ပီးမြှတ်မြှတ်ဆိုစုပ်၊အမောဖြေ....)အဲ့ဒီရပ်ကွက်မီးကင်းတဲကလက်ချာတွေကြားယောင်လာလို့.ချ

က်ချင်းစပ်လျှော့ချလိုက်ပီ။

သာသာလေးဖြေးဖြေးလေးဆက်ဂျာတယ်ပေါ့ဗျာ။ Largo: နရီလေးနဲ့.နော်မှတ်မိတယ်မလား။

ဆရာမလေးကိုတချက်တချက်လှမ်းကြည့်လိုက်တော့မျက်နှာမှာချွေးစက်လေးတွေတောင်သီးနေ

ရှာတယ်။လည်ပင်းကသွေးကြောစိမ်းစိမ်းလေးတွေခမျာထင်းနေအောင်ထောင်ထနေတယ်။

ဒါသူ့အရမ်းကောင်းနေပီဆိုတဲ့အမူအရာတွေပဲမဟုတ်လား။စစ်ချင်းမိနစ်ပိုင်းတုံးကအား!! ရှိုး!!အဟင့်

ဟင့်!!ဆိုတဲ့ညည်းသံတွေထွက်လာပေမယ့်လို.နည်းနည်းကြာလာတော့တိတ်သွားတယ်ဗျ။

ဒါနဲ့.ကျနော်လည်းနောက်ထပ်တိုက်စစ်တစ်ခုထပ်ဖွင့်တယ်။လက်သီးဆုပ်လိုက်ပီးလက်မကိုထောင်

လိုက်တယ်(မျက်စိထဲမြင်အောင်ပြောရရင်ဟန်ဆာပလပ်စ် ပလာစတာကြော်ငြာထဲကပုံမျိုး)ပီးမှလက်မကိုအောက်စိုက်ပီး

အောက်ကဘေးကတိုက်လျှက်နေရာရင်းဘေးကစီလေးကိုလက်မနဲ့.ပွတ်

ချေပေးလိုက်တယ်။တကိုယ်လုံးတွန့်.တွန့်.လာတယ်အော်သံညည်းသံတော့မထွက်ဘူး။

ခန့်.မှန်းချေ၁၅မိနစ်မိနစ် ၂၀လောက်ကြာသွားတယ်ထင်တယ်။

ပေါင်တံဖြူဖြူသွယ်သွယ်လေး ၂ချောင်းစလုံးရှုတ်တရက်ကျနော်ခေါင်းကိုညှပ်လာပီးတင်ပါးလေးကလည်းအောက်ကစားပွဲ

ကနေတစ်ပေအမြင့်လောက်ထိကော့တက်လာတဲ့အပြင်အန်တီလေးရဲ့.

အပေါ်ပိုင်းကိုယ်လုံးလေးပါတွန့်.လိမ်လာပီ။ကျနော်သိလိုက်ပီ...ပီးတော့မယ်..ပီးတော့မယ်..စိတ်ထဲမှာကြည်နူးသလိုလိုဂု

ဏ်ယူအလိုလိုဖြစ်ပီးအားတက်လာတယ်။ ကျနော်လည်းတကိုယ်လုံးရှိ

တဲ့အားတွေကိုလျှာဖျားဆီပို့.ပီးအသားကုန်လျှက်တော့သူမ-

ဘက်ဖုတ်လေးထဲကတအားရွှဲနေတာကြောင့်ပလပ်စ်ပလပ်စ်ဆိုတဲ့အသံတွေမြည်လာတယ်။

တင်းကျပ်လာတဲ့ခံစားမှုကိုဖောက်ထုတ်ပ

လိုက်သလိုဖြစ်လာလို.နေမှာ ဆရာမလေးဆီကမပီမသအော်သံညည်းသံတွေထွက်စပြုလာပီ... ..

နောက်ဆုံးလုပ်မိလုပ်ရာလုပ်တဲ့အလားကျနော်ဆံပင်တွေကိုသူမလက် ၂ဖက်နဲ့.တအားဆွဲ

ဆုပ်ကိုင်ပီးဆူဆူညည်တွေအော်တယ်..

အား!!!!!!!!!!!!!! !! ရှိုး!!!!!!!!!!!!!! !! မရတော့ဘူးမရတော့ဘူးသိလား... ဟား!!!!!!!!!!!!!! !! ဟား!!!!!!!!!!!!!! !!

ကလေး..လေး!!!!!!!!!!!!!! !!

အဲ့လိုတွေအော်ရင်းကော့တက်နေရာကဝုန်းကန်စားပွဲပေါ်ပြန်ပြုတ်ကျတာတင်ပါးနှစ်ဖက်ကိုကိုင်ထားတဲ့ကျနော်လက်တွေ

တာင်နာသွားတယ်ဗျာ။ ပေါင် ၂ဖက်ကကျနော်ခေါင်းကိုညှပ်ထားတော့

ခုနကဒူးထောက်ပီးခါးကိုမတ်မတ်ထားပီးဂျာနေတဲ့ကျနော်ခမျာခါးကြီးကုန်းပီးပါသွားလိုက်တာငါးမျှားတံအသုတ်မှာပါသွား

တဲ့ငါးကလေးလိုပဲဟီး။ ခမိနစ်လောက်နေတော့ညှပ်ထားတဲ့ပေါင် ၂ခု

ကိုလျှော့ပေးလိုက်မှကျနော်လည်းအသက်ဝဝရှူနိုင်တော့တယ်။

မတ်တပ်ထရပ်လိုက်ပီးခါးထောက်ရင်းငုံ့.ကြည့်လိုက်တယ်။ကျနော်ချစ်သူအန်တီဆရာမလေးဝင်နီရယ်လေ.. ...

လုလိုက်တာ..

ချွေးစက်ကလေးတွေနဲ့.စိုရွှဲနေတဲ့ကိုယ်လုံးလေး၊အရုပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်ပီးခွေခွေလေး၊တချက်တချက်လက်ချောင်းလေးတွေဆ

တ်ကနီဆတ်ကနီကွေးကွေးနေတုံးပဲ။

ကျနော်ကိုလည်းကြည့်ကြပါဦးဗျာ။ မျက်နှာတစ်ခုလုံးလည်းအချစ်ရည်တွေပေပွလို..။

နှုတ်ခမ်းတွေလည်းပျစ်ချွဲအရည်တွေနဲ့.စိုပီးပြောင်လက်နေတာပေါ့။

ချာတိတ်လေးပါ..အဲ့ဒီအချိန်ကကျနော်က..ဒါပေမယ့်ဖင်တုံးလုံးလေးခါးထောက်ရင်းရပ်၊ကျနော်လက်ချက်နဲ့..ကျနော်စွမ်းမ
ဆာင်မှုကြောင့်အရမ်းကောင်းသွားတယ်ဆိုတာသိသိသာသာမြင်နေရ
တဲ့ဆရာမလေးကိုပြုံးပြာည့်ရင်းကျနော်ဟာ ဥရောပတိုက်ကိုအောင်နိုင်ခဲ့တဲ့ရာဇဝင်ထဲကစစ်သူကြီး နပိုလီယန်
ပါရီမြို့ထဲပိုလ်ဝင်ခံဖို့ဝင်အလာမှာခံစားရတဲ့ဖီလင်မျိုးခံစားနေရတယ်ဗျာ။(အင်း..
သောက်ပိုတွေလိုတော့မပြောနဲ့..ဗျ..ရင်ဘတ်ချင်းလျက်ပန်ပဲထိုးပီးခံစားပါလို့.

ကဗျာဆရာမောင်ချောနွယ်ရဲ့စကားငါးပြောချင်တယ် 😊😊)

အမြင့်ဆုံးထိပ်ကိုရောက်သွားလို့မိန်းမောနေတဲ့ဆရာမလှလှလေးရဲ့မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးပွင့်လာပီ။
စားပွဲလေးပေါ်ကနေခြေဆင်းထိုင်ချလိုက်ပီးကျနော်ကိုလှမ်းကြည့်တယ်။ ပီးတော့မှ
ကပိုကရိုဖြစ်နေတဲ့သူ..ဆံနွယ်ရှည်ရှည်တွေကိုလက်နဲ့သိမ်းပီးကျောနောက်ဖက်ကိုပိုလိုက်တယ်။
မချိုမချင်မျက်နှာလေးနဲ့သူ..လက်ညှိုးလေးကိုကွေးချည်ဆန်ချီလုပ်ပီးကျနော်ကိုအနားလာဖို့ခေါ်
တယ်။ကျနော်တိုးကပ်သွားတော့ကျနော်ညီလေးကိုလက်ချောင်းနုလေးတွေနဲ့ဖတ်ကနဲကိုင်ပီးသူ..နှင်းဆီဖူးနဲ့တူတဲ့နှုတ်ခ
မ်းပါးပါးလေးနဲ့တော့လိုက်တယ်။ကျနော်တော်တော်လေးစိတ်လှုပ်ရှားနေ
ပီ။အိထွေးထွေးနွေးနွေးလေးစပီးခံစားရတယ်။ စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်ရတယ်။
လူတစ်ကိုယ်လုံးမြှောက်တက်ချင်သလိုဖြစ်လာလို့သူမခေါင်းကိုကိုင်ပီးမတ်တပ်ရပ်ရင်းခြေဖျားထောက်ပီးကော့ပေးနေ
မိတယ်။စုပ်ပေးနေရင်း..ပလွတ်ကနဲအသံမြည်အောင်ပါးစပ်ထဲကဆွဲချွတ်လိုက်ပီး
အစ်ထိပ်ဖူးပတ်ပတ်လည်ကိုလျှာနီနီလေးနဲ့ကစားပေးနေတော့..ဒီလိုအရသာထူးမခံဖူးတဲ့ချာတိတ်လေးကျနော်
အကြောတစ်ထောင်စိမ့်အောင်ဖီလင်တွေတက်နေတာပေါ့ဗျာ။
ဘယ်လောက်မှမကြာသေးပေမယ့်ရေရှည်တောင့်ခံနိုင်ဖို့မလွယ်မှန်းကျနော်ပင်ကိုဖီကသိနေတယ်။ဒါနဲ့..ကိုယ်ကိုအနော
က်ကိုယိုပီး

ကျနော်ညီလေးကိုသူ..ပါးစပ်ထဲကဆွဲချွတ်လိုက်ရင်း.. တိုးတိုးလေးပြောလိုက်တယ်။

လုပ်ဖို့..နော်..ကျနော်မနေနိုင်တော့ဘူး

အန်တီဝင်နီလေးပြုံးစိစိလုပ်ပီးကျနော်ကိုကြည့်တယ်ပီးတော့ကျနော်ကိုလက်ကိုဆွဲပီး လာလို့ခေါ်တယ်။
သူ..အိပ်ခန်းထဲကိုခေါ်သွားတာဗျာ။ ကုတင်ပေါ်သူအရင်တက်လိုက်ပီး.. ကလေးလေးက
အောက်ကနေမတ်တပ်ရပ်ပီးလုပ်နော်ဆိုပီးကုတင်ဖောင်းမှာဒူးထောင်ပေါင်ကားလေးနေထားပေးတယ်။
ကျနော်လည်းစိုတိုတိုလေးဖြစ်နေတဲ့သူ..ဘက်ဖုတ်လေးကိုမတ်တပ်ရပ်လျှက်ကနေပဲ
တအားမာတင်းနေတဲ့ကျနော်ညီလေးနဲ့တော့ပီးအစ်မြှုပ်အောင်ဖိသွင်းလိုက်တယ်။ အင်း..... !!ဆိုပီး
အန်တီလေးမျက်လုံးစင်းပီးညည်းတယ်။ ပီးမှဝါဝင်းပီးတင်းမာလှတဲ့သူ..နီ.၂

လုံးကိုစုံကိုင်လိုက်ပီးဆောင့်ချလိုက်တယ်။ အား... စီးစီးလေးဗျာ။

နီ..တွေဆုတ်ချေနေရင်းပဲတစ်ချက်ချင်းဆောင့်သွင်းနေတယ်။ ဖူး.....!! ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ အပျိုကြီးဘက်ဖုတ်နွေးနွေး
ကြီးကိုနီ.၂လုံးစုံကိုင်ပီးဆောင့် ိုး နေရတာဘယ်လောက်ကောင်းတယ်ဆိုတာတွေ့သာကြည့်ကြပေရော။

အသာလေးအဲ့လိုဆောင့်နေရာကနေ.. .. အောက်ကတရိုးရိုးအော်သံနဲ့..အတူ..

ကလေးလေး.. သွက်သွက်လေးဆိုပီး ဆရာမလေးကမော့ကြည့်ပီးပြောလာတယ်။ ကျနော်လည်း အားနဲ့..ပစ်ပစ်ဆောင့်ပီး ိုး
ပလိုက်တာ ခဏလေးပဲရှိသေးတယ်။ အား.. မရတော့ဘူးကွယ်...

ဘယ်လိုတွေလုပ်နေတာလဲ...ဟားဟား ဆိုပီးတွန့်လိမ်သွားပြန်တယ်။(ကျနော်အတွက် အတွေ့အကြုံအသစ်ပေါ့ တချို့မိန်းမတွေဟာပထမတစ်ကြိမ်ပီး ရင်နောက်ထပ်ဆက်တိုက် ပီးဖို့မြန်လာတတ်တယ်ဆိုတာနားမလည်သေးဘူးအဲ့ဒီတုန်းကတော့ပေါ့လေ)

ကျနော်အဲ့သြဗီးနဲ့တော့ ခဏရပ်လိုက်တယ်။ ပီးမှသူ့အပေါ်ကိုမှောက်ချလိုက်ရင်း နားရွက်ကလေးတွေကိုမနာအောင်ကိုက်ပေးပီးလေသံလေးနဲ့ကပ်ပြောလိုက်တယ်။ အန်တီလေး ဖင်ကုန်းပေးအနောက်ကနေဆောင့်ချင်တယ်လို့။ အာ...မင်းနော်..ဆိုပီးမျက်နှာကိုရှုံ့ပြတယ်။ ဒါပေမယ့်ချက်ချင်းပဲပက်လက်အိပ်နေရာကနေလှိမ့်ပီးလေးဖက်အနေအထားပြင် လိုက်တယ်။ ယောက်ျား၁၀၀မှာဥဠယောက်ကြိုက်တဲ့ ပိုဇေရှင်နော်။ ကျနော်လည်းဆရာမလေးရဲ့ အိုးဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်လေးကိုလေးလလုံးလုံးငေးပီးစိတ်ကူးထဲမှာ အကြိမ်ကြိမ်ပစ်များနေခဲ့ တာ။ အင်း... ဒီဖင်ကြီးကိုသာလေးဘက်ထောက်ပီးတွယ်လိုက်ရဆိုပီးတော့လေ။ ခုလက်တွေ့လုပ်ရတော့မယ်။ ကော့တက်လာတဲ့တင်ပါးဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီး ၂ခုရဲ့အလည်မှာကစအိုဝည့်တိုတို လေးရယ် ဆက်လုနီးပါးဖြစ်နေတဲ့- ဘက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးပန်းသွေးရောင်ထနေတာလေးမြင်တာနဲ့မရတော့ဘူးဗျစိတ်ကတအားကြွတက်လာပီးချက်ချင်း တွေ့ပီးထိုးသွင်းလိုက်တာဇိနနဲ့ လျော့လျော့ရှူရှူဝင်သွားတယ်။ အထဲမှာကအရည်တွေတအားရွှဲနေတော့ဖင်ကြီးနစ်ခုကိုလက်၂ဖက်နဲ့စုံကိုင်ပီးအားနဲ့ဆောင့်လိုက်တိုင်းအပြင်ကိုသူ့- ဘက်ဖုတ်ထဲကအရည်တွေပွက်ကနဲပွက် ကနဲထွက်ထွက်ကျလာတာကျနော် ဆီးခုံမှာတောင်ဖြူဖြူအရည်တွေသီးနေတာပဲ။


တင်ပဆုံကားကားကြီးကိုအားရပါးရကိုင်ပီးခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်နေတာ ဆောင့်ချက်ပြင်းလို့လားမသိဘူး ဆရာမလေးခါးလေးတအားကော့တက်လာပီးလည်တိုင်လေးမော့လာတယ်။ ဆံပင်ရှည်လေးတွေတခါခါနဲ့မြင်းရိုင်းမလေးပြေးနေသလိုပဲ။ အဲ့ဒါကိုပြာညှိပီးကျနော်လည်းဇက်ကြိုးကိုင်ဖို့ကြိုးစားလိုက်တယ်။ ရှည်လျားနက်မှောင်ပီးအုံထူထူဆံနွယ်တွေကိုကျနော်ခါးကိုင်ပီး ညာလက်နဲ့ရစ်သိမ်းပီးလှမ်းဆွဲလိုက်တယ်။ တအားကြီးတော့နာအောင်မဆွဲပေးဘူးပေါ့။ ပီးတော့မှဘယ်လက်ကသူ့ခါးကျင်ကျင်လေးကိုကိုင်ထားညာလက်ကဆံပင်ရှည်တွေကိုဆွဲပီးအားနဲ့ဆောင့် တော့တာပေါ့။စိတ်ကူးထဲပုံဖော်ပြာညှိကြစမ်းပါဗျာ။ ဖင်ကုန်းပီးခံနေတဲ့ကျနော်ဆရာမလေး ဆံပင်တွေကိုအဆွဲခံရပီးအိုး ခံနေရတာ လည်တိုင်လေးကော့ကော့တက်လို့ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ Z နဲ့ တူနေပီ။ စိတ်ကိုတအားတင်းပီးကျနော်လည်းမီးကုန်ရမ်းကုန်တွယ်တော့တာပဲဗျို့။ အနောက်ကနေမြင်နေရတဲ့သူ့တင်ပါးအလှပြုံးပြုံးလေးရယ်၊ ကော့တော့တော့ပျော့သွယ်သွယ်ကိုယ်လုံးလေး၊ ရူးခွဲရတဲ့ဆံနွယ်ရှည်လေးတွေကိုတင်းတင်းဆုပ်ပီးဆောင့်တော့သူ့ညည်းငြူသံ တဟင်းဟင်း... တရိုးရိုး ကြားနေရတာတွေကြောင့်ကျနော်ဘယ်လိုမှဆက်မထိန်းနိုင်တော့ဘူးဗျာ။

အားဟားဟား !! အန်တီလေး !! အားဟားဟား !! ထွက်ကုန်ပီ..ထွက်ကုန်ပီ... .. ဖူးဟား!! ကောင်းလိုက်တာ အန်တီလေးရာ...

အဲ့လိုတွေကျနော်ပါးစပ်ကပြောမိပြောရာတွေအော်မိကုန်တယ်။ သုတ်ရည်ပူပူတွေကိုလည်း အပျိုကြီး-
ဘက်ဖုတ်ထဲအင့်ကန်အင့်ကန်နေအောင်ပန်းထည့်လိုက်မိတယ်။
(ဒီနေရာမှာကျနော်အတွေ့အကြုံအရပြောရရင် ပီးခါနီးမှာပါးစပ်ထဲတွေ့ရာအော်ပီး
ပန်းထုတ်လိုက်ရတာဟာ..အံ့ကြိတ်ပီးတိတ်တိတ်လေးဆောင့်ရင်းပန်းတာထက်ပိုပီးကောင်းတယ်လို့ ကိုခံစားမိတယ်။
လုံးဝကိုပေါက်ကွဲထွက်သွားသလိုခံစားရတယ်။နောင်ရလာတဲ့အတွေ့
အကြုံအရမိန်းခလေးတချို့ကလည်းအဲ့လိုပဲပြောတယ်။ ဒါပေမယ့်ရတနာဝင်းထိန်တို့.ဘာတို့.ရေးသလို..
ဆောင့်ပါမောင်ရဲ့.ဘက်ဖုတ်ကြီးနှစ်ခြမ်းကွဲထွက်သွားအောင်ဆောင့်ပါဘာညာတွေ
တော့ကျနော်မကြုံဖူးဘူး။)

အိပ်ယာခင်းအဖြူဆွတ်ဆွတ်ပေါ်မှာဆရာမလေးနဲ့.ကျနော်ထပ်ပီးမှောက်အိပ်နေကြတယ်။
သူမဂုတ်ပိုးလေးကိုကျနော်မနာအောင်ကိုက်ပေးရင်းအမောဖြေနေလိုက်တယ်။ သာယာလိုက်တဲ့ဘဝဗျာ။
အိပ်စက်ညက်ညောတဲ့ကိုယ်လုံးလေးကိုဖိကပ်ပီးအိပ်နေတာသာယာတာပေါ့လေ။
ကျနော်ညီလေးကတော့အန်တီလေးရဲ့. ဘက်ဖုတ်ထဲမှာစွပ်ရက်တန်းလန်းကြီးတချက်တချက်သူ. ဘက်ဖုတ်အတွင်းနံရံကကျုံ့.ကျုံ့.နေသေးတော့ကျနော်ညီလေးခမျာဖိကန်ဖိကန်ဖိမိတွေ့.နေတာပေါ့လေ။

၂ယောက်သားခဏအိပ်ပျော်သွားပီးတူတူထကြ၊ရေချိုးခန်းထဲတူတူဝင်ပီးကိုယ်လက်သန့်.စင်ရင်းနဲ့.စိတ်ပါလာလို့.နောက်တချီလောက်မော်တော်ဆပ်ကြသေးတယ်ဗျ။

(မော်တော်ဆပ်=မတ်တပ်ဆော် )သေချာကြီးပြန်ရေးမပြတော့တာကစာဖတ်သူတွေအိသွားမှာစိုးလို့။
ရေမိုးချိုးပီးတော့ ၂ယောက်သားဧည့်ခန်းထဲမှာသန့်.ရှင်းရေးလုပ်ရင်းတစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက်ကြည့်ပီးကြည့်နူးနေကြတာပေါ့လေ။ တခန်းလုံးပျံ့ကြနေတဲ့နတ်စာရွက်တွေလိုက်ကောက်ပီးထပ်နေတဲ့
အန်တီဆရာမလေးကိုမျက်လုံးမခွါတမ်းငေးကြည့်နေမိတယ်။ ထမီအဝါရောင်
လေးဝတ်ပီးတီရှပ်ကျပ်ကျပ်လေးဝတ်ထားတော့ ရင်သား ၂ရွာလေးနေရာမှာအဖုအထစ်လေး၊ဆံပင်အရှည်တွေကိုတော့
လက်ကိုင်ပဝါအနီရောင်လေးနဲ့.သေချာစည်းနှောင်ထားတယ်။ရေမိုးချိုးပီးစ
မျက်နှာပြောင်ပြောင်လေးကိုသနပ်ခါးရေကျလေးပွတ်ထားတော့ဝင်းဝင်းလေးဖြစ်နေတယ်။
တကယ့်ကိုကျနော်နဲ့.အရွယ်တူကောင်မလေးလို့.တောင်ထင်ရတယ်။ ပီးတော့သိသာတာကသူ့.မျက်နှာ
လေးဗျ။ မိန်းမတွေချစ်စိတ်ဝင်လို့.ကြည့်နူးနေတဲ့အခါဖြစ်နေတဲ့အမူအရာလေးတွေဗျာ။ ကျနော်သေချာမပြောပြတတ်ဘူး။
ကျနော်ကိုတချက်တချက်လှမ်းကြည့်လိုက်မျက်နှာလေးကပန်းရောင်သမ်း
သွားလိုက်(ခုနကဟာတွေပြန်တွေ့မိပီးရှက်နေတာနေမှာ)၊
မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေကရယ်ချင်နေတဲ့အရယ်မျက်လုံးဖြစ်သွားလိုက်၊အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုသွားဖြူဖြူလေးတွေနဲ့.ကို
က်ပီးကျနော်
ကိုလှမ်းငေးလိုက်လုပ်နေတာပေါ့လေ။

အန်တီလေးကိုကျနော်အရမ်းချစ်တယ်သိလား... ..
ခွီခွီ !! (ပါးစပ်ကိုလက်ဖဝါးလေးနဲ့.ကာပီးရယ်နေတယ်ဗျ)
အမ် ! ဘာလို့.ရယ်တာလဲ... .. မရယ်နဲ့. .. အန်တီလေးနော်ဟွန်း

ရယ်ချင်တာပေါ့.. .. သူများကိုလုပ်ချင်သလိုလုပ်ပီးမှ.. ... ချစ်ရေးလာဆိုနေတာကိုး.. ခွဲ
ဟိုက်!! ဟုတ်တယ်ဗျ.. ..
ကျနော်လည်းရှက်တာနဲ့ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ပီးခေါင်းကုတ်နေလိုက်တယ်။ပီးမှအရဲစွန့်.ပီးစကားစလိုက်တယ်။
ဒါဆို..အနော်ကိုချစ်တယ်လို့ပြောလေ.. (ကျနော်လို့.တောင်မပြောတော့ဘူးဟီး)
ပြောစရာလိုသေးလို့.လားကလေးလေးရာ..
မချစ်ပဲနဲ့.ဟိုဟာလုပ်ပါမလား..ကျမကသိကွာရှိတဲ့မိန်းမကောင်းလေးပါနော်..
ဟိုဟာလုပ်တယ်ဆိုတာဘာလဲအန်တီလေး.. .. ဟီးဟီး
အာကွာ..ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေလာမမေးနဲ့. ..တွေ့.တယ်မလားဆိုပီး ကြက်မွှေးတံမျက်စည်းလေးကိုထောင်ပြတယ်..
... .. ပီးတော့တဖက်လှည့်သွားပီးကျနော်တို့.ပထမဆုံးသောင်းကျန်းခဲ့
တဲ့ဆက်တီစားပွဲပုလေးကိုရေစိုအဝတ်နဲ့.သုတ်နေတယ်။
စားပွဲပုလေးဆိုတော့ကုန်းပီးသုတ်နေရတော့သူ့.တင်ပါးလေးကထမီအဝါလေးအောက်မှာတင်းနေတာပဲ။
ကျနော်လည်းသူ့.ကိုနောက်
ချင်နေတာနဲ့.အသာလေးကပ်သွားပီးခါးကနေစုံကိုင်ပီး ၂ချက်လောက်ကပ်ဆောင့်လိုက်တယ်။
ဟဲ့ဟဲ့..ဆိုပီးခါးကိုဆန့်.လိုက်ပီးရှုံ့.မဲ့မဲ့လေးကျနော်ဖက်လှည့်လာတယ်။ ချစ်တယ်အန်တီလေးရာ.
လို့.သူ့.မျက်လုံးထဲကိုစိုက်ကြည့်ပီးကျနော်ပြောရင်းနဖူးလေးကိုကျနော်နှုတ်ခမ်းနဲ့.ဖိကပ်ပီးနမ်းမိတယ်။
မျက်နှာချင်းပြန်စွာလိုက်တော့ ငါ့ကိုရူးအောင်တော့မလုပ်နဲ့.နော်တဲ့မျက်ရည်ဝဲဝဲလေးအသံ
တုန်တုန်ရီရီလေးနဲ့.ကျနော်ကိုတောင်းပန်သလိုပြောရှာတယ်။
ဟုတ်ဆရာမလေးဆိုပီး..သတိဆွဲရင်းမျက်နှာမာမာနဲ့.အော်လိုက်တော့ချက်ချင်းပြီးပြီးလေးဖြစ်လာပီး
ကလေးလေးအရူးလေးတဲ့
ကျနော်နာခေါင်းကိုဆွဲလိမ်ရင်းချစ်စနိုးအသံလေးနဲ့.ပြောတယ်။
ကလေးလေးအိမ်ရှေ့.တံခါးမကြီးသွားဖွင့်ချေကွာလို့.ပြောတာနဲ့.ကျနော်လည်းလှည့်ထွက်လာပီးအိမ်ရှေ့.ကကျွန်းသားတံခါး
မကြီး
ကိုကလန်.ဖြုတ်လိုက်ပီးဆွဲဖွင့်လိုက်တယ်။
ဟာ! !
ဆိုပီးကျနော်လန်.သွားတယ်ဗျာ။ရုတ်တရက်ကြီး လူတစ်ယောက်တံခါးဝမှာရပ်နေတာကိုး။
ကျောင်းစိမ်းဝတ်စုံနဲ့.အသားညိုညိုဆံထုံးထုံးထားတဲ့အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဗျ။
ကျနော်ကိုကြည့်နေတာမျက်နှာကပြုံးစိစိနဲ့.။ ကျနော်ချက်ချင်းသိလိုက်ပီ။ ဒါအန်တီလေးနဲ့.တူတူနေတဲ့ကျောင်း
ဆရာမဆိုတာနေမှာလို့.။ခါတိုင်းကျနော်လာရင်သူမရှိတာကများနေတော့သိပ်တောင်သတိမထားမိခဲ့ဖူးလေ။
ခုကျနော်လန်.သွားတာကဒီအမျိုးသမီးကျနော်တို့.တံခါးပိတ်ပီးအထဲမှာဘာလုပ်နေ
တာလဲဆိုတာရိပ်မိသွားပုံရတယ်ဗျ။ကျနော်ရှက်သွားလို့.သူ့.မျက်နှာတောင်သေချာမကြည့်ရဲတော့ဘူး။
အသာလေးနောက်လှည့်ထွက်လာပီးဟိုလိုဒီလိုလုပ်နေတယ်။ အန်တီလေးကိုမသိမသာရိုး
လိုက်တော့သူလည်းတော်တော်ရှက်နေပုံရတယ်ဗျ။သူကပိုဆိုးမှာပေါ့ ဒီလောက်အနေတည်တဲ့အပျိုကြီးလေ။
၅မိနစ်လောက်သူတို့. ၂ယောက်စကားတွေပြောနေကြတာကျနော်မှာအူကြောင်ကြောင်ကြီး
ဟိုဟာလုပ်ရမလို့ဒီဟာလုပ်ရမလို့နဲ့.။ ပီးမှအန်တီဝင်နီလေးက..ဖိုးသက်ပြန်လို့.ရပီတဲ့။ ခပ်တည်တည်

နဲ့ကျနော်ကိုမကြည့်ပဲပြောတော့..ဟုတ်ကဲ့ဆိုပီးနတ်စာရွက်တွေကောက်ကိုင်ပီး...ဟိုအမျိုးသမီးကိုပြန်တော့မယ်ခင်ဗျဆို ပီးနှုတ်ဆက်ရင်းလစ်ထွက်လာခဲ့တယ်။စိတ်ထဲမှာတော့ အမလေး... ..

ကံကောင်းလို.ဧည့်ခန်းထဲမှာဖင်တုံးလုံးနဲ့.လုပ်နေရင်းသာမိသွားလို.ကတော့သောက်ရှက်ပဲလို.။

တံခါးပိတ်ထားတာတော်သေးတယ်။ ခုတောင်ရိပ်မိနေပီလားဆိုပီးတွေးရင်း အပြန်မှာရှက်သလို

လိုရင်တုန်သလိုလိုဖြစ်နေတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့်ခဏပါပဲ။ လောလောဆယ်ကျနော်ပီယာနိုဆရာမလေးကို

စိတ်ရှိသလိုတွယ်ခဲ့ရတော့ကြည်နူးနေတဲ့စိတ်ကပဲကြီးစိုးနေတာကိုးဗျ။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့အူမြူးနေလို့.မေမေကတောင်

ဒီကောင်အပမှီလာသလားမသိဘူးဆိုပီး ဖေဖေကိုပြောနေသေးတယ်။

အဲ့ဒီနေ့.ကမှတ်မှတ်ရရ အေပရယ် ၂၁ရက်သောကြာနေ့.ဗျ။ သေတဲ့အထိမေ့နိုင်မှာမဟုတ်တော့ တဲ့ရက်စွဲတစ်ခုပေါ့။

ဥဖက်ရောက်တော့ကျနော်အိပ်လို့.မရဘူး။ အိမ်ခြံဝင်းထဲဆင်းလာပီး

သစ်သားကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်မှာပက်လက်လှန်လှဲလျောင်းပီးကောင်းကင်ထဲကကြယ်တွေကြွေကျတာကိုငေးမောနေမိတယ်

။

ရင်ဘတ်ထဲမှာတော့ခံစားချက်ကမွှေးမြေ့လေးဖြစ်လို့.။ ကြည်နူးတဲ့စိတ်ကတအားပြင်းထန်လာလို့.ဟာမိနစ်ကာလေးကို

ထုတ်ပီး Andy Williams ရဲ့. Love story: ဆိုတဲ့သီချင်းကိုတိုးတိုးလေးမှုတ်

နေမိတယ်။

ချိုမြိန်တဲ့အချစ်ပုံပြင်ဆိုတာ.. ... ပင်လယ်ထက်ပိုပီးအိုမင်းတယ်.. ...

... ..ကြယ်တွေအကုန်လုံး လောင်ကျွမ်းသွားတဲ့အထိ.. ... သူမကိုကျနော်လိုအပ်နေဦးမယ်ဆိုတာ..

ကျနော်သိတယ်.. ...

(Andy Williams၏Love

story:သီချင်းမှ)

ဥကမိုးတော်တော်ချုပ်မှအိပ်ပျော်သွားလို့.မနက်ကြတော့နေမြင့်မှအိပ်ယာထဖြစ်တယ်။

ဒီနေ့.တော့ပီယာနိုတီးသင်ရမဲ့ရက်မဟုတ်တော့ဘယ်လိုအကြောင်းရှာရမလဲလို့.တွေးရင်းမေမေပြင်

ထားပေးတဲ့ပွဲရွက်စိမ်းစိမ်းထည့်ထားတဲ့ခေါက်ဆွဲကိုအားပါးတရစားနေမိတယ်။

စားသောက်ပီးတော့ရျင်းဘောင်းဘီနဲ့.တီရှပ်တစ်ထည်ကောက်စွပ်ပီး၊ ကျနော်နီညိုရောင်ဂစ်တာလေးကိုဂစ်တာ

အိပ်ထဲထည့်ပီးလွယ်လိုက်တယ်။ ပြိုင်ဘီးလေးကိုတွန်းပီးထွက်လာတော့မေမေကအိမ်ရှေ့ကနေ

ဒါကဘယ်လဲလို့.မေးဝေ့ပီးမေးခွန်းထုတ်တယ်။ ဂစ်တာသွားကျင့်မလို့.မြို့ပြင်မှာနေ.လည်စာပြန်မစားတော့ဘူးမေမေလို့.

အသံမတုန်အောင်သတိထားပီးပြောရင်းလစ်ထွက်လာခဲ့တယ်။ ခြံမှာဖေဖေကိုတွေ့.တော့စက်ဘီးနင်းနေရင်းပြောင်

ချော်ချော်နဲ့. Adios Amigo: (တော့တာရဲဘော်လို့.) လက်ပြပီးအော်ခဲ့လိုက်တယ်။

လမ်းမှာနေကတော်တော်ပူတာဗျ။

မနက်ခင်း၁၀နာရီလောက်ရှိပီဆိုတော့ကျနော်မှာစက်ဘီးနင်းရင်းချွေးတွေတော်တော်ပျံလာတာဗျ။ယူကလစ်ဝင်းထဲရောက်

တော့မှအမောပြေတော့တယ်။ လေကတဖြူးဖြူး၊

သစ်ပင်တွေကနေပျောက်မတိုးတော့အေးစိမ့်နေတဲ့အပြင်ယူကလစ်ရွက်အနံ့.ယဉ်ယဉ်လေးတွေရတော့စိတ်ကိုကြည်

လင်ပီးနေလို့.ကောင်းသွားတယ်။ အန်တီဝင်နီတို့.ခြံဝင်းထဲဝင်သွားတော့ထုံးစံအတိုင်းတိတ်ဆိတ်ပီး

သစ်ရွက်လေတိုးသံတစ်ချိုးချိုးကလွဲလို့.ဘာသံမှမကြားရဘူး။ တိုက်ပုလေးရဲ့.ဆင်ဝင်အောက်မှာ

ကျနော်ပြိုင်ဘီးလေးကိုထောင်ထားခဲ့ပီးအိမ်ထဲဝင်သွားတော့ဧည့်ခန်းထဲမှာ အန်တီလေးကိုမတွေ့ဘူး။
ကျနော်ကတော့အိပ်ကိုအသံမမြည်အောင်အသာလေးဧည့်ခန်းထောင့်မှာထောင်လိုက်ပီး
ဘယ်များရောက်နေလဲဗျဲချစ်ချစ်ဆရာမလေးဆိုပီးဟိုကြည့်ဒီကြည့်လုပ်ရင်းရင်ခုန်လာတယ်။
မနေ့ကမြင်ကွင်းတွေကခုထိမျက်စိထဲကမထွက်ဘူး။ ဟိုဆက်တီစားပွဲနေ့ပေါ်မှာကျနော်အန်တီ
လေးကိုကျနော်တွယ်ခဲ့တာ... ဒီပီယာနိုကြီးရှေ့မှာသူ့ကိုကျနော်ဖက်နမ်းလိုက်တာ...
အဲ့လိုတွေတွေးရင်းအောက်ကညီတော်မောင်ကဝေါက်တောက်တောက်လေးဖြစ်ပီးထလာပြန်တယ်။ ဟီး
ဟီး...သိတယ်မလားချာတိတ်လေးဆိုတော့မရဘူး။ သန့်တယ်မြန်တယ်လေ။
အသံလုံးဝမပေးပဲတိတ်တိတ်လေးနေပီး အန်တီလေးအခန်းဝကိုသွားချောင်းလိုက်တယ်။
မတွေ့ဘူးဗျ။ သန့်ပြန်နေတဲ့အိပ်ယာဖြူဖြူလေးပေါ်မှာဘယ်သူမှမရှိဘူး။
မနေ့ကကုတင်ဖောင်းပေါ်မှာကျနော်ကောင်းသွိုင်တစ်ယောက်လိုမြင်းစီးခဲ့တာတွေမိသွားလို့အာခေါင်တွေတောင်
ခြောက်သလိုလိုဖြစ်ပီးရောင်လာတယ်။ဒါနဲ့မီးဖိုခန်းဖက်အသာလေးဆက်လျှောက်လာတော့..
ရေချိုးခန်းထဲကတဗွမ်းဗွမ်းရေကျသံတွေကြားလိုက်ရတော့ပြီးမိတယ်။ ဟိဟိ...ဆရာမလေးနေမှာ..
အသာလေးကပ်သွားတော့ရေချိုးခန်းတံခါးကစေ့ရုံစေ့ထားတာဗျ။ ကျနော်သွေးတွေပွက်ပွက်ဆူလာပြန်တယ်။ ဖူး.....
.... ကိုယ့်ကိုကိုယ်ဘာလုပ်လိုက်မှန်းမ
သိခင်ရေချိုးခန်းတံခါးကိုဆွဲဖွင့်ပီးအော်ပလိုက်တယ်။
ဝန်း !! အန်တီလေး..... !! အိုး.....
မြင်ကွင်းကိုကြည့်ပီးကျနော်မှတ်တတ်နေမိတယ်။သွားရောဗျာ.. အန်တီလေးမဟုတ်ဘူး။
မနေ့ကတွေ့တဲ့အန်တီလေးသူငယ်ချင်းဆိုတဲ့အမျိုးသမီး။
ရေချိုးခန်းတံခါးဝဖက်မျက်နှာမူပီးဒူးထောက်ပီးဆပ်ပြာတိုက်နေတာ။
ထမီကိုရင်မလျားထားဖူးခါးလောက်အထိပဲပတ်ထားတော့အပေါ်ပိုင်းကဟင်းလင်းကြီး... နို.ကြီးနှစ်လုံးညှိစိမ့်စိမ့်နဲ့ဆပ်ပြာ
တွေတိုက်ထားတော့ဖြူဖြူအမြင်တွေကြားထဲထင်းထင်းကြီးမြင်နေရတယ်။ တော်တော်ကိုထွားတဲ့နို့ကြီးတွေဗျာ။
မျက်နှာလွဲလို့မရအောင်ကိုဆွဲဆောင်မှုရှိလွန်းတယ်။ ခေါင်းလျှော်ထားတော့
ဆံပင်တွေစိုကပ်ပီးပုခုံးပေါ်မှာအထွေးလိုက်ကလေးဖြစ်နေတယ်။
အောက်ကပေါင်တန်တုတ်တုတ်ကြီးတွေကရေစိုထမီအောက်မှာထင်းပီးတင်းတင်းရင်းရင်းဖြစ်နေတယ်။
အသားကနုကိုကညိ၊
တိုတိုလေးဆိုတော့ရေစိုအလှနဲ့အင်မတန်ကြည့်ကောင်းလွန်းလို့ကျနော်ဝဝစက္ကန့်လောက်ငေးကြည့်နေရင်းသတိဝင်လာ
လို့ ကန်တော့အမ.. ကန်တော့လို့အော်ပီး တံခါးပြန်ပိတ်ပေးလိုက်ပီး
ဧည့်ခန်းကိုထွက်ပြေးလာခဲ့တယ်။ တကယ့်သောက်ဂွဗျာ.. ကျနော်ညီလေးကတွယ်ရတော့မလားဆိုပီးမာတောင့်နေတော့
ဂျင်းပန်အောက်မှာဖောင်းကားနေတာမြင်သွားပီလားမသိဘူး။ ဒီလိုသာ
ဆိုကျနော်နဲ့အန်တီလေးတို့ဘာတွေဖြစ်တယ်ဆိုတာအဲ့ဒီအမျိုးသမီးသိသွားလောက်ပီ။ ဒုက္ခပါပဲဆိုပီး
ခုနကဖြစ်နေတဲ့တက်ကြွမှုတွေပျောက်သွားပီး ရှက်စိတ်တွေဖုံးလာတယ်။ အန်တီလေးက
လည်းဘယ်သွားနေမှန်းမသိပါဘူးဗျာ။
ဧည့်ခန်းထဲမနေရဲတော့လို့အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်ထွက်လာပီးစီးကရက်တစ်လိပ်ဖွာနေမိတယ်။မိနစ် ၂၀လောက်ကြာတော့
.. ဟေးမောင်လေး!! အိမ်ထဲ

ဝင်ပါဟ..မဝင်နီမြို့ထဲသွားတယ်လေ..လာပါ..ခဏနေရင်ပြန်လာတော့မှာ..ဆိုပီးအော်သံကြားတော့လှည့်ကြည့်မိတော့...

စွပ်ကျယ်အဖြူပျော့ပျော့ဝတ်ထားပီးဆံပင်ဖားလျားချထားတဲ့ခုနကအမျိုးသမီးဗျ။အိမ်အဝမှာရပ်နေတာ...

ဝတ်ထားတာကပါးလျလွန်းတော့အောက်ကဘရာအနီရဲရဲကိုမြင်နေရတယ်။

ရင်သားတွေကကြီးလွန်းတာကြောင့်လားမသိဘူးတအားစူထွက်နေသလိုပဲ။ ဟုတ်အမ!! ဆိုပီးသူ့ပြုံးစိစိမျက်နှာကို

သေချာမကြည့်ပဲအိမ်ထဲလိုက်ဝင်မိတယ်။ ကျနော်ကိုကျောပေးလိုက်တော့မှသူ့နောက်ပိုင်းကိုသေချာမြင်ရတယ်။

ခါးက၂၁လောက်ပဲရှိမယ်ထင်တယ်။ကျင်ကျင်လေးသိမ်နေပီးအောက်ပိုင်းကို

ကားထွက်သွားတဲ့အိုးကြီးကအယ်ထွက်နေတာ။လမ်းလျှောက်လိုက်တိုင်းတုန်တုန်တက်သွားတယ်။ အင်း...

မဖြစ်သေးပါဘူးဆိုပီးအကြည့်ကိုလွှဲပလိုက်ရတယ်။

အိမ်ထဲရောက်တော့မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေတဲ့စိတ်ကိုထိန်းရင်းဂစ်တာအိတ်အပြင်ဖက်ကဖစ်ကိုဆွဲဖွင့်ပီးနုတ်စ်စာရွက်တွေထုတ်
ပီးဟိုလှန်ဒီလှန်လုပ်နေလိုက်တယ်။

ဟိုအမကြီးကတော့သူ့အိမ်ခန်းထဲဝင်သွားတာပြန်ထွက်မလာတော့ဘူး။ ခဏလောက်ကြာတော့အန်တီဝင်နီလေး

အပြင်ကနေစက်ဘီးလေးနဲ့ခြံထဲဝင်လာတာမြင်လိုက်ရတယ်။ ဆင်ဝင်အောက်မှာ

စက်ဘီးလေးကိုထောင်ပီးအိမ်ထဲဝင်လာပီးပြုံးစိစိနဲ့ ဖိုးသက်!! ဒီနေ့သင်တန်းမရှိဘူးလေ.. ဘာလာလုပ်တာလဲလို့

မချို့မချင်မျက်နှာပေးနဲ့မေးတယ်။ အန်တီလေးကိုအုပ်ချင်လို့လာတာလေလို့

ဖြေချင်နေတာပါးစပ်ကိုယားနေတာပဲအဟီး.. ဒါပေမယ့်ဟိုအမကြီးကြားမှာစိုးလို့ခပ်တည်တည်နဲ့

အာ..ဆရာမကိုဂစ်တာတီးပြမလို့လာတာဗျလို့ပြောလိုက်ရတယ်။ အန်တီဝင်နီက..မြို့ထဲမှာစာ

အုပ်သွားဝယ်တာဟ..လို့ပြောရင်းစာအုပ်ထည့်လာတဲ့စက္ကူအိတ်ကို ဆက်တီစားပွဲပေါ်ပစ်တင်လိုက်ရင်း

ကျနော်နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာဝင်ထိုင်ရင်း ကဲ..လုပ်စမ်းပါဦးအမောပြေတစ်ပုဒ်လောက်တီး

ပြပါလို့ပြောလာတော့ကျနော်လည်းအိတ်ထဲကဂစ်တာကိုဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။

နီညိုရောင်ကျနော်စပိန်ဂစ်တာလေးကိုကြည့်ပီး.. ဟ!! ဂစ်တာလေးကလှလိုက်တာလို့ အံ့ဩကြီးရေရွတ်တယ်။

Rosewood: နဲ့လုပ်ထားပီးနိုင်လွန်ကြိုးတပ်ထားတဲ့ကျနော်ဂစ်တာလေးကို

ဘယ်ဖက်ပေါင်ပေါ်တင်ပီးခါးကိုမတ်မတ်ထားပီးကိုင်လိုက်တယ်။ ဆရာမ..နားထောင်နော်ဆိုပီး..

ကျနော်လက်ချောင်းတွေကိုအသာအယာလေးပြေးလွှားရင်းတီးခတ်လိုက်တော့... ကြည်လင်တဲ့

သံစဉ်လေးတွေထွက်ကျလာတယ်။

မှတ်တက်နေတဲ့မျက်လုံးလေးနဲ့ကျနော်လက်ချောင်းတွေပြေးလွှားနေတာကိုငေးနေတယ်။

ဆရာမလေးကျနော်ကိုဒေါသထွက်ပီးပေါက်ကွဲခဲ့တဲ့ သီချင်းကို

ကျနော်တီးလိုက်တာကိုးဗျ။ မှတ်မိတယ်မလား Cannon in D: ဆိုတဲ့သီချင်း။

ဆရာမလေးတို့ပီယာနိုနဲ့လက်ဆယ်ချောင်းလုံးပြေးလွှားပီးတီးခတ်ရတဲ့အဲ့ဒီသီချင်းကိုခုကျနော်ကစပိန်ဂစ်တာနဲ့

ညာလက်ချောင်းငှချောင်းထဲနဲ့picking:လုပ်ပီးတီးပြနေတော့သူ့အံ့ဩပီးနားထောင်နေတာပေါ့။

သီချင်းဆုံးသွားတော့လက်ခုပ်လေးတီးပီး.. မိုက်တယ်မိုက်တယ်လို့ရယ်မောရင်းအားပေးတယ်။

ဖိုးသက်...ဒီသီချင်းကိုပီယာနိုကနေဂစ်တာနဲ့တီးလို့ရအောင်ကိုယ့်ဖာသာပြန် arrange: လုပ်ထားတာလား?

အဟိ!!

ဆရာမကအထင်ကြီးနေသေးတယ်..ဟုတ်ဝူ..မနှစ်ကကျနော်တို့မြို့လေးရဲ့တစ်ခုတည်းသောဟိုတယ်မှာအလည်လာတဲ့ နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်နဲ့တွေ့တယ်.. ..သူ့နာမည်က

မွန်တီ တဲ့အီတလီက.. ကျနော်classical: ဂစ်တာလည်းတီးတယ်ဆိုလို့ ဒီသီချင်းကိုနှုတ်ချရေးပေးသွားတာ..

နှုတ်ချကြည့်လေ..သူ့လက်ရေးနဲ့သူ့လက်မှတ်တောင်ပါသေး.. ..

အော..ဒီလိုလား..မသိပါဘူး..ကျုပ်ကရှင်ကိုအထင်ကြီးသွားတာ..ဟာဟာ.. ဆိုပီးဆရာမလေးပြီးနေတယ်။

အဲ့လို၂ယောက်သားသာမန်လူတွေစိတ်မဝင်စားလောက်တဲ့မြူးဖစ်အကြောင်းတွေရောက်တတ်ရာရာပြောနေကြရင်းလော ကကြီးကိုမေ့နေကြတာပေါ့လေ။ သိတယ်မလားလောကမှာဝါသနာတူ

ဘာသာစကားတူတဲ့ချစ်သူရတယ်ဆိုတာဘယ်လောက်ကံကောင်းသလဲ။ တော်တော်လေးကြာတော့မှ

အန်တီလေးရဲ့သူငယ်ချင်းက အနောက်ခန်းထဲကနေအော်လိုက်တာကြားရတယ်။ ဟေး!!

ဟိုဆရာမနဲ့တပည့်လေး..ထမင်းစားကြရအောင်ကြွတော်မူပါတဲ့။

အဲ့တော့မှကျနော်တို့၂ယောက်လည်းဗိုက်ဆာရမှန်းသတိရလို့ရပ်တော့တယ်ဗျ။

ထမင်းစားဖို့မီးဖိုချောင်ကိုတူတူထသွားရင်းနဲ့ဧည့်ခန်းနဲ့မီးဖိုချောင်အကူးလမ်းကြားလေးထဲလည်းရောက်ရောအရှေ့ကဧ လျှောက်နေတဲ့ဆရာမလေးရဲ့တင်ပါးဝိုင်းဝိုင်းလေးကိုကြည့်ပီးစိတ်

ယားလွန်းလို့လှမ်းကိုင်ပီးဖျစ်ညှစ်လိုက်မိတော့..ကျနော်ဖက်ကိုဖတ်ကနဲလှည့်လာပီး...ကျနော်နှုတ်ခမ်းကိုပြုတ်ကနဲစုပ်လာ တယ်။ ချက်ချင်းပြန်ခွာသွားပီး .. ကလေးလေး..သူများကိုမရိုးမရွံ့ဖြစ်

အောင်မလုပ်ပေးနဲ့..သူငယ်ချင်းရှိနေတာနော်ဟွန်းဆိုပီး အပျိုပေါက်မလေးလိုမီးဖိုခန်းထဲပြေးထွက်သွားရောဗျ။

ထမင်းဝိုင်းမှာပုယောက်သားအတူထိုင်ပီးစားသောက်ကြရင်းကျနော်ကိုအန်တီလေးကမိတ်ဆက်ပေးတယ်။

ဒါဆရာမရဲ့သူငယ်ချင်း မညီညီအောင်တဲ့ ဖိုးသက်..

ဟုတ်ကဲ့ဗျ..(စိတ်ထဲကနေတော့

မချို့ချို့အောင်မဟုတ်ဘူးလားလို့ပြောရင်းရယ်ချင်လာလို့ထမင်းသီးမလိုတောင်ဖြစ်သွားတယ်)

မညီညီကထုံးစံအတိုင်းပြီးစိစိနဲ့ခေါင်းငြိမ့်ပြတယ်။

ခုနကစွပ်ကျယ်လေးပဲဝတ်ထားရာကအခုရှုပ်ဖားဖားကြီးအပေါ်ကထပ်ဝတ်ထားတာသတိထားမိတယ်။

စားသောက်ရင်းနဲ့ရုတ်တရက်ကျနော်

ထမင်းနှင်သလိုတောင်ဖြစ်သွားတယ်။ဘာဖြစ်ရမတုံး .. ကျနော်ဆရာမလေးပေါ့..

ထမင်းစားပွဲမှာတူတူထိုင်နေရင်းမျက်နှာချင်းဆိုင်ထားတာ၊ စားပွဲအောက်ကနေသူ့ခြေဖဝါးနဲ့ကျနော်ညီလေး

ကိုလာပွတ်နေတာဗျ။ ကျနော်မှာချက်ချင်းမျက်နှာတွေနီရဲတက်လာတယ်။

ဟိုမညီညီရှိနေတာကိုသက်သက်မဲ့ကျနော်ကိုစနေတာလေ။ ကျနော်သိတယ်ကျနော်ဆရာမလေးထမင်းမဆာဘူးစား

သာစားနေတာ..သူ့ဘာဆာနေလဲဆိုတာကျနော်ရိပ်မိတယ်။ နေရခက်လိုက်တာဗျ။

လှမ်းပီးဆရာမလေးကိုကြည့်လိုက်တော့ အကြည့်နဲ့တင်ပြာကျသွားမယ်။ တော်တော်လေးစိတ်ထနေပုံရတယ်။

သူ့မျက်နှာလေးလဲပန်းရောင်သမ်းနေတယ်။

ကဲ..ငါတော့ပီးမီး..နင်တို့၂ယောက်ကလည်းမဆာကြဘူးလားမသိဘူး..ဘာမှဟုတ်တိပတ်တိမစားကြဘူး...

မညီညီကအဲ့လိုပြောပီးသူ့ထမင်းပန်းကန်ကိုဆေးကြောနေတယ်။

ဆေးကြောပီးမှခေါက်ပက်လက်ကုလားထိုင်လေးကိုမစာအုပ်ထူထူတစ်အုပ်ကိုဂျိုင်းကြားညှပ်ပီး

မီးဖိုချောင်ကနေခြံအနောက်

ဖက်ကိုဆင်းသွားတယ်။

ထမင်းစားပွဲအောက်ကနေခြေဖဝါးလေးနဲ့ ကျနော်ညီလေးကိုကလိနေရာကနေရပ်ပီး

ရယ်ကျဲကျဲမျက်နှာလေးလုပ်ရင်းဆရာမလေးထလိုက်ပီးဘေစင်မှာပန်းကန်တွေဆေးနေတယ်။

ဘေစင်ကနဲ့ ကပ်လျက်က ခြံအနောက်ဖက်ကိုမြင်နေရတဲ့ပြူတင်းပေါက်ဗျ။

ပြူတင်းပေါက်ဖက်မျက်နှာမူကျနော်ကိုကျောပေးထားရင်း ဆပ်ပြာအမြပ်တွေနဲ့ ပြည့်နေတဲ့ဘေစင်ထဲလက်နှိုက်ပီးဆေး

ကြောနေတဲ့သူမအနားကိုကပ်ပီးရပ်လိုက်တော့ကျနော်ကပ်လာတာသိတယ်ဗျ။

ရှုး.. ကလေးလေး..မဆိုးနဲ့.ကွာ..

ဟိုးမှာညီညီရှိနေတာ..မြင်တယ်နော်..ဆိုပီးစိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့အသံလေးနဲ့ လှည့်မကြည့်ပဲတိုးတိုးလေးပြောတယ်..

ကျနော်လည်းအနောက်ကနေသူ့ ပုခုံးပေါ်ကကျော်ပီး ခြံထဲကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့

မညီညီကိုအရိပ်ကောင်းတဲ့နောက်ဖေးခြံဝိုင်းထဲမှာပက်လက်ကုလားထိုင်လေးခင်းပီးစာဖတ်နေတာကိုမြင်နေရ

တယ်။ ကျနော်တို့ ရှိနေတဲ့မီးဖိုချောင်ဖက်ကိုလုံးဝမကြည့်ပဲစာအုပ်ထဲစိတ်ဝင်စားနေတာတွေ တော့ဘာမှအသံမပေးပဲ

အန်တီလေးရှိပြီး ၂ဖက်အောက်ကနေလျှိုပီးနို့ ၂လုံးကိုလက် ၂ဖက်နဲ့ စုံကိုင်

လိုက်ပီး တီရှပ်အပေါ်ကနေခပ်ရွရွလေးချေပေးလိုက်တော့ အသာလေးငြိမ်ခံနေတယ်။

အနောက်ကနေရပ်ထားတာဆိုတော့ကျနော်ဒူးကိုနည်းနည်းလောက်ကွေးလိုက်တာနဲ့ သူ့အိုးနဲ့ကျနော်ညီ
လေးနဲ့ ကွက်တိထောက်ထားမိတော့ မသိမသာလေးဆောင့်ပေးလိုက်တယ်။အသက်ရှူသံလေးနည်းနည်းပြင်းလာတယ်။

သူမလက်နှစ်ဖက်လုံးကပန်းကန်တွေကိုဆက်မဆေးတော့ပဲဆပ်ပြာမြပ်

တွေကိုဆော့နေပီ။ ကျနော်လည်းအချိန်သိပ်မဆွဲတော့ပဲခပ်သွက်သွက်လှုပ်ရှားလိုက်တယ်။

အင်းကျီအောက်လက်နှိုက်လိုက်ပီးအန်တီလေးရဲ့ ဘရာလေးကိုအောက်ကိုနည်းနည်းလျှောချလိုက်

တယ်။ နို့ကြီး ၂လုံးရဲ့ အစက်စက်အထိအတွေ့ ကိုသေချာခံစားရင်းကိုင်ပီးဆော့ကစားပေးနေလိုက်ရင်း

နို့ သီးခေါင်းစုစုလေးတွေကိုလည်းစိတ်ရှိလက်ရှိချေပေးလိုက်တော့ အဟင်း ဟင်း ဆိုပီးညည်းသံထွက်စပြုလာတယ်။

ထမီကို အသာလေးဆွဲဖြေပီး ငွင်းလုံးချွတ်ချလိုက်တော့ ထမီအနီရောင်လေးခမျာ ကြမ်းပြင်ပေါ်ပုံကျသွားပီး

ပင်တီအနက်ကလေးပေါ်လာတယ်။ ဆက်တိုက်ဆိုသလိုပဲ

အဲ့ဒီပင်တီလေးကိုကျနော်လက် ၂ဖက်နဲ့ လျှောချပီးချွတ်လိုက်တော့ တင်းပြောင်နေတဲ့ဖင်သားဖွေးဖွေးကြီး။

ကျနော်ဂျင်းပန်ကို ကြယ်သီးဖြုတ်ပီး အတွင်းခံရောဂျင်းပန်ပါဒူးခေါင်းလောက်အထိလျှောချလိုက်တယ်။

ကျနော်ဘာလုပ်တော့မယ်ဆိုတာသိနေလို့ လားမသိဘူး။ အန်တီဝင်နီက လှည့်မကြည့်ပဲ အနောက်ကို

နည်းနည်းဆုတ်ပီးဘေစင်ပေါ်လက်ထောက်လိုက်ရင်း တင်ပါးကို ကော့ထားပေးလာပီ။

တင်ပါးကြီး ၂လုံးကော့တက်လာတာကိုကျနော်ဒူးထောက်ပီးထိုင်ချလိုက်ရင်းလက် ၂ဖက်နဲ့ ဆွဲဖြုတ်လိုက်တော့

ဘက်ဖုတ်ထူအနီးအနီးကြီး ဖြမ်းကိုမြင်လိုက်ရတယ်။ အရည်တွေတောင်တော်တော်စိုစပြုနေပီ။ လက်ခလယ်နဲ့ စိုစိစိ

ဘက်ဖုတ်ကြီးထဲထိုးထည့်ရင်း မွေပေးလိုက်တော့ ... ဖင်ကြီးတစ်ခုလုံးခါထွက်သွားတယ်။ ဆရာမအပျိုကြီးခမျာတော်တော်

လေးခံချင်နေရှာတယ်ဆိုတာစားပွဲအောက်ကနေကျနော်ကိုခြေဖဝါးနဲ့ လာပွတ်ကတည်းကသိသာနေတယ်လေ။ ၃-

၄မိနစ်လောက်မွေပေးနေတာ သူ့ဘက်ဖုတ်ထဲကအရည်တွေကပေါင်ဖြူဖြူ

လေးတလျှောက်စီးကျစပြုလာတယ်။ ဆရာမလေးကိုယ်တိုင် ခမျာလည်း တရိုးရိုးရိုးနဲ့ တိုးတိုးလေးညည်းတာစိပ်လာပီ။

ဟင်းးး !! ဟင်းးး !! လုပ်တော့..လုပ်တော့...မြန်မြန်ဆိုပီး အံကြိတ်ပီး
ကျနော်ကိုလှည့်မကြည့်ပဲပြောလာတယ်။ ကျနော်လည်းဒူးထောက်နေရာကနေမတ်တပ်ရပ်လိုက်ပီး
ညာလက်ကကျနော်မာတင်းနေဆဲညီလေးကိုအရင်း ကနေကိုင်၊ ဘယ်လက်နဲ့ဆရာမဖင်
ဖွေးဖွေးကြီးကိုဖြုတ်ပီး ဇောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးထဲတွေပီးအရှေ့ကိုဆောင့်တွန်းလိုက်တော့.. စီးပိုင်ပိုင်နဲ့ဝင်သွားတယ်။
ဟားးးးးးးး..... ကောင်းလိုက်တဲ့အရသာဗျာ။ ဆရာမလေးရဲ့ခါးကို
လက်၂ဖက်နဲ့စုံကိုင်ပီးခပ်ဆဆစမ်းပီးဆောင့်ကြည့်တယ်။ ဆောင့်လိုက်တိုင်း
သူမတင်ပါးအိစက်စက်ကြီးကိုကျနော်ဆီးခုံနဲ့သွားသွားရိုက်မိတာကိုကအရသာဗျာ။ အရှိန်ရလာတာနဲ့အမျှကျနော်
ဆောင့်ချက်တွေကတော်တော်လေးပြင်းထန်လာတယ်။ မီးဖိုချောင်လေးထဲမှာ
တင်ပါးနဲ့ဆီးခုံဆောင့်မိလို့တဖတ်ဖတ်မြည်သံရယ်၊ ကျနော်မာန်သွင်းတဲ့အသံတအင်းအင်းရယ်၊ဆရာမလေးရဲ့
အံကြိတ်ပါးစပ်ပိတ်ထားတဲ့ကြားကတချက်တချက်ထွက်လာတဲ့မပီမသညည်းသံလေးရယ်ရောထွေးနေတာပေါ့ဗျာ။

ပန်းကန်ဆေးတဲ့ဘေစင်ပေါ်လက်ထောက်၊ ဖင်ကိုအနောက်ကိုကော့ထားပေးတဲ့အန်တီလေးကို
မတ်တပ်ရပ်ပီးအနောက်ကနေ ိုး နေရတာလုံးဝစိတ်ကိုကြွလာစေတယ်ဗျာ။
ခြံဝင်းထဲပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်မှာစာဖတ်နေတဲ့ မညိုညိုကိုတချက်တချက်ပြုတင်းပေါက်ကနေ
လှမ်းလှမ်းကြည့်ရသေးတယ်။ တော်ကြာရှုတ်တရက်ကြီးမီးဖိုချောင်ထဲဝင်လာမှလုပ်ပုံစံကြီးနဲ့
ပက်ပင်းကြီးတိုးလို့ကတော့သောက်ဝှကြီးလေ။ ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီလိုမျိုးခိုးကြောင်ခိုးဝှက် ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ ိုး
နေရတာကကိုရင်တလုပ်လုပ်နဲ့ပိုမီးလ်လာစေသလိုပဲဗျာ။ ခိုးစားရတဲ့သစ်သီးဟာပို
ချိုတယ်လို့ဆိုရိုးရှိသလိုပေါ့။ ခုပဲကြည့်လေ.. ကျနော်ဆရာမလေးကို မလုပ်ခင်ကသူ့ကိုယ်တိုင်စိတ်ကြွနေရက်နဲ့
လူမိမာကြောက်နေတော့တုန်းယင်ယင်ဖြစ်နေတာ.. ခုတော့အသံထွက်ညည်း
လာရုံတင်မကဘူးသူ့ခါးကျင်ကျင်လေးကိုစုံကိုင်ပီး ဆောင့်နေတဲ့ကျနော်လက်ကိုပါနောက်ပြန်လှမ်းကိုင်ပီး
အားပေးသလိုဖြစ်ညစ်လာတယ်။ အော်သံတွေပိုပိုကျယ်လာတယ်။ တော်သေးတာက
မညိုညိုထိုင်နေတဲ့နေရာကမီးဖိုချောင်နဲ့တော်တော်လေးလှမ်းနေလို့။

ရိုးးး !! ရိုးးးး !! ကလေးလေးးးး !! မရပ်နဲ့တော့နော်မရပ်နဲ့တော့ !! အဟင်းးးးးဟင်းးးး !!
အဲ့လိုအော်သံတွေထွက်လာပီးတွန့်လိမ်လာတဲ့အပြင်ဘေစင်ကိုလက်၂ဖက်နဲ့ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုတ်လို့အားယူရင်း
သူမဖင်ကြီးကိုပိုကော့ပေးပီး အနောက်ကိုအားနဲ့ပြန်ဆောင့်လာတာ
ကျနော်ကလည်းမာန်သွင်းပီးအရှိန်နဲ့အဆောင့်ဆုံမိတော့မီးပွင့်မတတ်တဖောင်းဖောင်းမြည်ကုန်တယ်။
ကျနော်လည်းအသက်ကိုခပ်ပြင်းပြင်းရှူသွင်းလိုက်ပီး အသားကုန်ဆောင့်နေပီ။
အားးးးး !! အန်တီလေးးး !! ထွက်ကုန်ပီ !! ဟားးးးး !! ကောင်းလိုက်တာကောင်းလိုက်တာ !!
အဲ့လိုစိတ်ထဲရှိတာတွေအော်ရင်းကျနော်လည်း သုတ်ရည်တွေပန်းထုတ်လိုက်တယ်။
ပီးသွားတာနဲ့ကျနော်ညီလေးကိုဆွဲမထုတ်သေးပဲ အပျိုကြီးဆရာမရဲ့ဇောက်ဖုတ်ကြီးထဲစွပ်လျက်ထားပီး
သူမကျောလေးပေါ်မှီတွယ်ပီးအမောဖြေနေမိတယ်။ ကျနော်လက်အစုံကတော့
ဆရာမရဲ့နို့၂လုံးကိုလှမ်းဆုတ်ကိုင်ပီးအရသာခံနေလိုက်တယ်။ အန်တီလေးရဲ့ကိုယ်ပေါ်မှီနေရင်းနည်းနည်းလေးကြာတော့
သတိဝင်လာတယ်နဲ့တူတယ်။

အာ.. ဖယ်လိုက်တော့လေ..ကလေးလေး.. ဒီမှာကြည့်ဦးအကုန်ပေကုန်ပီ

ဆိုပီးပြောသံကြားမှကျနော်လည်းမှိုန်းနေတာကနေခွဲပီးအနောက်ကိုဆုတ်လိုက်တော့.. ပလွတ်!! ဆိုအသံမြည်ပီး
ကျနော်ညီလေးလဲသူ..ဘက်ဖုတ်ထဲကနေထွက်ကျလာတယ်။ တန်းလန်းလေးပေါ့..
အရည်တွေရွဲလို့.ပြောင်ပြောင်လေးအောက်ကိုစိုက်ကျနေတယ်။ အန်တီလေးကိုကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာလေးရှုံ့မဲ့ပီး
ကျနော်ကိုလှည့်ကြည့်ရင်း.. တွေ့.လားရေချိုးရတော့မယ်လို့.ပြောတယ်။
ဟုတ်ပါ့..မာန်တွေတက်ပီး ပယောက်သားဖွတ်တွယ်ကြတာ အန်တီလေးဆံပင်ရှည်တွေက အရှေ့.
ကိုတွဲလဲကျနေတော့ ဘေစင်ထဲကဆပ်ပြာမြုပ်တွေနဲ့.စိုကုန်ပီ။ အားနာလိုက်တာဗျ။
ကန်တော့နော်..အန်တီလေးလို့.ပြောတော့ဘာမှမပြောပဲကွင်းလုံးချွတ်ချထားတဲ့သူ.ထမီနီနီလေးကိုကောက်
ကိုင်ပီး ကျနော်ညီလေးကိုဖွဖလေးသုတ်ပေးနေတယ်။ပြောင်စင်အောင်သုတ်ပေးပီးမှဘာမပြောညာမပြောနဲ့.
ပျော့အိအိဖြစ်စပြနေတဲ့ကျနော်ညီလေးကိုတပြုတ်ပြုတ်နဲ့.၃-၄ချက်လောက်ကောက်
စုပ်လိုက်သေးတယ်။ ပီးမှကဲ..ကိုယ်တော်လေး..ကျမရေချိုးခေါင်းလျှော်တော့မယ်ဆိုပီး
ကျနော်ပါးလေးကိုသာသာခွဲလိမ်ပီးရေချိုးခန်းဖက်ကိုထွက်သွားရော။ ကျနော်လည်း ဘောင်းဘီတွေဘာ
တွေပြန်ဝတ်ပီးဘေစင်မှာပဲလက်ဆေးပလုတ်ကျင်း။မျက်နှာသစ်ကိုယ်လက်သန့်.စင်နေလိုက်တယ်။
လူကနည်းနည်းနုနုသလိုဖြစ်နေပေမယ့် စိတ်ကတော်တော်လေးကျေနပ်နေတယ်။
လူအလစ်မှာခိုးပီးချစ်ရတာလည်းအရသာတမျိုးပါလားလို့.တွေးရင်း ပြုတင်းပေါက်ကနေခြံထဲလှမ်းကြည့်လိုက်တော့..
ဟိုက်!! မညိုညိုမရှိတော့ပါလား.. ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်မှာဘယ်သူမှရှိမနေပါလား။

ဒုက္ခဗျာ.. ဘယ်ရောက်သွားတာလဲမသိဘူး။ လာများချောင်းနေသလားလို့.တွေးပီးလိပ်ပြာမလုံတော့သလိုလိုဖြစ်လာတယ်။
ဒါနဲ့.အသာလေးခြံထဲဆင်းလိုက်ပီး ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်သလိုလုပ်ရင်းအသာလေးလျှောက်ရှာနေမိတယ်။
ခြံဝင်းကတော်တော်ကြီးကျယ်လွန်းတာကိုးဗျ။ ယူကလစ်ပင်တွေ၊ကုက္ကိုပင်အုပ်အုပ်ကြီးတွေ၊
ဝါးရုံ၃-၄ရုံတွေနဲ့.ဆိုတော့တော်ရုံမြင်ကွင်းကမရှင်းဘူး။ တွေ့.ပါဘူးဗျာ။ ဒါနဲ့.အိမ်ကိုဘေးဖက်ကနေတစ်ပတ်
ပတ်လျှောက်ရင်းအိမ်ရှေ့.ဖက်ရောက်လာတော့ ဆင်ဝင်အောက်ကဆေးအဖြူရောင်
သုတ်ထားတဲ့ဒန်းလေးပေါ်မှာ မညိုညိုထိုင်နေတာကိုသွားတွေ့.တယ်။
ကျနော်ကိုမြင်တော့ လက်ယပ်ခေါ်ပီး အနားမှာထိုင်ခိုင်းတယ်။
ဖိုးသက်.. ညို.သူငယ်ချင်းအပေါ်သစ္စာရှိရမယ်နော် တဲ့... မညိုညိုအဲ့လိုပြောလာတော့ကျနော်လည်းလန့်.သွားပီး..
ဗျာ!! လို့.အသံတောင်ထွက်သွားတယ်။
အမလေး.. ကျမတို့.နစ်ယောက်ကငယ်ထဲကအရမ်းချစ်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပါရှင်.. မနေ့.ညက
ဝင်နီကျမကိုအားလုံးပြောပြထားပါပီ.. လို့.ပြောရင်းပြီးစိစိလုပ်နေတော့ကျနော်မှာရှက်လို့.ခေါင်းငုံ့.
ပီးတဟဲဟဲရယ်နေလိုက်တာပေါ့။ ပီးမှခပ်ရှက်ရှက်နဲ့.စကားစဖြစ်တယ်။
အန်တီလေးက..ကျနော်အချစ်ဦးပါဗျာ..ကျနော်ကချာတိတ်ငချွတ်လေးမို့.
မညိုညိုရဲ့.သူငယ်ချင်းစိတ်ပျက်မှာတောင်ကျနော်ကကြောက်နေတာပါ..
အမယ်မယ်..ကျုပ်သူငယ်ချင်းကလည်း... ရှုပ်ရှုပ်ရှက်ရှက်လုံးဝမရှိပါဘူးနော်..
ဒီချာတိတ်လေးကိုတွေ့.မှတသက်လုံးထိန်းလာတဲ့စိတ်တွေအရည်ပျော်သွားရှာတာပါနော်.. ..
အဟီး!!
စကားကောင်းနေတုံး အန်တီဝင်နီလေးထွက်လာတယ်ဗျ။ ခေါင်းလျှော်ပီးစ ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးတွေကို

ဘီးကျလေးတစ်ခုနဲ့ဖီးသင်ပီးရှင်းနေရင်းကျနော်တို့အနားမှာလာရပ်တယ်။ ရှင်မတောင်
သနပ်ခါးနဲ့လေးသင်းသင်းမွှေးသွားတာပဲ။ ရေမိုးချိုးပီးစမျက်နှာလေးကို
သနပ်ခါးရေကျလေးပွတ်ထားတာဝင်းလက်လက်ကလေးဖြစ်ပီးကြည့်လိုအရမ်းကောင်းနေတယ်။ အိမ်နေရင်းအဝတ်အ
စားတပတ်နွမ်းလေးတွေဝတ်ထားတယ်။ သူ့ကိုငေးကြည့်ရင်း စိတ်တောင်လန်းလန်းဆန်းဆန်းဖြစ်သွားတယ်။
ကဲ!! ရှင်တို့.. ဂျောက်က ကျုပ်အကြောင်းဘာတွေအတင်းအုပ်နေကြတာလဲ.. ပြောစမ်းပါဦး..
ဟီဟီ.. မဝင်နီရေ.. ရှင်ကောင်လေးက ရှင်တို့အကြောင်းကျမသိသွားလို့ရှက်တော်မူသတဲ့လေ..
ဟုတ်လား!! ဘယ်သူလဲရှက်တယ်ဆိုတာ ပြစမ်းပြစမ်း.. ဆိုပီး ခေါင်းငုံ့ရင်းရှက်နေတဲ့ကျနော်မျက်နှာကိုဆွဲမော့တော့..

...

အာဗျာ.. ဆိုပီးကျနော်မှာပိုရှက်သွားတယ်ဗျာ။
အန်တီဝင်နီလေးလည်းကျနော်တို့နဲ့တူတူဒန်းလေးပေါ်စွေကနဲဝင်ထိုင်လိုက်ပီးကျနော်ဘေးကိုပူးကပ်လိုက်တော့
ကျနော်မှာအပျိုကြီးနှစ်ယောက်ရဲ့အလယ်တည့်တည့်မှာညှပ်နေရော။ ဒန်းလေးကခပ်သေးသေးရယ်လေ။
လက်တစ်ဖက်ကကျနော်ဂုတ်ပိုးကိုဖက်၊နောက်လက်တစ်ဖက်က ကျနော်ဆံပင်တွေကိုဖွရင်း
စသလိုလိုနောက်သလိုလိုနဲ့မညီညိုကိုပြောပြနေတယ်။
ညိုသိလား ... သူ့မေမေကကျုပ်ဆီကိုပီယာနိုသင်ဖို့လွှတ်လိုက်တာလေ...ဒင်းလေးက လေးလလုံးလုံး..
ကျုပ်ဘေးမှာထိုင်ပီးစိတ်ဖောက်ပြန်နေတာ..ဟားဟား
မညီညိုပါတဟီးဟီးတဟားဟားနဲ့ရယ်နေတော့ ကျနော်မှာစပ်ဖြူလေးပဲလုပ်နေရတော့တာပေါ့။
အဲ့လိုရယ်မောတွန်းတိုးရင်းနဲ့တိုးတိုးတိုက်တိုက်တွေလုပ်နေကြတော့ ကျနော်ညာဖက်တ
ထောင်ဆစ်က အိကနဲအိကနဲဖြစ်ဖြစ်သွားတာသတိထားမိတယ်။ မျက်နှာကို
အန်တီလေးဖက်လှည့်ထားတော့မြင်တော့မမြင်ရဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့်အထိအတွေ့အရတော့ ဒါမညီညိုရဲ့နီကြီးတွေ
ဆိုတာသိလိုက်ပီ။ ပြဿနာပဲဗျာ။ သာယာသလိုလိုစိတ်ဖြစ်လာလို့စိတ်ကိုမနည်းအာရုံလွဲနေရတယ်။
မနက်ကပဲအဲ့ဒီညိုစိမ့်စိမ့်နီအကြီးကြီးတွေကိုမြင်ထားတာဆိုတော့ စိတ်ကအဲ့ဒီအိအိကြီး
ဖြစ်ဖြစ်သွားတဲ့အရသာကိုသာယာစပြုလာတယ်။ မသင်္ကာလည်းနည်းနည်းဖြစ်လာတယ်။
တမင်များလုပ်နေတာလားလို့၊ငါ့ကိုစိတ်စမ်းနေတာလား၊ သူ့ရင်ဘတ်ကိုအနောက်ကိုဆုတ်လိုက်ရင်
ရနေတဲ့ဟာကိုခုကတမင်ကိုလာပီးပွတ်နေသလားထင်ရတယ်။ ဖူး.....!! သက်ပြင်းတိတ်တိတ်ခိုးချလိုက်ရပီး
အန်တီလေးစကားပြောနေတာကိုငေးရင်း လက်ကိုမရုတ်ပဲမသိချင်ယောင်ဆောင်
နေလိုက်တယ်ဗျာ။

ဒီလိုနဲ့ရက်တွေကြာလာတော့ကျနော်အတွက်
ယူကလစ်ဝင်းထဲကတစ်ထပ်တိုက်ပုဖြူလေးဟာတံခါးမရှိခါးမရှိဝင်ထွက်ရာနေရာတစ်ခုဖြစ်လာတာပေါ့။
မညီညိုကိုတောင် အညို..ကျနော်ကလေဘာညာတွေပြောတဲ့အဆင့်ထိရင်းနှီးလာခဲ့ပီ။ အန်တီလေးနဲ့လား?
အင်း..မေးမှမေးတတ်ပါပေတယ်။ ချာတိတ်လေးကမမြင်ဖူးတော့မှူးမြစ်ထင်...အပျို
ကြီးကအချစ်ရေကာတာတွေကျိုးပေါက်..ဘာပြောကောင်းမလဲလေ..ချစ်လိုက်ကြတာ။
လူဆိုတာမျိုးကလည်းအခက်သားလေ။ လူမှန်ရင်အရှက်အကြောက်ကြီးကြတာမေ့တာဆိုတာမှန်ပေမယ့်
တအားရင်းနှီးလာရင်သိပ်ကိုအရေးမစိုက်တော့တာနော်။
ကျနော်ပြောဖူးသလိုပဲသူတို့အိမ်ကဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်ထဲကမြို့ကျယ်ကြီး တော်ရုံလူမလာဘူးဆိုတာသိတဲ့အပြင်..

ရှိနေတဲ့မညိုညိုဆိုတာ

ကလည်းအန်တီလေးရဲ့ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြန်ပီးတော့ကျနော်နဲ့က တခါတလေ
မောင်လေးလာစမ်းဆိုပီး..ခါးတွေဘာတွေလာဖက်တဲ့အထိရင်းနှီးလာတော့ သိပ်ကိုမရှက်တတ်တော့တာလေ။
အကျိုးဆက်ကဘာတွေဖြစ်လာသလဲဆိုတော့.. ကျနော်တို့အချစ်နဲ့လဲထဲတဲ့အခါတွေဆို.. မညိုညိုအိမ်မှာရှိရှိမရှိရှိ.
အရေးကိုမစိုက်တော့တာဗျို့။ တခါတလေဟိုဖက်အိပ်ခန်းထဲမညိုညိုရှိနေတာ

ကိုဒီဖက်မှာ ဥယျာဉ်သားမီးကုန်ယမ်းကုန် ိုး ရင်း
အသံတွေဆူညံလာတဲ့အခါ..အဟမ်းအဟမ်းဆိုပီးချောင်းဆိုးသလိုသတိပေးတာတောင်ဂရုမစိုက်မိတော့ဘူးလေ။
တခါကလည်း မညိုညိုအပြင်မှာဆိုပီး ဥယျာဉ်သားဖင်တုံးလုံးချွတ်ပီး မီးဖိုချောင်ထဲကထမင်းစားပွဲပေါ်တက်ထိုင်ပီး
အသားကုန် ိုး နေကြတာ အသံတွေဘာတွေဆူညံနေတာပေါ့.. သိတယ်မလား ချစ်သူဖြစ်
တာကြာလာပီဆိုတော့ စကားတပြောပြောနဲ့ ိုး တတ်လာပီလေ။

စားပွဲပေါ်ကျနော်ကထိုင်.. အန်တီဝင်နီက သူ့ဆံပင်ရှည်ကြီးတွေကိုဆံထုံးကြီးကြီးဖြစ်အောင်ထုံးထားပီး
ဖင်တုံးလုံးကြီးကျနော်အပေါ်တက်ခွပီး ကလေးတွေကြက်ဖရွပ်သလိုတက်ပီး ိုး
နေတာကျနော်ကသူ့နီဝင်းဝင်းကြီး ဥလုံးကိုစုံကိုင်ပီး ဆောင့်စမ်းပါ.. အန်တီလေးရာ..အားနဲ့ဖိဆောင့်..
ကောင်းလိုက်တာ.. အဲ့လိုတွေအော်.. အန်တီလေးကလည်း ကျနော်လည်ပင်းကိုခိုပီး
ဟားဟားဟား!!!! ဆိုအော်ပီးဆောင့်ဆောင့်ချ.. အဲ့လိုတွေဖီးလ်တက်နေတုံး... ဟော့တော့!! နင်တို့ကလည်းဟယ်ဆိုပီး
မညိုညိုမီးဖိုချောင်အနောက်ပေါက်ကနေဝင်လာတာပက်ပင်းကြီးမိသွား
ရောဗျ။ ရှက်တော့ရှက်တာပေါ့ဒါပေမယ့်ခုနကပြောသလိုပဲကျနော်တို့ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာသူကသိနေပီးသားပဲဟာ။
ဟိုလိုကြီးတော့ မဖြစ်ပါဘူး။ ခပ်ရှက်ရှက်နဲ့လစ်ပြေးသွားပီးနောက်နေ.

ပြန်လာတော့လည်း

မညိုညိုက..မောင်လေး..ရောဒိန်ချဉ်..မနေ့ကမြို့ထဲကဝယ်လာတာ..အားရှိတယ်သိလားဆိုပီးလာတိုက်ရင်းစတော့လည်း
ခပ်တည်တည်နဲ့ယူသောက်လိုက်တာပဲလေ။

နောက်ပိုင်း ပက်ပင်းမဟုတ်တောင် ရိုးတိုးရိပ်တိပ်မိမလိုလိုဖြစ်တာတွေလည်းအကြိမ်ကြိမ်ပေါ့။ တခါကဆို..

အန်တီလေးအခန်းထဲဝင်ပီးညဖက်ကြီး မီးချောင်းဖွင့်ပီးထုံးစံအတိုင်း ိုး နေကြတာ..

အန်တီလေးခါလောက်ပီးတာတောင်ကျနော်ကမပီးသေးလို ကုတင်ပေါ်ကျနော်ကိုခူးထောက်ခိုင်းပီး

မာတင်းနေတဲ့ကျနော်ညီလေးကိုအိပ်နေတဲ့အန်တီလေးကခေါင်းလေးထောင်ပီး ပါးစပ်နဲ့

ပီးအောင်လုပ်ပေးနေတာ

အိပ်ခန်းပြုတ်ပေါက်ကနေအမှောင်ထဲမှာလူတစ်ယောက်ကြည့်နေမှန်းကျနော်ရိပ်ကနဲမြင်လိုက်ရတယ်။

ဒါမညိုညိုပဲဆိုတာအလိုလိုသိလိုက်တယ်။ အသာလေးမမြင်

ချင်ယောင်ဆောင်ပီး နေနေလိုက်တာ ကျနော်ပီးသွားလို ကျနော်ညီလေး သုတ်ရည်တွေအန်တီလေးနီတွေပေါ်

တပျစ်ပျစ်ပန်းထုတ်တဲ့အခါမှ အဲ့ဒီချောင်းနေတဲ့လူရိပ်ပျောက်သွားတာသတိထား

မိတယ်။

မှန်ရာပြောရရင်အဲ့ဒီအချိန်တွေဟာဘဝမှာအပျော်ရဆုံးအချိန်တွေပေါ့ဗျာ။

ဒီလောက်လှတဲ့အန်တီလေး...ကျနော်ပီယာနိုဆရာမလေးကိုချစ်သူတော်ရတာဘယ်လောက်ဂုဏ်ယူစရာကောင်းသလဲ။

တမြို့လုံးကဘယ်ကောင်ကမှ ချစ်ရေးဆိုလို မရဘူးလို့နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့

ဆရာမလေးဝင်နီနဲ့ချစ်ကြီးတွယ်နေရတာကိုးဗျ။ ပီးတော့ရှိသေးတယ်ဗျာ ဥယျောက်လုံးဟာ ရှားရှားပါးပါးဝါသနာတူတွေ။
စာအုပ်တွေအရူးအမူးဖတ်ကြတာ၊ ဂီတဆိုရင်ထမင်းမေ့ဟင်းမေ့တီး
မယ်၊ ဆွေးနွေးမယ်.. အဲ့လိုဘဝလေးဆိုတော့ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းမလဲတွေကြည့်ပေါ့ဗျာ။ တခါတလေ
ခြံထဲတူတူဆင်းထိုင်ပီးဖတ်ဖူးတဲ့ စာအုပ်တွေအကြောင်းငြင်းခုံကြ၊ ကျနော်
ကဆရာအောင်မြီမို့ရဲ့ မမ ဆိုတဲ့ကဗျာလေးကိုရွတ်ပြတာကို အန်တီလေးကကျနော်ရင်ခွင်ထဲမှီတွယ်ရင်းနားထောင်၊
မှတ်မှတ်ရရရက်တွေအကြာကြီး Gone with the Wind: ဝတ္ထုထူထူကြီးကို
ဥယျောက်တူတူဖတ်ကြတာ(ဖတ်လိုက် နည်းနည်းညောင်းလာရင် ပြတ်ပြတ်ဆိုပီးနမ်းကြရင်းစိတ်ပါလာရင်
ထွယ်လိုက်ရင်းပေါ့လေ)။ ကျနော်တို့.ဥယျောက်ဟာ နှစ်ဦးနှစ်ယောက်မဟုတ်တော့
သလိုခံစားလာရတယ်။ ဥပမာ.. လိင်ဆက်ဆံကြတယ်.. ပီးသွားတယ်.. လိင်စိတ်ကတဖြေးဖြေးကျဆင်းလာမယ်။
ပီးရင်စိတ်ကကုန်သလိုလိုဖြစ်သွားမယ်။ မဟုတ်ဘူးဗျ..ခုဟာက ကျနော်တို့.
ချစ်ကြတယ်။ ပီးသွားတော့ပီးပီလို.မမှတ်နဲ့. သူ့အဖုတ်ထဲကျနော်ညီလေးစိမ်းထားရင်း တပ်မက်စွာနမ်းနေတုံးပဲ။ ရင်ထဲမှာ
ဘာမှန်းမသိတဲ့ခံစားချက်ကြီးနဲ့. သူ့ဆံပင်တွေကိုဖွလိုက် နားရွက်က
လေးကိုကိုက်..တီတီတာတာလေးတွေပြောလိုက်စလိုက်နောက်လိုက်..ပျောက်ကွယ်သွားမှာကြောက်တဲ့အလားတစ်ယောက်နဲ့.
တစ်ယောက်တင်းတင်းဖက်အဲ့လိုတွေဗျာ။ (နောင်ကိုတခြားမိန်းမ
တွေနဲ့.အိပ်တိုင်း ကျနော်ကိစ္စပီးသွားတာနဲ့. ကိုယ့်ပါတနာရဲ့ဆံပင်အနံ့.တွေ့ကိုယ်နံ့.တွေရှူမိတိုင်း မသတိသလို
ဆိုက်ကိုဝင်လာတယ်)။

မိုးတွင်းပိုင်းရောက်လာတော့.. အန်တီလေးခရီးထွက်စရာပေါ်လာရောဗျ။
ဥလလောက်ကြာချင်ကြာလိမ့်မယ်လို့.ပြောတော့ ကျနော်မှာငိုမဲ့မဲ့နဲ့.ပေါ့။
ဆရာမလေးကလည်း ပြောရင်းမျက်ရည်ကခပ်ဝဲဝဲရယ်။ ပျော်နေတဲ့ဘဝလေးရုတ်တရက်မုန်တိုင်းဝင်လာတာကိုးဗျ။
တနယ်တကျေးမှာအခြေချနေတဲ့ ဆရာမဖေဖေတစ်ယောက်နေမကောင်းဖြစ်
လို့.မဖြစ်မနေလိုက်သွားရတော့မယ်တဲ့။ အဲ့ဒီအကြောင်းပြောတဲ့နေ့က ထမင်းစားပွဲမှာ
ကျနော်တို့.ဥယျောက်သားအသံကိုတိတ်နေတာပေါ့ဗျာ။ မညီညိုလည်းစိတ်မကောင်းဖြစ်ရှာတယ်နေမှာ
မျက်နှာမကောင်းဘူး။ အိပ်တော့မယ်ဟာဆိုပီး ညနေမိုးချုပ်စပဲရှိသေးတယ် သူ့အခန်းထဲဝင်သွားရော။ ဥယျောက်သား
စားသောက်ထားတာတွေဆေးကြောပီး အိမ်ရှေ့ကအိမ်ကလေးပေါ်တူတူ
ထိုင်ပီးဖက်ထားကြတယ်။ ဒို့နှစ်ယောက်မတွေ့ခဲ့ရင်ကောင်းမှာလို့.တောင်တွေးနေမိတယ်သိလားတဲ့..
ငိုသံပါနေတဲ့အသံနဲ့.အန်တီလေးက ကျနော်ရင်ခွင်ထဲမျက်နှာအပ်ပီးတုန်တုန်ရီရီပြောရှာ
တယ်။ ကျနော်သူ့မျက်နှာလေးကိုဆွဲမော့ပီး တသက်လုံးပြန်မတွေ့.ရတော့ရင်ဆိုပီး သူ့မျက်နှာလှလှလေးအနံ့.
တပြတ်ပြတ်မြည်အောင် မြတ်မြတ်နိုးနိုးနမ်းနေမိတယ်။

နောက်နေ့.ဆရာမလေး ခရီးထွက်ဖို့.လေယဉ်ကွင်းကိုဆင်းတော့ကျနော်လိုက်မပို့.ဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။
မညီညိုတစ်ယောက်လိုက်ပို့.တယ်။
ခွဲခါနီးအခြေနေတစ်ခုကိုရင်ဆိုင်ဖို့. အဆင်သင့်မဖြစ်သေးဘူးလို့. သူကပြောပီးလေယဉ်ကွင်းကိုလိုက်မလာခိုင်းတာလေ။
ကျနော်ကလေဆိပ်ပြေးလမ်းအဆုံးမှာရှိတဲ့ ဂေါက်ကွင်းထဲကမြက်ခင်းစိမ်း
စိမ်းပေါ်သွားထိုင်ရင်း လေယဉ်တက်သွားတာကိုဆွေးရီရီငေးကြည့်နေခဲ့တာပေါ့လေ။ ဂျန်ဒဲဗားရဲ့.Leaving on a jet

plane:သီချင်းထဲက ဘယ်ချိန်တစ်ခါပြန်လာနိုင်မယ်ဆိုတာငါမသိ..ဆိုတဲ့စာ
သားလေးကိုတိုးတိုးရွတ်ဆိုရင်းမျက်ရည်ကျခဲ့တာပေါ့။

ပွဲခင်းထဲအမေပျောက်တဲ့..ကလေးငယ်လို..ကူကယ်ရာမဲ့တဲ့ဘဝ... ..

ကျနော်ညာလက်ခုံပေါ်... မိုးတွေအကြိမ်ကြိမ်ရွာကျ... .. ပြန်လာခဲ့ပါ.. မမဝင်နီ

(channko၏မိုးတွေရွာတဲ့အခါကဗျာမှ)

ကျနော်ဘဝကြီးဇောက်ထိုးမိုးမျှော်ဖြစ်သွားသလိုပဲ။ အန်တီလေးမရှိတော့တဲ့
နေ့တွေကိုအံ့ကြိတ်ရင်းဖြတ်သန်းနေခဲ့ရတယ်။ ဘယ်တော့မှဆိုပြီးနေပီးတက်တက်ကြွကြွရှိတဲ့ကောင်လေးဘဝ
ကနေညှိုးငယ်တဲ့မျက်နှာပေးနဲ့..လောကကြီးကိုမှန်တောတောကြည့်နေတတ်တဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာတယ်။
လွမ်းတယ်...လွမ်းတယ်..ကျနော်ဆရာမလေးကိုပြန်ခေါ်ပေးကြပါဗျာ။ ညညတွေဆို
အိပ်လို..မပျော်ဘူး..ဖဲကြိုးလေးတွေကြဲချထားတဲ့လမ်းကလေးတွေရှိတဲ့မြို့..လို. စာရေးဆရာကြီးတစ်ယောက်ကတင်စားဖူးတဲ့
ကျနော်တို့..မြို့..လေးကလမ်းတကာကိုစက်ဘီးလေးနဲ့..လျှောက်နင်း
ပီးအန်တီလေးကိုလိုက်ရှာနေမိတယ်။ ဂစ်တာကိုင်ပီး လက်ချောင်းတွေကိုစိတ်ရှိလက်ရှိလွှတ်ပေးလိုက်တော့လဲ
ကြေကွဲနေတဲ့သံစဉ်တွေပဲထွက်ထွက်ကျလာတယ်။ စိတ်ဖြေရာဖြစ်အောင်တနေ့.
တနေ့. ဖေဖေတို့..အလုပ်တွေကူလုပ်ပေးနေရင်းတတ်နိုင်သလောက်မေ့ပျောက်နိုင်အောင်ကြိုးစားနေရတယ်။

ဒီလိုနဲ့..ဆရာမလေးထွက်သွားတာ၂လလောက်ကြာလာခဲ့ပါ။ ဖုန်းအဆက်အသွယ်ဆိုရအောင်လည်း အဲ့ဒီခေတ်က
အဝေးကောလိပ်တွေက ဝင်ဖို့..မလွယ်၊ ရပြန်တော့လည်းကြားတချက်မ
ကြားတချက်မို့..ဘယ်လိုမှအလွမ်းမပြေပါဘူးဗျာ။ ဒီလိုနဲ့..တနေ့..ကျတော့
ဖေဖေခိုင်းလိုက်တဲ့အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုနဲ့..မြို့..ပြင်ကိုထွက်လာခဲ့တယ်။ အဲ့ဒီတလောက မိုးတွင်းကြီးကိုတော်တော်လေး
ပူနေတာ

၂-၃ရက်ရှိပါ။ ကျနော်လည်းမြင်းခေါင်းတံဆိပ်စွပ်ကျယ်လေးနဲ့.. ဘောင်းဘီတိုလေးဝတ်ပီး စက်ဘီးနင်းလာခဲ့တယ်။
ခိုင်းလိုက်တဲ့ကိစ္စပီးတော့ အိမ်အပြန် ကန်ပတ်လမ်းနားရောက်တော့ညနေ၄
နာရီလောက်ရှိပါ။မိုးကခပ်အုံ့..အုံ့..ဖြစ်လာလို့..ခပ်သွက်သွက်လေး ကျနော်ပြိုင်ဘီးလေးကိုနင်းနေမိတယ်။ ရုတ်တရက်
ကန်ပတ်လမ်းနဲ့..ကျောင်းလမ်းထောင့်ကလူပြတ်တဲ့နေရာမှာ လူ၃ယောက်နဲ့..
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေတာတွေ..ရတယ်။ အနားရောက်လာမှ ဖတ်ကနဲကြည့်လိုက်တော့..
ဟာ..အမျိုးသမီးကမညိုညိုပါလား။ စက်ဘီးကိုဘရိတ်ဆွဲလိုက်ပီး ခုန်ဆင်းရင်းမေးလိုက်တယ်။

အညို!! ဘာဖြစ်တာလဲ??

ဖိုးသက်!! အညို..ကိုဒီကောင်တွေ... ..

တချက်လောက်ဟိုကောင်တွေကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ရုပ်တွေကိုကြည့်တာနဲ့..
မင်းမနိုင်ကွက်သစ်ကကောင်တွေမှန်းကျနော်သိလိုက်တယ်။ကျနော်တို့..နယ်ခံတွေနဲ့..ရုပ်မတူဘူးလေ။ အသားအ
ရည်ရုပ်သွင်ပြင်တွေကကိုကွာတာ။ကလေးကချေတွေနေတဲ့ရုပ်ကွက်ကပေါ့။ ကျနော်အခြေအနေကိုရိပ်မိတယ်။
မညိုညိုကလည်းဒီဖက်ကိုဘာလာလုပ်တာမှန်းမသိပါဘူးဗျာ။ ချက်ချင်းခပ်ပြီးပြီး
လုပ်ပီး ဟိုကောင်၃ကောင်ကိုစကားစလိုက်တယ်။

ဘော်ဒါတို့ကျနော် အမကိုစောင့်ရှောက်ပေးတာကျေးဇူးဗျ.. ခုကျနော်သူ့ကိုလာကြိုတာ..အိုကေနော်..
ချာတိတ်လေး..မင်းဒိုးတော့ကွာ..လာမရှုပ်နဲ့.
ဖူးနူး!! ကျနော်သက်ပြင်းစိုးချလိုက်တယ်။ မလွယ်တော့မှန်းလည်းသိလိုက်ပီ။ပြောနေရင်းနဲ့.တစ်ယောက်က
မညီညီရဲ့ပုခုံးကိုလှမ်းကိုင်လိုက်လို့.မညီညီကလက်နဲ့.ပုတ်ချလိုက်ပီးရန်တွေ့.နေသံ
ကိုကြားနေရပီ။ ကျနော်ပြိုင်ဘီးလေးကိုအသာလေးတွန်းပီး
ပြိုင်ဘီးဘောင်တန်းကိုအပေါ်ကိုအသာလေးဆွဲမလိုက်တော့ငြွေတက်လာတယ်။ ဆွဲဖြုတ်လိုက်ရင်
၂ပေလောက်ရှိတဲ့သံပိုက်လုံးဖြစ်
သွားအောင်တမင်ထည့်ထားတာဗျ။ အသက်ကိုခပ်ပြင်းပြင်းရှူပီး ခြေထောက်တွေကိုကွေးထားလိုက်တယ်။ အညို!!
နောက်ဆုတ်!!! အဲ့လိုအော်ပလိုက်တာရယ်၊ သံပိုက်လုံးကိုပြိုင်ဘီးကဆွဲချွတ်
လိုက်ပီးအနားမှာရှိတဲ့အနီးဆုံးကောင်ရဲ့.မျက်ခွက်ကိုဖြုတ်ရိုက်ပလိုက်တာရယ်က ဆက်တိုက်ပဲ။ ချက်ကောင်းမိသွားတော့
ခွေကနဲပဲ။ လာလေ!! ဟေ့ကောင်..
ကျနော်အသံကုန်ဟစ်ပီးနောက်တစ်ကောင်ကိုဆက်ရိုက်တယ်..အလစ်မဟုတ်တော့ကျနော်ရိုက်ချက်တွေကိုဒီကောင်ကလ
က်နဲ့.ကာလို.မှီသွားတယ်။ ကာမိတဲ့အပြင်သံပိုက်လုံးကိုဖမ်းကိုင်လိုက်
နိုင်တော့ကျနော်ဆက်ရိုက်လို့.မရတော့ဘူး။ ဒါနဲ့.ကျနော်လည်း ဒိုင်ပင်ပစ်ပီးအဲ့ဒီကောင်ကိုဝင်လုံးတယ်။
လုံးထွေးသတ်ပုတ်နေရင်း
ကျနော်ဒီကောင့်အပေါ်စီးကနေဖိမိတာနဲ့.မျက်ခွက်ကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်လက်သီးစာကျွေးနေမိတယ်။
ရုတ်တရက်ကျနော်ကျောပြင်ပူကနဲဖြစ်သွားတယ်။ နောက်တစ်ချက်ပူကနဲဖြစ်မှလိုချလိုက်မိတယ်။
ကျန်နေတဲ့တစ်ကောင်က အနောက်ကနေချိန်းကြိုးနဲ့.ရိုက်တာဗျ။
ကျနော်ထလို.မရသေးခင်မှာပဲရိုက်ချက်တွေဆက်တိုက်ဝင်လာတယ်။ လက်နဲ့.
ကာမိတော့လက်ဖျံတွေပဲရိုက်မိနေတယ်။ ကြာလာရင်ကျနော်မလွယ်တော့ဘူးဗျ။
ဟေး..ဟေး..ဆိုပီးလူတွေအော်သံတွေနဲ့.ပြေးလာတဲ့အသံတွေကြားမှရိုက်နေတာတွေရပ်ပီး
ဟိုဘက်ကောင်ပြေးသွားတာမြင်လိုက်ရတယ်။
လူတွေအနားရောက်လာပီးဟိုမေးဒီမေးလုပ်နေတာကိုမညီညီပြန်ဖြေနေသံကြားရတယ်။ ကျနော်ပြိုင်ဘီးဘောင်တန်းလေး
ကိုမြေကြီးပေါ်ကလိုက်ရှာပီး စက်ဘီးမှာပြန်တပ်လိုက်ပီး။ အညို!!
ပြန်မယ်လို့.ခပ်တင်းတင်းခေါ်လိုက်တယ်။ ကျနော်ကျောကစွပ်ကျယ်တွေအလွှားလိုက်ကွာကျနေတာရယ်
စပ်ဖျင်းဖျင်းဖြစ်နေတာရယ်၊လက်ဖျံပေါ်ထင်နေတဲ့ချိန်းကြိုးအရာတွေနဲ့.လူပုံစံကလည်း
တော်တော်လေးစုတ်ပြတ်သတ်နေပီ။ ဒေါသလည်းတော်တော်ထွက်နေတယ်။
ကျနော်သာဒီဖက်လမ်းကိုမလာဘူးဆိုပါတော့။ ဘာတွေဘယ်လိုဆက်ဖြစ်မလဲဆိုတာတွေပီး မညီညီကိုဒေါသ
ဖြစ်နေမိတယ်။ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်နေတဲ့ မညီညီကိုလူတွေကြားထဲက ဆွဲထုတ်ပီး
ကျနော်ပြိုင်ဘီးဘောင်တန်းပေါ်တက်ထိုင်ခိုင်းပီးနင်းထွက်လာခဲ့တယ်။ မညီညီကတော့တိတ်တိတ်လေး
ဘောင်တန်းပေါ်ထိုင်ပီးလိုက်လာတယ်။ ယူကလစ်ဝင်းဖက်ရောက်ခါနီးမှာပဲ အို.နေတဲ့မိုးက တဝေါဝေါရွာချလာတယ်။
၂ယောက်လုံးစိမ့်သွားပေမယ့် အိမ်ရောက်ခါနီးလာလို့.ခပ်သုတ်သုတ်လေး
ဆက်နင်းလာခဲ့တယ်။ အေးစက်စက်မိုးရေတွေကြောင့်ခုနစ်ခုနစ်ခုတွေတော်တော်လေးငြိမ်းသွားပီး
စိတ်ကနည်းနည်းကြည်လင်လာတယ်။ ပထမတွေ့ထားတာက မညီညီကိုအိမ်ပြန်ပို့.ပေးပီး

တာနဲ့ချက်ချင်းပြန်၊ဘော်ဒါတွေခေါ်ပီးမင်းမနိုင်ကွက်သစ်ထဲသွား၊ခုနကခုကောင်ကိုလိုက်ရှာမလို့ပေါ့။

ဒါပေမယ့်မညီညိုတု်အိမ်ရောက်သွားတော့စိတ်ကပြေပြေလာပီ။

လူကချမ်းလည်းချမ်း၊ဗိုက်ကလည်းဆာ၊ ကျောပြင်ကလည်းစပ်ဖျင်းဖျင်းဖြစ်ပြေလာပီ။

မိုးတွေကလည်းတဝန်းဝန်းနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်တောင်ဘာမှမမြင်ရတော့တဲ့အထိရွာချနေတာလေ။ အိမ်ထဲရောက်တာနဲ့

စိုရွှဲနေတဲ့အဝတ်တွေလဲဖိုနေမှာ မညီညိုသူ့အခန်းထဲတန်းဝင်သွားတယ်။

ကျနော်လည်းစိုရွှဲနေတဲ့စွပ်ကျယ်အပြန်၊ဘောင်းဘီတိုနဲ့ပဲမီးဖိုချောင်ထဲဝင်ပီး အိုးတွေခွက်တွေ

လှန်လောပီးထမင်းနဲ့ဟင်းတွေခူးခတ်ပီးဆာဆာနဲ့လွေးနေမိတယ်။ စားသောက်ပီးတော့မှ

ဖုန်တွေသံတွေနဲ့စုတ်ပြတ်နေတဲ့ကျနော်ကိုယ်ကို သတိရလို့ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပီးရေလောင်းပီးချိုး

ဆပ်ပြာတိုက်ဆေးကြောနေမိတယ်။ စွပ်ကျယ်ကတော့ဝတ်လို့မရတော့မယ့်အတူတူ

ချွတ်ပီးရေချိုးခန်းကြမ်းပြင်ပေါ်ပစ်ချထားခဲ့တယ်။ ကိုယ်တုံးလုံး၊ဘောင်းဘီတိုနဲ့ရေချိုးခန်းထဲကထွက်လာ

တော့အပြင်မှာတော်တော်လေးမှောင်နေပီ။ မိုးကသည်းသည်းမဲမဲရွာလို့ကောင်းတုံး။

အညို... ကျနော်ပြန်ပီ..တံခါးလာပိတ်ချေလို့အော်ပီး အိမ်ရှေ့ကိုထွက်လာခဲ့တယ်။

အနောက်ကနေပြေးလိုက်လာတဲ့ခြေသံကြားရတယ်။

ဖိုးသက်..နေဦးဆိုပီး မညီညိုပြောလိုက်သံကြားလို့လှည့်ကြည့်လိုက်တော့.. ...

ဒီလောက်မိုးတွေသည်းနေတာဘာကိစ္စနဲ့ပြန်ချင်တာလဲ..

ရန်ငြိုးတွေ၊ဒေါသတွေနဲ့စိတ်နှောက်ကိုယ်ပါမလုပ်ရဘူးငါ့မောင်ရဲ့ !!

မညီညိုကကျနော်ကိုစကားလှမ်းပြောရင်း အနားကိုကပ်လာတယ်။ ဆံပင်တွေကိုဆံထုံးဖြေချလိုက်ပီး

တဘက်နဲ့သုတ်ထားတော့ခပ်ပွပ္ပမမြောက်တခြောက်နဲ့ပုခုံးကိုကျော်ပီးရင်ဘတ်ပေါ်ဝဲကျနေ

တယ်။ အစိမ်းရောင်ထမီကိုရင်ခေါင်းလျားထားပီး အမွှေးပွတဘက်အပြာကိုခြုံထားတယ်။

လာ..ချမ်းနေပီမလား ဆိုပီး ခြုံထားတဲ့မွှေးပွတဘက်ကိုဆွဲခွဲလိုက်ပီး

ကျနော်ကိုယ်ပေါ်ကရေစက်တွေကိုသုတ်ပေးဖို့ကြိုးစားတယ်။

၅ပေဝလက်မလောက်ရှိတဲ့ကျနော်အရပ်ကြောင့် ကျနော်ရှေ့မှာလာရပ်တဲ့ မညီညိုက

ကျနော်မေးစေ့လောက်ကလေးပဲရှိတော့တယ်။ အောက်ကိုင့်ကြည့်တော့ ထမီရင်ခေါင်းလျားထားတဲ့

အောက်ကအခုအခံမပါတဲ့နို့ကြီး ၂လုံးကစုတူတူဖြစ်နေတဲ့အပြင် တတုန်တုန်ဖြစ်နေတာတွေ့ရတယ်။ စိတ်ကိုတင်းလိုက်ပီး

မျက်နှာကိုလွှဲထားလိုက်ပီးပြုတင်းပေါက်ကနေ မိုးမှောင်ကျနေတဲ့အပြင်

လောကကိုငေးနေမိတယ်။

မိုးတွေကတိုသည်းလာတယ်။ အိမ်ထဲကိုမိုးစက်တွေလေအဝေ့မှာပက်ဝင်လာတော့

မညီညိုကပြုတင်းပေါက်တွေလိုက်ပိတ်နေရင်း...

မှောင်လေးရေ..တံခါးမကြီးပိတ်ပေးမိုးတွေတအားပက်လာပီ.. ပီးရင်စိုနေတဲ့ဘောင်းဘီတိုကို အညိုအခန်းထဲက

ကုတင်ပေါ်မှာတဘက်အဖြူတစ်ထည်ရှိတယ်..အဲ့ဒါနဲ့ချွတ်လဲပီးခဏပတ်ထား..

အညိုရေခွေးပူပူလေးလာတိုက်မယ်စောင့်နေလို့ ပြောရင်းမီးဖိုချောင်ထဲဝင်သွားတယ်။

မညီညိုရဲ့အိပ်ခန်းထဲကျနော်ဝင်ပီးရေစိုဘောင်းဘီတိုနဲ့အတွင်းခံကိုချွတ်ချ

လိုက်ပီးသူ့ကုတင်ပေါ်မှာတွေ့တဲ့တဘက်ဖြူဖြူလေးကိုပတ်ပီးအိပ်ခန်းပြုတင်းပေါက်ကိုပိတ်လိုက်တော့ အခန်းထဲ

မှာမှောင်သွားတာနဲ့ မီးချောင်းခလုတ်ကြိုးကိုဆွဲဖွင့်လိုက်တယ်။ မညိုညိုရဲ့ ကုတင်ပေါ် တင်ပါးလွှဲထိုင်နေရင်း ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်သူကငါ့အမပါဆိုပီးစိတ်ကို တင်းထားလိုက်တယ်။

ခဏလေးနေတော့.. ဝင်လာမယ်နော်ဆိုတဲ့အသံနဲ့.

အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေတဲ့ရေခဲခွက်ကြီးကိုပီးမညိုညိုဝင်ချလာရော။

ရော့..ပူပူလေးမှုတ်သောက်ဆိုပီးကျနော်လက်ထဲကိုရေခဲခွက်ကိုထည့်ပေးပီး

ကုတင်ဘေးကမှန်တင်ခုံပေါ်မှာတစ်ခုခုကိုရှာနေတယ်။ ကျနော်လည်းတော်တော်လေးချမ်းလာတာသိသာလာတာ

နဲ့.ရေခဲခွက်ပူပူကိုမှုတ်ရင်းဖြေးဖြေးချင်းသောက်နေမိတယ်။ ၃-

၄ကျိက်လောက်သောက်မိမှနည်းနည်းနွေးနွေးထွေးထွေးဖြစ်သွားတယ်။ မညိုညိုကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့

မှန်တင်ခုံပေါ်လက်တစ်ဖက်ထောက်ပီး ကြွက်လျှောက်တန်းပေါ်က ပုလင်းတွေကိုလျှောက်ကိုင်ကြည့်နေတာတွေ့ရတယ်။

မမှီမကမ်းဆိုတော့ ခြေဖျားလေးထောက်ထားတဲ့သူ.နောက်ပိုင်းအလှ

လေးကကျော့တက်နေတာမြင်ရတယ်။ ရေစိုတွေဟိုတစ်ကွက်ဒီတစ်ကွက်ဖြစ်နေတော့

တင်ပါးကထမီနဲ့.ကပ်နေတာပိုပီးမြင်ရတာသွေးဆူစေတယ်။ ကျနော်ချစ်သူဆရာမလေးနဲ့.မတူတာမညို

ညိုရဲ့.ကိုယ်လုံးက တော်တော်ဖွံ့လွန်းတာဗျ။

ရင်ကတော်တော်ကြီးစုထွက်လွန်းပီးခါးလေးကျတော့သေးသေးကျင်ကျင်လေးဖြစ်လွန်းတော့ အောက်ကတင်က

ကားကားကြီးနဲ့.ကြည့်ကောင်း

လွန်းနေတာပေါ့။

မောင်လေး.. အိပ်ယာပေါ်မှောက်ပီး အိပ်..ကျောမှာအနီစင်းကြီး ၂ကြောင်းတောင်..နေဦး..လက်တွေအရင်ပြ..ဆိုပီး..

ကျနော်လက်က ချိန်းကြိုးရာတွေကို တင်ချာဆေးရည်တွေဝွန်းနဲ့.သုတ်ပီး ပွတ်ပေးတော့ အား!! ကနဲအော်မိတယ်။

တခပ်ခပ်ရယ်ပီး အမလေးငါ့မောင်လေး ဘုရင့်နောင်ရယ်ဆိုပီးသဘောကျနေ

တယ်။ လက်တွေဆေးလိမ်းပီးတော့ ကျနော်အိပ်ယာပေါ်ပက်လက်မှောက်အိပ်လိုက်တယ်။

မညိုညိုက..ဟိုဖက်နည်းနည်းတိုးဆိုပီး ကုတင်ပေါ်တက်လာတယ်။ ကျောကဒဏ်ရာတွေကိုဖွဖွလေး

ဆေးရည်တွေနဲ့.ပွတ်ပေးနေရင်းကျနော်က တအားအားအော်နေတော့ ငါ့မောင်လေးရယ်..အညို.ကြောင့်ပါဟယ်ဆိုပီး

မျက်ရည်တွေ တွေ့တွေ့ကျလာတယ်။ ကျနော်ကလည်းတစ်ချက်တစ်ချက်

တင်ချာရည်ဆွတ်ထားတဲ့ဝွန်းစကိုအနာတွေပေါ်တချက်ထိလိုက်တိုင်း အားဆိုပီး ဘေးမှာထိုင်နေတဲ့

မညိုညိုရဲ့.ပေါင်တံကိုကိုင်မိကိုင်ရာလှမ်းလှမ်းကိုင်နေမိတာကိုးဗျ။ ဆေးလိမ်းတာပီးသွား

တော့ဆေးပုလင်းတွေဝွန်းလိပ်တွေကိုမှန်တင်ခုံပေါ်လှမ်းတင်ပီး ကျနော်မှောက်ရက်အိပ်နေတဲ့ ဘေးချင်းယှဉ်လျက်

တံတောင်ဆစ်ထောက်ပီးလာလွှဲရင်း ချမ်းလိုက်တာမောင်လေးရာဆိုပီး

ကျနော်ကိုကိုယ်လုံးကိုလာပူးကပ်လာတယ်။ ကျနော်လည်းခေါင်းအုံးပေါ်မျက်နှာအပ် ထားရာကနေ

အသာလေးစောင်းကြည့်လိုက်တော့ ရင်ခေါင်းလျားထားတဲ့ သူ့ထမီးလေးကပြေလျော့လျော့

ဖြစ်စပြုလာလို့. မညိုညိုရဲ့.နို့.ကြီး ၂လုံးကတဝက်တပျက်ပြုစေဖြစ်နေတာတောင်မြင်နေရပီ။

ဒုက္ခတော့ရောက်တော့မယ်ဗျာ.. ...

သူ့.လက်ချောင်းတွေက ကျနော်ကျောပြင်ကဒဏ်ရာအစင်းတွေကို

လက်ညှိုးလက်ခလယ် ၂ချောင်းခွပီးအစုန်အဆန်ပွတ်ပေးနေတော့ကာ.. ထမင်းလည်းဝါဒေါသလည်းပြေ

နွေးနွေးထွေးထွေး

လည်းဖြစ်စပြုနေတဲ့ကျနော်ကိုသွေးတွေပွက်ပွက်ဆူလာစေတယ်။

ကြည့်စမ်းနားရွက်အဖျားလေးတောင်နည်းနည်းခိုက်မိသေးတယ် ..ဆိုပီး

ကျနော်နားရွက်လေးကိုလက်ချောင်းထိပ်လေးတွေနဲ့ ရွရွလေးလာပွတ်ပေးနေပြန်ပီ။

သနားလိုက်တာဟယ်ဆိုပီး..ကျနော်နားရွက်ဖျားကိုသူ့နှုတ်ခမ်းပူပူလေးနဲ့..လာဖိကပ်ပေးတော့
လူကိုဓာတ်လိုက်သလိုကျင်တက်သွားတယ်။

ရုတ်တရက်မိုးတွေတဝေါဝေါရွာနေတဲ့ကြားက ဂျိန်းဆိုမိုးကြိုးပစ်သံကထွက်လာတော့
မညိုညိုတစ်ကိုယ်လုံးတွန့်..တက်သွားပီးလန့်..သွားလို..လားမသိဘူးကျနော်ကိုယ်ပေါ်ဖိကပ်လာတယ်။

ချက်ချင်းပြန်ခွာသွားပီး လန့်..လိုက်တာဟ..ဆိုပီးပြောသံကြားလို့..မော့ကြည့်လိုက်တော့... ..

ကျနော်မျက်လုံးတွေပြာဝေသွားတယ်။ ဟုတ်တယ်ဗျ။ သူ့ထမီရင်လျားက အောက်ကိုလျှောကျထားပီ။

ဟိုးတခါကမြင်ခဲ့ဖူးတဲ့ နို့ညှိစိမ့်စိမ့်ကြီးတွေကပြုံးပြုံးကြီးတွေမီးရောင်အောက်မှာထင်း

နေတာပဲ။ ကျနော်တကိုယ်လုံးတွန့်လာတယ်။ ချက်ချင်းပဲသူ့မျက်နှာကိုမော့ကြည့်လိုက်တော့.. ..

တစ်ခုခုတော့မှားနေပီဆိုတာကျနော်သိလိုက်ပီ။ ကျနော်ကိုကြည့်နေတာက ပုံမှန်မဟုတ်တော့
ဘူးဆိုတာကျနော်သိတယ်။

သူ့ရင်အစုံကလည်းစိတ်လှုပ်ရှားတဲ့အခါဖြစ်သလိုနို့မ့်ချည်မြင့်ချည်ဖြစ်နေတာသိသိသာသာကြီး။

မျက်လုံးတွေကမှေးထားပီးအဖျားတက်နေတဲ့အသံနဲ့.. မောင်လေး..

အညိုလေ... ..

အညိုစကားဆက်တော့ပြောသေးတယ်။ဒါပေမယ့်မသိမကွဲတွေဖြစ်ကုန်တယ်။

ကျနော်မှောက်နေရာကထထိုင်လိုက်ပီးသူ့နှုတ်ခမ်းထူထူလေးကိုဆွဲစုပ်လိုက်တာကိုး။ တုံ့ပြန်မှုက အငမ်းမရပဲဗျ။

ကျနော်အောက်နှုတ်ခမ်းကိုပြတ်ထွက်မတတ်ပြန်စုပ်တယ်။ လျှာနွေးနွေးလေး

ကိုထိုးထည့်လာတယ်။ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေတာကိုခွါလိုက်ပီး နို့ညှိတိုတိုကြီးတွေကို ကျနော်ဆွဲချေမွလိုက်တော့

အညိုတစ်ယောက် အဟင်းဟင်းဆိုပီးကော့တက်လာတယ်။ ချက်ချင်းပဲတစ်

လုံးကိုလက်တစ်ဖက်နဲ့အုပ်ကိုင်ရင်းနို့သီးခေါင်းစုတူတူကိုလက်ညှိုးလက်မနဲ့ချေပေး၊

ကျန်တဲ့နို့ကိုတော့လျှာနဲ့အပြားလိုက်လျှက်ပေးနေလိုက်မိပီ။

မောင်ရယ်...အား!!! အညိုချစ်တဲ့မောင်ရယ်.. ဟား!!!

ကျနော်ချက်ချင်းသတိဝင်လာတယ်။ အန်တီလေး ကျနော်ချစ်သူ။ ကျနော်ဘာတွေလုပ်နေမိတာလဲ။ ရုတ်တရက်

အညို..ကိုတွန်းထုတ်ပလိုက်ပီးကုတင်ပေါ်ကခုန်ဆင်းလိုက်တယ်။

ကုတင်ခြေရင်းမှာပုံထားတဲ့ကျနော်ရေစိုဘောင်းဘီလေးကိုကောက်ဝတ်လိုက်ပီး အညိုဖက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။

နားမလည်နိုင်တဲ့မိန်းမတစ်ယောက်တဲ့အရှက်မျက်ဝန်းတွေ၊ ဖွာကျနေတဲ့

ဆံပင်ရှည်တွေကြားထဲကနာကျင်နေတဲ့မျက်နှာ။ သူငိုနေပီဗျ။ မတတ်နိုင်ဘူးကျနော်ခွေးဖြစ်တော့မယ်။ ထွက်သွားမယ်။

ကျနော်အန်တီလေးကိုပဲချစ်တာ။

မောင်!! အညို..ကိုရွံ့သွားပီလား .. ဝိုသံပါနေတဲ့အသံလေးနဲ့..ကျနော်ကိုမေးတယ်။

အညို..ကျနော်ကခင်ဗျားမောင်လေးပါဗျာ.. အကုန်ဒုက္ခရောက်တော့မယ်.. ကျနော်သွားပရစေ

အိပ်ခန်းထဲကနေခြေလှမ်းကြကြနဲ့..ကျနော်ထွက်လာတော့ မောင်!! ဆိုပီးမညိုညို လှမ်းအော်သံရယ်...

ချောင်ပိတ်ပီးအရိုက်ခံရလို့..နာနာကျင်ကျင်အော်နေတဲ့ခွေးကလေးလို တအိအိလိုက်သံ

ရယ်ကျန်ခဲ့တယ်။ အိမ်ရှေ့ရောက်လာတော့တံခါးမကြီးကိုမင်းတုံးဖြတ်ဖို့ကြိုးစားရင်း ကျန်ခဲ့တဲ့အညိုကိုသနားလာတယ်။
ကျနော်နဲ့အန်တီလေးသောင်းကျန်းသမျှသုမြင်ခဲ့ရတာတွေဟာဒီလို
အခြေနေကိုတွန်းပို့ခဲ့တာလားဆိုပီးသနားလာတယ်။ အရှက်အကြောက်ကြီးပီးသန့်စင်တဲ့အပျိုကြီးပေါက်စလေးခမျာ...
ဒီလောက်အရှက်ကိုစွန့်တာတောင်.. ငါက...
ဟထားတဲ့တံခါးမကြီးကနေအပြင်ကိုကြည့်လိုက်တော့မိုးတွေကတအုံးအုံးရွာချနေတုံး။ ကျနော်ထွက်သွားလိုက်ရမလား။
ရှုတ်တရက်တံခါးမကြီးကိုပြန်စေ့လိုက်တယ်။
လေလိုလျင်မြန်တဲ့အဟုန်နဲ့သနားစရာကောင်းတဲ့အညိုဆီကိုပြေးလာနေမိတယ်။
အခန်းထဲပြေးဝင်လာတော့ မယုံရဲတဲ့မျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့ ကုတင်ပေါ်မှာဒူးပေါ်မေးလေးတင်ပီး ငိုနေတဲ့အညို
ကျနော်ကိုမော့ကြည့်တယ်။ မောင်!! လို့အပျော်စွက်နေတဲ့အသံလေးနဲ့ခေါ်လာ
တယ်။ ဝစ်လစ်စလစ်တစ်ပိုင်းဖြစ်နေတဲ့ အညိုကိုဆွဲဖက်လိုက်ပီး
သူ့မျက်နှာပေါ်အဆက်မပြတ်အနမ်းမိုးတွေရွာချနေမိတယ်။ ပါးစပ်ကလည်းကယောင်ကတမ်းနဲ့.
အညို ... ကျနော်လေ..
.....
တင်းထားတဲ့မီးတောင်ဟာပေါက်ကွဲထွက်တဲ့အချိန်မှာပြင်းထန်လွန်းတယ်။

သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုတောအုပ်လိုမှောက်မှာ

လူဆိုတာမျိုးကလည်း

ကျောက်သားလိုမမာ.. ... ကျောက်သားလိုမစင်ကြယ်ကြောင်းသိခဲ့မိ

(မျိုးဇော်၏ပန်းပုဆရာကဗျာမှ)

တောကြီးမြက်မဲထဲက သားရဲကောင်သူတပြန်ကိုယ်တပြန်သတ်ပုတ်ကိုက်ခဲနေသလိုပဲ။
အညိုအိပ်ရာနွေးနွေးလေးက
တောကြီးမြက်မဲဆိုရင်..ကျနော်နဲ့အညိုကဒေါသမာန်ထနေတဲ့သားရဲနှစ်ကောင်သာဖြစ်ခဲ့တယ်။
လူ့ကျင့်ဝတ်၊လူ့စည်းကမ်း၊ကျနော်ချစ်သူအန်တီလေး၊ကျနော်အမ
လိုခင်တွယ်ရတဲ့မိန်းမ.. ဘာဆိုဘာမှမရှိတော့ဘူး။ အသိစိတ်ထဲမှာ
အင်မတန်ပြင်းထန်ပီးလောင်ကျွမ်းနေတဲ့လိင်စိတ်ကလွှမ်းမိုးခဲ့မိ။ ကျနော်တကိုယ်လုံးတုန်ခါနေသလို၊ အညိုက
ကျနော်ထက်ပိုဆိုး
မယ်လို့ထင်ရတယ်။ ကျနော်ကိုတုံ့ပြန်မှုတွေက အရူးတစ်ယောက်လိုဖြစ်နေတယ်။
တဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေတဲ့သူ့လက်ချောင်းတွေက ကျနော်ကိုယ်ပေါ်ပြေးလွှားနေတယ်။ အပေါ်ပိုင်းဗလာဖြစ်နေ
တဲ့ကျနော်ရင်ဘတ်ကိုသူ့လက်ချောင်းတွေနဲ့ဆွဲကုပ်တယ်။ ကျနော်နှုတ်ခမ်းကိုငုံပီး
ကျားနာမလေးလိုခဲထားတာကလည်းမလွတ်ဘူးပျာ။ နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်နေရင်း ကျနော်ကိုဘောင်းဘီရေစိုကိုလည်း
ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲချုပ်ပလိုက်တယ်။ ပီးတော့ကျနော်ကိုကုတင်ပေါ်ဆွဲလှဲပလိုက်ပီးသူ့ထမီကိုလျှောချ၊
ခြေထောက်နဲ့ခတ်ထုတ်ပလိုက်တယ်။ ကျနော်လည်ပင်းတွေကိုနှုတ်ခမ်းနဲ့စုပ်တယ်..လက်

ကလည်းကျနော်ညီလေးကိုတင်းတင်းဆုတ်ပီးဝွင်းထုပေးသလိုဆော့နေတယ်။ ကျနော်လက်တွေကလည်း သူ့နီညိုစိမ့်စိမ့်ကြီး ဂုဏ်ကိုဘယ်ကောညာပါစုံကိုင်ပီးတအားချေပေးနေမိတယ်။ ရှိက်သံ လိုလိုပါးစပ်ကလည်း အင်..အင်..အင် ဆိုပီးညည်းနေသေးတယ်။

ကျနော်သူ့ကိုနည်းနည်းဆွဲခွဲပီး နီကြီးတွေကိုစပီးစိုတော့ ခေါင်းတခါခါနဲ့ကျနော်ကိုတင်းတင်းဖက်လာပီး ပြောမိပြောရာတွေအညိုပါးစပ်ကထွက်လာတယ်။

အား!!! မောင်..အညိုကိုတအားချစ်ပေးပါ.. ရှိုး!! ဝင်နီကိုချစ်သလိုချစ်ပေးပါ.. အင်း!!!! မောင်ကိုချစ်လို့ အညိုသေတော့မယ်သိလား!!!!

အဲ့ဒီစကားတွေကိုတိုးတိုးပြောတာမဟုတ်ပဲမိုးသံလေသံတွေဆူညံနေတဲ့ကြားက အကျယ်ကြီးအော်နေတာဗျ။

ကျနော်လည်းစိတ်တအားကြွစပြုလာပီ။ အညိုခမျာတွန့်လိမ်နေတော့ခေါင်းအုံး

တွေစောင်တွေတောင်တွန်းထိုးမိပီးကုတင်ပေါ်ကနေအောက်ကိုတဖုတ်ဖုတ်ပြုတ်ကျကုန်တယ်။

တော်တော်လေးကြာအောင် အရမ်းလှတဲ့နီကြီးတွေကိုစိုပေးနီသီးမာမာလေးတွေကိုချေပေး

ပီးတာနဲ့ကျနော်မျက်နှာကိုအောက်ကိုလျှောဆင်းလိုက်တယ်။ ဗိုက်သားချပ်ချပ်လေးအောက်မှာ

အမွှေးလေးတွေပြောင်စင်အောင်ရိပ်ထားတဲ့ ဘက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီး။ ဖောင်းပီးကြွတက်နေ

တယ်။ မတိုမထိရသေးခင်ကိုအရည်တွေထွက်ကျနေပီ။

ရှုလူး..ကနဲနေအောင်ကျနော်လျှာနဲ့အကွဲကြောင်းအတိုင်းအပေါ်ကိုပင့်ပီးလျှက်တင်ပလိုက်တော့ အ့..အ့ ဆိုပီး

အညိုဖင်တုံးကြီးကြွ

တက်လာတယ်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲလျှာကိုကစားပလိုက်တယ်။

အိပ်ယာပေါ်မှာခြေချောင်းမိုးပေါ်ထောင်ပီးပေါင်ကားထားတဲ့အညို လူးလို့မ့်နေတာရုန်းရင်းဆန်ခတ်တောင်ဖြစ်ကုန်ပီ။ ဇာန်ဖုတ်

နှုတ်ခမ်းသား ဂုဏ်ဆွဲဟလိုက်ပီး အထဲကိုကျနော်လျှာကိုအစောင်းလေးလုပ်ပီးထိုးသွင်းလိုက်ပြန်ထုတ်လိုက်လုပ်ပေးတယ်။

အပေါ်ကတော်တော်ပြူးထွက်နေတဲ့အစိကိုလည်း လက်မနဲ့ဖိလိုက်

ပြန်ခွဲလိုက်လုပ်ပေးနေလိုက်တော့အညိုတအားကောင်းလာလို့လားမသိဘူးပက်လက်အိပ်နေတဲ့နေရာကနေလက်နောက်

ပန်ထောက်ပီးထရင်း မောင်ရယ်..အညိုသေတော့မလားမသိဘူးလို့

တဟင်းဟင်းညည်းရင်းပြောလာတယ်။

ကျနော်လည်းလက်ချောင်းတစ်ချောင်းလောက်နဲ့သူ့အဖုတ်ထဲထိုးစမ်းကြည့်တယ်..အရည်တွေတအားများနေလို့လားမသိ

ဘူးပလွတ်ဆိုပီးဝင်သွား

ရော၊ဒါနဲ့လက်နဲ့အထုတ်အသွင်းလေးမှန်မှန်လုပ်ပေးနေရင်း

အဝင်ချောလာတော့လက်ကိုချောင်းပူးပီးထပ်ထည့်ကြည့်တယ်။

ခပ်သွက်သွက်လေးဆက်တိုက်လုပ်ပေးတော့ကော့တက်လာရင်း

အော်သံတွေပိုကျယ်လာပီး အညိုတအားမောလာပီမောင်..တအားလည်းဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိဖြစ်လာပီ..ရှိုး ရှိုး!!!!

သူပီးချင်လာတာမှန်း အန်တီလေးနဲ့အကြိမ်ကြိမ်ချစ်ခဲ့တဲ့ကျနော်ရိပ်မိလာတယ်။ ချက်ချင်းပဲ ခူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပီး

ပါးပြင်းထောင်နေတဲ့ကျနော်ညီလေးကိုလက်နဲ့အသာဖိပီး အရည်တွေ

ရွှဲနေတဲ့အညိုဘက်ဖုတ်ဝမှာတော့ပီးဆောင့်ချလိုက်တယ်။

အား!!!!!!!!!!!! မောင်...

ကျနော်သိလိုက်ပီ။ အညိုကျနော်ဆောင့်အသွင်းမှာပီးသွားပီ။ ကျနော်ညီလေးကိုသူ့နံရံတွေက
ဆွဲဆွဲညှစ်တာသိသိသာသာကြီးအပြင် သူ့ကိုယ်လုံးလေးကလည်းမြွေတစ်ကောင်လိုတွန့်လိမ်သွားတယ်။
နောက်ထပ်ဆက်ခါဆက်ခါ ပီးအောင်ကျနော်ကြိုးစားမှဆိုပီး
လက်တစ်အုပ်စာမကကြီးလွန်းတဲ့အညိုနီအိစက်စက်ကြီးတွေ
ကိုဆုတ်ချေပီး ကျနော်ညီလေးကိုအဆုံးထိ ိုး သွင်းပလိုက်တယ်။ အား... .. ကောင်းလိုက်တာဗျာ။
နားထဲကလေတွေတောင်ထွက်သွားသလိုပဲ။ ကျနော်သူ့ကိုမညှာတော့ဘူး။ နီတွေကိုစုံကိုင်
ပီးအသားကုန်ဆောင့်တော့တာပဲ။ ခါးကျင်ကျင်လေးနဲ့အရမ်းဘော်ဒီလှတဲ့ အညိုကိုအသားကုန် ိုး
နေရတာဘာနဲ့မှမတူဘူးဗျာ။ ဆောင့်နေရင်း အညိုကိုဘေးတိုက်ဖြစ်အောင်သူ့ကိုယ်လေး
ကိုပြင်လိုက်တော့ အညိုက ကွေးကွေးလေးဖြစ်သွားရှာတယ်။ ကျနော်ညီလေးက သူ့အဖုတ်ထဲတပ်လျှက်ပဲ။
ကျနော်ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပီး ဘေးစောင်းဖြစ်နေတဲ့သူ့တင်ပါးတောင့်တောင့်ကား
ကားကြီးရဲ့အပေါ်ခြမ်းကိုလက်နဲ့အားပြုရင်း အသားကုန်ပိတ်ဆောင့်တော့ ဖြောင်းဖြောင်းမြည်သံတွေက
မိုးသံလေသံတွေကြားထဲဖောက်ထွက်လာတယ်။

မောင်!! မရပ်နဲ့တော့... မောလာပြန်ပီလို့ အညိုကခွေခွေလေးဖြစ်နေရာကလှမ်းအော်တော့
အညိုနီတစ်လုံးကိုမမှီမကမ်းလှမ်းဆွဲပီး ကျနော်စိတ်တွေကိုတအားတင်းထားပီး အချက်၃၀လောက်ဆက်တိုက်ဆောင့်ရင်း
ကျနော်သုတ်ရည်ပူပူတွေကို အညိုတင်ပါးအိအိကြီးထဲပန်းထုတ်
ပလိုက်တယ်။

မိုးကတဖြောက်ဖြောက်ကျနေတုန်းပဲ။
ကျနော်ရင်ခွင်ထဲမှာ အညိုကိုယ်လုံးပုံပုံလေး။ ပယောက်စလုံးပျော့ခွေပီးတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ဖက်ထားနေမိတယ်။
ဆံပင်တွေဖုံးထားလို့မျက်နှာကိုကွယ်နေတဲ့အညိုကကျနော်ရင်ခွင်ထဲ
ခေါင်းကလေးကိုဖွက်ထားရင်း ကျနော်ရင်ဘတ်ကိုသွားလေးနဲ့မနာအောင်ဖွဖွကိုက်ရင်းဆော့နေတယ်။
ကျနော်ခြေထောက်တစ်ဖက်ကအညိုကိုခွထားရင်းသူ့လက်မောင်းအိုးလေးရယ်ကျောပြင်
ပြောင်ပြောင်လေးရယ်ကိုလက်ဖဝါးနဲ့ပွတ်ပေးနေမိတယ်။
သက်ပြင်းတိုးတိုးလေးခိုးချလိုက်တော့..အညိုကငိုမဲ့မဲ့သနားစရာမျက်နှာလေးနဲ့မော့ကြည့်ရင်းစကားစတယ်။

မောင်!! .. နောင်တရနေပီမလားဟင်.. .. အညိုကိုမြူဆွယ်တယ်ဆိုပီးလည်း... ..
သူ့စကားသံတိတ်သွားတယ်။ ကျနော်သူ့နှုတ်ခမ်းထူထူလေးကိုလက်ဖဝါးနဲ့ဖိကပ်ပီးပိတ်လိုက်တာကိုး။
ပီးတော့မှနဖူးလေးကို ပြတ်ကနဲနမ်းလိုက်တယ်။ မော့ကြည့်နေတဲ့အညိုမျက်လုံးကနေမျက်
ရည်ပေါက်တွေလိမ့်ဆင်းလာတယ်။ သူ့ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားတဲ့ကျနော်လက်ကိုဆွဲခွဲပီး
ရှိုက်သံတဝက်နဲ့စကားတွေဆက်တိုက်ပြောလာတယ်။

ကျမလေ..မောင့်ကိုမြင်မြင်ချင်းချစ်ခဲ့တာပါ..မောင့်မျက်နှာကိုစပီး မြင်ဖူးလိုက်ကထဲက.. ရင်ထဲမှာနွေးနွေးလေး...
ရင်တွေတလှုပ်လှုပ်ဖြစ်ခဲ့ရတာ..

ဒါပေမယ့်..စမြင်ဖူးတဲ့ညမှာပဲ...ဝင်နီကောင်လေးဆိုတာသိလိုက်ရတော့... .. ရိုးရိုးသားသားစိတ်မွေးခဲ့တာပါ..
နောက်ပိုင်းရင်းနှီးလာတော့... .. မောင်က အမလိုသဘောထားပီး.. ဖက်တာ..လက်ကိုကိုင်တာတွေ.. မထိတထိလာပီး
..နွဲ့ဆိုးဆိုးတာတွေကိုကြိတ်ပီးသာယာခဲ့မိတာပါ..

အညိုကအရူးပါမောင်ရယ်.. ဝင်နီမရှိတော့..မောင်ရောက်မလာဘူး.. ကျမတိတ်တိတ်လေးဆွေးခဲ့ရတယ်နော်..
ခုလည်းတမင်လုပ်တာမဟုတ်ပါဘူးမောင်ရယ်..
မတော်တဆ..ကျမထိန်းထားတာတွေ..အကုန်လုံးကျိုးပေါက်သွားတာပါ..
အညိုလေ..မောင့်ကိုဒုက္ခမပေးပါဘူး.. ဝင်နီပြန်မလာခင်.. မောင့်ချစ်သူခဏလုပ်မယ်နော်..မောင်!!
အဲ့လိုစကားတွေကိုဆက်တိုက်ပြောရင်းတဟင့်ဟင့်နဲ့.ကလေးလေးလိုရှိကံနေတဲ့.. မညိုညိုကိုငေးရင်း
ကျနော်ရင်ဘတ်ထဲမှာကျင်တက်လာတယ်။ သနားစရာအညိုရယ်.. ကျနော်ချစ်သူခဏ
လုပ်မယ်တဲ့လားဗျာ။ လူသားတစ်ယောက်မှာရှိတဲ့
အတ္တမာန၊ဂုဏ်သိက္ခာတွေဟာ..အချစ်နဲ့.တွေ့ရင်ဘာမှမကျန်တော့ဘူးလား။
ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်းကိုယ့်ကိုယ်ပြန်မေးနေမိတယ်။ မင်း..
အညို..ကိုချစ်လား။ ဟင့်အင်း!! အန်တီလေးသာကျနော်အချစ်။ ဒါဆိုရင်ဘယ်လိုသဘောထားလဲ?
သနားစရာအထီးကျန်နေရာတဲ့ကျနော်တွယ်တာရတဲ့သံယောဇဉ်ရှိတဲ့မိန်းမပေါ့။ အမှန်တိုင်း
ဖြေရရင် ယောက်ျားတို့.သဘာဝစိတ်ကစားတဲ့အခါ အညို..ကိုယ်လုံးအလှ၊
ကျနော်မတော်တဆမြင်ခဲ့ဖူးတဲ့နီ.ညိုတိုတိုကြီးတွေ၊အိမ်နေရင်းပါးလျှလျထမီအနွမ်းလေးအောက်ကတင်ပါး ကားကား
ကြီးတွေကိုကျနော်သဘောကျခဲ့ဖူးတာပဲ။ အန်တီလေးနဲ့.တံခါးပိတ်ပီး အချစ်မုန်တိုင်းတိုက်နေတုံးက
အညိုတဖက်အခန်းကနေမရိုးမရွှဖြစ်နေမှာလို့.တွေ့ရင်း စိတ်ထဲကသာယာသလိုလိုဖြစ်ခဲ့
တာပဲလေ။ လူကျင့်ဝတ်လူ့.စည်းကမ်းတွေကြောင့်သာကျနော်မကောင်းတဲ့စိတ်ကိုချိုးနှိမ်ခဲ့တာမဟုတ်လား။
အညို!! ကျနော်တိုးတိုးလေးခေါ်လိုက်တော့.. အညိုမော့ကြည့်လာတယ်.. ရှင်!!လို.တုန်တုန်ရီရီပြန်ထူးတယ်။
ကျနော်လေ...ကျနော်..အညို..ကိုတိုးအရင်ကထဲက..အညို..ကိုယ်လုံးလှလှကိုကြည့်ပီး...ကျနော်အရမ်း...
အညိုကမျက်ရည်တွေကြားထဲကနေတစ်ချက်ပြီးလိုက်ရင်းကျနော်ပါးစပ်ကိုလက်
ချောင်းလေးတွေနဲ့.လာပိတ်တယ်။
မပြောနဲ့.တော့မောင်.. အညိုသိတယ်..ဝင်နီသာမောင့်ချစ်သူပါ..
အညို..ကိုမောင်သနားပီး..မောင်လိုချင်တဲ့အခါချစ်ရင်ရပီနော်.. တဲ့။
ကျနော်ဘာမှဆက်မပြောရက်တော့ဘူးဗျာ။မျက်ရည်တွေနဲ့.ပြီးနေရာတဲ့ကျနော်ကိုချစ်တဲ့
အညို..မျက်နှာလေးကိုမြတ်မြတ်နိုးနိုး နမ်းနေမိတယ်။ အညိုကလည်းကျနော်ကိုတင်းတင်းလေးပြန်ဖက်
လို.ပေါ့။ရှည်လျားပီးနူးညံ့တဲ့အနမ်းတွေအဆုံးမှာ အညိုကအိပ်နေရာကထထိုင်လိုက်ပီး
မောင်..ခဏထနေနော်..ကုတင်အောက်ကိုခြေထောက်ချပီးထိုင်လိုက်လို့.ပြောရင်း ကိုယ်တုံးလုံးလေးနဲ့.
ကုတင်အောက်ကိုဆင်းသွားတယ်။ ကျနော်လည်းအိပ်နေရာကထပီး သူပြောသလိုခြေချပီးထိုင်လိုက်တယ်။
ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာရပ်နေတဲ့အညိုက ဝစ်လစ်ဝစ်လစ်နတ်သမီးပျိုလေးအလားပဲ။
လုံးတင်းပီးကျစ်လစ်တဲ့နီ.ညိုညိုကြီးတွေအပေါ် ဆံပင်နက်နက်လေးတွေကပဲကျလို့..။ကျနော်အရင် ကသက်ပြင်းခိုးခိုးချပီး
ငေးခဲ့ရတဲ့ တင်ပါးအိတ်စက်လုံးလုံးကြီးတွေကို ကိုယ်ကိုတစ်ပတ်
လှည့်ပီးပြရင်း အညိုက..မောင်!! အညိုလှလားလို့. မေးတော့...ပြန်မဖြေနိုင်ပဲခေါင်းပဲငြိမ့်ပြနေရတယ်။
ရုတ်တရက်အညိုက ကုတင်နားလာပီးဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်တယ်။ ကျနော် မမာတမာလေးဖြစ်နေတဲ့ညီလေးကို
ညာလက်ချောင်းလေးတွေနဲ့.ဆွဲမပီး ပြီးစစနဲ့.ကျနော်ကိုမော့ကြည့်ပီး...
မောင့်ကိုအညို..ချစ်တော့မယ်နော်!! လို့.ရင်တုန်နေတဲ့အသံလေးနဲ့.ပြောတယ်။

သူ့နှုတ်ခမ်းထူထူလေးကို မဟတဟလေးလုပ်ပီးကျနော်ညီလေးရဲ့ထိပ်ဖူး -စ် ကနေအောက်ချေအရင်းရောက်လုမတတ်
ခေါင်းကိုနှိမ့်ပီးစုပ်ယူသွားတော့..ကျနော်လက်အစုံကပေါင်ကြား
ထဲရောက်နေတဲ့အညိုခေါင်းပေါ်က ဆံနွယ်ခွေခွေလေးတွေကိုဖမ်းဆုပ်မိပီး အော်လိုက်မိတယ်။
ရိုး!! အညိုရယ်..... ..

..... ..

နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာကြာလာတဲ့အခါ အဲ့ဒီနေ့ညနေကကျနော်ဘာကြောင့်
တံခါးဝကနေပြန်လှည့်ခဲ့မိတာလဲဆိုတာအကြိမ်ကြိမ်ပြန်တွေးနေမိတယ်။
သွေးသားတောင့်တမှုကိုမခုခံနိုင်သေးတဲ့အရွယ်ကြောင့်လား။ မညိုညိုကိုသနားလို့လား။
လူမှန်ရင်အပြစ်သားတွေဆိုတဲ့အဆိုအမိန့်ကြောင့်လား။ ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကျနော်သိသွားခဲ့တာတစ်ခု
တော့ရှိတယ်ဗျာ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝကိုစုတ်ပြတ်သတ်သွားစေတာ စက္ကန့်ပိုင်းလောက်အတွင်းချလိုက်တဲ့ဆုံးဖြတ်မှုဗျ။
ကောင်းခြင်းဆိုးခြင်းဘာတွေပဲရလာရလာခင်ဗျား ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်
တဲ့စက္ကန့်ပိုင်းဟာအရာရာကိုဆုံးဖြတ်ပလိုက်တယ်။
သူတော်စင်လား၊ခွေးတစ်ကောင်လိုမိုက်တဲ့အကောင်လား၊ဂါဆီယာလော်ရကာလား၊ဟစ်တလာလား..
ဘာမဆိုဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ကျနော်ကဘဝ
နဲ့ရင်းပီးသိခဲ့တယ်လေ။

လိင်ကိစ္စဆိုတာဦးဩဘာသရေးသလို ဆားငံရည်ပါဗျာ။ ဘယ်လောက်သောက်သောက်မဝပါဘူး။
အဲ့ဒီညအကြောင်းပြန်မပြောချင်ပေမယ့်.. ပြန်တွေးမိတိုင်းမျက်လုံးထဲမှာအကုန်ပြန်မြင်ယောင်နေမိတယ်။
ချစ်သူနဲ့ဝေးနေလို့ဆာလောင်နေတဲ့ငမိုက်သားကောင်လေးကျနော်ရယ်.. မြို့ထားသမျှ
ဖောက်ထုတ်ပလိုက်တဲ့ အပျိုကြီးပေါက်စလေး မညိုညိုရယ်
တသက်လုံးမမေ့နိုင်တော့အောင်အစွမ်းကုန်လောက်ကျွမ်းခဲ့တာပေါ့။
မိုးလင်းခါနီး၂ယောက်လုံး အားအင်ရယ်လို့မကျန်တော့တဲ့အထိ ပက်ပက်စက်စက် ချစ်စခန်းဖွင့်ခဲ့မိပါတယ်။
ကုတင်စောင်းမှာလေးဘက်ထောက်ခိုင်းပီး နို့၂လုံးကိုကုန်းဆွဲပီး ိုး ၊
ကားကားကြီးနဲ့အိစက်ချောမွေ့လွန်းတဲ့တင်ပါး၂ဖက်ကိုစုံကိုင်ပီးဆောင့်။ တချို့ပီးသွားနာရီဝက်လောက်နေတော့ပြန်ဆွဲပီး
အညိုကိုမှန်တင်ခုံပေါ်တက်ထိုင်ခိုင်းပီး ကျနော်ကမတ်တပ်ရပ်ပီးဆောင့်၊ နံရံမှာ
အညိုကိုမှီပီးရပ်ခိုင်းရင်းသူ့ပေါင်တစ်ချောင်းကိုဆွဲမပီး မတ်တပ် ိုး ... အဲ့လိုအကြိမ်ကြိမ်လုပ်နေကြတာတောင်
အညိုက..မောင်ထပ်ချစ်ရအောင်ဆိုပီး ဆက်တိုက်တောင်းဆိုနေရင်းတက်တက်ကြွကြွဖြစ်လွန်းတော့ မိုးလင်းခါနီး
လူတစ်ကိုယ်လုံးမလှုပ်ချင်တော့တဲ့ အခြေအနေကျမှ ဖက်ပီးအိပ်ပျော်သွား
ကြတာပေါ့ဗျာ။

ကျနော်အိပ်ယာထလာတော့ အညိုမရှိတော့ဘူး။ မနေ့ညက အဖြစ်အပျက်တွေက
အိပ်မက်များလားလို့ဝိုးတဝါးဖြစ်နေမိတယ်။
ဒါပေမယ့် မှန်တင်ခုံက မှန်မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ နှုတ်ခမ်းနီ ပန်းရောင်နဲ့
မောင်..


အညိုထမင်းကြော်နဲ့ပဲပြုတ်ပြင်ထားခဲ့တယ်..မီးဖိုပေါ်ကကော်ဖီနပ်ထားတာကိုပြန်နွေးလိုက်နော်..

အညိုကျောင်းသွားပီ.. ညနေကျောင်းဆင်းခါနီးလာကြပါ..

မောင့်ကိုသေလောက်အောင်ချစ်တဲ့အရူးမလေး

Nyo.

ကျနော်စိတ်တွေညစ်ညူးသွားတယ်။ လေးကန်တဲ့ခြေလှမ်းတွေနဲ့ မီးဖိုခန်းဖက်ထွက်လာပီး
ရေချိုးခန်းထဲဝင်၊ ရေအေးအေးနဲ့ ခေါင်းလောင်းချိုးနေမိတယ်။
နည်းနည်းလေးလန်းသွားတော့ မီးဖိုချောင်စားပွဲပေါ်ကအညိုလက်ရာထမင်းကြော်ကို စိတ်မပါလက်မပါဝါးနေရင်း
ဘာတွေဘယ်လိုဆက်ဖြစ်ကုန်မလဲဆိုတာတွေးရင်းရှုချင်လာတယ်။ မီးဖိုပေါ်
ကအေးစက်စက်ကော်ဖီကိုပြန်မနွေးတော့ပဲတဝှတ်တဝှတ်သောက်နေမိတယ်။ ရင်တွေပူလိုက်တာဗျာ။
စားသောက်ပီးတာနဲ့ မနေ့ကဘောင်းဘီရေစို ကိုလိုက်ရှာတော့
နေရောင်မှာထုတ်လှမ်းထားလို၊ ခြောက်နေတာတွေ တော့ကောက်ဝတ်လိုက်ပီး အညိုဘီရိုထဲကရှုပ်တစ်ထည်လောက်ယူ
ဝတ်ပီးစက်ဘီးလေးနင်းပီး အိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်။ အိမ်ရောက်တော့မနေ့ညကပြန်မလာလို၊
မေမေကဆူနေတာကိုနာရီဝက်လောက်ခံလိုက်ရသေးတယ်။ ဖေဖေက ကုန်သည်ကြီးများအသင်းမှာ
ငွေသွားထုတ်ခိုင်းဖို့ ခိုင်းမှအဆူခံလွတ်သွားတော့တယ်။ တနေ့လုံးအိမ်အလုပ်တွေကူလုပ်ပေးနေတော့
သောကတွေပြေပျောက်သွားသလိုပဲ။ သဘောဆိပ်မှာ ကုန်တွေတင်နေတာကိုတာလီ
မှတ်ပေးပီး အိမ်ပြန်လာတော့ညနေပိုင်းရောက်သွားတယ်။ ချွေးတွေပေနေတဲ့
တီရှပ်ကိုချွတ်ပီးအဝတ်အပေတွေထည့်တဲ့ခြင်းတောင်းထဲပစ်ထည့် ရင်းပူလာလို၊ မျက်နှာကိုရေဆွတ်ရင်းရေအေး

အေးတစ်ခွက်လောက်ခပ်သောက်နေမိတယ်။ နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့၃နာရီခွဲနေပီ။ အညို  ?
ကျောင်းက၃နာရီ၁၅ဆင်းတာလေ။ ဖူး.....!! ကျနော်မသွားတော့ဘူးဗျာ။ ကျနော်ဆက်မှားလို့
မဖြစ်ဘူး။ ဧည့်ခန်းထဲကခုမှာခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်မိတယ်။
နာရီကိုတော့တချက်တချက်လှမ်းလှမ်းကြည့်နေမိတယ်.....

၃:၄၅

၃:၅၀

၃:၅၅

၄:၀၀

ဝုန်းကနဲခုန်ထပီး။ မေမေကျနော်အပြင်ခဏသွားတယ်လို့ အော်ရင်း တီရှပ်တစ်ထည်ကိုပြေးရင်းကောက်စွပ်လိုက်တယ်။
ပြိုင်ဘီးလေးကို အသားကုန်နင်းနေမိတယ်။

ကျောင်းသား၃-၄ယောက်လောက်ပဲကျောင်းအရှေ့ကဘောလုံးကွင်းထဲမှာဘောလုံးကန်နေတာကလွဲပီး
ကျောင်းဝင်းထဲမှာလူမရှိတော့ဘူး။ ကျနော်ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်ရှာကြည့်တော့... ..
ကျောင်းဆင်ဝင်အောက်ကလှေခါးထစ်ကလေးတွေမှာလက်ရမ်းလေး ကိုမှီရင်းခွေခွေလေးထိုင်နေတဲ့ အညို။

အနားကိုကျနော်ရောက်သွားတော့ မျက်နှာငယ်ငယ်လေးနဲ့

မောင်..အညို..ကိုပစ်သွားပီဆိုပီးဝမ်းနည်းနေတာသိလား..တဲ့

ကျနော်စက်ဘီးဘောင်တန်းလေးပေါ်တင်ပလွဲထိုင်ပီးလိုက်လာတဲ့အညို..ကို ငုံ့မကြည့်ပဲ

ပြီးနေမယ်ဆိုတာကျနော်သိပါတယ်။ စက်ဘီးကိုဖိနင်းပီးစကားတစ်လုံးမှမပြောဖြစ်ဘူး။

ကျောင်းဝင်းထဲကထွက်လာစရှိသေးတယ် မိုးတွေကခပ်ဖွဲဖွဲရွာချလာပြန်ပီ။ ကျနော်ရင်ခွင်ထဲမှိမ်းငြိမ်နေတဲ့အညိုက
တစ်ခပ်ခပ်ရယ်လိုက်ရင်း မိုးရေစက်တွေနဲ့လှနေတဲ့မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းလေးကို
အစွမ်းကုန်မော့ပီး အမိပွယ်ပါပါကျနော်ကိုကြည့်ပီး ...

မောင်!! အညိုတို့.၂ယောက်ကမိုးနဲ့.ကိုအကျိုးပေးတာနော် တဲ့။
လူသူအသွားအလာကင်းတဲ့ကတ္တရာလမ်းအနက်ရောင်ပေါ်မှာမိုးတွေ တအုံးအုံးရွာချလို.။
လူ၂ယောက်ကိုတင်ဆောင်ထားတဲ့ပြိုင်ဘီးလေးဟာ ယူကလစ်ဝင်းထဲကိုဦးတည်ပီး အရှိန်ပြင်းပြင်းပြေး
နေတယ်။ စက်ဘီးပေါ်ကလူ၂ယောက်စလုံးရင်တွေခုန်နေမယ်ဆိုတာမေးစရာမလိုဘူး။

ဒီလိုနဲ့.ပဲကျနော်အိမ်ပြန်မအိပ်တဲ့ညတွေကများလာခဲ့ပါတယ်။ မေမေကတော့သိပ်မကြည်ပေမယ့် လူခွဲမရှိလို.
အန်တီလေးတို့.အိမ်မှာစောင့်အိပ်ပေးနေတာလို.အကြောင်းပြထားလို.ဘာမှသိပ်
မပြောတော့ဘူး။ ကျနော်နဲ့.အညိုကတော့ နေမြင့်လေအရူးရင့်လေဖြစ်နေခဲ့တာပေါ့။ ဟိုးအရင်က
အန်တီလေးနဲ့.နေချင်သလိုနေခဲ့ကြတယ်ဆိုပေမယ့်.. အနားမှာမညီညိုရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ အသိ
ကြောင့်ထိန်းတာဘာညာရှိသေးတယ်။ ခုကတော့ တစ်ခြံလုံးမှာ ၂ယောက်ထဲဆိုတဲ့ အသိရယ်၊ အန်တီလေးပြန်မလာခင်
အညိုပျော်ပါစေဆိုတဲ့အသိရယ်ကြောင့် ကျနော်အညိုနဲ့.နေချင်သလိုနေခဲ့
တယ်ဆိုတာဝန်ခံပါတယ်ဗျာ။

အညိုကသွေးသားဆူဖျိုးစအရွယ်ကောင်းကျနော်က တက်သစ်စလူငယ်လေး..
အဲ့လိုဆိုတော့ဘာတွေဆက်ဖြစ်ကြမယ်ဆိုတာပြောပြစရာတောင်မလိုတော့ဘူးလေ။
ညတိုင်း ိုး ဖြစ်ကြတယ်။ စနေ၊တနင်္ဂနွေ အညို.ကျောင်းပိတ်ရက်တွေဆို မီးကုန်ယမ်းကုန်ပေါ့။
ဘယ်လောက်ပဲလုပ်လုပ်ဝတ်ယံဆိုတာရှိမှမရှိတာကိုး။ တခါတလေ စနေနေ့.မနက်ခင်းကြီး အညိုက
ဈေးကဈေးခြင်းလေးဆွဲပီးပြန်လာ၊ အိမ်မှာစောင့်နေတဲ့ကျနော်က မီးဖိုထဲဝင်ပီးဈေးခြင်းတောင်းလေး
စားပွဲပေါ်တင်နေတုန်းရှိနေသေးတဲ့ အညို.ကိုအတင်းဝင်ပီးဖက်နှမ်းနီ.တွေကို နှိုက်၊ အညိုကတ
ခပ်ခပ်ရယ်မောရင်း.. မောင်ကလူဆိုးလေးကွာဆိုပီး..တဟင်းဟင်းစိတ်ထလာ၊
ကျနော်ကိုထမင်းစားကုလားထိုင်ပေါ်ထိုင်ခိုင်းပီး သူကထမီဝွင်းလုံးချွတ်ချပီး ထိုင်နေတဲ့ကျနော်ကိုကျောပေးရင်း
တက်ဆောင့်တော့ကျနော်မှာ သူ့.ခါးသေးသေးလေးကိုလက်၂ဖက်နဲ့.ကိုင်ပေးရင်း ဆောင့်လိုက်တိုင်းတုန်တုန်တက်သွားတဲ့
သူ့.တင်ပါးညှိစိုစိုလှလှလေးကို ငုံ.ကြည့်ပီးအရသာခံ။ တခါတလေညဖက်
ဆင်ဝင်အောက်ကဒန်းကလေးပေါ်၂ယောက်သားတူတူထိုင်ရင်း အနမ်းတွေဖလှယ်နေရင်း မိုးတွေရွာချလာတော့
စိတ်ကြွနေတဲ့နှစ်ယောက်လုံးအိမ်ထဲမဝင်တော့ပဲ မိုးရေထဲ
ကဒန်းလေးပေါ်မှာ အဝတ်တွေချွတ်ချပီး အားရပါးရ ိုး ကြတာတွေ။
စုစုပေါင်း၂လလောက်ကြာတဲ့အဲ့ဒီကာလလေးဟာလည်း ကျနော်ဘဝမှာအမြင့်မားဆုံးလောင်ကျွမ်းခဲ့တဲ့နေ့.ရက်တွေအဖြစ်
မမေ့နိုင်ပါဘူးဗျာ။ ထမင်းစားပွဲမှာ ညစာအတူတူစားရင်း .. အညိုကကျနော်မျက်နှာကိုရယ်ကျဲကျဲမျက်နှာလေးနဲ့.ကြည့်ပီး..
... ..

မောင်သီလား!! အညိုလေ..စနေ၊တနင်္ဂနွေ ရောက်မှာတောင်ကြောက်လာတယ်..
ဘာလို.လဲအညို ?
ဘာရမလဲ..မောင်လေ..သူများကိုတနေကုန်ချစ်ချစ်တာလေ.. အညို.ဟာလေး နောက်ရက်တွေဆို

ကြိမ်းနေတာပဲသိလား.. ဟွန်း!!

ဒါဆိုနောက်အလုပ်မခံနဲ့ပေါ့.. ...

ရဘူး..အညိုကအချစ်လည်းခံချင်တာကြီး...

အဲ့လိုလေးပြောပီး လျှာကလေးတစ်လစ်ထုတ်လို့.တခစ်ခစ်ရယ်နေပြန်ရောလေ။

အဲ့လိုအချိန်တွေဆို..ကျနော်ဟာဆရာမလေး ဝင်နီ.ကိုသစ္စာမဲ့နေတယ်ဆိုတာတောင်မေ့နေတာပေါ့ဗျာ။

ဒီလိုနဲ့.အန်တီလေးထွက်သွားတာငှလလောက်ရှိပီ။ ဆောင်းတွင်းလည်းရောက်လာလို့.အေးစတောင်ပြုလာပီ။

ကျနော်ခုတလော အိမ်အလုပ်တွေများနေလို့. အညို.ဆီမရောက်ဖြစ်တာ ၂-၃ရက်

လောက်တောင်ရှိသွားပီဗျ။

ဖေဖေမေမေတို့.အလုပ်တွေကဆောင်းတွင်းပိုင်းဆိုနည်းနည်းများလာတတ်တော့တတ်နိုင်သလောက်ကူပေးနေရတော့

လူလည်း အညို.ကိုသတိရနေလျက်နဲ့.မတွေ့.

ဖြစ်ပါဘူး။ မေမေကဖုန်းလာတယ်ကောင်လေးဆိုလို့. ဧည့်ခန်းထဲကဖုန်းနားသွားပီး

ဖုန်းခွက်ကိုကောက်ကိုင်ရင်းအညိုများဖုန်းဆက်လာသလားလို့.တွေ့ရင်း ထူးလိုက်မိတယ်..

ဟလို!

ပီယာနိုသင်တန်းပြန်ဖွင့်ပီဆိုတာအကြောင်းကြားပါတယ်ရှင်!! ဆိုတဲ့အသံချို့ချို့လေးကိုကြားလိုက်ရတော့...

ဟာ! အန်တီလေး ကျနော်ဝမ်းသာစိတ်တွေလှိုက်ကနဲ..

ခုအိမ်မှာလား... မြန်မြန်ပြော..

ကလေး..လေး.. ဒီမှာလွမ်းလို့.သေတော့မယ်.. ဆိုတဲ့မူနွဲ့.နွဲ့.အသံလေး. ...

ကျနော်စကားဆက်မပြောနိုင်လောက်အောင်ပျော်နေတယ်။ ကျနော်ချစ်သူပြန်လာပီကော။

အနားမှာလူတွေရှိလား..ကလေး..လေး::

ရှိဘူးဗျ..ဘာလို့.လဲအန်တီလေး?

ဟိုဟာလေ.. ခွီ.. ကလေး...လေး ကိုလွမ်းလို့.ခုကျမရဲ့.ဟိုဟာလေးထဲကတဆစ်ဆစ်ဖြစ်နေရှာတယ်သိလား..

ခုပြောနေရင်းတောင် အရည်တွေစိုလာလို့. ခွီ

ကျနော်မျက်နှာဖြုန်းကနဲနီမြန်းသွားတယ်။ နားရွက်တွေတောင်ပူလာတက်လာတယ်။ ရင်တွေလည်းတလုပ်လုပ်နဲ့.ဗျာ။

တံတွေးတောင်မျိုချနေမိတယ်။ပီးတော့မှတုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေတဲ့အသံနဲ့.

မညိုညိုအိမ်မှာရှိလားခု.. လို့.မေးလိုက်တော့

အညိုကျောင်းမှာလေ.. ၅မိနစ်အတွင်း အရောက်လာဒါပဲဆိုပီး ... ဖုန်းကိုဝှပ်ကနဲချသွားရော။

ကျနော်ချက်ချင်းအိမ်ကထွက်သေးဘူး။

စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းလို့. ရေအိုးစင်နားသွားရပ်ပီး ရေခွက်ဆင့်သောက်ချလိုက်တယ်။

ချစ်သူ.ရက်ပေါင်း၁၂၀ကျော်မမြင်ရတဲ့ချစ်သူကျနော်ကိုစောင့်နေပီ။

ပြိုင်ဘီးလေးကိုသတိထားပီးမှန်မှန်နင်းထွက်လာမိတယ်။ အမြန်နင်းသွားရင်လမ်းမှာ

ကားတိုက်မိတော့မယ်ဆိုတာကျနော်သိနေတယ်။

ဟိုးရှေ့မှာ အပင်တွေအုပ်ဆိုင်းနေတဲ့ ယူကလစ်ဝင်းကိုမြင်နေရပီလေ..

ပုံမှန်နေရာသီမှာတောင်အေးစိမ့်နေတဲ့ခြံဝင်းလေးထဲဝင်လာတော့ လူကိုစိမ့်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဆောင်းဝင်နေပီလေ။
ဆင်ဝင်အောက်မှာစက်ဘီးကိုထောင်နေတုံးပဲရှိသေးတယ် တိုက်ပုဖြူဖြူလေးထဲက ပီယာနိုတီးခတ်နေသံတွေကြားရတယ်။
ကျနော်လက်ချောင်းတွေတဆတ်ဆတ်တုန်လာတယ်။ ကျနော်အရှင်သခင်မလေးကိုမြင်ရတော့မယ်လေ။
အသက်ကိုပြင်းပြင်းရှူသွင်းလို့ အိမ်ထဲလှမ်းဝင်လိုက်တယ်... ..

တံခါးပေါက်အဝဇက်ကိုမျက်နှာမူပြီး ပီယာနိုကိုတီးနေတဲ့ချစ်သူ... ..
တရုတ်ဝွမ်းခံလက်ရှည်အပါးနီညိုရောင်လေးကိုဝတ်ထားတယ်။
တင်ပါးလောက်ထိရှည်လျားလှတဲ့ဆံပင်ကိုကျောဖက်ကိုချထားလို့.
ဘီးကုပ်အဝါလေးနဲ့ နဖူးပေါ်ကဆံနွယ်တွေကိုသိမ်းထားတော့
နဖူးဝင်းဝင်းလေးကချစ်စရာဖြစ်နေတယ်။ ကျနော်ဝင်လာတာကိုမြင်တော့ မျက်နှာလေးက တချက်ပြီးသွားပီး
ခပ်ရဲရဲလေးဖြစ်နေတဲ့အောက်နှုတ်ခမ်း ကိုသွားဖြူဖြူလေးကိုနဲ့ ကိုက်ရင်း သူ့လက်
ချောင်းတွေကတော့ပီယာနိုခလုတ်တွေပေါ်ပြေးလွှားနေတုံးပဲ။ ဆရာမလေးကိုငေးကြည့်နေရင်း သူတီးနေတဲ့သီချင်းကို
အာရုံရောက်သွားမိတော့သီချင်းက... ..

ကြေကွဲဖွယ်ရာ တနင်္ဂနွေ မနက်ခင်းတစ်ခုမှာ.. ဆိုတဲ့သီချင်းဖြစ်နေတာကျနော်သတိထားမိတယ်။ ကျနော်သိတယ်
ကျနော်အပေါ်ဘယ်လောက်လွမ်းခဲ့ရတယ်ဆိုတာဆရာမလေးပြောပြနေတာ။
ခင်ဗျားတို့နားလည်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးထင်တယ်။ ဂီတသမားဖြစ်တဲ့ကျနော်တို့ ဂီတသမားပဲသိလိမ့်မယ်။ တချို့ဂီတတွေက
နားနဲ့နားထောင်လို့မရဘူး ရင်ဘတ်နဲ့နားထောင်မှဗျာ။ ဆရာမလေးကျနော်ကိုငေးရင်း ပီယာနိုတီးပီး
ငိုနေရှာပါပေါ့လားကွယ်။ ကျနော်ရင်ထဲမှာဆို နှစ်လာတယ်။
ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်ကြေကွဲစရာကောင်းတဲ့သီချင်းကိုကြားနေရတာ
ကိုး။ (ကြေကွဲဖွယ်ရာတနင်္ဂနွေမနက်ခင်းတစ်ခုမှာ-
ဆိုတဲ့သီချင်းကဒုတိယကမ္ဘာစစ်မတိုင်မှီကဥရောပမှာနာမည်ကျော်ခဲ့တဲ့တယောသီချင်းပါ။
မူလသီချင်းရေးသူပိုလန်ကွန်ပိုဇာတာသူ့ကွဲကွာသွား
တဲ့ချစ်သူကိုရည်စူးရေးစပ်ခဲ့တာ။ သီချင်းစပ်ပီးလို့ မကြာခင်ပဲတံတားတစ်ခုပေါ်ကခုန်ချပြီးသတ်သေသွားပါတယ်။
အဲ့ဒီနောက်ပိုင်းဒီသီချင်းဟာနာမည်ကျော်လာတဲ့အပြင် သာမန်ချစ်သူနဲ့ကွဲ
ကွင်းသူတွေဒီသီချင်းသံစဉ်ကိုနားထောင်ပီးသတ်သေတဲ့အမှုတွေများလာလို့ ကျိန်စာသင့်သီချင်းအဖြစ်ယူဆလာကြပီးအေ
ရှ.ဥရောပနိုင်ငံတချို့မှာ အဆိုပါသီချင်းကို တီးခတ်ခွင့်မပြုတဲ့ဥပဒေ
တွေထုတ်ပြန်ခဲ့ရတယ်လို့ နာမည်ကျော်ပါတယ်)

နောက်ဆုံးသီချင်းဆုံးသွားတော့ကျနော်ဝိညာဉ်အနှုတ်ခံလိုက်ရသလိုဖြစ်သွားပီးဆရာမလေးကိုငူတူလေးကြည့်နေမိတယ်
။

ဂီတသမားလုံးရဲ့မျက်ရည်တွေပြည့်လျှံနေတဲ့အကြည့်တွေက ဆွဲခွဲလို့မရတော့သလိုပဲ။ တိတ်ဆိတ်သွားတဲ့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ
ဆရာမလေးနဲ့ ကျနော်စကားတွေမပြောဘဲစိုက်ကြည့်နေကြတယ်။
မျက်ရည်တွေကြားထဲက အားပါးတပြေးရင်း ဆရာမလေးမတ်တပ်ဝုန်းကနဲရပ်လာတယ်။
အဲ့တော့မှကျနော်လည်းသတိဝင်လာပီး အန်တီလေး!! လို့ အော်လိုက်မိတယ်။
ဝွမ်းကပ်နီညိုရောင်လက်ရှည်လေးနဲ့ ထမီအနက်ရောင်ပါးပါးလေးဝတ်ထားတဲ့ ကျနော်နတ်သမီးလေး

လုပ်ကန်ပြေးလာပီးကျနော်ရင်ခွင်ထဲခုန်ဝင်လာတာကြောင့်ကလေးတစ်ကောင်လိုပဲဗျာ။
သူ့မေးစိလေးကိုကိုင်ပီးဆွဲမော့လိုက်တော့ မျက်ရည်တွေနဲ့စိုလက်နေတဲ့မျက်နှာလေး... ..
ကျနော်တို့စကားဆိုဖြစ်ပါဘူးမျက်နှာ၂ခုပူးကပ်သွားတယ်။ နီရဲပီးတဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့နှုတ်
ခမ်းလေးကိုဆွဲစုပ်လိုက်မိတယ်။ သူ့လက်တွေကကျနော်တီရှုပ်အောက်ကိုလျှိုပီးကျနော်ရင်အုံကိုပွတ်သပ်နေတယ်။

နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေတာကိုခွါလိုက်တော့ တုန်ယင်နေတဲ့သူ့လက်ချောင်းလေးတွေက
နီညိုရောင်ဝွမ်းခံလက်ရှည်လေးရဲ့ကြေးဖျပ်ဝါဝါလေးကိုဖိကနဲဖွင့်ပလိုက်တော့... ..
အောက်ခံဘာတစ်ခုမှဝတ်မထားတာကိုတွေ့ရတယ်။ ဝါဝင်းပီး
ပြောင်လက်နေတဲ့သူ့ရင်အစုံဟာစိတ်လှုပ်ရှားလို့နီမ့်ချည်မြင့်ချည်ဖြစ်... ..

ကလေး..လေး!! တဲ့
တပ်မက်နေတဲ့ရမ္မက်လွှမ်းတဲ့အသံနဲ့ကျနော်ကိုခေါ်လိုက်တာကိုကြားတချက်မကြားတချက်ဗျာ။

၂ယောက်လုံးရဲ့ပါးစပ်ကနေတအင်အင်ညည်းသံတွေထွက်လာတယ်(အင်းမဟုတ်ပါ)။
စကားလည်းတစ်လုံးမှမဆိုဖြစ်ပဲ လက်တွေရှုပ်ကုန်တာနောက်ဆုံး အဝတ်ဆိုလို့ဘာမှတစ်ခုမှဝတ်မထားတော့ပဲ
ကိုယ်ဗလာ၂ခုပူးကပ်ပီးတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ပွတ်သပ်ဆုတ်ချေနေကြတဲ့အ
ခြေနေဖြစ်လာမှန်းမသိဖြစ်ကုန်ပီ။

လုပ်ချင်တာတွေကများတော့ဟိုဟာလည်းလုပ်ဒီဟာလည်းလုပ်နဲ့ဗျာတွေများနေတာပေါ့လေ။
နှုတ်ခမ်းချင်းတပြွတ်ပြွတ်စုပ်တယ်။တစ်ယောက်ရင်အုံကိုတစ်
ယောက်ပွတ်နေကြတယ်။ မတ်တပ်ရပ်လျှက်ကနေ
ဆရာမလေးရဲ့မေးဖျားလေးကနေဟိုးပေါင်တံလှလှဖြူဖြူလေးတွေအထိ
လျှာဖျားလေးနဲ့ကျနော်လျှက်ပေးရင်းဆင်းချသွားတယ်။ ဒူးထောက်
ထိုင်ချလိုက်ပီး ရပ်နေတဲ့ကျနော်ချစ်သူလေးကိုကိုယ်တစ်ပတ်ဆွဲလှည့် မျက်နှာရှေ့မှာဘွားကနဲပေါ်လာတဲ့
တင်ပါးလှလှဝါဝါဝင်းဝင်းလေးကို သွားလေးနဲ့မနာအောင်ဖွဖွကိုက်လိုက်။လျှာလေးနဲ့
ပလပ်လပ်မြည်အောင်လျှက်ပေးလိုက်။ တင်ပါး၂ခြမ်းလုံးကို
ကျနော်ဆံပင်တွေနဲ့ခေါင်းကိုငှေ့သလိုလုပ်ပီးပွတ်ပေးလိုက်လုပ်ပေးနေတော့
ကျနော်ချစ်သူလေးခမျာခြေဖျားလေးတွေထောက်လာပီး
ပါးစပ်ကအသံထွက်လာတယ်။

ကလေး လေး!!! ကျမဟာလေးထဲက အရမ်းကိုရွံစိတ်ဖြစ်လာပီ.. နမ်း...နမ်းပေးပါလား.. ဟင်.. တဲ့။
ချက်ချင်းပဲကိုယ်ကိုတစ်ပတ်ပြန်လှည့်ခိုင်းလိုက်ပီး သူ့ပေါင်၂ချောင်းကိုဆွဲကားပေးလိုက်တယ်။
ကျနော်ကကြမ်းပြင်ပေါ်ကိုဖင်ထိုင်ချပလိုက်ပီး မတ်တပ်ရပ်နေတဲ့ သူ့ပေါင်၂ချောင်းကြားကိုမျက်နှာအပ်ပီး
အသက်ကိုခပ်ပြင်းပြင်းရှူသွင်းလိုက်တယ်။ ချစ်သူရဲ့ ဇောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးကကျနော်မျက်နှာနားမှာ ဝဲနေတယ်။
အမွှေးနက်နက်ပါးပါးလေးတွေ
ကြားထဲက အကွဲလေးကိုလက်၂ချောင်းနဲ့အသာဆွဲဟလိုက်တော့
နီရဲရဲလေးဖြစ်နေတဲ့အတွင်းသားလေးတွေကိုမြင်ရတယ်။ ကျနော်အရမ်းလွမ်းခဲ့ရတဲ့ အပျိုကြီးချစ်သူရဲ့ ဇ-
ာက်ဖုတ်ကြီးကိုအနီး

ကပ်ပြန်မြင်နေရတော့မှင်တက်ပီးငေးနေတုံး
အန်တီလေးကတဟင်းဟင်းနဲ့.ဘာမပြောညာမပြောကျနော်ခေါင်းကဆံပင်တွေကိုလက်၂ဖက်နဲ့.စုံကိုင်ပီး
ကျနော်မျက်နှာကိုသူ့. အဖုတ်နဲ့.ပွတ်တော့
တာပဲဗျာ။ ကျနော်မှာရုန်းလို့.ကလည်းမရတော့
သူ့.ဖင်တုံးလေးတွေကိုလက်နဲ့.ချေပေးရင်းလျှာနဲ့.လှုပ်ရှားနေတဲ့အရည်တစ်စုံဖြစ်နေတဲ့-
ဘက်ဖုတ်ကြီးကိုလိုက်ပီးလျှက်ရတော့တာပေါ့။ အန်တီ
လေးခမျာတော်တော်လေးပေါက်ကွဲနေတော့ကာဒီလိုထိန်းမနိုင်သိမ်းမရတွေလုပ်ကုန်တယ်လို့.ထင်တာပဲ။
အငြိမ်မနေပဲတဟင်းဟင်းအော်ရင်း ခြေဖျားထောက်လို့.ကျနော်မျက်နှာကိုလျှောက်
ပွတ်နေတာကျနော်မျက်နှာတစ်ခုလုံးလဲ သူ့.အရည်တွေပေပွကုန်ရော။ ပါးတွေမျက်ခုံးမွေးတွေမှာ အကုန်ပေကုန်တာပေါ့။
နောက်ဆုံးကော့ကော့ပီးပွတ်နေတဲ့ ဆရာမလေးကိုငြိမ်အောင်အတင်းကိုင်ထားပီး ဘက်ဖုတ်ကိုသေချာတော့ပီး
စုပ်ပေးလိုက်မှငြိမ်သွားတော့တယ်။ ကျနော်ကတော့ထိုင်လျှက်ခေါင်းကိုမော့ပီး စုပ်လိုက်အကွဲကြောင်းအတိုင်းလျှက်
လိုက်၊လျှာကိုထိုးထည့်လိုက်၊အစိကိုလျှာဖျားနဲ့.၂-ခုချက်ထိုးလိုက်အဲ့လိုလုပ်ပေးရင်းလူလည်းဟိုက်လာတယ်။
ရဟီ!! ရဟီ!! ကလေး လေးလဲ့အိပ်လိုက်.. ဆိုတဲ့အသံနဲ့.အတူထိုင်
ကျနော်ကိုတွန်းလှဲပလိုက်တော့ကျနော်မှာကြမ်းပြင်ပေါ်ပက်လက်ကလေးပေါ့
ကျနော်ခြေရင်းဒူးလေးချက်ချင်းထောက်လိုက်ပီး
ဒေါသမာန်ထနေတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့.တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်တာမြင်ရတယ်။ ပီးမှကျနော် မာတောင့်နေတဲ့ညီလေးကို
ငုံ.ပီးမြှတ်မြှတ်နဲ့.စုပ်
စက္ကန့်.၃ဝလောက်ဆက်တိုက်စုပ်ပေးပီးတာနဲ့.ကျနော် အပေါ်ကို တက်လာရော။ ညီလေးကိုလက်နဲ့.ကိုင်ရင်း
သူ့.အဖုတ်ဝမှာတော့ပီးတထစ်ချင်းဖိသွင်းနေတယ်။ ဟား!!!!!!!!!! အရည်တွေတ
အားရွှဲနေတာတောင်စီးပီးကျပ်တောက်နေတာဗျာ။ လူကိုဆွေမျိုးမေ့သွားချင်တယ်။
အန်တီလေးကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့လဲ၊ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားတာတွေ.ရတယ်။
ဘီးကုတ်အဝါလေးနဲ့.အပြောင်သိမ်းထားတဲ့ နဖူးပြင်လေးမှာချွေးတွေတောင်သီးနေတယ်။
၄-၅..၁ဝချက်လောက်သာသာလေးဆောင့်ရင်းအဝင်ချောသွားတာနဲ့.
တအားအားအော်ပီးကျနော်ရင်ဘတ်ပေါ်လက်၂ဖက်ထောက်ရင်းအသားကုန်ဆောင့်ချနေတော့တာအောက်ကကျနော်
မှာလူးလို့မို့နေအောင်ကိုကောင်းတော့တာပေါ့ဗျာ။
သူ့.အဖုတ်ကနေကျနော်ညီလေးကိုကျွတ်ထွက်ခါနီးအထိဆွဲမမပီးဆောင့်ဆောင့်ချတာ
ကျောမှာဖားလျားချထားတဲ့ဆံပင်ရှည်လေးတွေကတ
ဝဲဝဲနဲ့.လိပ်ပြာမလေးနဲ့.တူတယ်။
နို့.ဝါဝါဝင်းဝင်းလေးတွေကဆောင့်ချလိုက်တိုင်းတုန်ခါနေတော့ကျနော်ကအောက်ကနေလက်၂ဖက်နဲ့.ပင့်ကိုင်ပီးနို့.သီးတွေ
ကိုချေပေးနေတယ်။ ဆရာမလေး
ခမျာအောင့်အီးထားသမျှ အရှက်ကုန်အောင်ချစ်နေတော့ကာ ပါးစပ်ကပြောချင်ရာတွေပြောကုန်တာပေါ့။ အင်း!!!!
အင့်အင့်!! ချစ်တယ် ကလေး လေး!!! ကောင်းလိုက်တာ... ရှီး!!! ရှီး!!!!
ဟား!!!!!! အရမ်းကောင်းလာပီ... ဟား!!!!!!
ကျနော်လည်းလဲ့အိပ်နေရာကလက်ပြန်ထောက်ပီးထထိုင်လိုက်ရင်း သူ့.တင်ပါးကိုအောက်ကနေပင့်မပီး

အောက်ကနေအားနဲ့ဆောင့်ဦးရင်း လပေါင်းများစွာလွမ်းနေရတဲ့ ကျနော်ဆရာမလေးရဲ့ ဘက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးထဲ အရည်တွေပန်းထုတ်ပလိုက်မိတယ်။

အား!!! ကောင်းလိုက်တာ..အန်တီလေးရာ.. ...

ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာအရှက်လုံစရာအဝတ်ရယ်လို့ ဘာမှမပါတဲ့ကျနော်နဲ့ဆရာမလေးတို့ ပူးကပ်ပီးဖက်ထားရင်းလဲ့လျောင်းနေကြတယ်။

ခပ်စိမ့်စိမ့်အေးနေတဲ့ရာသီဥတုကို ကျနော်တို့မမူပါ။ ပယောက်သားစကားမဆိုဖြစ်ပဲတုန့်ခါနေတဲ့ရင်ဘတ်ချင်း

ပူးကပ်ထားပီးနုလုံးသားချင်း စကားတွေပြောလို့ပေါ့လေ။ ကျနော်အပေါ်မှာထပ်

လျှက်မှောက်အိပ်ထားတဲ့ အန်တီလေးရဲ့နှုတ်ခမ်းပျော့အိအိလေးက ပက်လက်အိပ်ထားတဲ့ကျနော်

နားရွက်တွေကိုခပ်ရွရွလေးတချက်တချက်နမ်းနေတယ်။ သူ့နာဝကထွက်သက်ဝင်သက်ရှူတဲ့

လေနွေးနွေးလေးကလည်း ကျနော်အရည်ပြားကိုလာထိခတ်လို့ပေါ့။

ကျနော်လည်းသူ့ကျောပြင်ပြောင်ချောချောလေးကိုတင်းတင်းဖက်ထားရင်း ပွတ်ပေးနေမိတယ်။

ကျနော်မျက်နှာပေါ်အပုံလိုက်

တင်နေတဲ့သူ့ဆံနွယ်ရှည်တွေဆီက

ကျနော်အင်မတန်ကြိုက်တဲ့ချွေးနဲ့ရောစွက်ထားတဲ့မွှေးရနံ့လေးကိုသာသာလေးရှူရှိုက်ရင်းကျနော်ရင်ထဲမှာချစ်ဆိပ်တွေတက်လို့။ တော်တော်လေးကြာမှသူ

စကားစပြောတယ်... ..

ကလေး..လေး..သိလား.. ကျမလေ..ခွဲနေရတဲ့ရက်တွေမှာ သေသွားရင်ကောင်းမှာလို့တောင်အတွေးပေါက်မိတယ်..

လွမ်းလို့ဟယ် (ကျနော်မျက်နှာကိုအနီးကပ်ကြည့်ပြီး ငိုမဲ့မျက်နှာပေးလေးလုပ်ပီး ခွဲနေတယ်)

တူတူ..ပဲ..အန်တီလေးရာ.. လို့ကျနော်တိုးတိုးလေးညှုတုတုပြောရင်း

သူ့မျက်နှာလှလှလေးအနံ့တရွတ်ရွတ်နဲ့လျှောက်နမ်းနေမိတယ်

ကျမဖေဖေကို ပြောခဲ့ပီသိလား .. နောက်ထပ် ပြန်လောက်ဆိုသမီးကောင်လေးနဲ့ ယူမယ်လို့

ကလေးလေးကျမကိုယူရမယ်နော် (လက်ချောင်းလေး ပျောင်းထောင်ပီး မချိုမချည်မျက်နှာ

ပေးနဲ့ကျနော်ကိုပြောတယ်)

အာ..ကျနော်ကမေမေ့ကိုတောင်ပြောပီးသား..အန်တီလေးမသိလို့ မေမေကအန်တီလေးပုံစံလေးကိုကြည့်ပြီး

ချစ်နေတာ..သဘောတူတယ်..ခုတောင်အလုပ်တွေသင်ပေးနေတာ..မိန်းမမြန်

မြန်ယူချင်ရင်ကြိုးစားတဲ့

ဂယ်လား!! ကျမကရှင်လေးထက် အသက်တွေအများကြီး ကြီးတော့ သိမ်ငယ်နေတာ.. (အားပါးတရပြုံးနေရှာတယ်)

အန်တီလေးက ဒီလောက်ချောတာ..ရုပ်ကလေးကနုနုလေး..ဘယ်သူမှဝကျော်ဆိုတာမသိတာ.. ပီးတော့

ဖေဖေနဲ့မေမေက ချွေးမလေးကလည်း ဂီတသမားဆိုတော့ အရမ်းပျော်နေတာ..

ဟာဟာ! ဟာဟာ! လာပီးညာမရွှီးနဲ့.

အဲ့လိုရယ်သံလေးစွက်ပီးပြောရင်း အိပ်နေရာက ထထိုင်ပီး ဆံပင်ရှည်လေးတွေကိုလက်နဲ့သပ်ရင်းရှင်းနေတယ်။

ကျနော်မျက်နှာကိုတော့ပြုံးပီး ငေးနေတာပေါ့။ ပုဆစ်တုတ်လေးထိုင်နေတဲ့

ကျနော်ချစ်သူလေးကတော်တော်ကြည့်လို့ကောင်းတယ်ဗျာ။ ဘယ်တော့ကြည့်ကြည့်မျက်နှာလေးက အေးချမ်းပီးဖြူ

စင်လိုက်တာ။ ကိုယ်လုံးလေးကလည်း ကျနော်ပြောဖူးသလိုတကယ့် ကျောက်ဖြူသားနဲ့ထုဆစ်ထားတဲ့
ခေါမနတ်မိမယ်ရုပ်ထုလေးအတိုင်းပဲ။ ဆံပင်တွေကိုရှင်းပီးတော့ ကျနော်ဗိုက်ပေါ်လှန်ပီး
တင်နေတဲ့ကျနော်ညီလေး ကိုလှမ်း ကိုင်ကြည့်ပီး ဟိုက်! ဒီရောကတ်ကြီးက မာတောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်နေပြန်ပီလို့
နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်ရင်းရင်ဖိုသလိုအသံနဲ့ပြောတယ်။

အန်တီလေးရဲ့ အဖုတ်လေးကိုလွမ်းလို့လေ!! ဟီး

အံ့မယ်.. ယုံပေါင်ရှင်!! လို့ပြောရင်းလက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေနဲ့ကျနော်ညီလေးကိုဆွဲထူမလိုက်ပီး
ဝှင်းထုသလိုကစားပေးနေပြန်တယ်။

ကဲ..လွမ်းလားမလွမ်းလား သိချင်တယ်.. ကလေး လေး ထလိုက်.. ကျမကိုတစ်ခါလောက်ခပ်ကြမ်းကြမ်းချစ်ပြ !!
ဆိုပီးကျနော်ကိုကျော ပေးရင်းကြမ်းပြင်ပေါ်လေးဖက်ထောက်လိုက်တယ်။

ခါးလေးညွတ်ပီးကုန်းလိုက်တော့

အနောက်ကိုကော့တက်လာတဲ့တင်ပါးလေးတွေကလှလိုက်တာ။ကျနော်ချက်ချင်းမထပဲငေးနေမိတယ်။ ဆရာလေးက

မျက်နှာတစ်ခြမ်းဖုံးနေတဲ့ဆံပင်တွေကို

လက်နဲ့သပ်ပီးပုခုံးတစ်ဖက်ထဲကိုချလိုက်ရင်းအနောက်ကိုခေါင်းလေးငဲ့ပီးကြည့်.. ကလေး လေးရှင်ကျမကို

အလှကြည့်မလို့လားတဲ့မျက်လုံးတစ်ဖက်မှိတ်ပီးလှမ်းပြောတော့..ကျနော်..ဝုန်း

ကနဲထထိုင်ပီးသူ့တင်ပါးအနောက်မှာဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်တယ်။ အဲ့ဒီနောက်မှာတော့..ညည်းသံ..

အော်သံ...တင်ပါးနဲ့ဆီးခုံရိုက်မိလို့ တဖတ်ဖတ်မြည်သံ..

..... ..

..... ..

..... ..

ညနေစောင်းတော့အညိုကျောင်းကပြန်လာတယ်။

ကျနော်ရင်ထိတ်နေပေမယ့် မညိုညိုကဘာမှမဖြစ်သလိုပဲခပ်ပြီးပြီးရယ်ဗျ။ ကျနော်ချစ်သူဆရာမလေးကလည်း

ကျနော်အနားကနေကိုမခွဲတော့ဘူးလေ။တနေ့လုံးမညိုညိုပြန်မလာခင်အထိ

ဆက်တိုက်ချစ်တာကျနော်လေးခါလောက်ပီးတယ်..သူကတော့ဘယ်နှစ်ခါပီးလဲမသိပါဘူး။

တော်တော်လေးအူမြူးနေတယ်။ ကျနော်ကိုဖက်ထားပီး အညိုရေ..ဒီမှာကြည့်ဆိုပီး ကျနော်ပါးကို

နမ်းပြလိုက်။ပါးကိုဆွဲလိမ်လိုက်လုပ်နေတာမညိုညိုက ရယ်နေပေမယ့်ကျနော်မှာနေရခက်လိုက်တာလေ။

တော်တော်လေးကိုအချစ်နလံနေကြတယ်ပေါ့လေ..မပြောချင်ဘူးလို့ မညိုညိုက

ပြောရင်း ဥယျောက်သားညနေစာချက်ဖိုတူတူပြင်နေကြတာပေါ့။ ချက်ပြုတ်ပီးလို့

သူတို့ရေချိုးဖိုပြင်တော့...အန်တီလေးကအရင်ရေချိုးခန်းထဲဝင်တယ်။ အညိုနဲ့ကျနော်လည်းအိမ်ရှေ့ဧည့်

ခန်းထဲထိုင်စကားပြောရင်း ရုတ်တရက်အညိုက.. မောင်တော်တော်မောနေလား

ဆိုပီးပြီးစိစိနဲ့မေးတော့..ကျနော်မျက်နှာပျက်သွားရော။ ဒုက္ခဗျ။ မောင်စိတ်မပူပါနဲ့ အညိုနဲ့မောင်နှမတွေပြန်

ဖြစ်သွားပီလို့သဘောထားလို့ပြောမှ.. ကျနော်ပြီးနိုင်တော့တယ်။ အားလုံးရေမိုးချိုးသန့်စင်ပီးတော့

ထမင်းတူတူစားသောက်။ ပီးတော့ ဧည့်ခန်းထဲကဆက်တီခုံတွေမှာထိုင်ရင်းရောက်တတ်ရာ

ရာပြောလာတာမိုးတောင်အတော်ချုပ်လာတယ်။ မညိုညိုက ထပီးလက်ဖက်သွားသုတ်တော့

ကျနော်တို့ ဥယျောက်ထဲဧည့်ခန်းထဲကျန်ခဲ့တယ်။ ကျနော်က..အန်တီလေးကိုပီယာနိုတီးပြပါလို့

တောင်းဆိုတော့ ထမီးခုံတွေဘာတွေချ

လက်တွေ့ဘာတွေပြန်နွေးတဲ့အနေနဲ့..လျှောက်စမ်းပီးတော့ကျနော်ကိုလှမ်းမေးတယ်။

ကလေး လေး ပြောလေ..ဘာတီးရမလဲ.. Classic လား Modern လား?

ဟုတ်ဘူး ပီယာနိုအတီး သက်သက်နားမထောင်ချင်ဘူး .. သီချင်းဆိုတဲ့ဟာတီးဗျာ.. ဟိုတစ်ခါတီးပြတယ်လေ
Romeo&Juliet ခေတ်ဟောင်းရုပ်ရှင်ထဲကဇတ်ဝင်သီချင်း..အဲ့ဒါ

အော.. A time for us: မှတ်မိပီ.. အိုခေအိုခေ...

ဆရာမလေးစပီးတီးတယ်။ လက်ချောင်းဖြူဖြူလေးတွေပီယာနိုခလုတ်တွေပေါ်ပြေးနေပီ။

မညီညိုကအဲ့ဒီအချိန်မှာပဲလက်ဖက်သုတ်ပန်းကန်နဲ့..ရေနွေးကြမ်းအိုလေးကိုင်ပီးအနောက်ဖေးကထွက်

လာတယ်။ အန်တီလေးတီးနေတဲ့သံစဉ်ကိုနားစွင့်ရင်းပြီးလိုက်တယ်။ ချက်ချင်းသီချင်းကိုကောက်ဆိုလိုက်တယ်... ..

.....

ဘယ်ရည်းစားကို.. အချစ်ဆုံးဆိုတာ..ပြောပြပါ..မောင်ရယ်....ကျမသိပရစေ.. အသည်းလေးတောင်တုန်တယ်... ..

နှစ်ယောက်ထဲသိတယ်.... အချစ်ကလေးပါကွယ်.. မောင်...ရယ်..

ဘုရားဘုရား!! ဒါဗမာသီချင်းကော်ပီရှိပါလား။

တောင်းဆိုမိတဲ့ကျနော်ပါးစပ်ကိုကျနော်ပိတ်ရိုက်ပလိုက်ချင်စိတ်ပေါ်လာတယ်။ သီချင်းဆိုနေတဲ့ မညီညိုက
အသံတွေတောင်ငိုသံပါလာသလိုပဲ။

အဖျားခတ်သံတွေထွက်လာတယ်။ လန့်..ပီးအန်တီလေးကိုကြည့်လိုက်တော့ဘာမှရိပ်မိပုံမပေါ်ပဲ

စိတ်ပါလက်ပါပြီးပီးတီးနေတယ်။ အညိုကသီချင်းကိုအော်ဆိုနေရင်းကျနော်ကိုအမိပ္ပယ်ပါပါမျက်

လုံးတွေနဲ့..လှမ်းလှမ်းကြည့်နေတော့ကျနော်မှာ

ဒီသီချင်းကိုကော်ပီဆိုထားတဲ့နွဲ့..ယဉ်ဝင်းကိုပဲကျိန်ဆဲနေမိတယ်ဗျာ။ သီချင်းကတော့ဆက်ဆိုနေတုံး

အတူသွားအတူလာ..ဟိုယခင်..အတိတ်ဘဝလေးတွေ.. မေ့မရဘူး..မောင်.. ရေ..

လောကမှာ လိပ်ပြာမလုံတဲ့စိတ်နဲ့..အသက်ရှင်ရတာလောက်ခက်ခဲတာဘာမှမရှိဘူးဗျ။

ခင်ဗျားတို့..လည်းဘဝမှာကြုံခဲ့ဖူးမှာပါ။ လူမသိစေချင်တဲ့အရာတစ်ခုကိုကျူးလွန်ပီးတော့

ဟန်ဆောင်နေရတာဘယ်လောက်ပင်ပန်းရတယ်ဆိုတာလေ။ တချို့..လူတွေလိုဖြစ်ပီး ပီးရောဆိုတဲ့စိတ်မျိုး

ထားနိုင်ရင်တော့တမျိုးပေါ့လေ။ ဒီလိုမဟုတ်ပဲ အရမ်းကိုလူသားဆန်တယ်ပြောမလား ကိုယ်ချင်းစာတယ်ပြောမလား..

လွယ်လွယ်ပြောရရင်ပျော့ညံ့တယ်ခေါ်မလား.. အဲ့လိုစိတ်ထားမျိုးရှိလို့..က

တော့မလွယ်ဘူးလေ။ ကျနော်မှာအဲ့ဒီအချိန်တုန်းကတော်တော်လေးငယ်ရွယ်ပီး မရင့်ကျက်သေးတော့ပိုဆိုးရောပေါ့ဗျာ။

ပြဿနာကလည်းတစ်အိမ်ထဲနေတဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းမနှစ်ယောက်နဲ့..

သွားပီးအိပ်မိတာကိုး။ မညီညိုက ပီးသွားပါပီ..ခဏတာချစ်သူပါလို..ဘယ်လိုပြောပြော နေ..စဉ်နဲ့..အမျှသူ..ရေ..မှာ

ကျနော်နဲ့..ဆရာမလေးရဲ့..ဇာတ်လမ်းကိုမြင်နေရတော့ကာ သူလည်းလူသားတစ်ဦးပဲ

တချက်တချက်မျက်နှာက ပျက်သွားတာမျိုး။ ဆရာမလေးအလစ်မှာကျနော်ကိုရီသဲ့သဲ့

ပြောတာမျိုးတွေလုပ်လာတော့တာပေါ့။ အဲ့ဒါကလွဲပီး အတင်းကြီးတော့ဖွတ်တိုးလာတာမျိုးမရှိပါဘူးဗျာ။သူ

လည်းပညာတတ်တစ်ယောက်ပါ။

ဒါပေမယ့်ကျနော်ခုနကပြောသလိုပေါ့ဗျာ.. နေရထိုင်ရတာအဆင်တော့ဘယ်ပြေမလဲ

ဟန်ဆောင်ကောင်းဖို့ဆိုတာလူ့လောကကြီးမှာ ဘဝအထွေထွေကျင်လည်ပီးရင့်ကျက်လာမှဖြစ်နိုင်တာမျိုး
မဟုတ်လား။ ကျနော်တခါတလေ အန်တီလေးနဲ့ ပြီးပျော်နေရင်း အညိုကိုလှမ်းကြည့်မိတဲ့ အခါသူ့မျက်နှာက
နာကျင်နေတာမျိုး၊ ဆွေးရိပ်သမ်းနေတာမျိုး ဖြစ်နေတာတွေ့ရင်စိတ်မကောင်းဖြစ်
မိတာတော့ဝန်ခံရလိမ့်မယ်ဗျာ။

တတ်နိုင်ရင် ၂ကိုယ်ခွဲလို ရရင်အကောင်းသားလို တောင်ပေါ်ကြောင်ကြောင်တွေလျှောက်တွေးနေမိတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ပျော်စရာတစ်ဝက် စိတ်မကောင်းစရာတစ်ဖက်နေ့ ရက်တွေကိုဖြတ်သန်းလာခဲ့တာကြာလာခဲ့ပီ။
အန်တီလေးတောင်ကျနော်အိမ်ကိုအဝင် အထွက်လုပ်တဲ့အခြေအနေတွေဖြစ်လာတယ်။ ဖေဖေမေမေတို့က
သဘောတွေကျလို၊ ဒီကောင့်ကိုသမီးတသက်လုံးထိန်းရမှာနော်ဘာညာတွေတောင်
ရယ်ရယ်မောမောတွေပြောတဲ့အဆင့်ထိရောက်လာပီ။ ကျနော်ကလည်း မိဘလုပ်ငန်းတွေကိုတက်တက်ကြွကြွ
သင်ယူလာတယ်။ တခါတခါဆိုမိုးလင်းမိုးချုပ်အလုပ်တွေများလွန်းလို့ အန်တီလေးတို့အိမ်ဖက်တောင်မရောက်ဖြစ်ဘူး။
ညဖက်တော့ဖုန်းတွေဘာတွေ ပြောတာပေါ့။ အခြေနေကတအားတွယ်တာလာပီဆိုတော့
အသံလေးမှမကြားရမနေနိုင်ဖြစ်လာတာကိုးဗျ။

ဒီနေ့တော့မနက်စောစောပိုင်းကထဲကဘာမှလုပ်စရာ အလုပ်မရှိတာနဲ့ ချစ်သူဆီပြေးလိုက်ဦးမယ်ဆိုပြီး ရေမိုးချိုး
ဂျင်းဂျာကင်လေးတစ်ထည်ကောက်စွပ်ကင်းဘတ်ဖိနပ်လေးစီးပြိုင်ဘီးလေးကောက်နင်းပီးထွက်လာခဲ့တယ်။
ဗိုက်ကတော်တော်လေးဆာလာတာ..မနက်ကထဲကကော်ဖီတစ်ခွက်ပဲသောက်လာ
တော့ အန်တီလေးတို့ဆီရောက်မှနေ့လည်စာအစားပလိုက်မယ်ဆိုပြီးကြိမ်းလာတာလေ။

ခြံထဲရောက်တော့မနက်၁၀ခွဲလောက်ရှိပီ။ ထမင်းဟင်းတွေကျက်လောက်ပီလားဆိုပြီး
စပ်စုဖို့မီးဖိုချောင်ထဲပြေးဝင်လိုက်တယ်။

အညိုတစ်ယောက်ဟင်းချက်နေတာတွေ့လို့ ပြုံးပြလိုက်ရင်း ဗိုက်ဆာပီ အညိုလိုပြောလိုက်တော့...

ချက်တုံးလိုပြောပြီးမျက်နှာလွှဲသွားတယ်။ ဘာမှလည်းဆက်မပြောဘူး... ..

ကျနော်လည်းအူကြောင်ကြောင်နဲ့ ထမင်းစားပွဲမှာအသာလေးဝင်ထိုင်ရင်း အန်တီလေးကောအညိုလိုမေးလိုက်တော့
လှည့်မကြည့်ပဲ မြို့သစ်သွားတယ်.. တွေ့ချင်ရင်ညနေမှပြန်လာခဲ့လို့လေ

သံမာမာနဲ့ပြောရင်း အသားလှီးတဲ့ဓားမကို အသံမြည်အောင်ဆောင့်ပီးချလိုက်တယ်။

ကျနော်လည်းစိတ်ကထောင်းကန်ဖြစ်သွားတယ်။ မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပီး အညိုနားတိုးကပ်ရင်း သူ့ပုခုံး၂ဖက်ကိုဆွဲလှည့်ပီး
အော်ပလိုက်မိတယ်... ..

အညို!! ဘာဖြစ်နေတာလဲ.. အညိုရှူးနေလား..ကျနော်အညိုကိုဘာလုပ်လို့ဒီလိုဆက်ဆံနေရတာလဲ..ပြောစမ်းပါ...

ဘာမှပြန်မပြောဘူးဗျ။ တွေ့တွေ့ကြီးစိုက်ကြည့်နေတယ်။ အံ့ကြိတ်ထားပီးမော့ကြည့်နေတာ။

ပီးမှသူ့ပုခုံးတွေကိုကိုင်ထားတဲ့ကျနော်လက်တွေကိုပုတ်ချလိုက်ပီး ဆက်တိုက်ပြန်အော်တယ်... ..

ဘာဖြစ်တာလဲဟုတ်လား!! နှင်တကယ်မသိဘူးလားမောင်..ကျမဘာဖြစ်နေမလဲတွေးမကြည့်ဖူးဘူးလား... ..

ကျမရှူးနေပီလေ..သွက်သွက်မခါသေးတာတစ်ခုပဲရှိတာ..ရှူးနေပီ..မောင်ရဲ့

အညိုကလူလေ မောင်ရဲ့ မောင့်ကိုတိတ်တိတ်လေးပဲချစ်နေရတဲ့ကောင်မပါ.. ပြောစမ်းပါဦး .. ဝင်နီပြန်လာပီးကထဲက
ကျမကိုမောင်စေ့စေ့ကြည့်လို့လား..

ဝင်နီတစ်ယောက်မောင့်ရင်ခွင်ထဲမှာ တခစ်ခစ်ရယ်နေတိုင်း ..ကျမဘယ်လောက်နာကျင်ခဲ့ရလဲ..

မောင်မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာလား.. ပြောလေ.. ဟိုးအရင်ကလိုတောင် အနားမကပ်တော့

တဲ့မောင့်ကိုကော ကျမဘယ်လောက်နာခဲ့ရလဲ

တကထဲ..ဒီဖက်အခန်းမှာ အညိုရှိနေတာသိလျက်နဲ့.

မောင်နဲ့..ဝင်နီဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေကြတာတွေကိုကျမဘယ်လိုနလုံးသားမျိုးနဲ့. နားထောင်ရမလဲပြောပါဦးရှင်..

အဲ့လိုမောင်တို့.ချစ်စခန်းဖွင့်နေတာတွေ ကြားပီးမြင်ပီး အညိုဘာဖြစ်နေမလဲကော ... မောင်တွေ့ရဲ့လား

ဘာလဲကျမက ဝင်နီ..လောက်ဆွဲဆောင်မှုမရှိဘူးလား.. ဟင်..

ကျမကိုမောင်ရှူးအောင်လုပ်ပေးနေတယ်..ကျမသေသွားရင်ကောင်းမယ်...သိလား...

အဲ့လိုတွေပြန်အော်ရင်း မျက်ရည်တွေပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျလာတယ်။

ပီးတော့မှ ကလေးတစ်ယောက်လို ရှိုက်ကြီးတင်ငိုနေနေပီ။ ဖူး.....!! ကျနော်ဘာလုပ်ရမလဲဗျာ။

ကျနော်တော့ရှူးချင်လာပီ။ သူ့ဖက်ကကြည့်တော့သနားစရာလေး။ ကျနော်ဖက်ကကြည့်

တော့ကျနော်ချစ်တဲ့ဆရာမလေးရှေ့မှာဒီလိုမှမနေလို..ဘယ်လိုနေရမလဲဗျာ။ ခက်လိုက်တာလေ.. ..

တော်တော့..အညို..တိတ်တော့.. အညိုဆိုတာ အန်တီလေးကလွဲပီးကမ္ဘာမှာ ကျနော်အတွယ်တာရဆုံး

မိန်းမ..ဟုတ်ပီလား.. ခုဟာကမဖြစ်သင့်တာတွေဖြစ်မှာစိုးလို. ကျနော်ရှောင်တာလေဗျာ..နော်..တိတ်တိတ်..

အညိုမောနေမယ်..မငိုနဲ့..တော့နော်..

အဲ့ဒီလိုချောရင်း အညို..ပါးဖောင်းဖောင်းလေးပေါ်ကမျက်ရည်တွေကျနော်သုတ်ပေးနေမိတယ်။

အချောခံရတဲ့ကလေးလေးလိုပဲမျက်တောင်လေးစင်းပီး ကျနော်မျက်ရည်သုတ်ပေးနေတာကို

တဟင့်ဟင့်ရှိကြပီးငြိမ်ငြိမ်လေးခံနေရတာပဲ။ ကျနော်ရင်ထဲမကောင်းဘူးဗျာ။ အညို..ဖရိုဖရဲဖြစ်နေ

တဲ့နဖူးပေါ်ကဆံနွယ်ခွေခွေလေးတွေကိုပါသပ်ပေးနေမိတယ်။ သနားစိတ်နဲ့..အတူအညို..ကိုရင်ခွင်ထဲဆွဲပွေ့ယူလိုက်ပီး

သူ့နဖူးဝင်းဝင်းလေးကိုနှစ်သိမ့်အနမ်းလေးပေးလိုက်မိတယ်။ အဲ့ဒီမှာကျ

နော်နောက်တစ်ကြိမ်ချောက်ကမ်းပါးအနက်ကြီးထဲထိုးကျသွားတော့တယ်ဗျာ။ကျနော်ရင်ဘတ်ကိုပါးအပ်ထားတဲ့

အညို..အသက်ရှူသံတွေပြင်းလာလို..အလန်..တကြားအညို..ကိုယ်လုံးလေးကိုဆွဲ

ခွဲလိုက်ပီးမျက်နှာကိုငုံ..ကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာလေးကနီမြန်းနေပီး.. စိတ်ထလာမှန်းသိလိုက်ပီ။

ကျနော်ကိုလည်းအတင်းပွတ်သပ်စပြုလာပီး ..တုန်တုန်ရီရီနဲ့. ဘာတွေမှန်းမသိပြောလာတယ်။

မောင်..ဟင်းဟင်း... .. အညို..ကိုတစ်ခါလောက်ချစ်ပေးနော်.. ဝင်နီပြန်မလာသေးပါဘူး..လာပါမောင်ရယ်...

အညိုလေ တအားဖြစ်လာလို..ပါ..

အညို..ကိုသနားတယ်မလား... မောင်ချစ်တာမခံရတာ လနဲ့..ချီသွားပီ.. အရမ်းသတိရတယ်..သိလား... ..

နော်မောင်နော်... ဝင်နီနဲ့..မောင်ချစ်တာတွေဟိုဖက်အခန်းကနေကြားရတိုင်း....

အညို..ဟာလေးကိုပွတ်ပွတ်ပီး... ..ဟင်း...ဟင်း... ..

မောင်လို. .. အညိုဟာအချစ်ငတ်နေတာပါကွယ်.. အားရပါးရတစ်ခါလောက်ချစ်ပေးနော်... ဟား... ဟား... !!

မြွတ်..ပလွတ်..မြွတ်..

ပြောချင်ရာတွေပြောရင်း ကျနော်ကိုအတင်းဖက်ထားတယ်။ ကျနော်လည်တိုင်ကိုဖက်ပီး နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်တယ်။

ကျနော်သူ့..ကိုယ်လုံးလေးကိုတွန်းဖယ်နေတာဗျာ။ မရဘူး..အတင်းကြီးဖက်ထား

ပီးကျားနာခဲ ခဲထားပီ။ သူ့ရင်ကွဲဆွယ်တာ အပြာလေးကိုအတင်းဆွဲချွတ်လိုက်ပီး

ဘရာပန်းရောင်လေးကိုလှန်တင်လိုက်တော့.. အိစက်လှပတဲ့နီ..ညိုစိုစိုကြီးတွေပေါ်လာတယ်... ..

မောင်!! စို..ပေးကွာ... အညိုတအားနေရခက်လာလို. .. မောင်ရေ.. မောင်...

.....

.....

ကျနော်ဆိုတဲ့ငမိုက်သား ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာရှိနေတဲ့ မာရ်နတ်ကိုအောင်နိုင်ဖို့ဆိုတာကလည်း

အကယ်၍များ ကျနော်နဲ့အညီဟာအရင်ကဘာမှမဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုရင်တော့ ကျနော်ရှောင်ကောင်းရှောင်နိုင်မယ်ဗျာ။
ဒါပေမယ့်ဗမာ စကားပုံတစ်ခုရှိတယ်ဗျာ.. မစွန်းရင်းကရှိ ကစွန်းခင်းကပြီ ဆိုတာလေ။ ကျနော်ခင်ဗျားတို့ကိုပြောပြဖူးခဲ့
သလိုပဲကျနော်နဲ့အညီဆိုတာက အန်တီလေးအဝေးမှာရောက်နေစဉ်ကအ
ကြိမ်ကြိမ် ပက်ပက်စက်စက်နယ်လွန်ခဲ့ဖူးတော့ ခုလိုမျိုးသူကစွတ်တိုးလာတဲ့အခါဘယ်လိုလုပ် ငြင်းဆန်ရှောင်တိမ်းမလဲ။
ခင်ဗျားတို့ဆိုရင်ကောကျနော်နဲ့နေရာမှာဆို ဘယ်လိုရှောင်နိုင်မလဲ။ ကျနော်
ဟာသူတော်စင်တစ်ယောက်မှမဟုတ်တာဗျာ။ ပီးတော့ဆင်ခြင်တုံတရား မရှိသေးတဲ့အရွယ်၊
သွေးသားဆန္ဒကိုမလွန်ဆန်နိုင်သေးတဲ့အရွယ်ဗျာ။ ဒါနဲ့ပဲထပ်မှားမိပြန်ရောဆိုပါတော့လေ။

ဒီတစ်ခါအညီကျနော်ကိုချစ်တာနူးနူးညံ့ညံ့ မဟုတ်ဘူး။
တော်တော်လေးကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်ကိုကြမ်းတမ်းလွန်းတယ်ဗျာ။အန်တီလေးဝင်နီပြန်ရောက်ပီ
ဆိုတာနဲ့အညီကျနော်နဲ့မအိပ်ရတာလနဲ့ချီထားတော့ပေါက်ကွဲကုန်တာနေမှာ။
ပီးတော့သူတတ်တွတ်တွတ်ခုပြောနေသလိုပဲကျနော်နဲ့ဆရာမလေး တို့ချစ်စခန်းဖွင့်နေကြတာကသူ့ရှေ့မှာပေါ်တင်မ
လုပ်ရုံတမယ်ဆိုတော့ကြားနေသိနေရလေလေသူ့မှာစိတ်ထလာလေလေချုပ်တီးရလေလေဖြစ်ခဲ့တာနေမှာပေါ့လေ။
ကျနော်ကိုသူ့နီတွေအတင်းထိုးပေးပီးစိုနိုင်းတယ်။ စိတ်ပါစပြုလာတဲ့... ..
ကျနော်ကတပြတ်ပြတ်စိုပေးနေလျက်ကို သူကကျနော်အဝတ်တွေကိုအတင်းဆွဲချွတ်နေတယ်။သူ့ပါးစပ်ကလည်း
အဖျားတက်သလိုတွေတဟင်းဟင်းငြီးနေရင်းပေါ့။ ကျနော်အဝတ်မဲ့ကိုယ်လုံးတီး
ဖြစ်သွားတာနဲ့မတ်တပ်ရပ်နေတဲ့ကျနော်ရှေ့မှာဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပီး
ကျနော်ညီလေးကိုအတင်းကောက်စုပ်တော့တာပဲ။ ဟာ.....!! ဆိုပီးကျနော်လည်းကော့တက်သွားပီး အညီခေါင်း
လေးကိုကိုင်ရင်း ခြေဖျားထောက်ပီး အညီပါးစပ်ထဲကို ငှိုး နေမိတာပေါ့။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ အညီက
သူ့အဝတ်တွေအကုန်ချွတ်ချနေတယ်။ ကျနော်ညီလေးတအားကြီးတောင်မတ်လာပီဆိုမှ အညီ
ကမတ်တပ်ရပ်လိုက်ပီး ပန်းကန်ဆေးတဲ့ဘေစင်ကိုလက် ၂ဖက်စုံကိုင်ရင်း မတ်တပ် ငှိုး
ဖို့ခါးလေးကုန်းပီးတင်ပါးကိုကော့ထားပေးတယ်။

မောင်!! ဟင်း... လာ..အညီကို ဟိုတခါမောင်ဝင်နီကိုဒီနေရာမှာ ချစ်သလိုချစ်ပေးဆိုပီး
လှမ်းပြောတော့ကျနော်တော်တော်အံ့ဩ သွားတယ်..

မောင်နဲ့ဝင်နီ ဒီနေရာမှချစ်ကြတာလေ... အညီချောင်းကြည့်ဖူးတယ်.. အဲ့ဒီကထဲက
မောင်ချစ်တာအညီအရမ်းခံချင်နေတာ... မြန်မြန်လာ.. အညီဟာလေး ရွစ်စိဖြစ်နေပီ..မောင်!!
ကျနော်ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘူး။
ဘေစင်ပေါ်လက် ၂ဖက်ထောက်ပီး အနောက်ကိုကော့ထားပေးတဲ့ အညီတင်ပါးလေးနောက်မှာကပ်လျက်ရပ်လိုက်တယ်။
အညီတင်ပါးအိစက်စက်ကြီး ၂ခုကိုလက် ၂ဖက်နဲ့ဖြိုလိုက်တော့ ဘေစင်ပေါ်ညီညီကြီး ပေါ်လာတယ်။
စိတ်ထနေတော့ဖောင်းနေတဲ့အပြင် ဘေစင်ရည်ဖြူဖြူတွေက အမြုပ်ကလေးတွေတောင်ထနေသလိုပဲ။
အညီတော်တော်လေးစိတ်ထနေတယ်ဆိုတာ..

သိသာနေတယ်။ ကျနော်ဒူးကိုနည်းနည်းကွေးပီး ကျနော်မာတောင့်နေတဲ့ ညီလေးကိုအညို. ဇ-
ဘက်ဖုတ်ကြီးနဲ့.သေချာချိန်ပီးတွေလိုက်တယ်။ အညိုကခေါင်းလေးမော့ တင်လေးကော့ထားပေး
ပီး ကျနော် ဦး ဝင်လာမယ့်အချိန်ကိုလွင့်နေတယ်။ ချိန်သားကိုက်တာနဲ့.ခါးအားကိုသုံးပီးကျနော် ဖိဆောင့်လိုက်တော့....
ရိုး.....!! ကောင်းလိုက်တာမောင်ရယ်.... အညို..အရမ်းကောင်းတယ်... အညို.ကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်ပေးပါ...
၃-၄ချက်လောက်တော့ တစ်ချက်ချင်း ဒုတ်ကနဲဒုတ်ကနဲဆောင့်နေလိုက်သေးတယ်။ ပီးတာနဲ့.ကျနော်လည်း
အညို.ဖင်တုံးကြီးတွေကိုစုံကိုပီး အသားကုန်ဆောင့်တော့တာပါပဲ။
ဖောင်း!!! ဖောင်း!!! အား!!!! ရိုး!!! ရိုး!!!
မောင်..ဆောင့်ဆောင့်.. အညိုအရမ်းကြိုက်တယ်.... ပြတ်..ဖတ်..ဖတ်...အား!!!! ရိုး!!!!
မီးဖိုချောင်တစ်ခုလုံးဆူညံသွားအောင် အညိုသံကုန်ဟစ်ပီး အ ဦး ခံနေရှာတယ်။
သူ့.ခမျာဘယ်လောက်တောင့်တနေတယ်မသိဘူး။ ကျနော်ရှိသမျှအားအကုန်သုံးပီးဆောင့်နေတာတောင်ဘေစင်
ကိုလက်အားပြုထားပီး အနောက်ကိုတင်ပါးကော့ပီး ဘက်ပြန်တောင်ပြန်ပြန်ဆောင့်နေသေးတယ်။ ဒါနဲ့.ကျနော်လည်း
အရှိန်လျှော့လိုက်ပီး သူ့ဆောင့်တာကိုမတ်တပ်ရပ်ပီး သူ့.နီ.တွဲလဲကြီးတွေ
ကိုလှမ်းဆွဲချေရင်းတောင့်ခံထားလိုက်တယ်။ ကျနော်မဆောင့်ပဲသူ့ဆောင့်တာကို နီ.တွေကိုင်ရင်းဖိမိယူနေလိုက်တယ်။
ကြာကြာလေး ပို ဦးနိုင်အောင်ပေါ့လေ။ သူကတော့ ဘေစင်ကိုလက် ၂ဖက်
ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ထားရင်း..တွန်းဆောင့်လေးပြန်ဆောင့်ရင်း
ပါးစပ်ကပြောချင်ရာတွေအော်ချင်ရာတွေအော်တော့တာပဲဗျာ။
မောင်...ကောင်းတယ်သိလား... အညိုအရမ်း အလုပ်ခံချင်နေတာ..ကြာပီ.. အင့် အင့် အင့်
ကောင်းလိုက်တာမောင်ရယ်.. မောင်နဲ့.ချစ်ရတာ...အား... အား... ရိုး... ရိုး...
နည်းနည်းလေးကြာလာတော့ သူ့.ကိုယ်လုံးလေးကတုန်တုန်တက်လာတယ်..အညိုပီးချင်သလိုဖြစ်လာမှန်း
ကျနော်ရိပ်မိလာလို့. ရုတ်တရက်သူ့.ဖင် ၂ခြမ်းကြားထဲကနေကျနော်ညီလေးကိုပလွတ်ကနဲဆွဲချွတ်လိုက်တယ်။
မောင်!! ဘာလုပ်တာလဲ.. အညိုအရမ်းကောင်းနေတဲ့ဟာ....
ဒေါသမျက်နှာလေးနဲ့.လှည့်ပီးမေးလာတယ်။ ကျနော်ဘာမှ မပြောပဲအညို. ကိုယ်လုံးလေးကိုဆွဲလှည့်လိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့.
အညို.ကိုဆွဲမပီး ထမင်းစားပွဲပေါ်တင်ပေးလိုက်ပီး ဒူးထောင်ပေါင်
ကားအနေအထားနဲ့.ကျနော်လည်ပင်းကို လက် ၂ဖက်နဲ့.ကိုင်ထားခိုင်းလိုက်တယ်။ စားပွဲပေါ်ထိုင်နေတဲ့
အညိုနဲ့.ကျနော်မတ်တပ်ရပ်လျှက်ကနေ အရည်တွေရွှဲနေတဲ့ ကျနော်ညီလေးကိုသူ့.ဘက်
ဖုတ်နဲ့.တော့ပီးဆောင့်သွင်းလိုက်တော့ ချောချောရှူရှူပဲ ပြတ်ကနဲဝင်သွားတယ်။ ကျနော်လည်းနည်းနည်းလေးငုံ.ပီး
အညို.နှုတ်လမ်း ထူထူလေးကိုစုပ်ရင်း လျှာကိုထိုးထည့်ပီးကစားပေးလိုက်
တယ်။ လက် ၂ဖက်က သူ့.နီ.ကြီးတွေကို အားရပါးရဆုပ်ချေ.. အောက်ကလည်းခါးကို ကစားပီး ဦး နေလိုက်တယ်။
ဒီလိုပုံစံနဲ့.အားနဲ့.ဆောင့် ဦး လာရင်း ခဏနေတော့ အညို. ဘက်ဖုတ်ထဲက
ကျနော်ညီလေးကိုဆွဲဆွဲညှစ်စပြုလာပီ အညိုအဆုံးသတ်ခါနီးလာမှန်းသိတော့ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေတာကိုပြန်ခွါ
နီ.တွေကိုဆုပ်ချေနေတာကိုရပ်ပီး အညို.ကျောပြင်လေးကိုအတင်းဖက်ရင်း
ကျနော်စိတ်ကိုလွှတ်ပေးလိုက်မိတယ်။ ရှိသမျှအားကိုအသားကုန်သုံးပီး ဆောင့်ပလိုက်တော့
မီးတောင်ပွင့်ထွက်ကုန်မလားထင်ရတယ်။ အညို. ဘက်ဖုတ်ထဲက အရည်တွေကလည်း အပြင်ကို
ပွက်ပွက်ကျနေတော့ ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်သွင်းပလိုက်တိုင်း အသံတွေတောင်မြည်လာပီ။

အားအားအားအား! ကောင်းလိုက်တာ မောင်.. အညို.အရမ်းမောလာပီ
ဟားအားအားအား! အညို ကျနော်ထွက်ကုန်ပီ... အားအားအားအား ရှိအားအားအားအား
ကောင်းလိုက်တာ .. အညိုရယ်... ..

.....
.....
.....

အဲဒီနေ့က ကျနော်ဆရာမလေးပြန်လာတဲ့ညနေထိ မစောင့်ဖြစ်တော့ဘူး။
အညိုနဲ့ ဂုဏ်လောက်ဆက်တိုက် ဦး မိပါတယ်။ မီးဖိုချောင်ထဲတစ်ခါ ဦး ပီးတော့ ရေချိုးခန်းထဲဝင်တူတူသန့်ရှင်းကြရင်း
ရေချိုးခန်းကြမ်းပြင်ပေါ်မှာတစ်ခါထပ် ဦး မိပြန်တယ်ဗျာ။ ရေမိုးချိုးပြီးတော့မှ
နေ့လည်စာကို အညိုခွံ့ ကျွေးတာကိုစားသောက်ပြီးပြန်တော့မယ်ပြင်ကာမှ ..
အညိုကသူ့အခန်းထဲခဏလိုက်ခဲ့ပါဆိုပီးခေါ် တံခါးကလန့်ထိုးပီးသူက ကုတင်ဖောင်းမှာထိုင်သူ့ ဘက်ဖုတ်ကို
ကျနော်ကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်လျှက်ခိုင်းရင်းဖိမိခံဒီတော့လည်းကျနော်က စိတ်ပြန်ထလာပီးထပ် ဦး ပြန်တယ်။
ဘယ်လိုပြောရမလဲဗျာ။ ရင်ကလည်းတထိတ်ထိတ်နဲ့ နို့ကြီးကြီးဖင်ကြီးကြီး အညို
ကိုဆရာမလေးအလစ်မှာ ခိုးပီး ဦး ရတဲ့အရသာကိုကျနော်စွဲသွားတယ်လို ပဲပြောရမလား။ ဒါပေမယ့်အန်တီလေးပြန်လာတဲ့
အထိတော့ မနေရဲဘူး။ ဥယျာဉ်လုံးအမူအရာတွေပျက်နေတာရိပ်မိမယ်
ဆိုတာကျနော်သိတယ်။ ကျနော်ပုံစံက ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆက်တိုက် ဦး ထားရတော့ ပင်ပန်းနေတဲ့ရုပ်ဖြစ်နေတာရယ်၊
ခိုးစားထားတယ်ဆိုတဲ့မလုံမလဲမျက်နှာနဲ့အန်တီလေးကိုမကြည့်ရဲတာရယ်... ..
ဒါကြောင့်စောစောပြန်လစ်သွားတာပေါ့လေ။

နောက်နေ့တွေမှာကျနော် ဆရာမလေးတို့အိမ်ရောက်သွားတော့အရာရာအားလုံးပုံမှန်ပဲဗျ။
ကျနော်ကိုတွေ့တာနဲ့ အန်တီလေးကတစ်ခုခုလုပ်နေရာကနေ.. ဟာ! ငါ့အချစ်ကလေး လာပီ.. ဟွန်း..
ပစ်ထားပေးတာလာစမ်းဆိုပီး အညိုရှေ့မှာဖက်နမ်းကျနော်ကိုယ်လုံးကိုသူ့ကိုယ်လုံးလေးနဲ့ပစ်တိုက်အဲ့လိုတွေလုပ်ပီး
ချစ်ပြနေတာပါပဲ။ အညိုကလား? ဟင့်အင်း..ဘာမှအမူအရာမပျက်သလိုတဟားဟားရယ်ပီး.. ညစ်တီး
ညစ်ပတ်တွေလျှောက်တောင်နောက်ပြောင်နေသေးတယ်ဗျ။

ဖိုးသက်ရေ! နင့်အချစ်အပျိုကြီး နင်မလာလို့ ဘာတွေဆာနေတယ်ဆိုလား.. ခစ်ခစ်
ထမင်းလေးတော့ စားပရစေနော်.. ကိုကိုနဲ့မမ.. ပီးမှကျမခြံထဲသွားပီး ..စာဖတ်သလို
လုပ်ရင်းရှောင်ပေးပါ့မယ်..ဟားဟား !!
အဲ့လိုညစ်တီးညစ်ပတ်တွေပြောရင်းမျက်နှာကအပြုံးမပျက်ဘူးဗျ။
ဆရာမလေးကလည်းရှက်ကိုမရှက်တော့ပဲမျက်နှာပြောင်တိုက်တတ်လာတယ်။
ချစ်တာဟေ့..ချစ်တာ..နင်လည်းငါ့လူလိုငယ်ငယ်လေးသန်တုံးမြန်တုံးလေးတစ်ယောက်ရှာပါလားဆိုပီးပြန်စနေ
သေးတာလေ။

ဒါပေမယ့် အညိုမျက်နှာကိုကြည့်တာနဲ့ကျနော်တစ်ခုခုကိုခံစားမိသလိုဖြစ်လာတယ်ဗျ။
ရှင်းရှင်းပြောရရင် ရမ္မက်ဗျ။ သူ့မျက်နှာမှာထင်းနေတယ်။ သူ့မျက်လုံးတွေထဲမှာပေါ်နေတယ်။
ကျနော်နဲ့ဆရာမလေးတို့ဘာလုပ်တော့မယ်၊ ဘယ်လိုတွေလုပ်တော့မယ်ဆိုတာသိနေတော့...

သူ့စိတ်ထဲကြိုတွေးရင်း စိတ်ကြွနေမှန်းကျနော်ရိပ်မိတယ်။ ကျနော်တို့၂ယောက် ချစ်စခန်းဖွင့်ပီဆိုလည်း
တနည်းနည်းနဲ့သူ့ချောင်းကြည့်နေမယ်ဆိုတာကျနော်သိနေတယ်။ တခါတခါအန်တီ
လေးရဲ့ကုတင်ပေါ် ကျနော်လှဲအိပ်ပီး အန်တီလေးက အပေါ်ကနေတက်ပီး ိုး နေတဲ့အခါမျိုးဆို
အန်တီလေးနဲ့အညှို့အိပ်ခန်းကို ကာထားတဲ့နံရံအပေါ်ဖက်က ကြက်တူရွေးတန်းတွေကြားထဲမှာ
အညှို့မျက်နှာကိုပက်လက်အိပ်နေတဲ့ကျနော် ရိပ်ကနဲလှမ်းလှမ်းတွေ့လိုက်ရသလိုဖြစ်တာ အကြိမ်ကြိမ်ရှိပီဗျ။
ပီးတော့ကျနော်တို့ချစ်ပီးကြလို့ အပြင်ထွက်လာပီး ဧည့်ခန်းထဲထိုင်စကားတွေပြောနေကြပီဆိုရောက်လာပီး ..
တော်တော်လေးအားကုန်နေကြပီထင်တယ်.. ရော့ဖျော်ရည်လေးသောက်ကြဆိုပီး
အအေးလေးဘာလေးလာလာချပေးတတ်တယ်။
အန်တီလေးကတော့ရယ်နေတာပါပဲ။သူကမှမသိရှာတာကိုး။ အဲ့ဒီအချိန်ဆို အညှို့မျက်လုံးတွေကိုကြည့်လိုက်ရင်သိသာ
တယ်ဗျ။ မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတာ.. ကျနော်တို့ချက်ချင်းပဲ တက်ပီး
ဦး တော့မယ့်မျက်လုံးကြီးတွေနဲ့ကြည့်ကြည့်နေတာ။ ဖူး.....!! မလွယ်ဘူးဆရာရေ။
ဒီလိုအခြေနေမျိုးကြီးနဲ့နေရတာဘေးကြပ်နံကြပ်ကြီးဗျာ။ တခါတလေဆိုရင်ထိတ်စရာ အပြုအမူတွေလုပ်သေးတာဗျ။
ဆောင်းတွင်းချမ်းချမ်းစီးစီးဆိုတော့ ကျနော်တို့၃ယောက်လည်း ဧည့်ခန်းထဲကမီးလင်းဖိုမှာ မီးတူတူလှုံကြတာပေါ့။
မီးလင်းဖိုအရှေ့ကကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ကောက်ရိုးဖျာကလေး၂ချပ်လောက်ချ..
စောင်အကြီးကြီး၂ထည်၃ထည်ကိုတူတူပေါင်းချုံပီး ပူးကပ်ထားရင်းစာတွေဘာတွေတူတူဖတ်ကြတာပေါ့။ တခါကဆို
အန်တီလေးက The history of Piano and its Music: ဆိုတဲ့စာအုပ်ကို
အားလုံးကြားအောင်ကျယ်ကျယ်လေး ဖတ်ပြနေတော့ ကျနော်က အန်တီလေးပေါင်ပေါ်ခေါင်းလေးအုံး
ပီးဘေးတိုက်လှဲအိပ်ရင်းနားထောင်နေတာကို.. စောင်တွေချုံထားလျက်က အညှို့ကကျ
နော်ကိုယ်လုံးပေါ်လာဖို့ပီး အန်တီဝင်နီ့မျက်နှာနားကပ် ပုခုံးကိုလှမ်းဖို့ပီး နားထောင်နေတယ်။ ပီးမှစောင်ခြုံထဲကနေ
ကျနော်လက်ကိုလာကိုင်ပီး သူ့ ဇာတ်ဖုတ်ကိုကပ်ထားပေးတယ်။ အောက်ခံလည်းမပါတော့ စောင်ခြုံထဲမှာ
ထမီလေးကိုလျှောချလိုက်တာနဲ့ကွက်တိကိုး။ ကျနော်တို့တချက်လောက်ကြည့်ပီး ပြုံးစိစိနဲ့မျက်လုံးမှိတ်ပြတယ်။
လုပ်ပေးလေးပေါ့။ ကျနော်လည်းမ
ထူးပါဘူးသနားပါတယ်ဆိုပီး။ လက်ချောင်းတွေနဲ့ပွတ်ဆွဲပေးလိုက် ဇာတ်ဖုတ်ထဲလက်နှိုက်ပေးပီး လက်နဲ့ -
ဦးပေးလိုက်လုပ်ပေးနေရတာပေါ့။ အန်တီလေးဖတ်ပြနေတဲ့အကြောင်းအရာကို.. ..
သံယောင်လိုက်သလိုလိုထောက်ခံသလိုလိုနဲ့ အင်း!!! အင်း!!! ဆိုပီး အညှို့က အသံထွက်နေတယ်ဗျ။ အမှန်က
ကျနော်လုပ်ပေးနေတာကိုဖီးလ်တက်နေတာ။ လုပ်ပေးနေရင်းတချက်တချက်
မော့ကြည့်လိုက်တော့ အရမ်းကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်နဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ပြသေးတယ်
မျက်လုံးလေးမှေးပီးတော့။ ပီးလည်းပီးတော့မယ်ဆိုရော.. ကျနော်လက်ကို
သူ့လက်နဲ့ကုတ်ပီးအချက်ပြတယ်..မြန်မြန်လေးပေါ့လေ။ ပီးတော့မှကျနော်ကိုယ်ပေါ်ဖိကပ်လာပီး။ အင်း.....!!
ကောင်းလိုက်တာတဲ့... အဲ့ဒါကိုအန်တီလေးဝင်နီ့က စာအုပ်ဖတ်နေရင်းကဘာမှမ
ရိပ်မိပဲ ဟုတ်တယ်..ညိုရ..
အရမ်းစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်နော်တဲ့..သေချာပုံမကြည့်ပဲစာအုပ်မျက်နှာအပ်ရင်းပြန်ဖြေတော့..
ကျနော်မှာရယ်ချင်သလိုဖြစ်လာပီး ကျနော်အပေါ်ဖိထားတဲ့
အညှို့နီ့ကြီးတွေကို ဆုပ်ချေပေးရင်းပြုံးနေမိတာပေါ့လေ... ..

ခုခင်ဗျားတို့ဖတ်နေတာ အပျော်ဖတ်အပြာဝတ္ထုတစ်ပုဒ်သာဆိုရင်.. ဒီထက်ပိုပီးကြမ်းလာမှာ၊
ပိုဖတ်လို့ကောင်းအောင်ဖတ်လမ်းကိုသည်းခြေကြိုက်ဖြစ်အောင်ဆက်ရေးတော့မှာပေါ့။

ဥပမာ-

၂ယောက်စလုံးကိုပြိုင်တူတွယ်တာတို့၊ ၂ယောက်လုံးကနားလည်မှုရသွားပီးတူတူဝေးသွားတယ်တို့ အစရှိသဖြင့်ပေါ့လေ။
ဒါပေမယ့်ဒါကအဲ့ဒီလို ခြင်ထောင်ခန်းတွေပဲပါတဲ့ဖတ်လမ်းတစ်ခုမ
ဟုတ်ခဲ့ဘူးဗျာ။ ခုခင်ဗျားတို့ဖတ်ပီးသလောက်ဆိုရင် အိမ်တစ်အိမ်ထဲမှာတူတူနေတဲ့ အပျိုကြီးမမ ၂ယောက်ကို
ပြိုင်တူတွယ်နေရတော့ ကျနော်တို့တော်တော်ကံကောင်းတဲ့ကောင်လေးလို့ခင်ဗျားတို့
ယူဆရင်မှားလိမ့်မယ်။

လူဆိုတာသွေးနဲ့သားနဲ့ဖွဲ့စည်းထားတာဆိုတော့ ကျနော်အညို၊ကိုမရှောင်နိုင်တာမှန်ပေမယ့်
ကျနော်တကယ်ချစ်တာဆရာမလေးကိုပါဗျာ။
မြတ်နိုးတယ်၊အထင်ကြီးတယ်။ အို.. ဘာနဲ့မှနှိုင်းယှဉ်လို့မရဘူးဗျာ။ ကျနော်အချစ်ဦးလေးကိုး။ ဒီနေရာမှာ
မိန်းမနဲ့ယောက်ျားဆိုတာသဘောသဘာဝကတော့မတူညီဘူးလေ။ မိန်းမတွေအတွက်လိင်
ကိစ္စဆိုတာ အင်မတန်ကြီးကျယ်တဲ့တန်ဖိုးထားစရာ စွန့်စားမှုကြီးတစ်ခုဖြစ်ပီး၊
ယောက်ျားတွေအတွက်ကမိန်းမတစ်ယောက်ကိုချစ်သည်ဖြစ်စေ မချစ်သည်ဖြစ်စေသွေးသားတောင့်တလာတဲ့အခါ
ချက်ချင်းအိပ်လိုက်ဖို့ဘာမှမဆန်းဘူးလေ။ နောက်ဆုံးဗျာ..ဒီလိုအခြေနေကို အဆင်ပြေပြေကိုင်တွယ်နိုင်တဲ့
လူကြီးတစ်ယောက်အရွယ်လည်းမဟုတ်သေးတော့ အညို၊အပေါ်ခါးခါးသီးသီးလည်းမငြင်းဆန်ရက်ဘူးဗျ။
အန်တီလေးအလစ်မှာမှ ကျနော်ကိုချစ်ရတာဆိုတော့.. သူ့စလာရင်ကျနော်မှာသာယာတာကတစ်ဖက်၊
သနားတာကတစ်ဖက်နဲ့လုပ်မိပြန်ရောလေ။ဒါပေမယ့် ကျနော်ပြောခဲ့သလိုပဲ လုပ်ပီးသွားတိုင်းကျနော်မှာ
အပြစ်လုပ်နေမိပီဆိုပီး အလိုလိုနေရင်း စိတ်ဆင်းရဲနေရတယ်ဗျာ။

ကျနော်ချစ်သူဆရာမလေးအပေါ်ကျနော်ထားတဲ့စိတ်က တမျိုးဗျ။
ကျနော်အတွက်အထင်ကြီးလေးစားစရာမိန်းမတစ်ယောက်ပါ။
အရင်ကမိုက်တိမိုက်ကမ်းပုံစံနဲ့နေထိုင်လာတဲ့ကျနော်ဘဝကိုသူပဲမသိမသာပဲ့ပြင်ပေးခဲ့တာ။ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်
ဂီတမှာဆရာတစ်ဆူ
လိုလိုထင်၊ အဘိုးရဲ့စာအုပ်ဘီရိုတွေကိုငယ်ငယ်လေးကထဲကမွေမွေဖတ်လာတော့
စာအုပ်စာပေအတွေးအခေါ်ဆိုတာငါတော်တော်သိတဲ့ကောင်..အဲ့လိုကြွစောင်းစောင်းဖြစ်နေတဲ့အမျိုးတွေဟာဆရာမ
လေးနဲ့တွေ့မှပျက်ပြယ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာတော့အမှန်ပါပဲဗျာ။ ဂီတမှာ ကျနော်ဆရာမ ဖြစ်သလိုဂီတသမိုင်းကြောင်းဆိုတာ
ကျနော်ကိုယ်တိုင်ငေးမောပီးသူပြောသမျှနားထောင်ခဲ့ရတာကိုး။ စာပေပိုင်း
ဆိုင်ရာကကော..အရွယ်တူချာတိတ်တွေ၊ ကျနော်ထက်ကြီးတဲ့ကျနော်အပေါင်းအသင်းတွေကြားထဲမှာ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ပီး ဟိုငြင်းဒီခုန်ဟိုစာပေဒီသမိုင်းကြောင်းတွေပြောကြတိုင်း ကျနော်
ကဘုရင်တစ်ဆူလိုဖြစ်ခဲ့သမျှအန်တီလေးနဲ့တွေ့တော့မှ နွားခြေရာခွက်ထဲကဖားကလေးဖြစ်မှန်းသိတော့တယ်။
အန်တီလေးဆိုတာ ဗမာစာပေတင်မကဘူး၊ ကုလားဖြူဘာသာနဲ့ရေးထားတဲ့ဘုတ်
အုတ်တွေကိုရောင်းရောင်းပြေးဖတ်နိုင်တဲ့ အမျိုးသမီးဆိုတော့ကျနော်မှာသူနဲ့ စာအကြောင်းဆွေးနွေးတိုင်း
မျက်စိသူငယ်နားသူငယ်ဖြစ်နေကြပေါ့။ ဒီတော့ကာကျနော် ဆရာမလေးကိုချစ်တယ်ဆို
တာမှာ အထင်ကြီးတာတွေ၊ မှီတွယ်ချင်တာတွေ၊မြတ်နိုးတာတွေ..အများကြီးပေါင်းထားတာဗျ။

ဖေဖေမေမေတို့တစ်ခုခုဆုံးမတယ်ဆိုတာတောင် ကျနော်ကလက်ခံချင်မှလက်ခံတတ်တာ၊ ဆရာမလေးက ချိုအေးအေးအပြုံးလေးနဲ့ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်ရှင်းပြရင်ချက်ချင်းခေါင်းငြိမ့်တတ်လာတယ်။

ကလေး လေးကငယ်သေးလို့ပါကွယ် .. ကျမရှင့်အရွယ်ကဆိုရှင့်လောက်မသိမတတ်ပါဘူး.. ဟုတ်ပီလားဆိုပီး .. စသလိုလိုလုပ်ပီးဖေးမှပေးတတ်တာလေ။

ပထမဆုံးကျနော်တွေ့စကအင်မတန် မျက်နှာကြောတင်းတယ်လို့ထင်ရတဲ့ ဆရာမလေးဟာ အင်မတန်သနားကြင်နာတတ်တယ်.. ချို့ပြီးပြီးလေးအမြဲနေတတ်တယ်..ဖြူစင်တဲ့နှလုံးသားရှိတယ်ဆိုတာကြာလေလေကျနော်သိလာခဲ့တော့ ပိုလိုတောင်တွယ်တာလာရပါတယ်လေ။ အညှီကတော့ ကျနော်အတွက်သဘောကောင်းတဲ့ အမကြီးတစ်ယောက်ပါ။ ဒီထက်တော့မပိုဘူးဆိုတာသေချာတယ်။ ပြောကြစတမ်းဆိုရင် ဆရာမလေးဆိုတာကျနော်ဘဝမှာ မရှိခဲ့ဘူးဆိုရင်ကျနော် အညှီကိုချစ်မိမှာသေချာတယ်ဗျ။ ဒီလိုပဲနေ နေလာရင်းအချိန်တွေကြာလာတော့ ဆရာမလေးကိုပိုချစ်လာ

သလို အညှီနဲ့ဆရာမလေးအလစ်မှာ ခိုးခိုးပီးလုပ်တာတွေကလည်းများလာတယ်။ ဆရာမလေးတော့ ဘာမှမသိရှာဘူး။

ကျနော်အလုပ်ကိုကြိုးကြိုးစားစားလုပ်လာတာတွေတွေ ကျနော်သူ့ကို တကယ်ချစ်ရှာတယ်ဆိုပီးဝမ်းတွေသာလို့။ အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆို ကလေးဘယ်နှစ်ယောက်ယူမယ်။ ဘယ်လိုပြုစုမယ်ဆိုတာတွေတောင်ကြည်ကြည်နူးနူးတိုင်ပင်တဲ့ ညနေခင်းလေးတွေတောင်ရှိလာခဲ့ပီ။

အညှီကကော? သူဟာကျနော်တိတ်တိတ်ပုန်းရည်းစားတစ်ယောက်ဆိုပေမယ့် အန်တီလေးနဲ့ကျနော်ကိုအင်မတန်လိုက်ဖက်ညီတဲ့စုံတွဲဆိုတာသဘောတူတယ်ဗျ။ နှင်တို့ကလေးတွေရလာရင် ငါကနာနီညှီပေါ့ဟယ်ဆိုပီး ကျနော်တို့ချစ်သူစုံတွဲကိုပြောပြောရင်း သဘောတွေကျနေတတ်တယ်။ ဆိုလိုတာကဗျာ.. သူကျနော်ကိုချစ်တယ်..ဒါပေမယ့်ကျနော်ပျော်ရွှင်နေတဲ့ဘဝကို မဖျက်ဆီးဘူးဆိုတာပေါ်လွင်နေတယ်။ အန်တီဝင်နီအလစ်မှာ သူစိတ်ရှိသလောက်ကျနော်နဲ့ချစ်တယ်၊ ဦးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာတစ်ခုမှထပ်မတောင်းဆိုဘူး။ အညှီက မောင့်ကို ချစ်နေလို့ရတဲ့ဘဝလေးဆိုရပီမောင်ရလို့ပြီးပီးပြောတတ်တယ်။ ရည်းစားမယားငယ်လေးပေါ့အေ ..လို့နောက်တီးနောက်တောက်ပြောပီးရယ်သေးတယ်။ ကျနော်နဲ့ဆရာမလေးတို့ကိုလည်းမြန်မြန်လက်ထပ်စေချင်နေပီလို့အမြဲပြောတတ်တယ်။ ကဲ..ဒါဆိုသာသာယာယာပဲပေါ့.. ဟုတ်လား? မထင်နဲ့ကိုယ့်ဆရာ..ခင်ဗျားတို့မထင်နဲ့။ တခါတခါကျရင် မကောင်းတဲ့ကံကြမ္မာဆိုတာက ခြံခိုတိုက်ခိုက်ဖို့စောင့်နေရာက အလစ်ဝင်ချတတ်တာကိုးဗျ။

လေပြေကိုစိုက်ပျိုးသူသည်... ..
... .. မုန်တိုင်းကိုရိတ်သိမ်းရ၏။
(သမ္မာကျမ်း)

အဲ့ဒီနေ့ကနေအတော်သာတဲ့နေ့ပေါ့။ ကောင်းကင်ပြာပြာနောက်ခံမှာ တိမ်တွေအဆုပ်လိုက်ပွင့်နေတဲ့နေ့။ ဘဝမှာ အမှောင်တိကျခဲ့နေ့လို့ဘယ်သူကကောထင်ထားမလဲဗျာ။ ဆောင်းအကုန်နွေအကူး မအေးလွန်း မပူလွန်းသေးတဲ့ နေထိုင်လို့ကောင်းရုံနေ့တစ်နေ့ပေါ့။ အဲ့ဒီတလောက အလုပ်တွေပါးတဲ့အပြင် ပွဲတော်တွေဆက်နေတဲ့ ကာလမို့ကျနော် ဆရာမလေးတို့နဲ့

နေ့စဉ်ဆိုသလိုပျော်နေခဲ့တဲ့နေ့တွေပေါ့။ ဘယ်တော့မှမငြီးငွေ့ သွားတဲ့အချစ်တွေကိုရက်ဆက်ခံစား
အဲ့ဒီတစ်ထပ်တိုက်ပုဖြူဖြူလေးသာ ကျနော်ကမ္ဘာငယ်လို့ထင်နေခဲ့ရတဲ့နေ့ရက်တွေပါဗျာ။
စာတွေတူတူဖတ်ကြ၊ စစ်တုရင်ကစားကြ၊ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြ.. ဘယ်တော့မှမကုန်ဆုံးနိုင်တဲ့ အမတ
နေ့ရက်တွေပေါ့။ အဲ့ဒီမနက်မတိုင်ခင်ညက ကျနော်အန်တီလေးတို့အိမ်ကိုသံကြိုးတပ်
ဂစ်တာတစ်လုံး ယူသွားပီး Slow Rock သီချင်းတွေကို အန်တီလေးရဲ့ပီယာနိုနဲ့တွဲတီးရင်း ဆိုကြသေးတာမှတ်မိတယ်။
လိမ့်နေတဲ့ကျောက်တုံးများဆိုတဲ့ Rock ဂီတBand ရဲ့ နတ်သမီးဆိုတဲ့သီ
ချင်းကိုတွဲဖက်ညီညီ တီးခတ်ခဲ့တာလည်းမှတ်မိသေးတယ်။ ကျနော်ရယ်ဆရာမလေးရယ်မညီညီရယ်.. ဥယျာဉ်သား
မညီညီဖောက်ထားတဲ့ လိုင်ချီးသီးနဲ့စိမ်းထားတဲ့ပိုင်တွေကိုအတော်များများ
သောက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဇီဝဝေညမှာနာနာကျင်ကျင် အသံတွေနဲ့ကျနော်ရောသီချင်းတွေအော်ဟစ်နေခဲ့တာဆရာမလေးရဲ့
ပီယာနိုအလူးအလှိမ့်တွေက ပီးပြည့်စုံစေသလိုပဲ။ လက်အံသေအောင်ကျ
နော်တို့ဆိုကြတီးကြပီးတော့ အိမ်ရှေ့ဒန်းဖြူဖြူလေးပေါ်မှာဥယျာဉ်သား ပူးပူးကပ်ကပ်ထိုင်ရင်း
စကားတွေပြောကြသေးတယ်။ သူတို့ဥယျာဉ်ကောကျနော်ပါ သောက်ထားတဲ့ပိုင်အရှိန်
ကြောင့်စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ဖြစ်နေခဲ့တာတော့သေချာတယ်။ သူတို့ဥယျာဉ်လုံးရဲ့ပုခုံးတွေကိုအလည်မှာထိုင်နေတဲ့
ကျနော်ကသိုင်းဖက်ထားရင်း ကျနော်မူးနေရင်လုပ်နေကျဖြစ်တဲ့ ကဗျာတွေတစ်ပုဒ်ပီးတစ်ပုဒ်ရွတ်ပြနေမိတယ်။
အချစ်ဆိုတာ..I.R.Aသေနတ်သမား ရှောင်ဒီလွန်ရဲ့သေနတ်ပြောင်းက ထွက်လာတဲ့ ... ဒုတိယမြောက်ကျည်ဆံ..

...

အစရှိတဲ့ခေတ်ပေါ်ကဗျာတွေဆိုတာ Rock သီချင်းလိုတွေနာကျင်ပြင်းရှလွန်းပီး၊ ဆရာမင်းသုဝဏ်ရဲ့ဂန္ထဝင်ကဗျာ
တစ်ပုဒ်ဖြစ်တဲ့ လယ်တောကအပြန် ကဗျာဆိုတာ.. ...

ပန်ချင်တယ်..ခရေဖူး..မောင်ခူးကာပေး

... ..

.. သူ့ခေါင်းမှာနှင်းဆီပွင့်နဲ့ ဂုဏ်တင့်တယ်လေး။

ခရေဖူးလေးကိုမလိုချင်ပဲစွန့်ခွါပီး

နှင်းဆီပွင့်ကိုပန်သွားလည်း..အိုသူပျော်ပါစေဆိုပီးအပြီးမပျက်ကြောင်းအသိပေးရင်းတိတ်တိတ်လေးကြိတ်ဆွေးရရာတယ်
လို့ဆိုလိုတယ်ဆိုတော့ ကျနော်တီး

ခတ်နေတဲ့ စပိန်ဂီတဆိုတာ မပေါက်ကွဲပဲတိတ်တိတ်လေးကြေကွဲတာမို့ သဘောသဘာဝတူတူဖြစ်ကြောင်း

ဆရာမလေးနဲ့အညှီကို လူတတ်ကြီးလုပ်ပီးရှင်းပြလိုက်ကဗျာတွေရွတ်ပြလိုက်နဲ့

မမေ့နိုင်တဲ့ညတစ်ညပေါ့။ ကဗျာတွေရွတ်ပြရင်း ဈာန်ဝင်သွားတော့ တဖြေးဖြေးကြီးကျယ်လာပီးနောက်ဆုံး ဂရိစာဆို

ဟိုးမားရဲ့ ဂန္ထဝင်ကဗျာရှည်ကြီးတစ်ပုဒ်ကို ကြိုက်တဲ့အပိုဒ်တွေရွတ်ပြရင်းသံ

နေသံထားနဲ့ရှင်းပြနေမိတယ်။

နှစ်ပေါင်း၃၀ကြာသွားတယ်ဗျာ.. အဲ့ဒီကဗျာထဲက ဇာတ်လိုက်က.. သဘောပျက်ပီး အဲ့ဒီကျွန်းပေါ်ရောက်သွားတာ။

နတ်မိမယ်တွေနဲ့အတူတူကာမသုခကိုခံစားရတယ်... ..အဆုံးမဲ့တဲ့..

ဘယ်တော့မှမသေတဲ့ အမတကျွန်းပေါ်မှာ ကြိုက်သလောက်နေ နေရတာကိုသူကပြန်မယ်လို့ လုပ်တယ်ဗျာ.. ...

စားစရာနေစရာဘာမှမပူရတဲ့အပြင်နတ်သမီးတွေနဲ့ပျော်နေရရက်နဲ့ လေနီ
ကြမ်းတွေအမြဲတိုက်နေတဲ့ သူ့ဇာတိကျွန်းကိုပြန်ဖို့ပြင်တယ်... .. ဘယ်လိုအမွှေးနံ့သာတွေနဲ့မှ
ဖုံးအုပ်ဖို့မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့ သက်လတ်ပိုင်းရောက်နေတဲ့ သူ့ချစ်သူကို..ပြန်တွေ့ဖို့အရေး ...
ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို လှေငယ်လေးနဲ့ဖြတ်ဖူးပြန်ဖို့ပြင်တယ်.. ဘာကြောင့်လဲ.. အချစ်ပေါ့ဗျာ..
နားထောင်ကျနော်ရွတ်ပြမယ်... ..

အို..အချင်းနတ်မိမယ်တို့.

ငါသည်ကားဂတိထားခဲ့၏

... ..

... ..

ရီဝေဝေနဲ့ကဗျာရှည်ကိုရွတ်ပြရင်း သတိထားလိုက်တော့.. အညိုကောဆရာမလေးကောမျက်ရည်ကျနေကြတယ်ဗျ။
သောက်ထားတဲ့ ဝိုင်အရက်ကြောင့်လား။ ကျနော်ကဗျာကောင်းလိုလားတော့ကျနော်ဝေခွဲလို့မရဘူး။
မျက်ရည်တွေသုတ်နေကြတာမြင်ရတယ်။ ကျနော်ကဗျာရွတ်တာပီး သွားတော့ အားလုံးငြိမ်သက်သွားကြတယ်။
တိတ်ဆိတ်နေတာ

နည်းနည်းကြာလာတော့မှ ဆရာမလေးကကျနော်ကို ဖက်ပီး အတင်းနမ်းတယ်။ ပီးမှ အညိုဖက်လှည့်ပီး..

ညို... ငါကလေး ..လေးကိုအိမ်ပြန်မလွှတ်တော့ဘူး .. ဒီညငါသူ့ကိုအရမ်းချစ်ချင်နေလို့ နင်သွားအိပ်ချေလို့ပြောပီး
အညိုပြန်ဖြေတာကိုတောင်မစောင့်တော့ပဲကျနော်ကို အတင်းဖက်ပီး

နှုတ်ခမ်းချင်းတွေပီးနမ်းတယ်။ အညိုက ကြည့်နူးနေတဲ့အသံနဲ့ အေးပါဟယ်.. ချစ်ကြစမ်း..စိတ်ကြိုက်ချစ်ကြဆိုပီး
ယိုင်တိုင်တိုင်နဲ့ အိမ်ထဲဝင်ပီးအိပ်သွားရော။ ကျနော်နဲ့ချစ်သူဆရာမလေးတို့.

အိမ်ရှေ့ကဒန်းလေးပေါ်မှာအရူးအမူးဆက်ချစ်ကြတယ်။ အဲ့ဒီညက ဆရာမလေးရဲ့ ညည်းညူသံတွေ..

တသက်လုံးမခွဲပဲဒီလိုပဲချစ်နော်ဆိုတာတွေကျနော်ဘယ်တော့မှမမေ့ဘူး။ မနက်မိုးလင်းတော့မှ ကျနော်နီးလာတော့

အန်တီလေးရဲ့အိပ်ယာထဲမှာရောက်နေမှန်း သတိထားမိတယ်။ အန်တီလေးက မြို့သစ်မှာ

ဒီနေ့ပီယာနိုသင်တန်းပေးရမှာမို့လို့ ကားဂိတ်ကိုသွားဖို့.

ပြင်ဆင်နေတာ။ ကျနော်လည်းအသာလေးထလာပီး ရေမိုးချိုးမနက်စာစားပီး အညိုနဲ့တူတူအန်တီလေးကို

ကားဂိတ်လိုက်ပို့တယ်။ ပီးတာနဲ့အိမ်ပြန်မယ်လို့တွေ့နေတုန်း အညိုက မျက်နှာငယ်

လေးနဲ့တိုးတိုးကပ်ပြောလာတယ်။ မောင်!! အညိုနဲ့ခဏလိုက်ခဲ့ပေးပါ ဈေးဝယ်မလို့ဆိုတော့ လိုက်ကူပေးရသေးတယ်။

ဈေးဝယ်ပီး ပြန်ခါနီးကျတော့ အညိုကလေသံတိုးတိုးနဲ့ ကပ်ပြောတယ်။

မောင်.. အညိုတော်တော်လေး .. ဖြစ်နေတယ်သိလား !! အညိုကိုသနားရင် အိမ်လိုက်ခဲ့ပေးပါလားတဲ့။

ကျနော်လည်း ဘာမှဆက်မပြောပဲ ဈေးခြင်းတောင်းလေးနဲ့အညို ကိုတင်ပီး ယူကလစ်ဝင်းထဲပြန်လာခဲ့တယ်။

လမ်းမှာစက်ဘီးလက်ကိုင်ကိုကိုင်ထားတဲ့ကျနော်လက်ဖျံကိုပွတ်ရင်းနဲ့ကိုအညို

စိတ်ထနေမှန်းကျနော်သိနေတယ်။ သူ့ခမျာလည်း ကျနော်နဲ့မ ိုး ရတာတစ်လလောက်ရှိတဲ့အပြင်ဒီရက်ပိုင်းတွေမှာ

ကျနော်နဲ့ဆရာမလေးတို့နေ့တိုင်း ိုး တာကိုချောင်းပီးရွစ်စိဖြစ်နေရှာမယ်

ဆိုတာကျနော်သိပါတယ်လေ။ ခပ်မြန်မြန်လေးနင်းနေတဲ့ကျနော်ကို မော့မော့ကြည့်ပီး

မောင်..မြန်မြန်ရောက်အောင်နင်းကွာ လိုပန်းသွေးရောင်ထနေတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့သတိလှမ်းလှမ်းပေးနေတယ်... ..

... ..

အိမ်ထဲရောက်သွားတော့ဈေးခြင်းလေးဆွဲပီး အညိုနောက်ဖေးကိုပြေးဝင်သွားတယ်။
ကျနော်လည်းမောမောနဲ့ ဧည့်ခန်းကဆက်တီခုံမှာ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်မိတယ်။ နည်းနည်းကြာတော့
အညိုပြန်ထွက်လာတယ်။ လက်ထဲမှာ ဖန်ခွက်တစ်လုံးနဲ့ ညကကျန်သေးတဲ့ဝိုင်တွေ
ထည့်ယူလာတယ်။ သူ့ဆံပင်ကိုဖြေချထားပီး အပေါ်ကခါးတိုအင်းကျီလေးကိုချွတ်ထားပီး ထမီကိုရင်ခေါင်းလျှာထားတယ်။
အနက်ရောက်ဘရာကြိုးလေးက ပုခုံး၂ဖက်အပေါ်မှာထင်းထင်းလေး
ဖြစ်နေလို့ပေါ့။

ရော့မောင်..ဒါလေးသောက်ထားနော်.. အညိုမနက်ကထဲက ရေမချိုးဖြစ်ဘူး ..
ချက်နေပြုတ်နေရတာနဲ့ နောက်ကျသွားတယ်..ရေချိုးခန်းဝင်လိုက်ဦးမယ်.. စောင့်နေနော်သိလား..
အဲ့လိုပြောပီးမချီမချင်မျက်နှာလေး နဲ့ ရင်ဖိုနေတဲ့ဟန်ပန်လေးလုပ်ပီး ရေချိုးခန်းဖက်သုတ်သုတ်လေးထွက်သွားရော။
ကျနော်လည်း ဖန်ခွက်ထဲကဝိုင်တွေကို တရှိန်ထိုးသောက်ချပလိုက်ပီး ဆက်တီခုံ ပေါ်မှာခွေခွေလေးလှဲချလိုက်မိတယ်။
စိတ်ထဲမှာတော့ မ ိုး ရတာကြာတဲ့ အညိုနဲ့ နှစ်ပါးသွားရပြန်တော့မယ်ဆိုတဲ့
အသိနဲ့ ကျနော်လည်းစိတ်လှုပ်ရှားနေတာတော့ဝန်ခံရလိမ့်မယ်ဗျာ။ မျက်လုံးမှိတ်ပီး
လှဲနေရာကဘယ်လောက်ကြာသွားတယ်မသိဘူး။ မွှေးပျံ့ပျံ့ရနံ့တွေရလာလို့ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်တော့မှ နှုတ်ခမ်းနီ
အနီရင့်ရင့် ဆိုးထားတဲ့ နှုတ်ခမ်းတစ်စုံကျနော်မျက်နှာနားမှာဝဲနေတာတွေ့ရတယ်။ အညိုပါလား ခေါင်းလျှော်ရေမိုးချိုးပီးစ
ဆံပင်တွေကပုခုံးကျော်ကျော်အရှေ့ကိုချထားတယ်။

ဝတ်ထားတဲ့ စွပ်ကျယ်က ပါးပါးလျလျလေး အောက်ကအခုအခံမပါတော့
နီ့သီးကြီးတွေတောင်စုထွက်နေတာမြင်နေရတယ်။ ပီးတော့နီ့အုံကြီးတွေကြည့်ရတာ ခါတိုင်းထက်တောင်ပိုမီးထွား
အိအိကြီးတွေဖြစ်နေသလားလို့။ မျက်နှာပေါ်ဝဲကျနေတဲ့ဆံနွယ်တွေကို လက်နဲ့သပ်ရင်း
ဆာလောင်နေတဲ့အကြည့်နဲ့ ကျနော်ဘေးမှာဒူးထောက်ထိုင်ရင်းကြည့်နေရှာတယ်။

မောင်..ထတော့.. အညိုအိပ်ယာပေါ်သွားစို့. .. အညိုဒူးတွေတောင်ပျော့လာတယ်.. ရင်တုန်လိုက်တာ တဲ့
ကျနော်ချက်ချင်းမထသေးဘူး။ နှုတ်ခမ်းနီရဲရဲနဲ့ စိုလက်လက်ကလေးဖြစ်နေတဲ့ အညိုနှုတ်ခမ်းကိုဆွဲစုပ်လိုက်တယ်။
အင်း..... ဆိုပီးအသံတိတ်လေးညည်းပီး ကျနော်နှုတ်ခမ်းကိုအားပါးတရ
ပြန်စုပ်လာတယ်။ သူ့လျှာတွေက ကျနော်ပါးစပ်ထဲတိုးဝင်လာပီး တိုက်စစ်ဆင်တယ်။
ကျနော်ကလည်းသူ့လည်တိုင်လေးကို လက်နဲ့သိုင်းဖက်ပီးတပြွတ်ပြွတ်မည်အောင် ဆက်တိုက်စုပ်နမ်းနေ
မိတယ်။ နည်းနည်းကြာကြာလေးနမ်းပီးတော့မှ ကျနော်ထရပ်လိုက်တယ်။ ခေါင်းထဲမှာရီဝေဝေနဲ့ဝိုင်တန်ခိုးကလည်း
ပြလာပီ။ အညိုကိုသိုင်းဖက်ရင်း အညိုအိပ်ခန်းထဲက အိပ်ယာပေါ်ကိုခြေ
လှမ်းကြဲကြဲနဲ့လျှောက်သွားနေမိတယ်။ အိပ်ယာနားရောက်တော့ အိပ်ယာပေါ်ကိုမတက်သေးပဲမတ်တပ်ရပ်ရင်း
နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ရင်း အဝတ်တွေအကုန်ချွတ်ချနေကြတယ်။ ၂ယောက်လုံးစိတ်ထလာတော့ တဟင်းဟင်း ..တဟားဟား
သံတွေထွက်စပြုလာပီ။ စွပ်ကျယ်လေးကိုချွတ်လိုက်တော့ အညိုနီ့စိုစိုကြီးတွေကဘွားကနဲပေါ်လာတယ်။
စိတ်ကြိုက်ကိုင်ကစားပေးလိုက်၊ နီ့သီးခေါင်းစုစုလေးတွေကိုချေပေးလိုက်၊စို့လိုက်လုပ်ပေးနေတယ်။
အညိုလက်တွေကလည်း အငြိမ်မနေပါဘူး။ ကျနော်ကျောပြင်ကိုပွတ်ပေးလိုက်။ အောက်
ကမာတောင့်နေတဲ့ကျနော်ညီလေးကို ဂွင်းထုသလိုကစားပေးလိုက်လုပ်နေရင်း
၂ယောက်သားတက်ညီလက်ညီဖီးလ်တက်နေကြတာပေါ့လေ။

မောင်.. ကုတင်ပေါ်တက်စို့. အညိုမောင့်ဟာကြီးကိုစုပ်ချင်လာပီ...

အင်း.. အညို..အဖုတ်ကိုလည်း ကျနော်လျှက်ချင်တယ်.. လာ.. အညို မြန်မြန်လေး...

အဲ့လိုတွေပြောပီးတာနဲ့ ကျနော်ကတင်ပေါ်တက်ပီး ပက်လက်လှန်လှိုလိုက်တယ်။ အညိုက တက်လာပီး ကျနော် ညီလေးကိုသူ့နှုတ်ခမ်းထူထူလေးမှာတွေ့ပီး လျှာကလေးကိုထုတ်ကစားရင်း ကျနော်ညီလေးရဲ့အစ်ဖျားတစ်ဝိုက်ကိုလျှက်ပေးနေတယ်။

အညို!! ရှိး... .. နေဦး .. ကျနော်မျက်နှာကိုလာခွ့..လာခွ့.. ကျနော်လည်း အညို..ကိုလျှက်ချင်နေတာ.. ရုတ်တရက်အညိုလည်းနေရာအနေအထားပြင်လိုက်တော့ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် 69 ပုံစံဖြစ်သွားပီ။ ကျနော်မျက်နှာကိုအောက်ပီးခွထားတယ်။ ကျနော်လည်းကျနော်ခေါင်းအောက်ကို ခေါင်းအုံးတစ်လုံးထိုးထည့်လိုက်ပီး အညို..ဖင်တုံးကြီး ၂ခြမ်းကိုဆွဲဖြိုလိုက်ရင်း ဖောင်းမို..နေပီးအရည်တွေစို.. နေတဲ့ အညို..ဝက်ဖုတ်ကြီးကို ပလပ်ပလပ်မြည်အောက်အားပါးတရလျှက်ပေးနေမိတယ်။ အောက်ဖက်ကအညိုကလည်း တချက်တချက် အာခေါင်ထိုးမိတော့မတတ် ကျနော်ညီလေးကိုသူ့ပါးစပ်ထဲစုပ်စုပ်သွင်းလိုက် အစ်ကိုလျှာနဲ့ကစားနေတဲ့အခါ လက်နဲ့ဝှင်းထုသလိုကစား ပေးလိုက်နဲ့ ၂ယောက်လုံးအရသာတွေတွေ့နေကြတာပေါ့။ သူလည်း ိး မစုပ်ရတာကြာလို့အရသာတွေ့နေသလို.. ကျနော်လည်း ဧကန်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းညိုညိုကြီးကိုမလျှက်ရတာကြာလို့ လားမသိဘူးကောင်းလိုက်တာဗျာ။ တခါတခါအညို..ဧကန်ဖုတ်ထဲကစီးပျစ်ပျစ်တွဲကျလာတဲ့ အညို..ဝက်ရည်ဖန်တန်တန်တုံတုံလေးကိုတောင် နှမြောလို့မျိုမျိုချပလိုက်မိတယ်။

တော်တော်လေးကြာတော့ကျနော်ညီလေးလည်း ၁၂နာရီထိုးနေသလို... အညိုကလည်း.. မောင်!! လုပ်စို့..နော်.. အညိုပီးချင်သလိုဖြစ်လာတယ်.. မောင့်ဟာကြီးနဲ့ထိုးထည့်ပီးလုပ်ရင်းပီးမှပိုကောင်းတာ.. လုပ်စို့..နော်လို့ပြောလာတယ်

ကျနော်ကအညို..သဘောလို့ပြောလိုက်တာနဲ့ ိး စုပ်နေရကရပ်ပီး ဘေးကိုဖင်ချထိုင်လိုက်တယ်။

အညို..ကတင်အောက်ဆင်း.. နံရံကိုမှီပီးမတ်တပ်လုပ်ရအောင်လို့ကျနော်ကပြောတော့.. အိုကေဆိုပီး ကတင်ပေါ်ကလွှားကနဲဆင်းသွားတယ်။

ကျနော်လည်းဝုန်းကနဲထပီးကတင်ခြေရင်းက နံရံမှာ အညို..ကိုတွန်းကပ်ထားလိုက်တယ်။ အညို..ပေါင်တံတစ်ချောင်းကို ဆွဲမ ပီး အညို..နှုတ်ခမ်းကိုအားရပါးရ-၄ချက်စုပ်ပေးလိုက်တယ်။ အညို..လက်တစ်ဖက်က တရမ်းရမ်းဖြစ်နေတဲ့ကျနော်ညီလေးကို သေချာကိုင်ပီး သူ့..ဧကန်ဖုတ်ဝမှာတွေ့ပေးရင်းနောက်လက်တစ်ဖက်က ကျနော်ရင်ဘတ်ကိုပွတ်ပေးနေတယ်။ သေသေချာချာ လေးတွေမိလောက်ပီဆိုတာနဲ့ ခူးကွေးထားတဲ့ကျနော် ကိုယ်လုံးကိုဆန့် ခါးမတ်မတ်ထားပီး ကျနော် ိး သွင်းလိုက်တယ်။ အား.....!! ရှောရှောရှူရှူပေမယ့်.. နွေးနွေးစီးစီးလေးဗျ။ ၂-၃ချက် လောက်ခါးကိုကညော့ပီးအဝင်အထွက်လုပ်ပေးနေလိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့အညို..မျက်နှာလေးကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးလေးမှေးပီး ဖီးလ်တက်နေတာတွေ့တော့ပေါင်တစ်ချောင်းကို ကိုင်၊အညို..ခါးကျင်ကျင်လေးကိုတစ်ဖက်ကကိုင်ပီး အသားကုန်ကော့ကော့ဆောင့်ပီး ိး နေမိတာကောင်းလွန်းလို့ကြယ်တွေလတွေတောင်မြင်သလိုဖြစ်လာတယ်။ အညိုကတော့ သူ့အကျင့် တိုင်းပဲအော်ချင်ရာတွေအော်နေတော့တာပါပဲ..

မောင်...ဆောင့်ဆောင့်... ကောင်းတယ်..အား..... ရှိး..... ချစ်လိုက်တာမောင်ရယ်..

နံရံကပ်ပီး မိနစ် ၂၀လောက်ဆက်တိုက်ဆောင့်လိုက်ကော့ထိုးပေးလိုက်လုပ်ပေးနေလိုက်တာ အညိုတစ်ချိပ်းသွားပီး ပျော့ခွေသွားလို့.ကုတင်ပေါ်ကိုပွေ့ချီပီးတင်ပေးလိုက်ရတယ်။

ကျနော်ကတော့မနေ့ညကဆရာမလေးနဲ့ဆက်တိုက်ခဲ့ချီလောက်လုပ်ထားမိတာရယ်၊
သောက်ထားတဲ့ဝိုင်အရှိန်ကြောင့်ရယ် မပီးနိုင်သေးဘူး။ အညိုကကုတင်ပေါ်မှာဘေးတိုက်တစောင်းလေးခွေပီး မိုန်းနေရှာတယ်။ ကျနော်လည်း ကျောပေးပီးခွေခွေလေးအိပ်နေတဲ့ အညိုအနောက်မှာကပ်လျက်လှဲအိပ်လိုက်ရင်း အညိုနားရွက်ကလေးတွေကို ဖွဖွလေးကိုက်ပေး၊ ဂျိုင်းအောက်ကနေလက်လှို၊
ရင်း နို့အယ်အယ်ကြီးတွေကိုလှမ်းကိုင်ပီးဆုတ်ချေလိုက်လုပ်နေမိတယ်။ နည်းနည်းလေးကြာမှ
အညိုတင်ပါးကိုသာသာလေးဆွဲဖြုတ်ပီး မာတောင့်နေဆဲဖြစ်တဲ့ကျနော်ညီလေးကို ပုဖွန်ထုပ်ကွေးပုံစံ
အတိုင်းအညိုတင်ပါးအနောက်ကနေ အရည်တွေစိုအိအိဖြစ်နေတဲ့ အညိုဘက်ဖုတ်ထဲကိုဖိသွင်းပီး တအိအိ ိုး
နေမိတယ်။ အညိုကတော့ ဘာမှအသံမထွက်ပဲမိုန်းရင်းငြိမ်ငြိမ်လေး ကြိတ်ခံနေတယ်။ ကပ်တွန်းလေး ိုး နေတော့
အသံဗလံတွေလည်းသိပ်မထွက်လှဘူးပေါ့လေ။ တော်တော်ကြာကြာလေးအဲ့လို လုပ်နေရင်း
အညိုဆီကအသံထွက်လာတယ်။

မောင်!! အညိုဆစ်ဆစ် ဆစ်ဆစ်ဖြစ်လာတယ်.. အထဲမှာ..ခုလေးဘက်ထောက်ပေးမယ်..
မောင်ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆောင့်ပေးနော်..
အဲ့လိုပြောရင်း ရုတ်တရက်တစောင်းအိပ်နေရာက လေးဘက်ထောက်ပေးလိုက်တော့ ကျနော်ညီလေးခမျာ..
ပလွတ်ကနဲမြည်သံနဲ့အတူအပြင်ထွက်ကြလာတယ်။
လေးဘက်ထောက်ထားတဲ့အညိုတင်ပါးအနောက်မှာကျနော်နှူးထောက်ထိုင်ချလိုက်တယ်။ ခါးကိုညှစ်ပီး
တင်ကိုတအားနောက်ကိုပစ်ထားတော့ အညိုဖင်ကားကားကြီးတွေက အနောက်ကို
ပြုထွက်နေတာအားရစရာကောင်းလိုက်တာဗျာ။ ကြာကြာငေးမနေအားဘူး.. အညိုဖင်၂ခြမ်းကြားထဲက ဝေ-
ဘက်ဖုတ်ပြုတစ်တစ်ကိုကျနော်ညီလေးနဲ့တေ့ပီး ဖိသွင်းချပလိုက်တယ်။ ဝင်သွားတာ
နဲ့ကျနော်အညိုခါးကျင်ကျင်လေးကိုလက်၂ဖက်နဲ့စုံကိုင်ပီး မီးကုန်ယမ်းကုန်ဆောင့်တော့တယ်။

အင့်..အင့်.. ရှီး... ရှီး... မောင်ရေ.. ကောင်းတယ်..သွက်သွက်လေးဆောင့်...
အား... အညို... ကျနော်တအားကောင်းလာပီ.. အညိုရဲ့ ဟား... ကောင်းလိုက်တာ...
ကျနော်ထိန်းထားလို့မရတော့ဘူးဗျာ။ ခါးလေးကိုစုံကိုင်ထားတဲ့လက်၂ဖက်ကို အညိုဖင်တုံးအိအိကြီးတွေဆီပြောင်းကိုင်ပီး
အားရပါးရဆုတ်ချေရင်း သုတ်ရည်ပူပူတွေကိုပန်းထုတ်ပလိုက်မိတယ်။ နောက်ဆုံး ကျန်သမျှသုတ်ရည်တွေကို
အညိုဖင်ကြီးထဲတဖန်နဲ့ညှစ်သွင်းလိုက်ပီး မောလာတာနဲ့ အညိုကျောပေါ်ကိုထပ်ပီးလှဲကျသွားတယ်။
၂ယောက်သားထပ်လျက်ကလေးမိုန်းပီး အိပ်ပျော်သွားကြတာ ခနာရီလောက်ကြာသွားတယ်။ ကျနော်ညီလေး
အေးကနဲဖြစ်သွားတော့ကျနော်လန့်နိုးလာတယ်။ အညိုက ပြီးရင်းကျနော် ကို
လှမ်းကြည့်တယ်။ ဆေးကြောသန့်စင်ပီးပြန်လာဟန်တူတဲ့အညိုက မျက်နှာသုတ်ပုဝါရေစိုလေးနဲ့
ကျနော်ညီလေးကိုသုတ်ပေးနေတာကိုးဗျာ။

သန့်စင်အောင်ပွတ်သတ်ဆေးကြောပေးပီးတာနဲ့
မောင်..တော်တော်ပင်ပန်းသွားလားဟင် လို့ပြုံးပီးမေးတယ်..
ကျနော်ဘာမှပြန်မပြောပဲသူ့ကိုငေးနေလိုက်တယ်။
အညိုတော့ မဝသေးဘူးနော်.. လို့ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ပဲ ပျော့အိအိဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်ညီလေး

ကိုနှုတ်ခမ်းစိုစိုလေးနဲ့ ပြတ်ဆိုဝပ်ပေးပြန်တယ်။

ချက်ချင်းတော့ကျနော်စိတ်ပြန်မထလာသေးပေမယ့် အညိုလျှာရယ်နှုတ်ခမ်းရယ် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် လှုပ်ရှားမှုကြောင့်ကျနော်ညီလေးက တော့ ပြန်ထစပြုလာပြန်ပီဗျ။

၁၀မိနစ်လောက် ကျနော်ကို ဦး ဝပ်ပေးလိုက်တော့ ကျနော်အိမ်တွေ့စပြုလာပီးပြန်တောင်လာပြန်တယ်။

အညိုဘာမှစကားမဆိုပဲ ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ ကျနော်အပေါ်ကိုတက်လာပီး ကျနော်ကိုခွ လိုက်တယ်။ တောင်မတ်နေတဲ့ကျနော်ညီလေးကို သူ့အဖတ်မှာတော့ပီး ထိုင်ချလိုက်တယ်။

ရိုးနဲ့ ကနဲသူ့ပါးစပ်ကအသံထွက်လာတယ်။ ပီးတော့မှ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်ရင်းကျနော်ကို အပေါ်စီးကနေစ - ဝိုးတယ်။

ကျနော်ကတော့ အောက်ကနေ တုန်တုန်လေးဖြစ်ဖြစ်သွားတဲ့ အညိုနီညိုစိုစိုကြီး၂လုံးကိုပင့်ကိုင်ထားပေးရင်း

အိမ်ခံနေလိုက်တယ်။ အညိုကတော့ ဆံပင်ခွေခွေလေးတွေကို ကလစ်ကြီးကြီးနဲ့ ညှပ်ထားတော့

ပြောင်ပြောင်လေးဖြစ်နေတဲ့နဖူးလေးပေါ်မှာချွေးစက်လေးတွေသီးလာတဲ့အထိ

ကျနော်ရင်ဘတ်ကိုလက်၂ဖက်နဲ့ ထောက်ပီး ဆောင့်ဆောင့်ချနေတယ်။

တစ်ချက်တစ်ချက်ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း သူ့ဖင်ကြီးနဲ့ကျနော်ပေါင်လုံးတွေရိုက်မိတဲ့ အသံ တဖောင်းဖောင်းမြည်သံစည်းချက်ကျကျထွက်လာတယ်။

အင့် အင့်... မောင်... ကောင်းလားဟင်...

ကျနော်ဘာမှမပြောပဲခေါင်းငြိမ်ပြမိတယ်။ အညိုဘာမှပြန်မပြောတော့ပဲ အံလေးကြိတ်နှုတ်ခမ်းလေးကိုကပ်ပီး

ကျနော်ကိုဆက် ဝိုးနေပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ အညိုမျှော့သွားအောင် ဝိုး မှကျနော်

ပီးတော့မယ်ဆိုတာအလိုလိုသိနေလို့ သူ့စိတ်ကြိုက်ဝိုးပါစေဆိုပီးလွှတ်ထားပေးမိတယ်။

ဒေါက်ဒေါက်...ဒုံး...ဒုံး... !!

အဲ့လိုပီးလံတက်နေချိန်မှာ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကိုအသားကုန်ထုနေတဲ့အသံကြားလိုက်ရတော့

၂ယောက်လုံးဝရုန်းသုံးကားဖြစ်ကုန်တယ်။

၂ယောက်လုံးလှုပ်လှုပ်ရှားရှားတုန်တုန်ရီရီတွေဖြစ်ပီးရုတ်တရက်ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်ကုန်တယ်။

သိတယ်မလား လူဆိုတဲ့အမျိုးကဆိတ်ကွယ်ရာ မှာအရှက်မရှိဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေရင်

ဘယ်သူမှမမြင်ပါဘူးလေဆိုပီးစိတ်ကပေါ့ပါးနေသလောက်ရုတ်တရက်လူမိခံရမလိုဖြစ်ပီဆိုဆောက်တည်ရာမရ

ဖြစ်တတ်တာကိုးဗျ။ စောင်ပါးလေးကိုဆွဲခြုံပီး ကုတင်ပေါ်မှာပုနေတဲ့ အညိုကိုလှမ်းကြည့်ပီး

ကျနော်အဝတ်တွေကိုမြန်မြန်လေးကောက်ဝတ်လိုက်တယ်။ ကျနော်ပြိုင်ဘီးကဆင်ဝင်အောက်မှာရပ်

ထားတာဘယ်လိုမှရှောင်ပုန်းနေလို့မှမဖြစ်တော့တာ။ လာမယ့်ဘေးပြေးတွေ့ရုံပေါ့။ အညို!! အဝတ်တွေပြန်ဝတ်ထားလိုက်

ကျနော်သွားကြည့်လိုက်မယ်.. လုပ်လုပ်မြန်မြန်... အဲ့လိုပြောပီးကျနော်

အိပ်ခန်းထဲကနေခြေလှမ်းကြွကြွနဲ့အိမ်ရှေ့ဖက်ကိုထွက်လာပီး တံခါးမကြီးကိုကလန်ဖြုတ်ပီးဖွင့်ချလိုက်တယ်။

မသစ်သစ်ဆိုတာဒီအိမ်ကလားဗျ!!

လူတချို့အပြင်မှာရပ်နေတယ်။ ကျနော်ချက်ချင်းရင်ထိတ်လာတယ်။ မသစ်သစ်ဆိုတာအန်တီလေးဝင်နီရဲ့နာမည်ဗျ။

ဟုတ်ကဲ့!! ဘာများဖြစ်လို့လဲခင်ဗျ??

မြို့သစ်သွားတဲ့ဘတ်စ်ကား ငှမိုင်ကွေ့ကချောက်ထဲကျသွားတယ်ဗျာ.. ခုခရီးသည်တွေဆေးရုံကြီးမှာ

.....

ကျနော်နားတွေအူလာတယ်။ သူတို့ဘာတွေဆက်ပြောနေလဲကျနော်မကြားတော့ဘူး။
မိုက်ကန်ဖြစ်သွားလို့တံခါးကိုလှမ်းကိုင်လိုက်ရတယ်။ ကျနော်ဒူးတွေခွေကျသွားလို့မတ်တပ်မရပ်နိုင်တော့ဘူး။
တံခါးပေါက်ဝမှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချပီးခေါင်းကိုငုံထားမိတယ်။ ကျနော်အနောက်ဖက်က
ဧည့်ခန်းထဲမှာဝုန်းကန်လှဲပြီသံကြားလို့အ
သာလှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။ အညိုလေ... ဧည့်ခန်းထဲကကြမ်းပြင်ပေါ်မှာခွေကျသွားတယ်။ သူလည်းကြားလိုက်ပီနေမှာ။
ယူကလစ်ဝင်းထဲကလူတွေအကုန်လုံးအုံလာတယ်။တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နဲ့ဘာတွေပြောနေကြမှန်းမသိဘူး။
ကျနော်အသာအယာထရပ်လိုက်တယ်။ ခွေလှဲနေတဲ့အညိုကို အိမ်နီးချင်းမိန်းမတ
ချို့ပြုနေတာတွေတယ်။ ကျနော်ဘာမှမပြောပဲ ကျနော်ပြိုင်ဘီးလေးကို ဆွဲထုတ်ပီး ခြံအပြင်ဖက်ကိုနင်းထွက်ခဲ့မိတယ်။
အန်တီလေး... မသေပါနဲ့ဗျာ.. ကျနော်လာနေပီဗျာ... မထားသွားနဲ့နော်...ကျနော်လာနေပီ.. အန်တီလေးရဲ့ကလေး
လေးလာနေပီ။ ကျနော်ကိုချန်မသွားကြေးနော်..
ကျနော်အန်တီလေးကိုဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာအန်တီလေးသိပါတယ်...
ကျနော်.. အန်တီလေးမရှိပဲမနေရဲဘူးနော်... ဆရာမလေး..ရေ..ကျနော်လာနေပီဗျာ..
ကျနော်အဆုတ်တွေကွဲထွက်တော့မလားမှတ်ရတယ်။ ကျနော်စက်ဘီးလေးဟာမြားတစ်စင်းလိုလမ်း
ပေါ်တရိပ်ရိပ်ပြေးနေတယ်။ မနက်ခင်းဆီက နေသာနေတဲ့ကောင်းကင်ဟာ ချက်ချင်းအုံ့မှိုင်းလာပီး မိုးတွေရွာချလာတယ်။
ကျနော်တကိုယ်လုံးရွှံ့စိုကုန်ပီ။ ကျနော်ပါးပြင်ပေါ်မှာမျက်ရည်တွေ
လားမိုးစက်တွေလားမသဲကွဲတော့ဘူးဗျာ။
ဒီလိုနဲ့ဆေးရုံပေါ်ကိုကျနော်စို့တုန်ရီပီးရောက်သွားတယ်။
ခပ်ညှံညှံဗမာဇာတ်ကားတွေထဲကလို ကျနော်ချစ်သူဆရာမလေးဟာ မှာတမ်းတွေအရှည်ကြီးမချွေခဲ့ပါဘူး။
ပြီးမဲ့မျက်နှာနဲ့နောက်ဆုံးစကားတွေလည်းမဆိုခဲ့ပါဘူး။ ကျနော်တွေ့လိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ..
ကြိုးပြတ်နေတဲ့မင်းသမီးအရုပ်ကလေးလိုရင်ခွဲရုံထဲက အုတ်ခုံကြီးပေါ်မှာပျော့ဖတ်ဖတ်ကလေးလှဲလျောင်းနေရှာပီလေ။

စစ်မက်ပြိုင်မိုး... ကြယ်ကလေးတွေစီးချင်းမတိုးကြပါနဲ့.

မိုးချုပ်အိမ်ပြန်... လမင်းကိုပန်တဲ့မိန်းကလေး... ..

ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့အိပ်စက်နေလို့ပါကွယ်။

(တာရာမင်းဝေ၏

ကျနော်နှင့်သနပ်ခါးပွင့်ကလေးကဗျာမှ)

တန်းစီနေတဲ့အလောင်းပုံတွေကြားထဲကျနော်ဆရာမလေး အိပ်နေရှာပီ။
ကျနော်အသံမထွက်ပဲမျက်ရည်တွေပေါက်ပေါက်ကျနေတယ်။ ဆံနွယ်ရှည်ရှည်လေးတွေကိုသပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင်
ကျနော်သေချာသပ်ပေးနေမိတယ်။ အေးစက်စက်ဖြစ်နေတဲ့သူ့ပါးပြင်ကိုကျနော် အကြိမ်ကြိမ်နမ်းနေမိတယ်။
ပီယာနိုတီးတဲ့လက်ချောင်းပျော့ပျော့ရှည်ရှည်လေးတွေကို ကျနော်ကျစ်ကျစ်ပါ
အောင်ဆုပ်ကိုင်ထားပီးတိုးတိုးလေးခေါ်ကြည့်မိနေတယ်။

အန်တီလေး... အန်တီလေး... ကလေး လေးဒီမှာလေ... အန်တီလေး.. ထပါဗျာ...ပြီးပီး..ဘာတုံး

.တရဲရဲမြည်သံတွေကလွဲလို့.ဘာမှမကြားရဘူး။ ၂ရက်ရှိပီ..ကျနော်ရင်ခွဲရုံကနေအန်တီလေးကိုပြန်သယ်လာမီးကထဲက
သူ့ဘေးကနေမခွါတာ။ ဘလောက်စိအပြာ၊
ထမီအနက်ရောင်ကလေးကိုရေမိုးချိုးသန့်.စင်ပေးပီးဝတ်ထားပေးတော့သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကလေးနဲ့.ကျက်သရေရှိလိုက်တာဗျာ
။ သူ့ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို မညှိညှိကသေချာကျစ်ထားပေးတော့
ကျစ်ဆံမြီးတုတ်တုတ်လေးက ရင်ဘတ်ပေါ်မှာခွေလို့.ပေါ့။

နက်ဖန်ဆိုရင် ဆရာမလေးကိုမြေချတော့မယ်။ ဒီညဟာဘဝမှာနောက်ဆုံးတူတူနေရတဲ့ညပေါ့ကွယ်။
အို..ကံကြမ္မာရေ..

အကယ်၍များလူတွေပြောသလိုနောက်ဘဝဆိုတာတကယ်ရှိခဲ့ရင်
ဘဝဆက်တိုင်းဆရာမလေးနဲ့.ကျနော်ဆုံပရစေလို့.စိတ်ထဲကဆုတောင်းနေရင်း
ကျနော်မြတ်နိုးရတဲ့မျက်နှာလေးကိုငေးကြည့်နေမိတယ်ဗျာ။
အခွင့်ရေးနောက်တစ်ကြိမ်ရဦးမယ်ဆိုရင်ကျနော်ဘယ်တော့မှမဖောက်ပြန်တော့ဘူး၊သစ္စာမခွဲတော့ဘူးလို့.ဂတိပေးပါတယ်
ဆရာမလေးရာ။ အန်တီလေးတီးနေကြ သီချင်းနတ်စံတွေကိုလည်းသေချာလေးစီစီရီရီလုပ်ပီး
အခေါင်းထဲထည့်ပေးနေမိတယ်။ ညကတဖြေးဖြေးနက်လာခဲ့ပီ။ လေပြေကလေးတနေ့နေ့တိုက်နေတယ်။
အသုဘရှူလာတဲ့လူတွေ
လည်းပြန်ကုန်ကြပီ။ အန်တီလေးရဲ့ရုပ်ကလပ်ဘေးမှာ ထိုင်ရင်းတွေတွေငေးနေတဲ့
မညှိညှိကိုကျနော်စကားလှမ်းပြောလိုက်တယ်။

အညို.. အန်တီလေးကတင်ဘေးမှာထောင်ထားတဲ့
..ကျနော်ဂစ်တာလေးယူပေးပါ..ကျနော်အန်တီလေးကိုဂစ်တာတီးပြချင်လို့.
အညိုထထွက်သွားပီးဂစ်တာလေးကိုယူလာမီးကျနော်လက်ထဲထည့်တယ်။ ကျနော်ဂစ်တာကြိုးတွေကိုခပ်မြန်မြန်လေး
ညှိလိုက်ရင်း ကီးမြင့်တဲ့ကာပိုလေးကို ဂစ်တာဖရက်တံရဲ့နံပါတ်၅မှာညှပ်
လိုက်တယ်။ ကော့ဒ်ကိုင်ပီးတာနဲ့.ညာလက်ချောင်းတွေနဲ့.ဂစ်တာကြိုးတွေကိုဆွဲကုပ်လိုက်တယ်။

Saimon&Garfunkel ရဲ့ Scarborough Fair: သီချင်း..

<http://beemp3.com/download.php?file=7842727&song=Scatborough+Fair>

တုန်ခါနေတဲ့ကျနော်သီချင်းဆိုသံကွဲအက်အက်ခပ်တိုးတိုးထွက်လာတယ်။
ဆရာမလေးအရမ်းကြိုက်တဲ့သီချင်း.. နားထောင်ပါတော့..ဒီတစ်ခါပဲကျနော်ဆိုပြလို့.ရတော့မှာမို့.လို့.ပါဗျာ။
ခါတိုင်းလိုသီချင်းဆိုတာဆုံးသွားတိုင်း ဆွေးသွေးတယ်ဟာလို့. အန်တီလေးကျနော်
ကိုဖက်ပီးမပြောနိုင်တော့ပါလားကွယ်။ အဲ့ဒီအသံအစား မညှိညှိရဲ့ကြိတ်ရှိုက်သံတဟင့်ဟင့်ပဲကြားနေရတယ်။
သီချင်းဆုံးသွားတော့ ညအမှောင်ထဲကျနော်ငေးနေမိတယ်... ကျနော်ဘဝဟာ
ညအမှောင်ထက်ပိုလို့.တောင်မှောင်တော့မယ်ဆရာမလေးရာ။

နောက်နေ့.မှာဆရာမလေးကိုလိုက်ပို့တဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကိုကျနော်သေချာမမှတ်မိတော့ဘူး။
မညှိညှိက ဆရာမလေးအခေါင်းကိုအတင်းဖက်ပီး ငါ့ကိစ္စလွှတ်ပါ သူငယ်ချင်းရယ်လို့.အော်ပီးခွေလှဲသွားတာရယ်...
မြေနီနီတွေတူးဆွထားတဲ့ကျင်းအနက်ကြီးထဲကျနော်ချစ်သူကိုမြှုပ်နှံလိုက်
ကြတာတွေကျနော်သေချာပြန်မမှတ်မိတော့လောက်အောင်ဝေဝါးခဲ့ပီ။
ဘယ်တော့မှပြန်မတွေ့ချင်တော့တဲ့အဖြစ်ပျက်တွေပေါ့။ ရာဘာခြံသုဿန်ရဲ့. ညောင်ထောက်ပင်အကြီးကြီးအောက်မှာ

ဆရာမလေးကိုမြှုပ်နှံထားတယ်။ နောက်ပိုင်းရက်တွေမှာ ကျနော်ကိုယ်တိုင် ပုံကြမ်းခြစ်ထားတဲ့ ကျောက်ပြားလေးကိုချစ်သူရဲ့အုတ်ဂူလေးမှာကပ်နိုင်ဖို့အလုပ်တွေရှုပ်နေခဲ့တယ်။ အားလုံးပီးသွားတော့ အေးစိမ့်နေအောင်အရိပ်ကောင်းတဲ့အပင်ကြီးအောက်မှာ သပ်ရပ်တဲ့အုတ်ဂူဖြူဖြူလေးဖြစ်လာတယ်။

မသစ်သစ်ဝင်နီ ဆိုတဲ့ကျောက်ပြားလေးပေါ်မှာ ပီယာနိုခလုတ်ကလေးတွေရယ် ဂီတသင်္ကေတနုတ်စံကွေးကွေးလေးတွေရယ်ထွင်းထားတယ်။ ကျနော်ဘဝတော့ရှေ့ဆက်ဘာလုပ်ရမလဲကျနော်မတွေးတတ်သေးဘူးဗျာ။ ဖေဖေနဲ့မေမေလည်းမျက်နှာမကောင်းကြဘူး။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်က မှုန်တေတေမျက်နှာနဲ့နေလာတာရက်တွေကြာလာပြီကော။ မျှော်လင့်ချက်မဲ့သွားရင် လူဆိုတာအသက်ရှင်နေရက်နဲ့ဗလာကြီးဆိုတာပိုသိလာတယ်ဗျာ။ တခါတလေဆို မနက်စောစောထပြီးအန်တီလေးကြိုက်တဲ့ စံပယ်ပွင့်လေးတွေဈေးထဲကဝယ်.. ရာဘာခြံသုဿန်ထဲကအန်တီလေးအုတ်ဂူဖြူဖြူလေးပေါ်မှာ အသာလေးဖြန့်ခင်းထားပေးမီး အရူးတစ်ယောက်လိုစကားတွေတတွတ်တွတ်ပြောနေမိတယ်။ ညတော်တော်ကြီးမှောင်လာမှအိမ်ကိုတိတ်တဆိတ်ပြန်ပြန်လာတတ်တယ်။ တမြို့လုံးကလူတွေက ကျနော်လာရင်သနားစရာမျက်နှာတွေနဲ့ပိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ ဒါမှမဟုတ်အရူးတစ်ယောက်ကိုစာနာတဲ့မျက်ဝန်းတွေပေါ့ဗျာ။ အညိုတစ်ယောက်ကော? ကျနော်ကိုယ်တိုင်မမြင်ခဲ့တာကြာပြီ။ သူကိုယ်တိုင်လဲအထိနာရှာမယ်။ သူတို့၂ယောက်ဆိုတာ ၁၀နှစ်သမီးလောက်ကထဲကအတူတူနေလာကြတဲ့ညီအမထက် ပိုတဲ့သူငယ်ချင်းတွေလေ။

တရက်တော့ကျနော်တစ်ယောက်အန်တီလေးဆီကပြန်အလာ ယူကလစ်ဝင်းထဲဝင်မိတယ်။ ဆင်ဝင်အောက်ကဒန်းကလေးပေါ်မှာ အညိုတစ်ယောက်ထဲထိုင်နေတာတွေ့တယ်။ ကျနော်ဝင်လာတာမြင်တော့တချက်လှမ်းကြည့်တယ်။ စကားတော့မပြောဘူး။ သူ့ပုံစံကဖျော့တော့တော့ ဖြူလျော်လျော်နဲ့ပိန်သွားသလိုပဲ။ တော်တော်စိတ်ထိခိုက်ထားပီလေ။ ကျနော်ဘာမှစကားမဆိုဖြစ်ပဲ အညိုဘေးမှာဝင်ထိုင်မီး စီးကရက်တစ်လိပ်ထုတ်ဖွာနေမိတယ်။ ရုတ်တရက် အညိုက... ကျနော်လက်ထဲကို အစိမ်းရောင်စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ်ထိုးထည့်မီး မောင်!! ဖတ်ကြည့်ပါလို့ပြောလာတယ်။ စာအုပ်အဖုံးမှာ ဝင်နီလို့ရေးထားတယ်။ ဒါအန်တီလေးရဲ့ ခိုင်ယာရီထင်တယ်ဗျ။

နောက်ဆုံးစာမျက်နှာတွေကိုလှန်ဖတ်ကြည့်..မောင်..လို့အညိုကငိုသံပါနဲ့ပြောတယ်။ ကျနော်စာရွက်တွေကိုခပ်မြန်မြန်လှန်နေတုံး .. အညိုကစကားတွေဆက်တိုက်ပြောရင်း တဟီးဟီးငိုချလိုက်တယ်။ ဝင်နီအကုန်သိတယ်မောင်ရဲ့။ တမင်မသိချင်ယောင်ဆောင်သွားခဲ့တာတဲ့။ အို!! စိတ်နှလုံးဖြူစင်တဲ့ ငါ့သူငယ်ချင်းလေးရေ.. နင့်အစား ညှိပဲသေသွားရင်ကောင်းမယ်နော်.. ညိုကမှမိန်းမယုတ်..သူများချစ်သူကိုမြဲဆွယ်တဲ့မိန်းမ..တသက်လုံးယူကြုံးမရဖြစ်အောင်လုပ်ခဲ့တာ လားသူငယ်ချင်းလေးရယ်.. ညိုလည်းသေချင်နေပါပြီဟာ..ဟင့်ဟင့်!!

ငိုနေတဲ့အညိုကို ကျနော်မကြည့်အားဘူး တဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေတဲ့လက်ချောင်းတွေနဲ့စာအုပ်ကိုတင်းတင်းဆုပ်ရင်း ဆရာမလေးရဲ့လက်ရေးပိုင်းပိုင်းစက်စက်လေးတွေကိုဖတ်နေမိတယ်။

....

အညိုနဲ့ငါ့ချစ်သူတို့၂ယောက်ကိုကြည့်တာတော်တော်လေးအမူယာပျက်နေပါလား...နင်ဘာလုပ်မလဲမိဝင်နီ??

ငါ့ကလေး လေးကတကယ်တော့ ပေါက်စလေးပါ..ဝီးတော့သူလည်းယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ...
ငါနဲ့.ကင်းကွာချိန်မှာမတော်တဆတွေဖြစ်ကုန်တယ်နေမှာပါ...
သနားစရာကောင်းလိုက်တာ... တခါတခါသူ့.မျက်နှာကညှိုးညှိုးသွားရှာတယ်.. လိပ်ပြာမလုံဖြစ်နေရှာတယ်..
ညှို့ကလည်း... သိက္ခာရှိတဲ့မိန်းမပါ.. ငါသိပါတယ်.. အားလုံးကမတော်တဆဖြစ်ခဲ့တာတွေပါ..
ငါမသိချင်ယောင်ဆောင်နေမယ်.. ပိပိရီရီပေါ့... ..
ကလေး လေးကငါ့ကိုတော်တော်ချစ်ရှာတယ်.. ငါ့ကိုလက်ထပ်မှာပါ.. သူငယ်ချင်းအပေါ်လည်း
ငါအပြစ်မတင်လိုတော့ဘူး.. ဝမ်းတော့နည်းတယ်ဟာ..

... ..

... ..

ကျနော်ဆက်ဖတ်လို.မရတော့ဘူးဗျာ။ အမြင်အာရုံတွေဝေဝါးကုန်တယ်။ မျက်ရည်တွေသူ့.အလိုလိုစီးကျလာတယ်။
ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ။ တချိန်လုံးနာနာကျင်ကျင်နဲ့.နေထိုင်သွားခဲ့တဲ့ကျနော်
ဆရာမလေးရာ။ အဲ့ဒီမနက်ကကော သူထွက်သွားခဲ့တာစိတ်ဖြောင့်ခဲ့ရဲ့.လားဗျာ။
သူ့.အလစ်မှာကျနော်နဲ့.အညှို့ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ သူသိနေတာပဲ။ ကျနော်အသက်မရှိတော့တဲ့လူတစ်ယောက်လို
မှိုင်းငေးနေမိတယ်။ တိတ်တဆိတ်ထဲပီးထွက်လာခဲ့တယ်။ အညှို့ကတော့ တသိမ့်သိမ့်ရှိုက်ရင်းကျန်ခဲ့တယ်။
အဲ့ဒီနေ့.ကကျနော်အညှို့.ကိုနောက်ဆုံးတွေ့.ခဲ့တဲ့နေ့.ပဲဗျာ။
ကျနော်မှာဆရာမလေးရဲ့.အုတ်ဂူရှေ့.မှာတောင်သွားမရပ်ရဲတော့ဘူး။ ဘဝကိုတမြည့်မြည့်နာကျည်းသွားစေတဲ့
အကြောင်းရင်းကိုသိလိုက်ရပါလေ။ သေတဲ့အထိသိမ်းထားရတော့မယ့်အနာတရ
တွေ။ ကျနော်နဲ့.တန်တာကျနော်ရဲ့ခွဲပီလေ။
နောက်တနေ့.မနက်မှာ ဖဲကြိုးလေးတွေကြွထားတာနဲ့.တူတဲ့လမ်းလိမ်လိမ်လေးတွေရှိတဲ့တိတ်ဆိတ်လှပတဲ့
နေချင့်စဖွယ်မြို့.ကလေးကနေကျနော်ထွက်ခွါခဲ့ပါတယ်။
ကျနော်ကျောပိုးအိပ်အပြာလေးထဲမှာဂျင်းပန်ဥထည်နဲ့.တီရှပ်တချို့.ပါတယ်။ ဂျက်လန်ဒန်ရဲ့. ပင်လယ်ဝံပုလွေဆိုတဲ့
ဝတ္ထုတစ်အုပ်ပါတယ်။ အနက်ရောင် ဩဂတ်စတင်းဘောင်ရီယို တံဆိပ်နိုင်လွန်ကြိုးတပ်ထားတဲ့ စပိန်ဂစ်တာ
နီညှို့ရောင်လေးကို ကျောမှာလွယ်ထားတယ်။ ဂစ်တာရဲ့.အတွင်းနံရံမှာ ဗလင်စီယာမြို့.မှဆရာကြီး... ကိုယ်တိုင်စီရင်သော
GC-60 လက်လုပ်ဂစ်တာ
ဆိုတဲ့တံဆိပ်ပေါ်မှာ သင့်ပီယာနိုဆရာမလေး ဝင်နီလို.လက်မှတ်ကလေးထိုးထားတယ်။ ရင်ဘတ်ထဲမှာတော့တစ်ဘဝစာ
နောင်တတွေ.ဖြေမည်နိုင်မှုတွေပါတယ်။ သဘောကြီးကဥဩဆွဲနေပီ
လက်ရမ်းကိုမှီတွယ်ထားတဲ့ကျနော် တောအုပ်မှန်ပြုလေးရှိရာ ဟိုးယူကလစ်ဝင်းဖက်ကိုငေးကြည့်နေမိတယ်။
အန်တီလေး၊အညှို့.ပျော်ရွှင်ခဲ့ရသောကာလများ။ ဘယ်ဆီမသိတဲ့ကျနော်ခရီး။

ဝိညာဉ်နှင်းမှုန်တစ်စက်

အိပ်မက်မြင်းခွါ(၁၃)

တစ်ယောက်ထဲအတုံးအရုံးလဲသူ

ငါ့ကံကြမ္မာနဲ့. လူ

(တာရာမင်းဝေ၏တေလမှတ်တိုင်ကဗျာမှ)

ခုကျနော်ပြောပြခဲ့တဲ့အဖြစ်အပျက်တွေဖြစ်ခဲ့တာ ၁၃-၁၄နှစ်လောက်တောင်ရှိသွားပီလားမသိတော့ဘူး။
နောက်ပိုင်းကျနော်ဘာဆက်ဖြစ်သလဲဆိုတာပြန်တောင်တွေးမကြည့်ချင်လောက်အောင်ရှုပ်ထွေးလွန်းခဲ့ပါတယ်။
ကျနော်မြို့ကလေးကိုစွန့်ခွဲခဲ့ပီး တစ်ခါမှပြန်မရောက်ဖြစ်တော့ပါဘူး။ ကျနော်ဟာ
လူပေလူလွှင့်တစ်ကောင်ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲ့ဒီခေတ်က
အထက်တန်းအောင်တဲ့လူငယ်တွေလိုပဲကျောင်းတစ်ခုကိုရောက်သွားခဲ့တယ်။
မေ့ဖို့ကြိုးစားတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းပြချက်နဲ့ ဖွင့်ပွင့်တွေ၊
သူရာရည်တွေ၊မိန်းမတွေ၊မူးယစ်ဆေးတွေ၊ကြောင်တောင်တောင်စာအုပ်တွေနဲ့နှစ်တွေအများကြီးကုန်လွန်စေခဲ့ပါတယ်။
သေချာတာတစ်ခုကတော့ ကျနော်မပျော်တော့ပါဘူးဗျာ။ လောကမှာလူ
တွေအကြောက်ဆုံးအရာကသေခြင်းတရားလို့ပြောကြတယ်။ မဟုတ်ဘူးဗျ..
အသက်လောက်မြတ်နိုးရတဲ့သူနဲ့ကွေ့ကွင်းတာလောက်ကြောက်စရာကောင်းတာဘာမှမရှိဘူး။ အဲ့ဒါတော့ခင်ဗျားတို့၊
ယုံဗျာ။ သေခြင်းတရားလောက်တော့စာဖွဲ့မနေတော့ဘူး။

Albert Camus: ရဲ့. the outsider: ဝတ္ထုထဲက မားဆော့

ဆိုတဲ့ဇာတ်ကောင်လိုပဲဘဝကိုဘာတစ်ခုမှမလေးနက်ပဲဆက်လက်ရှင်သန်ခဲ့ပါတယ်။
မိသားစုဆိုတာရှိခဲ့လျက်နဲ့ ဂျစ်ပဆီတစ်ကောင်လိုလမ်းဘေးမှာနေခဲ့ဖူးတယ်။ ကျနော်ဟာအတ္တဘဝမှန်
ဝါဒီဆန်မှန်းမသိဆန်လာခဲ့ပါပီ။ တခါတခါမှာခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာတစ်ယောက်နဲ့ပေါင်းပီး
ဆော့ရတ္တိလို အဆိပ်မသောက်ရဲလို၊ အရက်သောက်တာကွလို၊ကျူးရင့်နေခဲ့ဖူးတယ်။ တခါတလေကျတော့
ကျနော်နဲ့အိပ်ချင်တဲ့မိန်းမတချို့နဲ့ကျနော်အိပ်မိတယ်။ ညသန်းခေါင်မှာလန်နီးလာ
တိုင်းကျနော်အိပ်ယာပေါ်မှာရောက်နေတတ်တဲ့မိန်းမတွေဟာကျနော်ချစ်တဲ့ဆရာမလေး မဟုတ်မှန်းသတိထားမိပီး
သည်းထန်စွာနဲ့ငိုကြွေးခဲ့ဖူးတယ်။ ကျနော်ဟာမိန်းမဘယ်နှစ်ယောက်နဲ့အိပ်
မိခဲ့သလဲကျနော်ကိုယ်တိုင်တောင်မမှတ်မိတော့လောက်အောင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ကျနော်ဟာမဖြူစင်တော့ပါဘူးဗျာ။
အဝတ်စဖြူဖြူလေးကိုနှစ်ပေါင်းများစွာ အညစ်အကြေးသုတ်တဲ့လက်နှီးအဖြစ်
အသုံးပြုပီးမှဆပ်ပြာနဲ့အထပ်ထပ်လျှော်ဖွတ်ခဲ့ရင်တောင် အရင်လိုဆွတ်ဆွတ်ဖြူနိုင်ပါ့မလား? အဲ့ဒီလိုပဲကျနော်
ဟာညစ်နွမ်းသွားခဲ့ပါပီ။ ဖေဖေနဲ့မေမေမညီညီ.. သူတို့တွေကျနော်ဘယ်
ရောက်လို့ဘယ်ပေါက်နေပီလဲသိရုံမှမယ်မထင်ပါဘူး။ ကျနော်ဟာကိုယ့်ဘဝကိုကိုယ် အမှောင်ချထားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျနော်ဟာမြန်မြန်လည်းမှိုက်ဖတ်မသိမ်းနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒီလိုနဲ့အိမ်ကထွက်
လာတာတော်တော်လေးကြာလာပီးမှိုက်စရာရယ်လို့မကျန်တော့လောက်အောင်ကမ်းကုန်တဲ့အခါ
ကျနော်နဲ့တူတူနေတဲ့ခေတ်ပေါ် ကဗျာဆရာဆိုတဲ့လူက ပင်လယ်ခြားနေတဲ့အရပ်ဒေသတစ်ခု
ကိုသွားကြဖို့အဖော်စပ်လာခဲ့တယ်။ ဘာမှရှည်ရှည်ဝေးဝေးမတွေးတော့ပဲ ကျနော်သူနဲ့လိုက်ခဲ့မိတယ်။

တစ်ပတ်မှာရက်အလုပ်လုပ်ကြတယ်။ ကျန်တဲ့တစ်ရက်မှာ မူးအောင်သောက်ပီးထိုးအိပ်။
အားတဲ့အချိန်ဆိုတာဘာမှမရှိဘူး။ ဝေဒနာတွေတော်တော်လေးလျှော့ပါးစပြုလာတယ်။
ကျနော်ရုတ်တရက်သတိဝင်လာတဲ့အချိန်မှာအချိန်တွေဟာခုနစ်ပြာသလိုပဲ ၁၃-၄နှစ်လောက်တောင်ကြာသွားသလိုပဲ။
ကျနော်ခုအရက်မသောက်ဖြစ်တာပတ်လောက်ရှိပီ။ ကြည်လင်နေတဲ့
ခေါင်းနဲ့တွေးကြည့်တော့ ကျနော်ဟာမတရားခဲ့ဘူးဆိုတာပေါ်လွင်နေခဲ့တယ်။ မိဘတွေ၊ ကျနော်ကိုတွယ်တာတဲ့အညို..
သေမှန်းရှင်မှန်းမသိ။ လွှင့်ချင်တိုင်းလွှင့်ခဲ့တယ်။ ကျနော်ဆုံးဖြတ်ချက်

တစ်ခုချလိုက်မိတယ်။ တူတူနေတဲ့ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာတစ်ယောက် ကျနော့်ဂစ်တာသံတွေကို
မာတီနီနဲ့မြို့ရင်းဖိပ်ခံနေတုံး ကျနော်ပြန်တော့မယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းဖွင့်ပြောလိုက်တော့သူကပြုံးရင်း...

မြက်ခြောက်များကိုမီးရှို့သောအနံ့ကလေး

သင်းသင်းမွှေးသော ဇာတိမြေကို ပြန်လာပီဆိုတာ

မျက်လုံးစိမ်းစိမ်းနဲ့ အိုင်ယာလန်မလေးအားပြောပေးပါ လေညှင်းလေးခင်ဗျ ...

ဆိုပီး ရှေးမတ်စ်ဟေနီရဲ့ကဗျာတစ်ပိုဒ်ကိုကောက်ရွတ်လိုက်ပီး ပြုံးနေတယ်။ ကျနော်မှတ်ပုံတင်ကဒ်ကို

အပီးပိုင်ပယ်ဖျက်ဖို့အတွက်ရုံးကိုသွားတယ်။ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာဟာ သူနဲ့တူတူလိုက်

လာဖို့ကျနော့်ကိုစိုက်ထုတ်ကူညီခဲ့ဖူးတဲ့ငွေကြေးတချို့ရှိခဲ့ဖူးတယ်။

တိတ်တဆိတ်သူ့ဘက်အကောင့်ထဲကို၂ဆလောက်ပမာဏရှိတဲ့ ငွေတွေကိုကျနော့်ဘက်အကောင့်ထဲကနေလွှဲပေးခဲ့လိုက်

တယ်။ အထုတ်အပိုးပြင်ပီး လေဆိပ်ကိုထွက်လာခါနီး ဘယ်တော့မှပြန်ဖို့မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ ကျနော့်မိတ်ဆွေကဗျာဆရာက

အိမ်ပေါက်ဝထိလိုက်ပို့ရင်း သွားတော့ရဲဘော်.. အသစ်တစ်ခုထပ်ရှာ

ပီးတည်ဆောက်ပေရော့..မောင်ရင်နဲ့ငါ့အဖို့မှာတော့ ဆန်ဆုံစားလို့ကံကုန်သွားပီပေါ့ကွာဆိုပီးနှုတ်ဆက်ရှာတယ်။

ကျနော့်စိတ်ထိခိုက်လို့ဘာမှပြန်မပြောပဲ ခရီးဆောင်အိတ်ကလေးကိုဆွဲပီး

ထွက်လာတော့လှမ်းအော်သေးတယ်..ဟေ့ကောင်ဂစ်တာဆရာ..မင့်အညိုယောက်ျားရနေပါပီကွာ..တဲ့။

အေပေးကြီးလို့ကလော်ဆဲရင်း ကျနော်တက္ကသိုလ်ပေါ်တက်ရင်းပေါ့ပါးစွာရယ်မောလိုက်မိ

တယ်။

လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ် ကျနော်စီးနင်းလာတဲ့ဖော်ကာကြီးထိုးဆင်းလာတော့

အုတ်ကြွပ်မိုးနီနီနဲ့အဆောက်ဦးပုပုလေးတွေရှိတဲ့ကျနော့်မြို့လေးဟာ ကုတ္တိုပင်နှစ်ချို့တွေကြားထဲဟိုးအရင်က

လိုတိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ကလေးအိပ်ပျော်နေတုံးပဲ။ လေယာဉ်ပြေးလမ်းအဆုံးကမြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းလေးတွေကလည်း

အရင်အတိုင်းပါပဲလားဗျာ။ လူလတ်ပိုင်းအရွယ်ရောက်သွားပီဖြစ်တဲ့ကျနော့်ကို

မြို့ကလေးကမှတ်မိပုံမပေါ်ဘူး။ လေယာဉ်ပေါ်ကနေမြေကြီးပေါ်ခြေချမိတာနဲ့ကျနော့်ရင်ထဲမှာအော်နေမိတယ်။

ဖေဖေမေမေအန်တီလေးအညို ကျနော်ပြန်လာပီဗျ။ မနက်ခင်း၁၀နာရီလောက်ရှိ

နေပေမယ့်ထုံးစံအတိုင်းအေးမြအရသာကိုခံစားနေရတယ်။

လေယာဉ်ကွင်းကြိုပို့ကားပေါ်ကဆင်းလာတော့ ကျနော်တို့ခြံဝင်းထဲမှာ

ထုံးစံအတိုင်းအလုပ်သမားတွေနဲ့အလုပ်ရှုပ်နေတဲ့မေမေက ဘယ်သူပါလိမ့်ဆိုတဲ့အကြည့်နဲ့အကဲခတ်နေတယ်။

ကျနော်ထွက်သွားတုံးကတော်တော်ငယ်သေးတဲ့ကျနော့်ညီလေးက ကိုကို!! လို့အော်ပီးပြေးလာမှ

မေမေဟာကျနော့်ကိုပြေးဖမ်းပီးငိုရှာတယ်။ အိမ်ထဲဝင်လာတော့ ထုံးစံအတိုင်းစာအုပ်ထူထူကြီးထဲ

ခေါင်းငိုက်စိုက်ထားတဲ့ဖေဖေက ခွေးသားလူမိုက်ပြန်လာသေးတယ်ပေါ့လို့စိုက်ကြည့်ပီးပြောတော့

ကျနော့်သိမ်ငယ်စွာနဲ့မျက်လုံးချင်းမဆိုင်မိအောင်မျက်နှာလွှဲလိုက်ရင်း ကျနော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါလို့

တောင်းပန်မိတယ်။ ကျနော့်အိပ်ခန်းလေးထဲကိုအထုတ်အပိုးတွေဆွဲရင်းဝင်လာမိတော့

အရာရာအရင်တိုင်းပဲဖြစ်နေတာသတိထားမိတယ်။ ကျနော့်ကုတင်ဘေးကနံရံမှာကပ်ထားတဲ့ ကျနော့်ကိုယ်

တိုင်ခဲကောက်ကြောင်းခြစ်ထားတဲ့ ပန်းချီကားလေးထဲက ဆရာမလေး.. ချိုချိုအေးအေးလေးပြုံးနေတုံးပဲဗျာ။

ဝိုင်တွေတွေနဲ့အိပ်ယာပေါ်တက်ထိုင်နေရင်း ကျနော့်ဗီရိုလေးကိုကောက်ဖွင့်လိုက်

တော့ပရုတ်လုံးနဲ့လေးသင်းသင်းထွက်နေတယ်။ ဘီရုပ်အဟောင်းတစ်ထည်ကောက်စွပ်ပြီး
အရောင်လွှင့်နေတဲ့ရုပ်ပန်းအပြာရောင်ကိုဝတ်ကြည့်တော့ ဝတ်လို့ရနေသေးတယ်။ ငါဟာဘာမှမ
ပြောင်းလဲသေးပါလားလို့တွေးရင်းတစ်ယောက်ထဲပြီးနေမိတယ်။

ခရီးဆောင်အိတ်အောက်ခြေမှာဖွက်ထည့်လာခဲ့တဲ့ ပိုက်ဆံတွေထဲက
ဒေါ်လာတစ်ရာတန်အရွက်၁၀၀လောက်ကိုထုတ်ပြီးစာအိတ်ဖြူဖြူထဲထိုးထည့်ပြီး အိမ်အောက်ထပ်ကိုဆင်းလာခဲ့တယ်။
ဖေဖေနဲ့မေမေကိုကန်တော့ တော့မေမေကမင်းပိုက်ဆံတွေငါမလိုဘူးနော် သားကြီးဖိုးသက်..
ဒီတစ်ခါမင်းဘယ်မှသွားလို့မရတော့ဘူးလို့မျက်ရည်ကျရင်းပြောတယ်။ ဖေဖေကတော့ သက်ပြင်း
ချပြီး..ငါတို့အသက်ကြီးပီ..အိမ်အလုပ်လုပ်ဖို့တွေးတော့ကွာလို့ပြောတယ်။
ကျနော်ကတော့ခေါင်းကိုတွင်တွင်ငြိမ့်နေပီးဂတိတွေပေးနေရတာပေါ့။ အားလုံးတည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်သွားမှ ကျနော်
ခြံဝင်းထဲက ကားဂိုထောင်ဖက်ထွက်လာခဲ့တယ်။ ကျနော်ညီလေးကလှမ်းပီး ကိုကိုအပြင်သွားရင်ကားသော့ဒီမှာတဲ့။
ကျနော်ပြုံးပီးခေါင်းခါမိတယ်။ ဂိုဒေါင်ထဲက နံရံမှာကျနော်ချိတ်ပီးချန်ထားခဲ့
တဲ့ကျနော်ပြိုင်ဘီးလေးကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်ရင်း စစ်ဆေးနေမိတယ်။ သံချေးတော့နည်းနည်းတက်နေပီ။
အပြင်ကိုတွန်းထုတ်လိုက်ရင်း ကျနော်ညီလေးကို စက်ဘီးပစ္စည်းဆိုင်မှာကျနော်လိုချင်တာ
လေးတွေသွားဝယ်ခိုင်းလိုက်ရင်းထိုင်ပြင်နေမိတယ်။ အားလုံးအဆင်ပြေသွားတော့.. ပြိုင်ဘီးလေးကိုနင်းရင်းခြံထဲက
လှစ်ကနဲထွက်လာခဲ့တယ်။

ကျနော်ဟာအရင်အတိုင်းပဲဘာမှမပြောင်းလဲဘူး။
ဆံပင်ဂုတ်ထောက်နဲ့ဘီရုပ်အဖြူရုပ်ပန်းအပြာအရောင်လွှင့်ကိုဝတ်ထားတုံးပဲ။ အရင်လိုပဲရင်တွေကတုန်နေတတ်တုံးပဲ။
မြို့ပြင်ကရာဘာခြံသုဿန်ထဲရောက်လာတော့ ညောင်ထောက်ပင်ကြီးအောက်က
ဆရာမလေးရဲ့အုတ်ဂူဖြူဖြူလေးကိုလိုက်ရှာတယ်။ တွေ့ပါပီ... အုတ်ဂူဖြူဖြူလေး.. မသစ်သစ်@ဝင်နီ... ..
ချက်ချင်းသတိထားမိတာက အုတ်ဂူလေးဟာဘာလို့ဖြူဆွတ်ပီးတောက်ပြောင်နေရတာလဲ။
၁၀စုနှစ်တစ်ခုကျော်သွားတာတောင်ဘာလို့ အညှိတွေတက်မနေရတာလဲ။ တစ်ယောက်ယောက်က
လာလာပီးသန့်ရှင်းပေးနေလို့ပေါ့။ ဘယ်သူလို့ခင်ဗျားတို့ထင်သလဲဗျာ။ ဟုတ်ပါ..သူ့အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းပဲပေါ့လေ။
အုတ်ဂူဖြူဖြူလေးအရှေ့မှာ ကျနော်ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်တယ်။

ဆရာမလေး..ကျနော်ပြန်လာပီဗျ..ခုကလေး လေးလို့မခေါ်သင့်တော့ဘူးနော်...
ကျနော်ဟာယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်နေပီသိလား..
ကျနော်ခြေဦးတည့်ရာ..ထွက်သွားတုံးက အန်တီလေးလွမ်းနေသေးလားဟင်..
အညှိကောအန်တီလေးဆီလာသေးလား..ကျနော်အန်တီလေးကို တစ်ရက်မှမမေ့ခဲ့ပါဘူးဗျာ.. အကယ်၍ကျနော်
တို့လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့ရင်ခုချိန်ဆိုပျော်စရာကောင်းတဲ့မိသားစုလေး ပိုင်နေရောပေါ့..
ကံတရားပေါ့ဗျာ..အန်တီလေးတို့ဘာသာအလိုအရဆို ဘုရားသခင်ခွင့်မပြုခဲ့ဘူးပေါ့.. ကျနော်ခုမသိတော့ဘူး
သိလား...ကျနော်ရင့်ကျက်ခဲ့ပီ.. ခုကျနော်ပြန်လာတယ်.. အန်တီလေးကိုခွင့်တစ်ခုတောင်းမယ်နော်..
အညှိသာလူလွတ်ဖြစ်နေသေးရင်သူ့ကိုကျနော်လက်ထပ်မယ်...နက်ဖန်ကျရင်ကျနော်..
အညှိ..ကိုခေါ်လာပီး.. အန်တီလေးရှေ့မှာခွင့်ပြုချက်လာယူမလို့။ အန်တီလေး
ပြုံးပီးသဘောတူမယ်ဆိုတာကျနော်သိပါတယ်ဗျ။

အုတ်ဂူဖြူဖြူလေးကိုကျနော်ထွေးပွေ့လိုက်တယ်။

ရာဘာမြီသုဿန်ထဲက ထွက်လာတော့ညနေတောင်အတော်စောင်းနေပီ။ ကျနော်ပြိုင်ဘီးလေးဟာ
ယူကလစ်ဝင်းဖက်ကိုဦးတည်နေတယ်.. ...

တိတ်ဆိတ်ပီး ငြိမ်သက်နေတဲ့ခြံဝင်းလေးထဲ ကျနော်ဝင်လာခဲ့တယ်။ ရင်ထဲမှာတထိတ်ထိတ်နဲ့ဗျာ။

ဆင်ဝင်အောက်မှာစက်ဘီးလေးကိုထောင်ထားပီး တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးထဲဝင်ချလာတော့။

ထူးထူးဆန်းဆန်း ပီယာနိုတီးသံကြားရလို့ကျနော် အံ့ဩနေမိတယ်။ Fur elise: ဆိုတဲ့သီချင်းဗျ။

ပီယာနိုတီးနေတဲ့သူကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးတွေပြာဝေသွားတယ်။

အန်..တီ..လေး

ဟုတ်တယ်..ကျနော်ဆရာမလေးပါလား။ရုတ်တရက်အသက်ရှူတောင်ရပ်သွားချင်ပီ။

ကျနော်ခေါင်းကိုဘယ်ညာဆတ်ကနဲခါပီး သေချာပြန်ကြည့်မိတယ်။ အာ..မဟုတ်ဘူးဗျ။

ဘီးကုတ်ဝါဝါလေးခေါင်းမှာတပ်ထားတဲ့ အသက်၁၂-၁၃အရွယ်ကောင်မလေးပါ။ ဒါပေမယ့်

ဖြောင့်စင်းနေတဲ့ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးတွေကိုကျောမှာချထားပီး ဘာလို့ကျနော်အန်တီလေးနဲ့ချွတ်စွပ်တူ

နေရတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ဆရာမလေးတီးနေကျ ဘေထိုဗင်ရဲ့ Bagatelle No. 25 in A minor: ကိုတီးကျင့်နေတာလဲ။

ကျနော်ကြောင်ငေးနေမိတယ်။ ကောင်မလေးရဲ့လက်ချောင်းတွေကတော့..

ဒီသီချင်းကိုအတီးကျင့်နေမှန်းသိသာနေတယ်။ ၁၆နဲ့ ၃၂နုတ်စ်တွေကိုတီးတဲ့အခါ

လက်ပြေးတာမမြန်နိုင်သေးတာသတိထားမိတယ်။ မျက်နှာပေါက်ကလေးက ကျနော်အန်တီလေးဝင်နီနဲ့တစ်ပုံစံ

ထဲပါလား။

အသားအရေကလည်းဝါဝင်းဝင်းလေး..ပီယာနိုတီးတဲ့ဟန်ပန်လေး..နုတ်စ်စာရွက်ကိုလှမ်းကြည့်ပီးကြိုးကြာငှက်မလေးပျံနေ

သလိုထင်ရတာကအစကျနော်ချစ်သူနဲ့တူလှချေလားကွယ်။

ဝင်နီလေး ရေ.. ညစာ စားစို့ကွယ်!!

အညိုအော်သံမှန်းကျနော်မှတ်မိတယ်။ ရင်ထဲထိတ်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဝင်နီလေးတဲ့လား။ ပီယာနိုတီးနေတဲ့

အသံတိတ်သွားပီး ကောင်မလေးထရပ်လိုက်ရင်းကျနော်ကိုလှမ်းကြည့်တယ်။

အသံစူးစူးလေးနဲ့ မေမေ.. ဒီမှာဧည့်သည်လာနေပါတယ်လို့ မီးဖိုချောင်ထဲက အညိုကိုလှမ်းအော်ခေါ်လိုက်တယ်။ ဪ..

အညိုတောင်အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပီကောဗျာ။ ရင်ထဲမှာကျဉ်ကနဲဖြစ်

သွားပေမယ့် အတတ်နိုင်ဆုံးကျနော်အားတင်းပီးပြီးထားလိုက်တယ်။ မီးဖိုချောင်ကနေဧည့်ခန်းကို

လာတဲ့လမ်းကြားလေးထဲကနေ တစ်ပတ်လျှိုဆံထုံး ထုံးထားတဲ့အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ထွက်

လာတယ်။ ကျနော်အညိုရယ်လေ.. အင်း .. အညိုကဘာမှလည်းမပြောင်းလဲပါလားကွယ်။ ကျနော်ထင်ခဲ့တာက

သတ်လတ်ပိုင်းမိန်းမဝတ်ယောက်ကိုမြင်ရမလားလို့.. အညိုကအန်တီလေး

ထက်နည်းနည်းငယ်တယ်ဆိုပေမယ့် လူကောင်ပိုထွားခဲ့တာကိုး။ ခုမြင်နေရတာက ဝိုင်းစက်စက်မျက်နှာစိုစိုပြေပြေလေး၊

သစ်အယ်စေ့နဲ့တူတဲ့မျက်လုံးလှလှ၊ဘာမှအရာမယွင်းသေးဘူးလို့ထင်

ရတဲ့ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်ဖြိုးဖြိုးလေး။ အညိုဟာနုပျိုနေတုံးပဲ။ ကျနော်ကသာ ဆံပင်ဖြူတချို့နဲ့မျက်မှန်တပ်ထားရပီ။

တွေတွေလေးငေးကြည့်နေတဲ့ အညိုကိုပြီးပြရင်း ကျနော်မျက်မှန်ကို

ဆွဲချွတ်လိုက်ပီး အညိုလိုခေါ်လိုက်တယ်။

... ..

... ..

... ..

ထိတ်လန့်အံ့ဩမှု၊မယုံနိုင်မှု၊ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှု၊လျှို့ဝှက်ကနဲပျော်ရွှင်မှု.. အရာရာအားလုံးဖြတ်ပြေးသွားတဲ့မျက်နှာနဲ့၊
အညိုကျနော်ကိုလှမ်းကြည့်ရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်ကိုခွေလှဲကျသွားရှာတယ်။
မေမေ..ဘာဖြစ်သွားတာလဲဆိုတဲ့အော်သံနဲ့ ခုနက ကောင်မလေးကအညိုကိုပြေးပွေ့ဖက်ထားတယ်။ ကျနော်လည်း
အညိုဘေးကနေထွေးပွေ့ထားရင်း အညို.. သတိထားနော်။ ကျနော်
အညိုကိုပြန်လာတွေ့တာလေလို၊ပြောရင်း တသွင်သွင်စီးကျနေတဲ့ အညိုပါးပြင်ပေါ်ကမျက်ရည်တွေကို
သုတ်ပေးနေမိတယ်။ ကျနော်မှားပြန်ပီလားဗျ။ ဒုက္ခတွေလာပေးမိပြန်ပီ။ အညိုခင်ပွန်း
သာမြင်ရင်ပြဿနာတက်တော့မှာပဲ။ အညိုကဘာစကားမှမဆိုပဲ အရူးတစ်ယောက်လို
တုန်ယင်နေတဲ့လက်ချောင်းတွေနဲ့ ကျနော်ပါးပြင်နဖူးနားရွက်တွေကို ကိုင်တွယ်ပွတ်သတ်နေတယ်။
နှုတ်ခမ်းတွေကတလှုပ်လှုပ်နဲ့ ဖြစ်နေပေမယ့်ဘာစကားသံမှထွက်မလာနိုင်ဘူး။ ဆိုနင့်နေရှာတယ်။
နည်းနည်းလေးကြာလို အညိုသူ့ကိုသူထိန်းနိုင်လာတော့မှစကားသံထွက်လာတယ်။ တိုးတိုးလေးနဲ့တစ်လုံးချင်း...

... ..

မောင်..ရက်..စက်..ခွဲ..တယ်..
အညို ကိုပစ်သွားပေးရက်တယ်နော်.. တဲ့
ဘာမှဆက်မပြောတော့ပဲမျက်ရည်တွေပေလူးနေတဲ့မျက်နှာနဲ့ ကျနော်မျက်နှာကိုသိုင်းဖက်ပီးနမ်းတယ်။
ကျနော်ရှိန်းကနဲဖြစ်သွားတယ်။ အညိုဘာတွေလုပ်ကုန်ပီလဲဗျာ။ ဒုက္ခ။ ဘေးကအညို၊
သမီးလေးက အံ့ဩတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့ ရှက်ဝဲဝဲကြောင်ကြည့်နေပီ။
မောင်... ဒီတစ်ခါအညိုကိုပစ်မပြေးသွားပေးရဘူးနော်..
ဒီမှာတွေ့လား.. ဒါမောင့်သမီးလေးလေ..ဝင်နီလေးတဲ့.. မောင်တနေ့နေပြန်လာမယ်ဆိုတာ.. အညိုသိခဲ့တယ်..
အညိုတစ်ယောက်ထဲမောင့်သမီးလေးကိုစောင့်ရှောက်ခဲ့ရတာပါ..
အညိုတို့သားအမိနဲ့တူတူနေတော့နော်.. ဘယ်မှမသွားရဘူး..
ဒီတစ်ခါဘာလုပ်ရမှန်းမသိပဲတုန်လှုပ်မိနေတာကျနော်ရယ်ပါ။
ဘုရားဘုရား!! အညိုဟာ ကျနော်ကိုယ်ဝန်ကိုမှိုက်မှိုက်မဲမဲယူခဲ့ပါလား။
ဘယ်လိုခံနိုင်ရည်မျိုးနဲ့ဘဝကိုရင်ဆိုင်ခဲ့ရှာမလဲကွယ်။ ကျနော်ဟာခွေးထက်မှိုက်မှိုက်ခဲ့ပါလားဗျာ။ ကျနော်သမီးလေးကိုကျနော်
ငေးကြည့်နေမိတယ်။ ကျနော်မှာသမီးလေးတစ်ယောက်ရှိနေပါလား။ ကံကြမ္မာဟာကျနော်ထင်သလောက် မဆိုးရွားခဲ့ဘူး။
အညိုဟာကျနော် ကိုဘာလိုဒီလောက်ယုံယုံကြည်ကြည်မျှော်နေခဲ့ရှာ
တာလဲ။ သနားစရာကျနော် အညို။ ကျနော်ကိုဘဝနဲ့ရင်းပီးချစ်ရှာတဲ့အညို။ လူပုံအလည်မှာမျက်စိသူငယ်နားသူငယ်နဲ့
ကြီးပျင်းခဲ့ရတဲ့ကျနော်ရင်သွေးလေး။ ကျနော်ရင်ဘတ်ထဲမှာ ဘာရယ်လို့
ပြောမပြနိုင်တဲ့ခံစားချက်တွေရုပ်ရုပ်ခတ်နေပီဗျာ။
ဘာစကားမှပြန်မပြောနိုင်တော့ပဲ အညိုတစ်ကိုယ်လုံးကိုသိမ်းငြိုးဖက်ရင်း အညို.. ကျနော်လေ..
ကျနော်..ဆိုပီးဆိုနင့်နေမိတယ်။
ကျနော်ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်လာတဲ့ ကျနော်သမီးလေးကိုတင်းတင်းဖက်။ သူတို့ယောက်လုံးကိုကျနော်ရင်ခွင်ထဲထည့်ထားပီး
ဂတိတွေအထပ်ထပ်ပေးနေမိတယ်။

... ..

... ..

ညစာကိုသုယောက်သားတူတူစားကြတော့ ဘယ်သူမှဟက်ဟက်ပက်ပက်မစားနိုင်ကြပါဘူးဗျာ။
အကုန်လုံးရင်ထဲမှာအပျော်တွေနဲ့အင့်နေခဲ့ပီ။
မိုးချုပ်တော့ ကျနော်အိမ်ကိုဖုန်းခေါ်ရင်း ဒီညပြန်မလာဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာလှမ်းပြောလိုက်တယ်။ ဖုန်းလာကိုင်တဲ့မေမေက...
ဟဲ့အကောင်...နင့်မိန်းမနဲ့ကလေးကိုတွေ့ပီမလား...အိမ်တောင်ပြန်
မလာချင်တော့ဘူးမလား လိုရယ်ရင်းပြောတာကို.. မေမေတို့ကလည်းတမင်သိရက်နဲ့မပြောဘူးဗျာ
လိုအရှက်ပြေပြောရင်းဖုန်းချလိုက်တယ်။

ဟိုးအရင်တုန်းကလိုပဲ...ခုဆင်ဝင်အောက်ကဒန်းဖြူဖြူလေးပေါ်မှာ ကျနော်က အလယ်မှာထိုင်နေပါတယ်။
ကျနော်ညာဖက်မှာ ဝင်နီလေးဆိုတဲ့သမီးလေး၊ ညာဖက်မှာကျနော်ကိုတစ်ဘဝလုံး
ပုံချစ်ခဲ့တဲ့အညို။ ကျနော်ချစ်သူဆရာမလေးမြင်ရင်ကျနော်ဘဝအတွက်ဝမ်းသာနေမယ်ဆိုတာကျနော်ယုံကြည်ပါတယ်ဗျာ။
လေတိုးလိုယူကလစ်ရွက်တွေတစ်ခုချင်းမြည်သံကြားမှာ အညိုချွံသံခပ်
တိုးတိုးရယ်၊ ကျနော်သမီးလေးရဲ့ရယ်သံတစ်ခပ်ရယ်ဟာညအမှောင်ထဲမှာလွှင့်ပျံ့လိုပေါ့ဗျာ။

ညဉ့်နက်လာတော့ တူတူအိပ်ယာဝင်ကြတယ်။
သမီးလေးကိုအလယ်မှာထားလို အညိုနဲ့ကျနော်တို့၂ယောက်သား ဘာစကားမှမဆိုဖြစ်ပဲ
စိုက်ကြည့်ရင်းမိုးလင်းသွားခဲ့တယ်။ မနက်မိုးလင်းတော့ သမီးလေးကိုကျနော်စက်ဘီးလေးပေါ်တင်
ပီးကျောင်းလိုက်ပို့တယ်။ ကျောင်းဆင်းရင်ဖေဖေလာကြိုနေတဲ့ သမီးလေးကိုဖွဖွလေးနမ်းပီး
အင်းပါသမီးရယ်လိုဂတိပေးခဲ့တယ်။ အပြန်လမ်းမှာ ယူကလစ်ဝင်းဆီဦးတည်ပီးနင်းလာတဲ့...
ကျနော်စက်ဘီးလေးဟာ တစ်ဝိုက်မြည်အောင်ပြေးနေတယ်။ အညိုကျောင်းမသွားဘူး...မောင်မြန်မြန်ပြန်လာလို
ကျနော်နီနီလေးကမှာလိုက်တယ်။ တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးရဲ့ဆင်ဝင်အောက်ကို
ရောက်လာတာနဲ့စက်ဘီးလေးကိုထောက်မထောက်နိုင်တော့ပဲ လွှတ်ချလိုက်ပီးအိမ်ထဲပြေးဝင်လာမိတယ်။

အ..ညို.. လိုအကျယ်ကြီးအော်လိုက်မိတယ်။ အိပ်ခန်းဝမှာ ဟိုးအရင်ကစွပ်ကျယ်အဖြူလေးဝတ်ထားပီး
ထမီအနက်ကလေးကိုခပ်ကျစ်ကျစ်ဝတ်ထားတဲ့ ခါးသေးသေးတင်ကားကားလေးနဲ့
ကျနော်နီနီလေးက တံခါးဘောင်ကိုလက်ထောက်ပီး မခိုတရံ့ပြုံးရင်းရီဝေဝေကြည့်နေတယ်။
ကျနော်တစ်ယောက်လေးကလွှတ်လိုက်တဲ့မြင်းတစ်ကောင်လိုခုန်ပေါက်ပီးပြေးသွားတယ်။
နှစ်ပေါင်းများစွာ မေ့လျော့လုမတတ်ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အနမ်းတွေ..နူးညံ့တဲ့အထိအတွေ့တွေ၊
အညိုအော်ညည်းသံတွေ၊ကျနော်မာန်သွင်းသံတွေ...တစ်ထပ်အိမ်ပုလေးထဲမှာဆူညံလိုပေါ့ကွယ်...

... ..

... ..

... ..

... ..

ယခုအခါမှာကျနော်ဘဝမှာချစ်နီနီတစ်ယောက်၊ပီယာနိုတီးတဲ့ ဝင်နီလေးလိုခေါ်တဲ့သမီးလေးတစ်ယောက်ရှိပါတယ်။
အပတ်စဉ်တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းမှာဆရာမလေးရဲ့အုတ်ဂူကိုသွားပီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်၊ပန်းကလေးတွေချတတ်ကြပါတယ်။
ညစဉ်ညတိုင်းအိပ်ယာပေါ်မှာ သမီးလေးကိုစာဖတ်ပြတဲ့အခါကျနော်နီနီက

ကျနော်ပေါင်ပေါ်မှီအိပ်ရင်းပြီးနေတတ်ပါတယ်။ တခါတလေကျတော့ သမီးလေးက ဖေဖေငယ်ငယ်က
နာမည်တမျိုးရှိတယ် ကလေး လေးလို့.မေမေကပြောတယ်ဟုတ်လားလို့.မေးတဲ့အခါ..
ကျနော်တဟားဟားရယ်ရင်း ဟုတ်ဘူးသမီးလေးရ..ဖေဖေငယ်နာမည်က မောင်!! တဲ့
လို့.ပြန်ပြောရင်းအညို့.မျက်စောင်းလှလှလေးကိုခံယူတတ်လာပါတယ်။
ကျနော်ဘဝခုလိုပျော်ရွှင်နေတာကို ကျနော်ကအန်တီလေးလို့.ခေါ်ပီး ကျနော်ကို ကလေး
လေးလို့.ခေါ်တတ်တဲ့ကျနော်ပီယာနိုဆရာမလေးတစ်ယောက်သိရင် ကျမအချစ်ကလေးအတွက်
ဝမ်းသာတယ်ဟာလို့.ပြောမယ်ဆိုတာကျနော်ယုံကြည်ပါတယ်ဗျာ။

ဤတွင်ကျနော်ပီယာနိုဆရာမလေးပုံပြင်ပီး၏။

channko